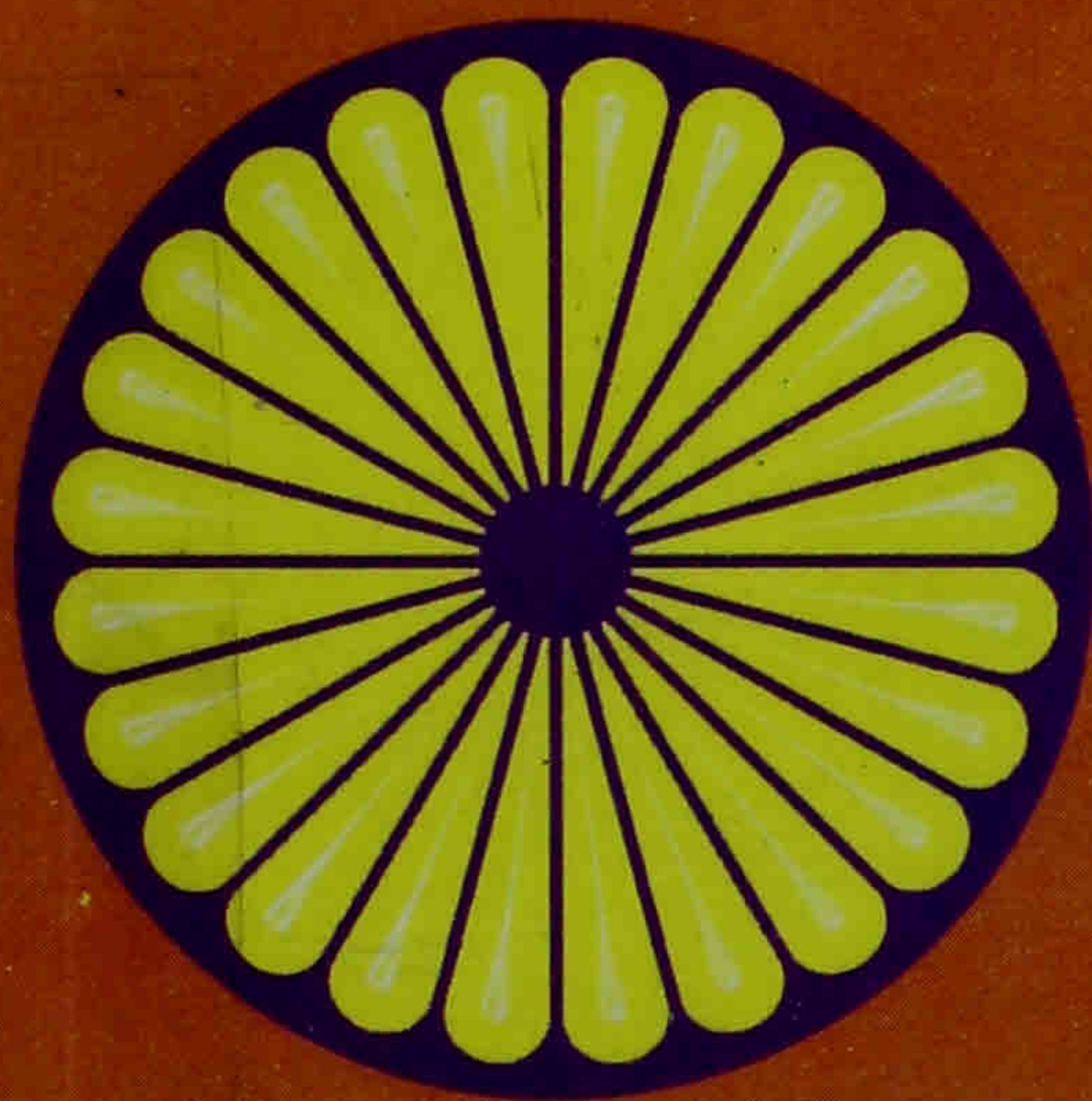

ပုဒ္ဒတာသာအခြေခံလက်စွဲ

အယ်စတေငုံ

ဦးမောင်မောင် (ဟံသာဝတီ)

သာသနာ - ၂၅၄၆ ကောဇာ - ၁၃၆၄ ခရစ် - ၂၀၀၃

ပြည်ထောင်စုရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု

၁၁၃ (က) နိဒါန်း ၆ - လမ်း.

(ဂ) ရပ်ကွက်၊ မြို့နယ်၊ ပြည်ထောင်စုရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု

၁၁၃ (က) - ၆၃၀၆၁၀

၁၁၃ (က) - ၀၉ ၅၁ ၃၃၅၅၀

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး.....ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး.....ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး.....ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ် ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- ◆ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
- ◆ အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
- ◆ ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ◆ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- ◆ စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ◆ ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ◆ ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ◆ နိုင်ငံတော် စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- ◆ တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တ မြင့်မားရေး
- ◆ အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- ◆ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- ◆ တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

**ဗုဒ္ဓဘာသာအခြေခံလက်စွဲ
ဆယ်စောင်တွဲ**

ဦးမောင်မောင် (ဟံသာဝတီ)

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်	- ၄၀၈/၂၀၀၃ (၆)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်	- ၄၀၇/၂၀၀၃ (၇)
အတွင်းဖလှယ်	- ကိုဦးနှင့်ညီများ
ထုတ်ဝေသူ	- ဒေါ်ခင်မာချို (မြဲ - ၀၃၇၃၈)

ပန်းဝေဝေစာပေ
၃၆၁၊ ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်း၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်။

ဒေါ်ခင်မာချို
(ယာယီ-၁၅၀၄)

စိန်ကြည်ပုံနှိပ်တိုက်
၃၆၁၊ ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်း၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်။

အုပ်စု	- ၅၀၀ အုပ်၊ ပထမအကြိမ်
တန်ဖိုး	- ၃၀၀/-
စာအုပ်ချုပ်	- စိန်ကြည်စာအုပ်ချုပ်

ဖုန်း - ၂၉၂၂၆၈

ပုံနှိပ်ပြီးစီးသည့်ကာလ	- ဇူလိုင်လ၊ ၂၀၀၃။
ထုတ်ဝေသည့်ကာလ	- ဇူလိုင်လ၊ ၂၀၀၃။

ပုဒ္ဒဘာသာအခြေခံလက်စွဲ ဆယ်စောင်တွဲ

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
- အောင်ခြင်းရှစ်ပါးပုံတော်များ	
- နိဒါန်း	၁
- အခြေခံပါဠိဖတ်နည်း	၉
၁။ မင်္ဂလသုတ်	
မင်္ဂလသုတ်ပါဠိတော်	၁
မင်္ဂလသုတ်အနက်	၃
၃၈ ဖြာ မင်္ဂလာအကျဉ်း	၁၀
မင်္ဂလသုတ် အဓိပ္ပာယ်	၁၃
ဒဂုံ ဦးထွန်းမြင့်၏ မင်္ဂလာကဗျာ	၁၅
၂။ အပြင်အောင်ခြင်း	
အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ပါဠိတော်	၁၉
အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက်	၂၁
အောင်ခြင်းရှစ်ပါး တေး	၂၆
၃။ အတွင်းအောင်ခြင်း	
အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါး ပါဠိ	၂၉
အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက်	၃၁
၄။ ရတနာရွှေချိုင့်	
ရတနာရွှေချိုင့် ပါဠိ	၃၅
ရတနာရွှေချိုင့် အနက်	၃၇

၅။	နမက္ကာရ	
	နမက္ကာရ နိဒါန်း	၄၂
	နမက္ကာရ ပါဠိ	၄၉
	နမက္ကာရ အနက်	၅၆
၆။	လောကနီတိ	
	လောကနီတိ ပါဠိ	၇၃
	လောကနီတိ အနက်	၉၂
၇။	ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်	
	ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ် အကျိုးအာနိသင်များ	၁၄၀
	ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ် သမိုင်းအကျဉ်း	၁၄၃
	နတ်ပင့်နှင့် တိုက်တွန်းချက်	၁၄၈
	၁။ မင်္ဂလသုတ်ပါဠိတော်	၁၅၀
	၂။ ရတနသုတ်ပါဠိတော်	၁၅၂
	၃။ မေတ္တသုတ်ပါဠိတော်	၁၅၆
	၄။ ခန္ဓသုတ် ပါဠိတော်	၁၅၉
	၅။ မောရသုတ် ပါဠိတော်	၁၆၀
	၆။ ဝဋ္ဋသုတ် ပါဠိတော်	၁၆၂
	၇။ ဓဇဂ္ဂသုတ် ပါဠိတော်	၁၆၃
	၈။ အာဠာနာဠိယသုတ်ပါဠိတော်	၁၆၈
	၉။ အင်္ဂုလိမာလသုတ်ပါဠိတော်	၁၇၁
	၁၀။ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ပါဠိတော်	၁၇၂
	၁၁။ ပုဗ္ဗဏှသုတ်ပါဠိတော်	၁၇၃

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ပရိတ်ကြီးနိဿယ ပရိတ်နိဒါန်း	၁၇၆
၂။ ရတနသုတ်အနက်	၁၈၀
၃။ မေတ္တသုတ်အနက်	၁၉၁
၄။ ခန္ဓသုတ်အနက်	၁၉၅
၅။ မောရသုတ်အနက်	၁၉၈
၆။ ဝဋ္ဋသုတ်အနက်	၂၀၀
၇။ ခဇဂ္ဂသုတ်အနက်	၂၀၂
၈။ အာဠာနာဠိယသုတ်အနက်	၂၁၄
၉။ အင်္ဂုလိမာလသုတ်အနက်	၂၂၂
၁၀။ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်အနက်	၂၂၃
၁၁။ ပုဗ္ဗဏှသုတ်အနက်	၂၂၆
၈။ ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမစာ	၂၃၄
၉။ ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုံးမစာ	၂၄၃
၁၀။ စကားကြီးဆယ်မျိုး	၂၄၉

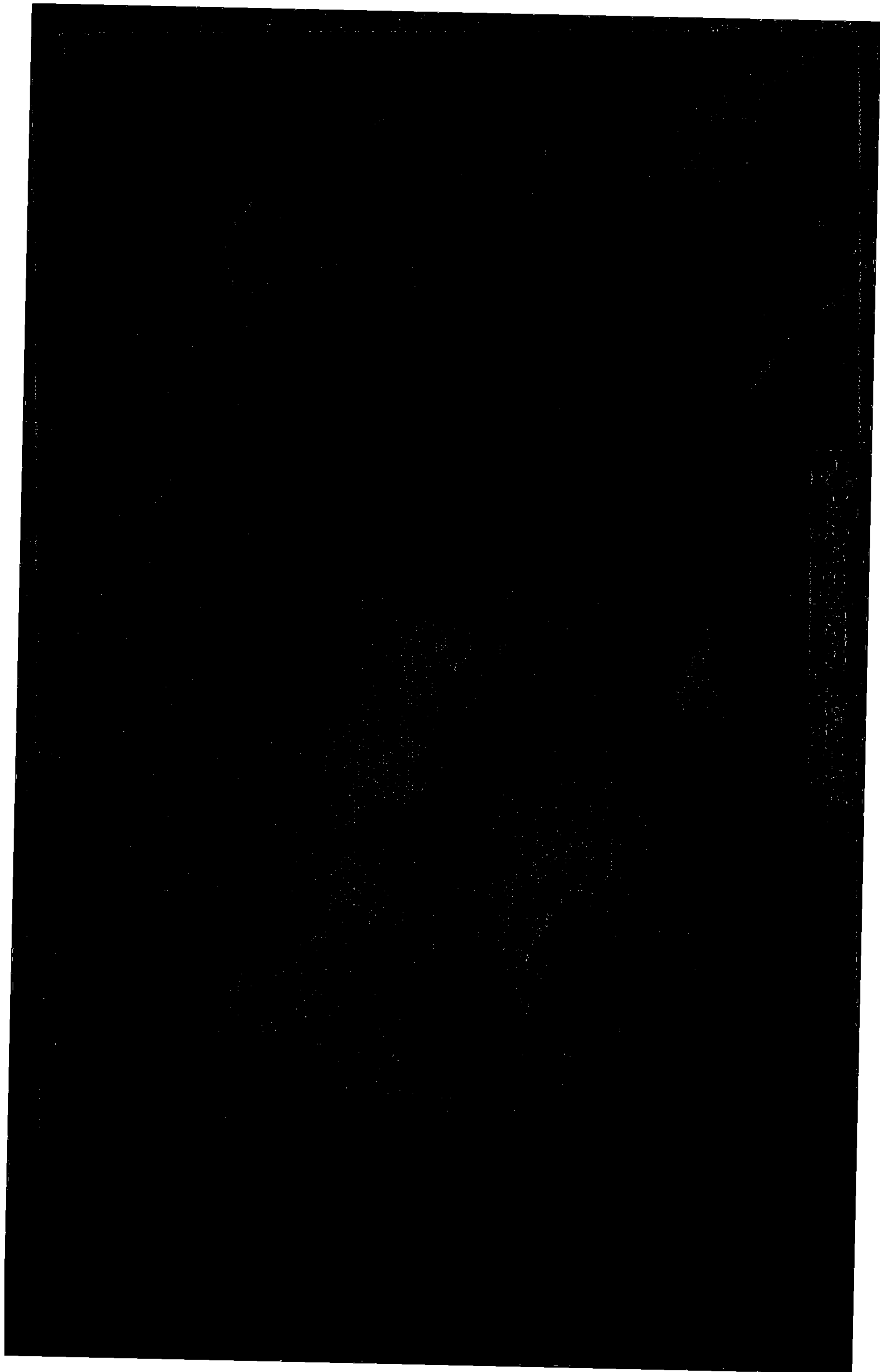
နောက်ဆက်တွဲ

- သိင်္ဂီလောဝါဒ ဆုံးမစာ	၂၆၀
- ဂိဟိဝိနယ ဆုံးမစာ	၂၆၃
- သားရွှေဥ ဆုံးမစာ	၂၆၈
- ဖိုးသူတော်ဦးနုစကားပုံ	၂၇၇
- လူမှုရေးသံပေါက်	၂၈၁
- ကြောက်ကြီး ၉ လုံး ဆုံးမစာ	၂၈၄

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
- ဖျက်စု ၂၀ ဆုံးမစာ	၂၈၅
- ခက်စု ၂၄ ဆုံးမစာ	၂၈၆
- ခဲစု ၁၀ ဆုံးမစာ	၂၈၈
- မမြဲစု ၆ ဆုံးမစာ	၂၈၈
- စကားဖိုစကားမ	၂၉၀
- စကားစုံတွဲ	၂၉၄
- ဗုဒ္ဓအကြောင်း သိကောင်းစရာများ	၂၉၅
- ဗုဒ္ဓဝင်ဘုရားရှိခိုး	၂၉၆
- သမ္မုဒ္ဓေဂါထာတော်	၃၀၁
- စာဆိုတော်ဦးမင်း ၁၂ ရာသီဘွဲ့	၃၀၃
- ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ အခါတော်နေ့ကြီးများ	၃၁၇
- အနေကဇာတင်ဂါထာ	၃၁၁
- ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော် (ပစ္စယုဒ္ဓေသ)	၃၁၃
- မြန်မာစကားပုံများ	၃၁၆

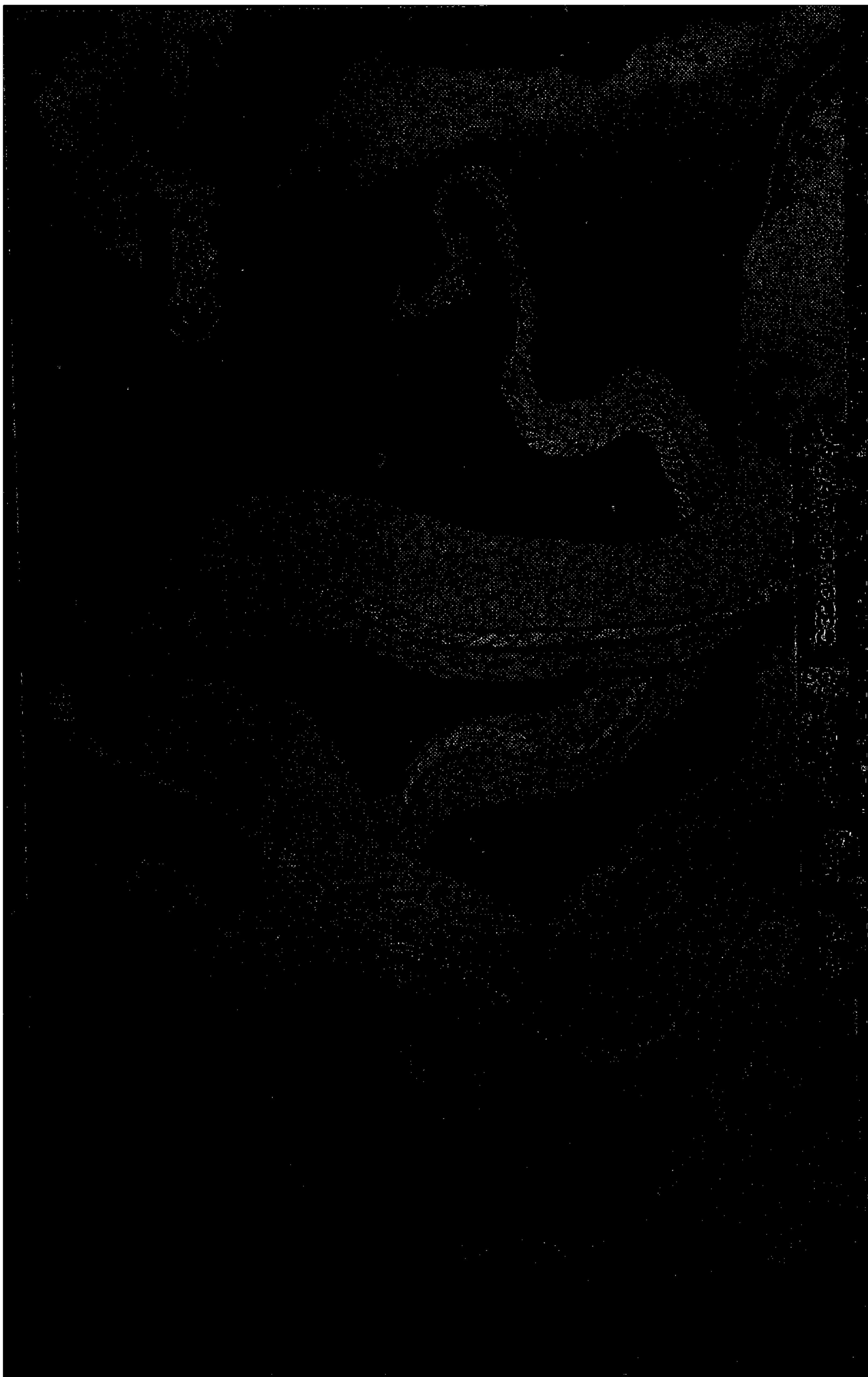
ဤတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာအခြေခံလက်စွဲ
ဆယ်စောင်တွဲပြီးပြီ။

စီစဉ်သူ - ဦးမောင်မောင် (ဟံသာဝတီ)

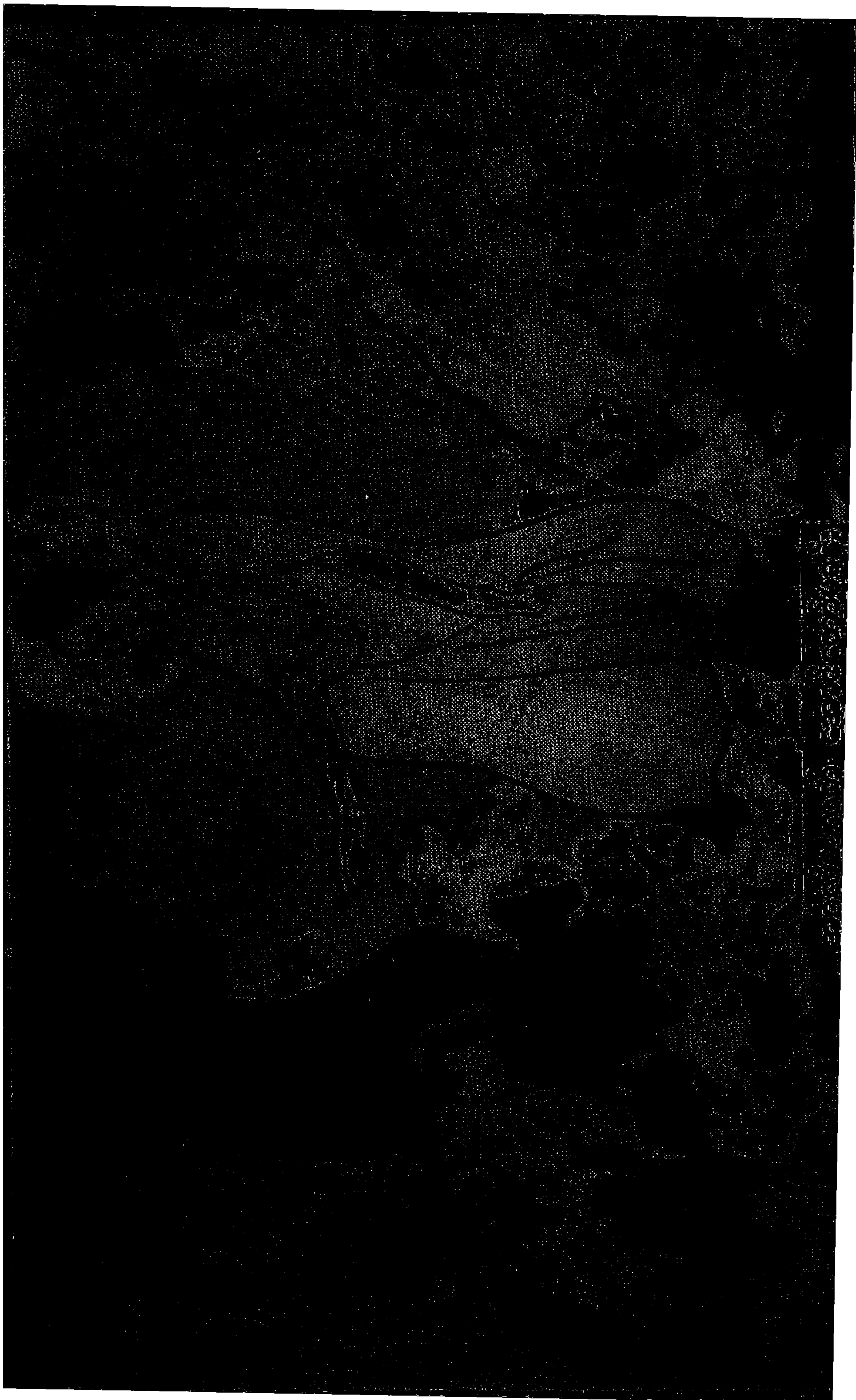
သစ္စာပရိတ္တိကို အောင်ထားမှန်နု

နိဗ္ဗာန်သွင်သော နိဗ္ဗာန်သွင်သော

နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်ရောက်သော သူတို့၏ အခြေအနေ

ਪ੍ਰੋ. ਡਾ. ਹਰਚੰਦਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ

နိဗ္ဗာန်သောသဏ္ဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်

နိဒါန်း

မှတ်သားလိုက်နာ ကျင့်ကြံစရာ သင်္ခန်းစာ ဆယ်မျိုးတွဲထားသော ကျမ်းစာကို ဆယ်စောင်တွဲဟု ခေါ်စမှတ် ပြုကြပါသည်။ ဆယ်မျိုးတွဲထားပုံမှာ ဤသို့တည်း။

(၁) မင်္ဂလသုတ်

(၂) အပြင်အောင်ခြင်း

(၃) အတွင်းအောင်ခြင်း

(၄) ရတနာရွှေချိုင့်

(၅) နမက္ကာရ

(၆) လောကနိတိ

(၇) ပရိတ်ကြီး

(၈) ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမစာ

(၉) ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုံးမစာ

(၁၀) စကားကြီးဆယ်မျိုး ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ထိုခေါင်းစဉ်ကြီး ဆယ်မျိုး၏ အကြောင်းအရာများကို လေ့လာကြည့်လျှင်

၁။ မင်္ဂလသုတ်၌ ကြီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ၃၈ ဖြာ မင်္ဂလာတရားတော်

၂။ အပြင်အောင်ခြင်း၌ ဘုရားရှင်၏ မာရ်နတ်အစရှိသော အပြင်ရန်များကို အောင်မြင်ပုံ

၃။ အတွင်းအောင်ခြင်း၌ ဘုရားရှင်၏ ကိလေသာတည်းဟူသော ကိုယ်တွင်းရန်များကို အောင်မြင်ပုံ

၄။ ရတနာရွှေချိုင့်၌ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတည်းဟူသော ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ရွှေချိုင့်အလား အကာအကွယ် အရံအတား အဖြစ်ထားပုံ

၅။ နမက္ကာရ၌ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်၊ ကျေးဇူးတော်၊ လက္ခဏာတော်၊ ပါရမီတော် စသည်တို့ကို ထူးဆန်းအံ့ဩလောက်အောင် လေးလေးနက်နက် နှစ်သက်ဖွယ်ဖွဲ့ဆို၍ ရှိခိုးပူဇော်ထားပုံ

၆။ လောကနီတိ၌ လောကီလူသားတို့ အသိအလိမ္မာတိုးစေရန် နည်းပြညွှန်ကြားထားပုံ

၇။ ပရိတ်ကြီး၌ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကျရောက်ဆဲကျရောက် လတ္တံ့ဖြစ်သော ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ်များ မကျရောက်အောင် သစ္စာ၊ မေတ္တာတရားတို့ဖြင့် အစောင့်အရှောက် အရံအတားပြုထားပုံ

၈-၉။ ရှင်မဟာသီလဝံသ၊ ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရဆုံးမစာတို့၌ လူသားအားလုံး ယဉ်ကျေးလိမ္မာ၍ မြော်မြင်ဆင်ခြင်ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံရန်၊ လူ့ကျင့်ဝတ်တရားတို့ကို လိုက်နာကျင့်သုံး နေထိုင်တတ်ရန် ညွှန်ကြားထားပုံ

၁၀။ စကားကြီးဆယ်မျိုး၌ အခက်ခဲဆုံး ပညာတစ်ရပ်ဖြစ်သော စကားပြောအတတ်ကို ကျွမ်းကျင်လိမ္မာစွာ ပြောဆိုနိုင်စေရန် စကားပြောနည်း ၁၀ ပါးကို အကွက်ကျကျ ညွှန်ပြထားပုံ စသည်တို့ကို လေ့လာတွေ့ရှိရပေသည်။

ရှေးခေတ်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် ဆယ်စောင်တွဲနှင့် ကင်းသူရှားလှပါသည်။ များသောအားဖြင့် ဆယ်စောင်တွဲကို အမှီသဟဲပြု၍ ကြီးပြင်းလာကြသူများဖြစ်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ဘာသာရေး

(ဆ)

အခြေခံတရားများသည် ယင်းတို့၏ နှလုံးသား၌ အစဉ်အမြဲကိန်းဝပ် တည်ရှိလျက် ရှိသည်ဟု ဆိုရပါမည်။

ဤကျမ်းသည် ခေတ်လူငယ်၊ လူရွယ်တို့အား ဗုဒ္ဓဘာသာ အခြေခံကောင်းများကို ပေးနိုင်သောကျမ်းဖြစ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လက်စွဲပြုထားရမည့် ကျမ်းဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် ကျမ်း၏ဂုဏ်ထူးဝိသေသ ကို ပေါ်လွင်ထင်ရှားစေရန် ရည်သန်၍ “ဗုဒ္ဓဘာသာအခြေခံလက်စွဲ ဆယ်စောင်တွဲ”ဟု အမည်ပေးကာ စီစဉ်ထုတ်လုပ်လိုက်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာအခြေခံကောင်းများကို လိုက်နာကျင့်သုံးလျက် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံကြပါစေ။

စီစဉ်သူ
ဦးမောင်မောင် (ဟံသာဝတီ)

(၈)

အခြေခံပါဠိပတ်နည်းအကျဉ်း

ပါဠိသင်ပုန်းကြီးတွင် အက္ခရာ (၄၁) လုံးရှိသည်။

အ	အာ	ဣ	ဤ	ဥ	ဦ	ဧ	ဩ
	က	ခ	ဂ	ဃ	င		
	စ	ဆ	ဇ	ဈ	ည		
	ဋ	ဌ	ဍ	ဎ	ဏ		
	တ	ထ	ဒ	ဓ	န		
	ပ	ဖ	ဗ	ဘ	မ		
ယ	ရ	လ	ဝ	သ	ဟ	ဌ	အံ

ထိုတွင်-အအစ ဩ အဆုံး ၈ လုံးကို “သရ”ဟု ခေါ်သည်။

ကျန်-က အစ အံ အဆုံး ၃၃လုံးကို “ဗျည်း”ဟု ခေါ်သည်။

ထိုတွင်-က အစ မ အဆုံး ၂၅ လုံးကို “ဝဂ်ဗျည်း”

(အုပ်စုရှိဗျည်း)ဟု ခေါ်၍ ယ အစ အံ အဆုံး ၈ လုံးကို “အဝဂ်ဗျည်း” (အုပ်စုမဲ့ဗျည်း) ဟုခေါ်သည်။

(ဈ)

ဝက်ဗျည်း ၂၅ လုံး

ဝက်အမည်	၁	၂	၃	၄	၅
က-ဝက်	က	ခ	ဂ	ဃ	င
စ-ဝက်	စ	ဆ	ဇ	ဈ	ည
ဋ-ဝက်	ဋ	ဌ	ဍ	ဎ	ဏ
တ-ဝက်	တ	ထ	ဒ	ဓ	န
ပ-ဝက်	ပ	ဖ	ဗ	ဘ	မ

အဝက်ဗျည်း ၈ လုံး

ယ	ရ	လ	ဝ	သ	ဟ	ဋ	အံ
---	---	---	---	---	---	---	----

ထိုတွင် - ယ၊ ရ၊ ဝ၊ ဟ - ၄ လုံးသည် အဆင့်ဆင့်ရာ၌ အသွင် ပြောင်းဆင့်ကြသည်။

ဗျည်းအက္ခရာ		အသွင်ပြောင်းအက္ခရာ
၁	ယ	၂ (ယပင့်ဟုခေါ်သည်)
၂	ရ	၃ (ရရစ်ဟုခေါ်သည်)
၃	ဝ	၄ (ဝဆွဲဟုခေါ်သည်)
၄	ဟ	၅ (ဟထိုးဟုခေါ်သည်)

(ည)

အသတ် အသံတူများကို မှတ်သားရန်

သံတူ					
၁		၃		၅	သံတူ
က	ခ	ဂ	ဃ	င	
စ	ဆ	ဇ	ဈ	ည	သံတူ
ဋ	ဌ	ဍ	ဎ	ဏ	
တ	ထ	ဒ	ဓ	န	သံတူ
ပ	ဖ	ဗ	ဘ	မ	

ပုံတွင်

အုပ်စုတူအမှတ် စဉ် (၁) နှင့် (၃) တို့ အသံတူသည်ကို လည်းကောင်း၊ အုပ်စု ၅ ခု၏ အဆုံးဗျည်း အမှတ်စဉ် ၅ မှ င နှင့် ည-၂ လုံးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဏ, န, မ -၃ လုံးတို့သည်လည်းကောင်း အသံတူများဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

က နှင့် ဂ။ စ နှင့် ဇ။ ဋ နှင့် ဍ။ တ နှင့် ဒ။ ပ နှင့် ဗ အသတ်တို့ အသံတူသည်။

ပုံစံ။ အက် } အက် အစ် } အစ် အတ် } အတ် အပ် } အပ်
 အင် အိုင် အိ အိပ်

c နှင့် ဥ။ က-န-မ အသတ်တို့ အသံတူသည်။

ပုံစံ

		အဏ်	} အန်
အင်	} အင်	အန်	
အဉ်		အမ်	

ပါဠိဖတ်နည်းမူသေစည်း ၆ ချက်

- ၁။ နှစ်လုံးဆင့်တွင်၊ အထက်လျှင်၊ သတ်ပင် မြဲကေနံ
- ၂။ သဝေလည်းထိုး၊ တ-သတ်မျိုး၊ ဖတ်ရိုး စ-သတ်သံ။
- ၃။ သဝေလည်းထိုး၊ န-သတ်မျိုး၊ ဖတ်ရိုး c-သတ်သံ။
- ၄။ သဝေရေးချ၊ တ-သတ်ပြ၊ ဝဆွဲတ-သတ်သံ။
- ၅။ သဝေရေးချ၊ န-သတ်ပြ၊ ဝဆွဲ န-သတ်သံ။
- ၆။ အုပ်စုမဲ့ထပ်၊ ထိုအသတ်၊ ရွတ်ဖတ်ကြိမ်နှစ်သံ။
- ၇။ ပါဠိဖတ်နည်း၊ မူသေစည်း၊ အပြီးမှတ်ကြရန်။

မူသေစည်းရှင်းလင်းချက်

- ၁။ နှစ်လုံးဆင့်တွင်၊ အထက်လျှင်၊ သတ်ပင်မြဲကေနံ။
 ပါဠိစာတွင် အသတ်မရှိသော်လည်း ပါဠိဆင့်ကို ဖတ်သော
 အခါ ရှေ့ပင်မ စာလုံးကို၊ နောက်၌ဆင့်ထားသော
 အထက်စာလုံးဖြင့် သတ်၍ အောက်စာလုံးကို အသံမှန်
 အတိုင်း ဖတ်ရသည်။

ပုံစံ

သမန္တာ = သမန်တာ၊

စက္ကဝါဠေသု = စက်ကဝါဠေသု

- ၂။ သဝေလည်းထိုး၊ တ-သတ်မျိုး၊ ဖတ်ရိုး စသတ်သံ။
သဝေထိုးနှင့် တွဲသော တ-သတ်ကို စ-သတ်သံ ဖတ်ရသည်။

ပုံစံ

မေတ္တာ = မစ်တာ

ဧတ္ထ = အစ်ထ

ခေတ္တ = ခစ်တ

- ၃။ သဝေလည်းထိုး၊ န-သတ်မျိုး၊ ဖတ်ရိုး င - သတ်သံ။
သဝေထိုးနှင့်တွဲသော န-သတ်ကို င-သတ်အသံ ဖတ်ရသည်။

ပုံစံ

ပူရေန္တံ = ပူရင်တံ

သမေန္တံ = သမင်တု

- ၄။ သဝေရေးချ၊ တ-သတ်ပြ၊ ဝဆွေတ-သတ်သံ။

- ၅။ သဝေရေးချ၊ န-သတ်ပြ၊ ဝဆွေန-သတ်သံ။

ပုံစံ သောတ္တာနံ = သွတ်ထာနံ

ဟောန္တံ = ဟွန်တု

- ၆။ အုပ်စုမဲ့ထပ်၊ ထိုအသတ်၊ ရွတ်ဖတ်ကြိမ်နှစ်သံ။

အုပ်စုမဲ့ (အ-ဝဂ်) ဗျည်း အထပ်တို့၏ အသတ်များကို ဖတ်သောအခါ အသတ်အတွက် တစ်ကြိမ် အဆင့်အတွက် တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ် အသံထွက်ရသည်။

ပုံစံ

သကျ = သက်ကျ (အသတ်တစ်ကြိမ်၊ အဆင့်တစ်ကြိမ်)

တတြ = တတ်တြ = တတ်တရ (။) { [] }

ဒိတွာ = ဒိတ်တွာ = ဒိတ်တဝါ (။) { [] }

အမှ = အမ်မှ (။) { [] }

(၃)

ပါဠိဖတ်နည်း အကျဉ်းချုပ်ဇယားပုံ

သရသံ	အသတ်	အသံထွက်
အ	က-ဂ	က်
	စ-ဇ	စ်
	င-ခ	တ်
	တ-ဒ	
	ပ-ဗ	ပ်
အံ-အု	က-စ-ပ	တ်
	င-ဥ-ယ	န့်
အေ	က-တ-ပ	စ်
	ဥ-န-မ	ပ်
အော	စ-တ-ပ	တ်
	ဥ-န-မ	န့်

အခြေခံပါဠိဖတ်နည်းအကျဉ်းပြီး၏။

၁။ မင်္ဂလသုတ်ပါဠိစတု

- ၁။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ စိန္တယိံသု သဒေဝကာ။
သောတ္တာနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတ္တိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။
- ၂။ ဒေသိတံ ဒေဝ ဒေဝေန၊ သဗ္ဗ ပါပ ဝိနာသနံ။
သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၃။ ဧဝံ မေ သုတံ- ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ၊
ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ 'အာရာမေ။' အထ ခေါ
အညတရာဒေဝတာ၊ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တ
ဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ ဩဘာသေတွာ။
- ၄။ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ
အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ။ ဧကမန္တံ ဌိတာ ခေါ သာ
ဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။
- ၅။ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာ စ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယု။
အာကင်္ခမာနာ သောတ္တာနံ၊ ဗြူဟိ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၆။ အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။
ပူဇာ စ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

- ၇။ ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ၊ ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာ။
အတ္တသမ္မာ ပဏီမိ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၈။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယော စ သုသိက္ခိတော။
သုဘာသိတာ စ ယာ ဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၉။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။
အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၀။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ စ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၁။ အာရတံ ဝိရတီ ပါပါ၊ မဇ္ဇပါနာ စ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါ စ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၂။ ဂါရဝေါ စ နိဝါတော စ၊ သန္တုဋ္ဌိ စ ကတညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၃။ ခန္တီ စ သောဝစဿတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မသာကတ္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၄။ တပေါ စ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာန သစ္စိကိရိယာ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၅။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္မတိ။
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၆။ ဧတာဒိသာနိ ကတွာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
မင်္ဂလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

မင်္ဂလာသုတ် အနက်

၁။ သ - ဒေဝတာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူတို့သည်။ ယံ မင်္ဂလံ၊ အကြင် မင်္ဂလာတရားတော်ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် တို့ကာလပတ်လုံး။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကြကုန်၏။ စိန္တယန္တာပိ၊ ကြံ ကြကုန်သော်လည်း။ သောတ္တာနံ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင် ဖြစ်သော။ အဋ္ဌတ္တိံသဉ္စ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ် သော။ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာတရားတော်ကို။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ = နအဓိ ဂစ္ဆန္တိ ဝေ၊ မသိနိုင်ကုန်သည်သာလျှင်ကတည်း။

၂။ ဒေဝ ဒေဝေန၊ နတ်တကာတို့ထက်မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အစီးအပွားအလို့ငှာ။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ သဗ္ဗပါပဝိနာသနံ၊ အလုံးစုံသော မကောင်း မှုကို ပယ်ဖျောက်ပေတတ်ထသော။ တံ မင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာတရား တော်ကို။ ဟေ၊ အို - သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၃။ ဘန္တေ ကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤ မဟာမင်္ဂလာသုတ်တော်ကို။ မေ - မယာ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဥပဓာရိတံ၊ ဆောင်လိုက်ရ၏။ ဧကံ၊ တစ်ပါးသော။ သမယံ၊ ခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိသေဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဖွယ်ဖြစ်သော။ 'ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ အညတရာ၊ အမျိုးအမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ အဘိက္ကန္တဿ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ သန်းခေါင်အခါ၌။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ ဇေတဝန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍။

၄။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဌိတာ ခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ဤသို့ နားတော်လျှောက်ပေ၏။

၅။ ဘန္တေဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။
ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မနု
ဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ သောတ္တာနံ၊ စင်ကြယ်စွာသော။
နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ အာကခံမာနာ၊ လိုချင် တောင့်တကုန်
သည်ဖြစ်၍။ မင်္ဂလာနိ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်
သော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တို့
ကာလပတ်လုံး။ အစိန္တယု၊ ကြံကြကုန်၏။ စိန္တယန္တာပိ၊ ကြံကြ
ကုန်သော်လည်း။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။
တံမင်္ဂလံ၊ ထို မင်္ဂလာတရား တော်မြတ်ကို။ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။
ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော့။

မင်္ဂလာတရား ၃၈ ပါး

၆။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အို - နတ်သား။ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်
တို့ကို။ ယာ အသေဝနာစ၊ အကြင် မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းသည်
လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို။ ယာသေဝနာစ၊
အကြင်မှီဝဲ ဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပူဇ နေယျာနံ၊
ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို။ ယာ ပူဇာစ၊ အကြင် ပူဇော်ရခြင်းသည်
လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသောတရားသည်
သာလျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊
သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၇။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အို - နတ်သား။ ပဓိရူပ ဒေသဝါ
သော စ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌ နေရခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတပုညတာစ၊ မိမိပြုခဲ့ဖူးသော
ကောင်းမှုရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ အတ္တသမ္မာ ပဏိဓိ

စ၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရခြင်းသည်လည်း ကောင်း။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ၊
မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။
ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၈။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အို-နတ်သား။ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ၊ အကြားအမြင်
များသော ပူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ သိပ္ပဉ္စ၊ လက်မှုပညာ
အစရှိသော အပြစ်မရှိသော အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာ သင်အပ်သော။ ဝိနယော စ၊
ဝိနည်းတရားသည်လည်းကောင်း။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်
သော။ ယာဝါစာ စ၊ အကြင်စကားသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။
မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ မည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊
မှတ်လေလော့။

၉။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ မာတာပိတု၊ အမိ
အဖတို့ကို။ ဥပဋ္ဌာနဉ္စ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းသည်လည်းကောင်း။
ပုတ္တဒါရာဿ၊ သားမယားတို့အား။ သင်္ဂဟောစ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရ
ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အနာကုလာ၊ အနှောင့်အယှက် မရှိကုန်သော။
ကမ္မန္တာ စ၊ အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။
မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊
မှတ်လေလော့။

၁၀။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ဒါနဉ္စ၊ အလှူပေးရခြင်း
သည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မစရိယာစ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်း
သည်လည်းကောင်း။ ဉာထကာနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား။ သင်္ဂဟောစ၊

သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အနုဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိ
ကုန်သော။ ကမ္မာနိစ၊ အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊
မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ။ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်
ဂဏ္ဍာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၁။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ပါပါ၊ မကောင်းမှုမှ။
အာရတိစ၊ ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိရတိစ၊
အထူးသဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မဇ္ဇပါနာ၊
သေရည်သေရက်တို့ကို သောက်ခြင်းမှ။ သံယမောစ၊ ကောင်းစွာ
ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌။
အပ္ပမာဒေါစ၊ မမေ့မလျော့ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။
မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏ္ဍာဟိ၊
မှတ်လေလော့။

၁၂။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ဂါရဝေါစ၊ ရိုသေထိုက်သော
သူတို့အား ရိုသေရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နိဝါတောစ၊ မိမိကိုယ်ကို
နှိမ့်ချရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သန္တုဒ္ဓိစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းသည်
လည်းကောင်း။ ကတညုတာစ၊ သူပြုဖူးသော ကျေးဇူးကို သိရခြင်းသည်
လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌။
ဓမ္မဿဝနဉ္စ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို နာရခြင်းသည်လည်းကောင်း။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤငါးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊
မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။
ဂဏ္ဍာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၃။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ခန္တိစ၊ သည်းခံခြင်းသည်

လည်းကောင်း။ သောဝစသတော စ၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမအပ်
 သောစကားကို နာလွယ်သောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။
 သမဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား။ ဒဿနဉ္စ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်
 လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌။
 ဓမ္မသာကစ္ဆာစ၊ တရားတော်ကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းရခြင်းသည်
 လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။
 ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တံ၊
 သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာတိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၄။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အို-နတ်သား။ တပေါစ၊ ခြီးခြံစွာ
 ကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို
 ကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။
 ဒဿနဉ္စ၊ သိမြင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။
 သစ္စိကိရိယာစ၊ မျက်မှောက်ပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။
 မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊
 မှတ်လေလော့။

၁၅။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အို-နတ်သား။ လောက ဓမ္မေဟိ၊
 လောကဓံတရားရှိစွာပါးတို့နှင့်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့ထသော။ ယဿ၊
 အကြင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နကမ္ပတိ၊ မတုန်မလှုပ်။
 အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းလည်း မရှိ။ ဝိရဇံ၊ ရမ္မက်ဟူသော မြူလည်းမရှိ။
 ခေမံ၊ ဘေးလည်းမရှိ။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။
 ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်
 သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၆။ ဘော ဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ဧတာဒိသာနိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အဋ္ဌတ္တိံသ မင်္ဂလာနိ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို။ ကတွာန၊ ပြုကျင့်ရသောကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌။ အပ္ပရာဇိတာ၊ ရန်သူတို့သည် မိမိအား မအောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ သောတ္တိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တံ၊ ထို သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော တရားသည်လျှင်။ တေသံ၊ ထို နတ်၊ လူတို့အား။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလသုတ် ပါဠိအနက် ပြီး၏။

၃၈ ဖြာ မင်္ဂလာအကျဉ်း

အသေဝနာစ ဗာလာနံ ပုဒ်၌ (၃)ပါး

- ၁။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တစ်ပါး။
- ၂။ ပညာရှိသောသူတို့ကို မှီဝဲ ဆည်းကပ်ရခြင်းလည်းတစ်ပါး။
- ၃။ ပူဇော်ထိုက်သော သူတို့ကို ပူဇော်ရခြင်းလည်းတစ်ပါး။

ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ ပုဒ်၌ (၃)ပါး

- ၄။ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းလည်း တစ်ပါး။
- ၅။ ရှေးကပြုခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုရှိသူ၏ အဖြစ်လည်း တစ်ပါး။
- ၆။ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရခြင်းလည်းတစ်ပါး။

ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ ပုဒ်၌ (၄)ပါး

- ၇။ အကြားအမြင်များသော သူ၏အဖြစ်လည်းတစ်ပါး။
- ၈။ အပြစ်မရှိသော အတတ်ကို တတ်ရခြင်းလည်းတစ်ပါး။
- ၉။ ကောင်းစွာသင်အပ်သော ဝိနည်းတရားလည်း တစ်ပါး။
- ၁၀။ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားလည်းတစ်ပါး။

မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ ပုဒ်၌ (၃)ပါး

- ၁၁။ အမိ,အဖတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူခြင်းလည်း တစ်ပါး။
- ၁၂။ သား,မယားတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းလည်းတစ်ပါး။
- ၁၃။ အနှောင့်အယှက်မရှိသော အမှုအလုပ်လည်းတစ်ပါး။

ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ ပုဒ်၌ (၄)ပါး

- ၁၄။ အလှူပေးခြင်းလည်း တစ်ပါး။
- ၁၅။ တရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ခြင်းလည်း တစ်ပါး။
- ၁၆။ အဆွေအမျိုးတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းလည်း တစ်ပါး။
- ၁၇။ အပြစ်မရှိသော အမှုတို့ကို ပြုခြင်းလည်း တစ်ပါး။

အာရတိ ဝိရတိ ပုဒ်၌ (၄)ပါး

- ၁၈။ မကောင်းမှုမှ ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်ခြင်းလည်း တစ်ပါး။
- ၁၉။ မကောင်းမှုကို အထူးရှောင်ကြဉ်ခြင်းလည်းတစ်ပါး။
- ၂၀။ သေအရက်ကို သောက်ခြင်းမှ ကောင်းစွာရှောင်ကြဉ်ခြင်းလည်း တစ်ပါး။
- ၂၁။ ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့မလျော့ခြင်းလည်း တစ်ပါး။

ဂါရဝေါစ နိဝါတောစ ပုဒ် ၌ (၅)ပါး

- ၂၂။ ရိုသေထိုက်သော သူတို့ကို ရိုသေခြင်းလည်း တစ်ပါး။
- ၂၃။ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချခြင်းလည်း တစ်ပါး။
- ၂၄။ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းလည်း တစ်ပါး။
- ၂၅။ သူ့ကျေးဇူးကို သိခြင်းလည်း တစ်ပါး။
- ၂၆။ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားတော်ကို နားခြင်းလည်း တစ်ပါး။

ခန္တီစ သောဝစသတာ ပုဒ်၌ (၄)ပါး

- ၂၇။ သည်းခံရခြင်းလည်း တစ်ပါး။
 ၂၈။ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမရာ လိုက်နာလွယ်ခြင်းလည်း တစ်ပါး။
 ၂၉။ ရဟန်းသံဃာတို့အား ဖူးမြော်ရခြင်းလည်း တစ်ပါး။
 ၃၀။ လျှောက်ပတ်သောအခါ တရားစကား ဆွေးနွေးရခြင်းလည်း တစ်ပါး။

ဗာပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ ပုဒ်၌ (၄)ပါး

- ၃၁။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းလည်း တစ်ပါး။
 ၃၂။ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းလည်း တစ်ပါး။
 ၃၃။ အရိယသစ္စာ တရားတို့ကို သိမြင်ရခြင်းလည်း တစ်ပါး။
 ၃၄။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းလည်း တစ်ပါး။

ဗုဒ္ဓဿ လောကဓမ္မေဟိ ပုဒ်၌ (၄)ပါး

- ၃၅။ လောကဓံ တရားရှစ်ပါးနှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် ၏စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်လည်း တစ်ပါး။
 ၃၆။ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်လည်း တစ်ပါး။
 ၃၇။ ရမ္မက်ဟူသော ကိလေသာမြူကင်းခြင်းလည်း တစ်ပါး။
 ၃၈။ ဘေးမရှိခြင်းလည်း တစ်ပါး။

မင်္ဂလာတရား ၃၈ ပါး အကျဉ်းပြီး၏။

မင်္ဂလသုတ်အဓိပ္ပာယ်

ဧကမန္တံ အဋ္ဌသိ = နိဗ္ဗုဒ္ဓိသောအရပ်၊ ဝေလ္လုဒ္ဓိသောအရပ်၊ ဇေယျာ
အရပ်၊ မြင့်သောအရပ်၊ ရှေ့တူရူအရပ်၊ နောက်တူရူ အရပ်၊
ဤ ၆ ပါးမှလွတ်သော အရပ်ဟု ဆိုလိုသည်။

ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ = ရတနာသုံးပါး ထင်ရှားရှိသော အရပ်၌
နေရခြင်း။

အတ္တသမ္မာပဏီဓိစ = ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည်ဟု
ဆိုလိုသည်။

သုဘာသိတာစ ယာဝါစ = ပိသုဏဝါစာမှ ကြဉ်၍ သုဘာသိတာ
စကားကိုပြောဆိုခြင်း၊ ဖရသဝါစာမှကြဉ်၍ ပိယဝါစာစကား
ကို ပြောဆိုခြင်း၊ သမ္ပပ္ပလာပမှကြဉ်၍ဓမ္မစကားကို ပြောဆိုခြင်း၊
မုသာဝါဒမှ ကြဉ်၍ သစ္စာစကားကို ပြောဆိုခြင်း၊ ဤလေးပါး
နှင့် ပြည့်စုံသောစကားကို ဆိုလိုသည်။

ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော = တရားတော်နှင့်အညီ သားမယားတို့ကို
ထောက်ပံ့ မွေးမြူရမည်ဆိုလိုသည်။

ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ = ဆွမ်း၊ အဖျော်၊ ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ယာဉ်၊
ပန်း၊ နံ့သာပျောင်း၊ နံ့သာ၊ အိပ်ရာ နေရာ၊ ဆီမီး၊ ၎င်း
ဒါနဝတ္ထု ဆယ်ပါး၊ သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော
ဆေး၊ ဤဆယ့်တစ်ပါးတို့ကို ဒါနဉ္စပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။
ငါးပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့ကို ဓမ္မ

ပရိယာပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ အဋ္ဌင်္ဂသီလကို အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ
ဟူသော ပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။

အာရဟံ ဝိရတိ = မကောင်းမှုမှ စိတ်ဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။

မကောင်းမှုမှ ကိုယ်နှုတ်နှစ်ပါးတို့ဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။

မဇ္ဇပါနာ = မူးယစ်သေစာ သောက်စားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။

သန္တုဋ္ဌိစ = ရရှိသမျှသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲစွာ သုံးဆောင်ရမည်
ဆိုလိုသည်။

ကာလေန ဓမ္မဿဗနံ = ကာမဝိတက်၊ ဗျာပါဒဝိတက်၊ ဝိဟိံသ
ဝိတက် ဟူသော မိစ္ဆာဝိတက်တို့ ပင်မလာသောအခါသည်
တရားဟော်ကို နာခြင်းငှာ လျှောက်ပတ်သောအခါမည်၏။

ဇောဝဓဿတာ = သားကော်ရာဟုလာကဲ့သို့ တစ်ခွန်းတည်းသော
ဩဝါဒစကားဖြင့် နားထောင် နာယူလွယ်ရမည်ဆိုလိုသည်။

သမဏာနုဉ္စ ဒဿနံ = သီလဝန္တ ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်အတူသေကွပုဂ္ဂိုလ်
ခုနစ်ယောက်တို့အား ဖူးမြင်ရသည်ဆိုလိုသည်။

တပေါစ = ဝိရိယကိုဖြစ်စေ၍၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို လုံခြုံအောင်
ထိန်းသိမ်းရမည်ဆိုလိုသည်။

ဗြဟ္မစရိယဉ္စ = မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရမည်ဆိုလိုသည်။

အရိယသဇ္ဇာန ဒဿနံ = အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်း၊ သစ္စာ
လေးပါးကို သိမြင်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

နိဗ္ဗာန သုန္တိကိရိယာစ = နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

လောကဓမ္မေဟိ = လာဘ်ရခြင်း၊ မရခြင်း၊ အခြံအရံရှိခြင်း၊ မရှိခြင်း၊

ချီးမွမ်းခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း။

ဤလောကဓံ တရားရှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။

မင်္ဂလသုတ် အဓိပ္ပါယ်ပြီး၏။

ဆရာကြီး ဒဂုံဦးထွန်းမြင့် ရေးဖွဲ့သော ၃၈ ဖြာ မင်္ဂလာ ကဗျာများ

၁။ အသေဝနာ စ

လူမိုက်ဆိုလျှင် ရှောင်သွေလွဲလို့၊ မမှီဝဲနဲ့ ကင်းအောင်နေ။
ပညာရှိကို အရှည်တွဲလို့၊ မှီဝဲဆည်းကပ် နည်းယူစေ။
သုံးပါးရတနာ မိဘများနှင့်၊ ဆရာသမားကို ပူဇော်လေ။
ချမ်းသာကိုပေး ဆက်ဆံရေး၊ မြော်တွေးသုံးချက်ပေ။
အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္ဘာမင်္ဂလာတွေ။

၂။ ပတိရူပ

ကုသိုလ်ပညာ ဥစ္စာရဖို့၊ သင့်ရာဒေသ အမြဲနေ။
ရှေးကတင်ကြို ပြုခဲ့ဖူးသည့်၊ ကောင်းမှုအထူး ရှိပါစေ။
မိမိကိုယ်ကို ကောင်းအောင်ထိန်းလို့၊
မတိမ်းစေနဲ့ ဆောက်တည်လေ။
ဥစ္စာကိုပေး နေထိုင်ရေး၊ မြော်တွေးသုံးချက်ပေ။
အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္ဘာမင်္ဂလာတွေ။

၃။ ဗာဟုဿစူဠ

တတ်ကောင်းတတ်ရာ ဟူသမျှကို၊ ကြားမြင်သုတ ရှိပါစေ။
အိုးအိမ်တည်ထောင် ဝမ်းစာရေးနဲ့၊ အသက်မွေးဖို့ အတတ်
သင်လေ။

လူနှင့်ဆိုင်ရာ ကျင့်ဝတ်များကို၊ ကောင်းစွာသင်ကြား
နားလည်စေ။

မှန်ကန်ယဉ်ကျေး ချိုသာအေး၊ ဆိုရေးတတ်ပါစေ။
အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္ဘာမင်္ဂလာတွေ။

၄။ မာတာပိတု

မြင့်မိုရ်ရွှေတောင် မိဘကြွေးကို၊
ကောင်းစွာဆပ်ပေး ဝတ်ကျေကျေ။
ကြွေးသစ်ချကာ သားနှင့်မယား၊
မြှောက်စားချီးမြှင့် ဝတ်ကုန်စေ။
အလုပ်တာဝန် မလစ်ဟင်းနဲ့၊ အပြစ်ကင်းအောင် လုပ်ပါလေ။
စည်းစိမ်ကိုပေး ပြုစုရေး၊ မြော်တွေးသုံးချက်ပေ။
အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္ဘာမင်္ဂလာတွေ။

၅။ ဒါနဉ္စ

သုံးတန်စေတနာ ဖြူစင်လန်းလို့၊ ပေးကမ်းဝေမျှ လှူနိုင်စေ။
ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကြံ မမိုက်မှားနဲ့၊ သုစရိုက်တရားကို ကျင့်ပါလေ။
ဆွေမျိုးတွေကို ပြင်ပမထားနဲ့၊ သင်္ဂဟတရားနှင့် ချီးမြှောက်လေ။
သန့်စင်ပြစ်မျိုး လူထုကျိုး၊ သယ်ပိုးရွက်ဆောင်စေ။
အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္ဘာမင်္ဂလာတွေ။

၆။ အာရတိ ဝိရတိ

မကောင်းမှုတွေ ဟူသမျှကို၊ မတွေ့ခင်က ရှောင်ကြဉ်လေ။
တွေ့ကြုံလာလျှင် မလွန်ကျူးနဲ့၊ အထူးသဖြင့် စောင့်စည်းနေ။
အရက်သေစာ မသောက်စားနဲ့၊ မှောက်မှားတတ်တဲ့ အရာပေ။
လုပ်ကိုင်ပြောကြား သတိထား၊ တရားမမေ့စေ။
အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

၇။ ဂါရဝေါ စ

အသက်ဂုဏ်ဝါ ကိုယ့်ထက်ကြီးက၊ ဆည်းကပ်ခစားရိသလေ။
မာနတံခွန် ဂုဏ်မကြွနဲ့၊ ကိုယ်ကိုနှိမ်ချ အမြဲနေ။
လောဘအပို လိုမလိုက်နဲ့၊ ကိုယ်ထိုက်တာနဲ့ ကျေနပ်လေ။
ကိုယ့်ပေါ်ပြုဖူး သူ့ကျေးဇူး၊ အထူးသိတတ်စေ၊
ကောင်းကျိုးဆင့်ပွား မြတ်တရား၊ နာကြားမပြတ်ပေ။
အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

၈။ ခန္တီ စ

ဝတ်စားနေထိုင် ရန်ခပ်သိမ်း၊ စိတ်ကို ချုပ်ထိန်း သည်းခံလေ။
ကျိုးကြောင်းပြညွှန်း ဆုံးမစကား၊ ပြောကြားလာကနာ
လွယ်စေ။
သူမြတ်ပုဂ္ဂိုလ် ဟူသမျှ၊ မကြာခဏ တွေ့ဆုံလေ။
သဘာဝတွေ မှန်ကန်ရေး၊ ဆွေးနွေးမပြတ်ပေ။
အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

၉။ တပေါ စ

လောကီအာရုံ ဇိမ်ယဿ်မှုးလို့၊ အပျော်မကြူးနဲ့ ခြီးခြံလေ။
 မေတ္တာဗြဟ္မစိုရ် လက်ကိုင်သုံးလို့၊ သူမြတ်ကျင့်ထုံး ယွင်းမသွေ။
 လေးပါးသစ္စာ ဉာဏ်မြင်ကြည့်လို့၊ အမှန်သိအောင်ကြိုးစားလေ။
 ဒုက္ခလွတ်ကင်း နိဗ္ဗာန်ချဉ်း၊ အလင်းပေါက်နိုင်စေ။
 အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

၁၀။ ဗုဒ္ဓဿ

ဆင်းရဲချမ်းသာ သဘာဝ၊ တွေ့ကြုံနေကြ လူတိုင်းပေ။
 ကောင်းဆိုးနှစ်တန် အစုံတွဲလို့၊ တလဲစီလှည့် အမြဲနေ။
 လောကဓံကြုံ မဖြိုတမ်းပေါ့၊ မတုန်စမ်းနဲ့စိတ်ခိုင်စေ။
 သောကကိုထိန်း ရမ္မက်သိမ်း၊ အေးငြိမ်းချမ်းသာနေ။
 အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

မင်္ဂလာအကျိုး

သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာကုံးကို၊ လိုက်နာကျင့်သုံး ပန်သူတွေ။
 စီးပွားချမ်းသာ ကျက်သရေတိုးလို့၊
 ကောင်းကျိုးစည်ပွင့် တဝေဝေ။
 ဘေးကင်းရန်ကွာ ချစ်သူပေါ်လို့၊
 စိတ်ရောကိုယ်ရော ချမ်းသာမလေ။
 ပြောဆိုကြံဆ ဆောင်သမျှ၊ အောင်ရမည် ကိန်းသေ။
 အဲဒါကြောင့် ပန်ကြ ဆင်ကြ မင်္ဂလာပန်းခိုင်တွေ။

၂။ အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ပါဠိ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

- ၁။ ဗာဟုံသဟဿ မဘိနိဗ္ဗိတ သာဝုဇန္တံ၊
ဂိရိမေခလံ ဥဒိတဃောရံ သ သေနမာရံ။
ဒါနာဒိ ဓမ္မဝိဓိနာ ဇိတဝါမုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။
- ၂။ မာရာတိရေက မဘိယုဇ္ဈိတ သဗ္ဗရတ္တိံ၊
ဃောရံ ပနာဠာဝက မက္ခမ ထဒ္ဒယက္ကံ။
ခန္တိ သုဒန္တ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။
- ၃။ နာဠာဂိရိံ ဂဇေရံ အတိမဒ္ဒဘူတံ၊
ဒါဝဂ္ဂိ စက္ကမသနိဝ သုဒါရဏန္တံ။
မေတ္တဗျူသေကဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။
- ၄။ ဥက္ခိတ္တ ခဂ္ဂ မဘိဟတ္ထ သုဒါရဏန္တံ၊
ဓာဝံ တိယောဇန ပထင်္ဂလိမာလဝန္တံ။

ဣဒ္ဓိဘိ သင်္ခတမနော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၅။ ကတွာန ကဋ္ဌမုဒရံ ဣဝ ဂပ္ပိနိယံ၊
စိန္တာယ ဒုဋ္ဌဝစနံ ဇနကာယ မဇ္ဈေ။
သန္တေန သောမဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၆။ သစ္စံ ဝိဟာယ အတိသစ္စက ဝါဒကေတု၊
ဝါဒါဘိရောပိတမနံ အတိအန္တဘူတံ။
ပညာပဒီပဇလိတော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၇။ နန္ဒောပနန္တ ဘုဇင်္ဂံ ဝိဝိဓံ မဟိဒ္ဓိံ၊
ပုတ္တေန ထေရဘုဇဂေန ဓုနာပယန္တော။
ဣဒ္ဓုပဒေသဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၈။ ဒုဂ္ဂါဟဒိဋ္ဌိဘုဇဂေန သုဒဋ္ဌ ဟတ္ထံ၊
ဗြဟ္မံ သုတံ ဇူတိမဟိဒ္ဓိံ ဗကာဘိဓာနံ။
ဉာဏာဂဒေန ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။
အပြင်အောင်ခြင်း ၈ ပါးပါဠိပြီး၏။

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနက်

မာရ်နတ်ကို အောင်တော်မူခြင်း

၁။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂိရိမေခလံ၊ ဂိရိမေခလာ အမည်ရှိသော ဆင်ကို။ ဥဒိတံ၊ တက်စီးထသော။ အဘိနိမ္မိတသာဝုဇ္ဈံ၊ အလွန်ဖန်ဆင်းအပ်သော လက်နက်နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ဗာဟုသဟဿံ၊ တစ်ထောင်သော လက်ရုံးရှိထသော။ ယောရံ၊ ကြမ်းတမ်းစွာ ထသော။ သ သေနမာရံ၊ စစ်သည်နှင့်တကွ သော မာရ်နတ်သားကို။ ဒါနာဒိဓမ္မဝိဓိနာ၊ ဒါနပါရမီ အစရှိသော တရားတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ မာရ်နတ်သားကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အာဠာဝကဘိလူးကို အောင်တော်မူခြင်း

၂။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ မာရာတိ ရေကံ၊ မာရ်နတ်သားထက်အလွန်။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယံ ပတ်လုံး။

အဘိယုဇ္ဈိတံ၊ အလွန် စစ်ထိုးနိုင်ထသော။ ယောရံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ် ရှိထသော။ အက္ခမံ၊ သူတစ်ပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲ့ ထသော။ ထဒ္ဒံ၊ ကြမ်းတမ်းခက်မာစွာထသော။ အာဠာဝကံ၊ အာဠာဝကအမည် ရှိသော။ ယက္ခံ ပန၊ ဘီလူးကိုကား။ ခန္တိ သုဒန္တ ဝိဓိနာ၊ သည်းခံတော် မူခြင်း၊ ကောင်းစွာယဉ်ကျေးစေတော်မူခြင်း တည်းဟူသောအစီအရင် ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ အာဠာဝကဘီလူးကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။

နာဠာဂိရိဆင်ကို အောင်တော်မူခြင်း

၃။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒါဝဂ္ဂိစက္က မသနီဝ၊ တောမီးမိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့။ သုဒါရဏန္တံ၊ အလွန်ကြမ်းကြုတ် စွာထသော။ အတိမဒ္ဒဘူတံ၊ အလွန်မုန်ယစ်စွာထသော။ နာဠာဂိရိ၊ နာဠာဂိရိ အမည်ရှိသော။ ဂဇဝရံ၊ မြတ်သော မင်းစီးဆင်ကို။ မေတ္တဗ္ဗုသေကဝိဓိနာ၊ မေတ္တာတော်ရေကို သွန်းခြင်းတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ နာဠာဂိရိဆင်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလကို အောင်တော်မူခြင်း

၄။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥက္ခိတ္တ ခဂ္ဂ မဘိဟတ္ထသုဒါရဏန္တံ၊ ချီအပ်သော သန်လျက်လက်၌ ရှိသည်ဖြစ်၍

အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာထသော။ တိယောဇနပထံ၊ သုံးယူဇနာရှိသော ခရီးကို။ ဓာဝံ၊ တဟုန်တည်း ပြေးစွမ်းနိုင်ထသော။ အင်္ဂုလိမာလဝန္တံ၊ လက်ညှိုးတည်းဟူသော ပန်းရှိသော ခိုးသူကို။ ဣဒ္ဓိဘိသင်္ခတမနော၊ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော နှလုံးတော်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ အင်္ဂုလိမာလ အမည် ရှိသော ခိုးသူကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

စိဉ္စမာဏဝိကာကို အောင်တော်မူခြင်း

၅။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဋ္ဌံ၊ သစ်သားကို။ ဂပ္ပိနိယံ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော။ ဥဒရံ ဣဝ၊ ဝမ်းကဲ့သို့။ ကတွာန၊ ပြုလတ်၍။ ဇနကာယမဇ္ဈေ၊ တရားနာပရိသတ်ဖြစ်သော လူ၊ ရဟန်း အပေါင်းတို့အလယ်၌။ စိဉ္စာယ၊ စိဉ္စမာဏဝိကာ အမည် ရှိသော မိန်းမညစ်၏။ ဒုဋ္ဌဝစနံ၊ စွပ်စွဲသောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသော စကားကို။ သန္တေန၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ သောမဝိဓိနာ၊ ဖြူစင်စွာသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ စိဉ္စမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏ စွပ်စွဲသော အားဖြင့် ဖျက်ဆီးသောစကားကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

သစ္စကပရိဗိုဇ်ကိုအောင်တော်မူခြင်း

၆။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ သစ္စံ၊

မှန်သောစကားကို။ ဝိဟာယ၊ စွန့်၍။ အတိသစ္စက ဝါဒကေတု၊ မမှန်သည်ကို မှန်သည်ဟုဆိုအပ်သော ဝါဒတည်းဟူသော မှန်ကင်း ရှိထသော။ ဝါဒါဘိရောပိဟမနံ၊ မိမိဝါဒဖြင့် သူတစ်ပါးတို့အား နှိမ်နင်းလိုသော စိတ်ရှိထသော။ အတိအန္တဘူတံ၊ အလွန်မိုက်လှစွာသော ကုဋဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စကပရိမိုဇ်ကို။ ပညာပဒီပဇလိတော၊ ပညာတော်တည်းဟူသော ဘိမ္မိတန်ဆောင်ကို ထွန်းညှိတော်မူသည် ဖြစ်၍။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ ကုဋဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စကပရိမိုဇ်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

နန္ဒောပနန္ဒနဂါးကို အောင်တော်မူခြင်း

၇။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဝိဓံ၊ အမျိုးမျိုးပြောပြားရှိသော။ မဟိဒ္ဓံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော။ နန္ဒောပနန္ဒ ဘုရင်၊ နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို။ ထေရ ဘုရင်ဂေ၊ ကြီးမြတ်သော နဂါးမင်းဖြစ်တော်မူသော။ ပုတ္တေန၊ သားတော်အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဓနာပယန္တော၊ အခိုးအလျှံကို ထွက်စေလျက်။ ဣဒ္ဓုပဒေသဝိဓိနာ၊ တန်ခိုးတော်ဖန်ဆင်းခြင်း၌ နည်းညွှန် ဥပဒေကို ပေးသောအစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူ လေပြီ။ တံတေဇသာ၊ နန္ဒောပနန္ဒအမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ သည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ဗကဗြဟ္မာကို အောင်တော်မူခြင်း

၈။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုဂ္ဂါဟဒိဋ္ဌိ ဘုရင်ဂေန၊ မကောင်းသော အယူမိစ္ဆာတည်းဟူသော မြွေသည်။ သုဒဋ္ဌဟတ္ထံ၊ ပြင်းစွာကိုက်ခဲအပ်သော လက်ရှိသော။ ဝိဘူတိ အတိ မဟိဒ္ဓိံ၊ စိုးရ တင့်တယ် အလွန်ကြီးကျယ်သော တန်ခိုးရှိသော။ ဗကာဘိဓာနံ၊ ဗကအမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာမင်းကို။ ဉာဏာဂဒေန၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော အဆိပ်ကို ဖျောက်တတ်သော ဆေးဟု ဆိုအပ်သော။ ဝိဓိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ ဗကအမည်ရှိသော ဗြဟ္မာမင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ပါဠိအနက် ပြီး၏။

အောင်ခြင်းရှစ်ပါးတေး

(စာသား = ပထမကျော် လယ်တီကောဝိဒ)

ရေး-သဟာယ ဆရာတင်

ဆို-မေရှင်

အောင်ခြင်းရှစ်ပါး... အသံကြားတဲ့အခါ...စီးပွားဥစ္စာ
အဟုတ်မကြာအောင်မှာ ကျန်းမာချမ်းသာပါလို့...ဘေးရန်မဝိုင်း...
ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်းမြောက်မှာ ၇ ရက်သားသမီးများနဲ့
နတ်လူဗြဟ္မာ။

သက္ကရာဇ်ကောဇာ တစ်ရာသုံးခုမှာ လပြည့် နွေကဆုန်
ရွှေဘုန်းတော်ခြောက်ဖြာ တောက်ခါ မဟာဗောဓိ ညောင်ပင်အောက်မှာ
ဘုရားအဖြစ်...တရားအစစ်နဲ့ ရွှေပလ္လင်ထက်မှာ စံပယ်ချိန်ခါ ပြောင်မာ
တင် မေခလာဆင်ရတနာစီးလို့ မာရ်နတ်မင်းရယ် အားမာန်တင်းကာ
ဝသဝတီ နတ်ပြည်ကလာ၊ စစ်ချီကာမာန်တွေမှုလို့ ဘုရားကိုယှဉ်တု
ပလ္လင်လှပြန်တာ၊ သည်းခံပါ၍ အမျက်မထား...၊ ပါရမီဆယ်ပါးနဲ့
မာရ်နတ်ရန် နင်းနှိမ်ပေရှာ၊ မေတ္တာဓာတ်နဲ့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဆောင်နှင်းခဲ့
အောင်ခြင်းပထမပါ။

အာဠာဝိပြည်အနီး ညောင်ပင်ကြီးမှာ တစ်ဦးတည်း ဘီလူးကြီး အာဠာဝကစံရာ တစ်နေ့သော် မြတ်စွာဘဂဝါ သူစံနန်း မြန်းတော်မူ လာ၊ ဘီလူးကြီးအာဠာဝက ယမ်းပုံမီးကျ တားမရဆီးမနိုင်...ဒေါသ လှိုင်ကာ၊ ဘုရားကိုပြိုင်ဆိုင် မနိုင်ငြား၊ မာန်စွယ်များလည်း ကျရရှာ၊ မေတ္တာဓာတ်နဲ့ ဗုဒ္ဓါမြတ်စွာ ဆောင်နှင်းခဲ့အောင်ခြင်း ဒုတိယပါ။

အခါတစ်ပါး...မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဂေါဟ်ပြည်လမ်းမှာ ဆွမ်းခံကြွလာခိုက် သတ်လိုက်မယ်တဲ့ ဒေဝဒတ်မိုက်ရယ်...ကြံစည် ပြန်တာ၊ နာဠာဂီရိ အမည်ရှိတဲ့ဆင်ကို အရက်အမျိုးမျိုးတွေ အတင်း တိုက်လို့သာ၊ ဘုရားမြတ်စွာကိုပင် အနင်းခိုင်းလိုက်တာ၊ သို့ပါသော်လဲ ဆင်မိုက်ကြီးမှာ ဒူးတုပ်ရရှာ၊ မေတ္တာဓာတ်နဲ့ ဗုဒ္ဓါမြတ်စွာ ဆောင်နှင်းခဲ့ အောင်ခြင်း တတိယပါ။

(ရှေးသရောအခါ သာဝတ္ထိပြည်ဌာနမှာ လူမိုက်ဗိုလ်အင်္ဂုလိမာလ ဟာ သန်လျက်ဓားကို သူ့လက်ဖျားက... မချပါ)၊ ဓားပြကြီးလုပ်၍ ဆိုးယုတ်ပုံမှာ လက်ညှိုးတွေခုတ်လို့သာ၊ ထိုအခါ ဘုရားကြွလို့ မမှားရဖို့ တရားပြတော်မူရှာ၊ မေတ္တာဓာတ်နဲ့ ဗုဒ္ဓါမြတ်စွာ ဆောင်နှင်းခဲ့ အောင်ခြင်းစတုတ္ထပါ။

မြတ်တရားတော် မြွက်ရှာပါလို့...သိကြားဗြဟ္မာ အများ သတ္တဝါ ဗိုလ်ပုံပရိသတ်စုံတဲ့ မင်္ဂလာပွဲမှာ စိဉ္စမာဏ မိန်းမယုတ်မာ သူမိုက်ကို ပျဉ်ချပ်ဖုံးကာ ဘုရားဂေါတမနဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းဇောကျကာ... ငိုကြွေး အရှက်မွန်၊ ကိုယ်လေးလက်ဝန်ရှိတဲ့ ပုံဟန်ဆောင်လို့ သူစွပ်စွဲလာ၊ အပြစ်တော်မယူဘဲ လူပုံငဲ့မှာ၊ မေတ္တာဓာတ်နဲ့ ဗုဒ္ဓါမြတ်စွာ ဆောင်နှင်းခဲ့ အောင်ခြင်း ပဉ္စမပါ။

သုံးလူထွတ်ထား... မြတ်ဘုရားဒေသနာ မှတ်သားဖွယ် ဝေနေယျာ အနိစ္စရယ် ဒုက္ခရယ် အနတ္တတရားကို မှားတယ်ဆို၍

မကြည်ညိုပြန်တာ၊ အယူလွဲတဲ့ ငရဲမိစ္ဆာ သစ္စကပရိဗိုဇ်မလိမ္မာ၊ ဒေသနာတော်...၊ အနန္တကို မြတ်စွာဘုရားက နောင်မမှားအောင် သစ္စကကို တရားပြရှာ၊ မေတ္တာဓာတ်နဲ့ ဗုဒ္ဓါမြတ်စွာ ဆောင်နှင်းခဲ့ အောင်ခြင်းဆဋ္ဌမပါ။

ဇမ္ဗူကျွန်းမြင်းမိုရ်ရွှေတောင်ခါးပန်းမှာ ကြမ်းတမ်းတဲ့ နတ် နဂါးပါမှတ်သား...လောက်စရာ၊ နန္ဒောပနန္ဒ လျှပ်တပြက် အသက်ရာ ကုဋေချွေခွင်း... မြွေမင်းရာဇာမြတ်ဘုရားရဲ့ သားတော် ရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ နှိမ်နင်းဖို့ လွှတ်လို့သာ၊ စိတ်နှလုံးသိမ်မွေ့ကာ နဂါးကြီးခေါင်းငိုက် ဦးစိုက်ပါ၍ ခစားဖို့ ရောက်လို့လာ၊ မေတ္တာဓာတ်နဲ့ ဗုဒ္ဓါမြတ်စွာ ဆောင်နှင်းခဲ့အောင်ခြင်း သတ္တမပါ။

ဗြဟ္မာဘုံမှာ...တန်ခိုးဂုဏ်မာန်သတင်း နေဆယ်စင်းသို့ ပုံပမာ၊ ဗကဗြဟ္မာကြီးဟာ အမှားကြီးမှားလို့ အယူသည်းနေရှာ၊ ငါသာမြဲတယ် စိတ်မှာစွဲကာ ဘုရားကိုပင် ကန့်လန့်တိုက်၍ မိုက်နေပုံကို ဆိုးနေပုံကို ဘဂဝါဘုရားကသာ ဒေသနာ တရားပြကာ၊ အဲဒီတော့ ဗကဗြဟ္မာ မာန်စွယ်ကျလို့ ရှိခိုးရတာ၊ မေတ္တာဓာတ်နဲ့ ဗုဒ္ဓါမြတ်စွာ ဆောင်နှင်းခဲ့ အောင်ခြင်း အဋ္ဌမပါ။

မှတ်ချက်။ ။ အောင်ခြင်းရှစ်ပါးဝတ္ထုကို သိလိုပါက ဇိနတ္ထ ပကာသနိကျမ်းနှင့် မဟာဗုဒ္ဓဝင် ကျမ်းတို့၌ လေ့လာပါ။

၃၊ အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါး ပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

- ၁။ အဝိဇ္ဇာအဏှကောသမ္ပိ၊ သတ္တေ တဏှာလေမ္ပုဇေ။
တမှာ ဌာနာ နိက္ခာမေသိ၊ ဒေသနာဉာဏတေဇသာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၂။ မဟာ မောဟန္တကာရေန၊ အဘိဘူတေ မဟာဇနဲ။
ပညာစက္ခံ လဘာပေသိ၊ ဉာဏာလောကေန သော ဇိနော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၃။ ရာဂါဒိအဂ္ဂိဇာလေဟိ၊ ဥပုကာယံ မဟာဇနံ။
နိဗ္ဗာပေသိ နရနာထော၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂဝါရိနာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၄။ စတုရောဃေဟိ ဝုပ္ပန္တေ၊ ဂမ္ဘီရေ သံသာရဏ္ဏဝေ။
ဥတ္တာရေသိ မဟာဝိရော၊ ဓမ္မနာဝါယ နာယကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

- ၅။ သံသာရစာရကံ လောကံ၊ နိစ္စံ ဒုက္ခေန ပိဋိတံ။
 နိဗ္ဗာနပုရံ ပါပေသိ၊ ယာနတ္တယေန သော ဇိနော။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၆။ ကဋ္ဌမုခါဒိသပ္ပေဟိ၊ ဥဋ္ဌကာယံ မဟာဇနံ။
 တိက္ခိန္ဒေသိ မဟာဓိရော၊
 နာထော တိလောကဝေဇ္ဇကော။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၇။ သံသာရဒုက္ခကန္တာရာ၊ ကိလေသစောရပိဋိတံ။
 ခေမန္တဘူမိံ တာရေသိ၊ သတ္ထဝါဟော ဝိနာယကော။
 ဧဝေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၈။ ပဉ္စတာလီသဝဿာနိ၊ ဌတွာ လောကံ သဒေပကံ။
 ပိဝယိတွာ ဓမ္မရသံ၊ နိဗ္ဗုတော သော သဿာဝကော။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဠိပြီး၏။

အတွင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါးအနက်

၁။ အဝိဇ္ဇာ အဏ္ဏကောသမ္ပိ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော ဥစ္စံတွင်း၌။
တဏှာလေမ္ပုဇေ၊ တဏှာတည်းဟူသော သားအိမ်၌ဖြစ်ကုန်သော။
သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒေသနာညာဏတေဇသာ၊ ဒေသနာညာဏ်
တည်းဟူသောတန်ခိုးဖြင့်။ တမှာဌာနာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာဥစ္စံ၊ တဏှာ
သားအိမ်အရပ်မှ။ နိက္ခာမေသိ၊ ထွက်မြောက်စေတော်မူပြီ။ ဧတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။
ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂။ သော ဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဉာဏာလောကေန၊
ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော အလင်းရောင်ဖြင့်။ မဟာ မောဟန္ဓကာရေန၊
ကြီးစွာသော အမှိုက်တိုက်တည်းဟူသော မောဟသည်။ အဘိဘူတေ၊
အလွန် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ မဟာဇနေ သတ္တေ၊ များစွာကုန်သော
သတ္တဝါတို့ကို။ ပညာစက္ခံ၊ ပညာတည်းဟူသော စက္ခုကို။ လဘာ
ပေသိ၊ ရစေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကား
ကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ နရနာထော၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဂါဒိအဂ္ဂိဇာလေဟိ၊ ရာဂအစရှိသော မီးလျှံတို့ဖြင့်။ ခုနကယံ၊ လောင်ကျွမ်းသောကိုယ်ရှိသော။ မဟာဇနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့ကို။ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂဝါရိနာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော ရေစင်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၄။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော။ နာယကော၊ လူ သုံးပါးတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်စွာသော။ သံသာရဏ္ဏဝေ၊ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌။ စတုရောဇယဟိ၊ လေးပါးသောရေ အယဉ်တို့ဖြင့်။ ဝုယုန္တေ၊ မျောကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဓမ္မနာဝါယ၊ တရားတည်းဟူသော လှေဖြင့်။ ဥတ္တာရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၅။ သော ဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သံသာရ စာရကံ၊ သံသရာ၌ ကျင်လည်ထသော။ ဒုက္ခေန၊ ဇာတိအစရှိသော ဒုက္ခဖြင့်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပိဋိတံ၊ နှိပ်စက်အပ်ထသော။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ယာနတ္တယေန၊ ယာဉ်သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗာနပုရံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်မြတ်သို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၆။ မဟာဓိရော၊ ကြီးမြတ်သော ပညာရှိတော်မူထသော။
 တိလောကဝေဇ္ဇကော၊ လူသုံးပါး၏ ဆေးသမားသဖွယ်ဖြစ်တော်မူ
 ထသော။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပ္ပေဟိ၊
 ကဋ္ဌမုခ အစရှိသော မြွေလေးစင်းတို့သည်။ ဥဋ္ဌကာယံ၊ ကိုက်အပ်သော
 ကိုယ်ရှိသော။ မဟာဇနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့ကို။ ကိကိစ္ဆေသိ၊
 ဒေသနာအမြိုက်ဆေးကို တိုက်ကျွေးကုသတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စ
 ဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သောသစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။
 ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၇။ သတ္တဝါဟော၊ ယာဉ်မှူးသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော။ ဝိနာ
 ယကော၊ သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိလေသစောရ ပိဋိတံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
 ခိုးသူတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါအပေါင်းကို။ သံသာရ
 ဒုက္ခကန္တာရာ၊ သံသရာဆင်းရဲတည်းဟူသော ခရီးခဲမှ။ ခေမန္တ ဘူမိံ၊
 ဘေးမရှိရာ နိဗ္ဗာန်သို့။ တာရေသိ၊ ပို့ဆောင် ထုတ်ချောက် ကူးမြောက်
 စေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။
 မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။
 ဟောတု ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၈။ သော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဉ္စတာလီသဝဿာနိ၊
 လေးဆယ့်ငါးဝါတို့ပတ်လုံး။ ဌတွာ၊ တည်တော်မူ၍။ သဒေဝကံ၊
 နတ်နှင့်တကွသော။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဓမ္မရသံ၊ တရားတည်း
 ဟူသော အမြိုက်အရသာကို။ ပိပယိတွာ၊ သောက်စေတော်မူပြီး၍။
 သသာဝကော၊ တပည့်သား သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ။ နိဗ္ဗုတော၊
 ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော

သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း
မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အတွင်းအောင်ခြင်းရှိပါးအနက်ပြီး၏။

၄။ ရတနာရွှေချိုင့်ပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

- ၁။ ဇယာသန္နာဂတာ ဗုဒ္ဓါ၊ ဇိတွာ မာရံ သဝါဟနံ။
စတုသစ္စမတရသံ၊ ယေ ပီဝိသု နရာသဘာ။
- ၂။ တဏှင်္ကရာဒယော ဗုဒ္ဓါ၊ အဋ္ဌဝိသတိ နာယကာ။
သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌိတာ မယံ၊ မတ္တကေ တေ မုနိဿရာ။
- ၃။ သီသေ ပတိဋ္ဌိတော နောသိ၊
ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မော ဒွိလောစနေ။
သံဃော ပတိဋ္ဌိတော မယံ၊ ဥရေ သဗ္ဗဂုဏာကရော။
- ၄။ ဟဒယေ မေ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သာရိပုတ္တော စ ဒက္ခိဏေ။
ကောဏ္ဍညော ပစ္ဆာဘာဂသ္မိံ၊ မောဂ္ဂလ္လာနော စ ဝါမကေ။
- ၅။ ဒက္ခိဏေ သဝနေ မယံ၊ အာသု အာနန္ဒ၊ ရာဟုလာ။
ကဿပေါ စ၊ မဟာနာမော၊ ဥဘောသု ဝါမသောဏကေ။
- ၆။ ကေသန္တေ ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ၊ သူရိယောဝ ပဘင်္ဂရော။
နိသိန္နော သိရိသမ္ဗန္ဓော၊ သောဘိတော မုနိပုဂံဝေါ။

- ၇။ ကုမာရကဿပေါ နာမ၊ မဟေသိ စိတြဝါစကော။
သော မယှံ ဝဒနေ နိစ္စံ၊ ပတိဋ္ဌာသိ ဂုဏာကရော။
- ၈။ ပုဏ္ဏော၊ အင်္ဂုလိမာလော စ၊ ဥပါလိ နန္ဒ၊ သိဝလိ။
ဣမေ ပဉ္စ မဟာထေရာ၊ နလာဋေ တိလကာ ဝိယ။
- ၉။ တေဟိ သေသာ မဟာထေရာ၊ ဇိတဝန္တော ဇိနောရသာ။
ဇလန္တာ သီလ တေဇေန၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေသု သဏ္ဌိတာ။
- ၁၀။ ရတနံ ပုရတော အာသိ၊ ဒက္ခိဏေ မေတ္တသုတ္တကံ။
ဇေဂ္ဂံ ပစ္ဆတော အာသိ၊ ဝါမေ အင်္ဂုလိမာလကံ။
- ၁၁။ ခန္ဓ၊ မောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ အာဠာနာဠိယ သုတ္တကံ။
အာကာသေ ဆဒနံ အာသိ၊ သေသာ ပါကာရ သဏ္ဌိတာ။
- ၁၂။ ဇိနာနံ ဗလသံယုတ္တေ၊ ဓမ္မပါကာရလင်္ကတေ။
ဝသတော မေ အင်္ဂိစ္ဆေန၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဉ္စရေ။
- ၁၃။ ဝါတပိတ္တာဒိသဉ္ဇာတာ၊ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တပဒ္ဒဝါ။
အသေသာ ဝိနာသံ ယန္တု၊ အနန္တဂုဏတေဇသာ။
- ၁၄။ ဇိနပဉ္စရမဇ္ဈမိ၊ ဝိဟရန္တံ မဟိတလေ။
သဒါ ပါလေန္တု မံ သဗ္ဗေ၊ တေ မဟာပုရိသာ သဘာ။
- ၁၅။ ဣစ္ဆေဝ မေကန္တံ ကတော၊ သုရက္ခော ဇိနာနုဘာဝေ။
ဟတာရိသံဃော သံဃဿ၊ တေဇေန ဂုဏာကရဿ။

ရတနာရွှေချိုင့်ပါဌ်ပြီး၏။

ရတနာရွှေချိုင့်အနက်

၁။ ဇယာသန္ဓောဂတာ၊ အောင်နေရာခွင် အပရာဇိတ ပလ္လင်သို့
ရောက်တော်မူကုန်ထသော။ နရာသဘာ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ
တို့ထက်လည်း မြတ်တော်မူကုန်ထသော။ ယေဗုဒ္ဓ၊ အကြင်မြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူကုန်၏။ တေ ဗုဒ္ဓ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
တို့သည်။ သဝါဟနံ၊ စစ်သည် ဗိုလ်ပါနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ မာရံ၊
မာရ်နတ်သားကို။ ဇိတွာ၊ အောင်တော်မူလေကုန်သည်ဖြစ်၍။ စတုသစ္စာ
မတရသံ၊ သစ္စာလေးဖြာ မြိုက်ရသာကို။ ပိဝိံသု၊ သောက်တော်မူလေ
ကုန်ပြီ။

၂။ မုနိဿရာ၊ ရသေ့ရဟန်းအပေါင်းတို့ကို အစိုးရတော်မူကုန်
ထသော။ နာယကာ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏
ခရီးလမ်းညွှန်သဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်ထသော။ အဋ္ဌဇီသတိ၊
နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော။ တဏှင်္ကရာ ဒယော၊ တဏှင်္ကရာဘုရား
အစရှိကုန်သော။ ယေ ဗုဒ္ဓ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊
ရှိတော်မူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေဗုဒ္ဓ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ မတ္တကေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။
ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၃။ သဗ္ဗဂုဏာကရော၊ ခပ်သိမ်းသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် အပေါင်းတို့၏ ဘည်ရာလည်းဖြစ်တော်မူသော။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်။ မယုံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားတော်သည်။ မယုံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒွိလောစနေ၊ မျက်စိနှစ်ဖက်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သံယော၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက်၊ ဖလဋ္ဌာန် လေးယောက် ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သောအရိယာ သံဃာတော်သည်။ မယုံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥရေ၊ ရင်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၄။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင် အနုရုဒ္ဓါသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သာရိပုတ္တောစ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း။ မေ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ၊ လက်ယာ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကောဏ္ဍညော၊ အရှင်ကောဏ္ဍညသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္စာဘာဂသ္မိံ၊ နောက်အဖို့၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မောဂ္ဂလ္လာနောစ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်လည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမကေ၊ လက်ဝဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၅။ အာနန္ဒ၊ ရာဟုလာ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ အရှင်ရာဟုလာတို့ သည်။ မယုံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေသဝဏေ၊ လက်ယာနား၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကဿပေါစ၊ အရှင်ကဿပသည်လည်းကောင်း။ မဟာနာမောစ၊ အရှင်မဟာနာမ် သည်လည်းကောင်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးသော အရှင်တို့သည်။ မယုံ၊

အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမသောတကော၊ လက်ဝဲနား၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်
မူကုန်သည်။ အာသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၆။ သူရိယောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ပဘင်္ဂရော၊ အရောင်ကို
ပြုတတ်သော။ သိရိသမ္ပန္နော၊ ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။
မုနိ ပုဂံဝေါ၊ ရဟန်းတကာတို့၏ အရှင်ဖြစ်သော။ သောဘိတော၊
အရှင်သောဘိတသည်။ မယု၊ အကျွန်ုပ်၏။ ကေသန္တေ၊ ဆံ၏အဆုံး
ဖြစ်သော။ ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ၊ ကျောက်ကုန်းအဖို့၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူ
သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၇။ မဟေသိ၊ သီလက္ခန္ဓ စသည့်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကို ရွှင်မြူး
ဝမ်းသာ ရှာတော်မူလေ့ရှိသော။ စိတြဝါစကော၊ ဆန်းကြယ်သော
တရားစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော။ ဂုဏာကရော၊ ကျေးဇူးတော်
အပေါင်း၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူသော။ ကုမာရ ကဿပေါ နာမ၊
ကုမာရကဿပ မည်တော်မူသော။ သော ထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်။
မယု၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝဒနေ၊ နှုတ်ခမ်း၌။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပတိဋ္ဌာသိ၊
တည်တော်မူပြီ။

၈။ ပုဏ္ဏောစ၊ အရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်လည်းကောင်း။ အင်္ဂုလိ
မာလော စ၊ အရှင်အင်္ဂုလိမာလ မထေရ်လည်းကောင်း။ ဥပါလိ၊
နန္ဒ၊ သီဝလိ စ၊ အရှင်ဥပါလိထေရ်၊ အရှင်နန္ဒထေရ်၊ အရှင်
သီဝလိထေရ်လည်းကောင်း။ ဣမေ ပဉ္စ မဟာထေရာ၊ ဤငါးပါး
သော မဟာထေရ်တို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နလာဋေ၊ နဖူးပြင်၌။
တိလကာ ဝိယ၊ မှန်ကူကဲ့သို့။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။
အာသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၉။ တေဟိ၊ ထို အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိ
သောအရှင်တို့မှ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဇိတဝန္တော၊ အောင်အပ်ပြီး

သော ရမ္မက်ရှိကုန်သော။ ဇိနော ရသာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သီလတေဇေန၊ သီလတန်ခိုးအားဖြင့်။ ဇလန္တာ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်သော။ မဟာထေရာ၊ မဟာထေရ် တို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အဂ္ဂ မင်္ဂေသု၊ မြတ်သောအင်္ဂါတို့၌။ သဏ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၀။ ရတနံ၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ မေတ္တ သုတ္တကံ၊ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်ကား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ၊ လက်ယာ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ ဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ အင်္ဂုလိမာလကံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမေ၊ လက်ဝဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။

၁၁။ ခန္ဓ၊ မောရပရိတ္တဉ္စ၊ ခန္ဓသုတ်၊ မောရသုတ်ပရိတ်တော် သည် လည်းကောင်း။ အာဠာနာဋိယသုတ္တကံ၊ အာဠာနာဋိယသုတ် ပရိတ်တော်သည်လည်းကောင်း။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဆဒနံ ဝိယ၊ ထီးကဲ့သို့။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော ပရိတ်တော်တို့သည်ကား။ ပါကာရလင်္ကာတာဝိယ၊ တံတိုင်းကဲ့သို့ ကောင်းစွာ တည်ကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၂။ ဇိနာနံ၊ ငါးပါးမာရ်အောင်မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့၏။ ဗလ သံယုတ္တေ၊ ဆယ်ပါးသောအားတော်နှင့် ယှဉ်ထသော။ ဓမ္မပါကာရ လင်္ကာတေ၊ တရားတော်ကည်းဟူသော မြို့တံတိုင်းဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ် ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ပဉ္စရေ၊ မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော ရွှေချိုင့်၌။ အင်္ဂိစ္ဆေန၊ မပြိုင်နိုင်သဖြင့်။ ဝသတော၊ နေသော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား-

၁၃။ ဝါတ ပိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ လေ၊ သည်းခြေ စသည်တို့ ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တပဒ္ဒဝါ၊ အတွင်းအပ၌ ဖြစ်ကုန်သော ဘေးရန်တို့သည်။ အနန္တဂုဏတေဇော။ အဆုံးမရှိသော ကျေးဇူးတော် ရှိသောရတနာသုံးပါး၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ အသေသာ၊ အကြွင်း အကျန်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိနာသံ၊ ပျောက်ပျက် ခြင်းသို့။ ယန္တု= ပါပေန္တု။ ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄။ ဇိနပဉ္စရမဇ္ဈမိ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် တည်းဟူသော ရွှေချိုင့်အလယ်၌။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မဟိတလေ၊ မြေအပြင်၌။ အာသဘာ၊ ကြီးမြတ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန် သော။ တေမဟာပုရိသာ၊ ထိုယောကျ်ားမြတ်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပါလေန္တု။ စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၅။ ဣစ္စေဝံ-ဣတိဇေယထာဝုတ္တပကာရေန၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ မေ=မယာ၊ ငါသည်။ ဧကန္တံ= ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သုရက္ခော၊ ကောင်းသောအစောင့်အရှောက် ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဇိနာနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုး တော်ကြောင့်လည်းကောင်း။ မာရိတသံဃော၊ သတ်အပ်ပြီးသော ဘေးရန်အပေါင်းရှိသည်။ ဘာဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို့၏။ ဂုဏာကရဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအပေါင်း၏ တည်ရာဖြစ်သော။ သံဃဿ၊ ရှစ်ယောက် သော အရိယာသံဃာတော် မြတ်အပေါင်း၏။ တေဇေန၊ စွမ်းပကား ရှိန်စော်တန်ခိုးတော်ကြောင့် လည်းကောင်း။ သုခိတော၊ ပူပန်စရာ ခပ်သိမ်းကင်းငြိမ်း လွင့်ပျောက် ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဘာဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို့၏။

ရတနာရွှေချိုင့်ပါဠိအနက် ပြီး၏။

နမက္ကာရ နိဒါန်း

နမက္ကာရကျမ်းပြုပုဂ္ဂိုလ်

သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်၊ ဝိမုတ္တိဂုဏ်၊ ဝိမုတ္တိညာဏ .
ဒဿနဂုဏ်တို့နှင့်တကွ ရူပဝိလာသလက္ခဏာတော်၊ ဣဒ္ဓိဝိသယ
ဘန်ခိုးငြော်စသည်တို့ဖြင့် မွန်းထုံအပ်သော ကရုဏာတော်အရှင်
မြတ်စွာ ဘုရားသခင်အား သဒ္ဓါညွတ်ကျိုး ရှိခိုးပူဇော်ခြင်း “ဗုဒ္ဓဝန္တနာ”
ကို ကာယပဏာမ၊ ဝစီပဏာမ၊ မနောပဏာမ မြောက်အောင်
ကိုယ်တော်တိုင်ရှိခိုး၍ အဆီးအတား ဘေးအန္တရာယ်များမှ
ကင်းစေခြင်း၊ ရှင်လူအများ သူတစ်ပါးတို့အားလည်း ကိုယ်တော်မြတ်
ကဲ့သို့ အဆီးအတား ဘေးအန္တရာယ်များမှ ကင်းစေလိုခြင်းအကြောင်း
ကြောင့် ဤနမက္ကာရ ဘုရားရှိခိုး ဂါထာတော်ကြီးများကို ဗုဒ္ဓမတညု
အဋ္ဌကထာကျမ်းပြုအရှင် မဟာဗုဒ္ဓဃောသ မထေရ်မြတ်သည်ပင်
စီရင်တော်မူအပ်လေသည်။ ထိုအရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်မြတ်၏
အဋ္ဌပွတ်အကျဉ်းကား-

အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသ ပဋိသန္ဓေယူခြင်း

သာသနာတော်နှစ် ၉၀၀ ခန့်ရှောက်ရှိသော အချိန်တွင်
သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ သာသနာတော် အလွန်ထွန်းလင်း တောက်ပံ့စည်ပင်

လျက် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်နှင့် အဋ္ဌကထာများသည် မပျက်မစီး အပြည့်အစုံ သီဟိုဠ်ဘာသာ အက္ခရာဖြင့် တည်ရှိလေ၏။ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၌မူကား အပြည့်အစုံတည်ရှိခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ “ပိဋကတ် သုံးပုံပါဠိတော်နှင့် အဋ္ဌကထာများကို သီဟိုဠ် ဘာသာအက္ခရာ အရေးအသားမှ မာဂဇဘာသာအက္ခရာ အရေးအသားသို့အဘယ်သူ ပြန်ဆို ကူးယူနိုင်စွမ်း ရှိပါလတ္တံ့နည်း” ဟု ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းနေ မဟာထေရ် အများ စည်းဝေးတိုင်ပင်ကြပြီးနောက် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ကြွရောက်တော်မူကြကာ ယောသ အမည်ရှိသောနတ်သားကို တွေ့မြင် သဖြင့် “ဤနတ်သားကား ပိဋကတ်တော်ကို ပြန်ဆိုကူးယူနိုင်စွမ်း ရှိရုံသာမက ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မြတ်ကြီးကိုလည်း အခွန်ရှည်စွာ တည်စေနိုင်မည့်သူ” ဟု အနာဂတ်သညာဏ်တော်ဖြင့် သိတော်မူသော ကြောင့် ယောသအမည်ရှိသော နတ်သားအား အထက် နတ်ပြည်သို့ မတက်မူ၍ လူ့ပြည်သို့သက်ပြီးလျှင် သာသနာပြုရန်အလို့ငှာ သိကြား မင်းနှင့်တကွ မထေရ်တို့က တောင်းပန်ကြသဖြင့် ယောသနတ်သား သည် ပဋိညာဉ်မှ ဝန်ခံခြင်းပြုပြီးနောက် မဟာဗောဓိပင်၏အနီး ယောသမည်သော ပုဏ္ဏားရွာ၌ ကေသမည်သော ပုဏ္ဏားကြီး၏မယား ကေသီမည်သော ပုဏ္ဏားမ၏ ဝမ်းကြာတိုက်တွင် ပဋိသန္ဓေ စွဲမှီတည်လေ၏။

ဗေဒင်သုံးပုံနှင့် ပိဋကတ်သုံးပုံဆောင်နိုင်ခြင်း

တစ်နေ့သ၌ ယောသရွာတွင် မင်္ဂလာအလို့ငှာ “လာကြပါ၊ ထိုင်ကြပါ၊ စားကြပါ၊ သောက်ကြပါ” စသည်ဖြင့် ဆူညံသော အသံကို ပြုလျက် ကျွေးမွေးလှူဒါန်း ပေးကမ်းလျက် ရှိစဉ်အတွင်း ကေသီ ပုဏ္ဏားမကြီးသည် ပဋိသန္ဓေကိုးလလွန်မြောက်ဆယ်လရောက်ခဲ့သဖြင့်

သားရတနာကို မီးရှူးသန့်စင်ဖွားမြင်လေ၏။ ထိုသတို့သားငယ်ကို မင်္ဂလာကြွေးကြော်သံ 'ဆူညံနေစဉ်အတွင်း မွေးဖွားလာခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယောသရွာကြီး၏ သားထူးသားမြတ်ဖြစ်သောကြောင့် လည်း မင်္ဂလာသံနှင့်ရွာနာမံ ၂-ပါးကိုစွဲယူကာ ယောသဟူသော အမည်ကို မှည့်ခေါ်ကြလေသည်။ ထိုယောသသူငယ်သည် ပုဏ္ဏား ဖြစ်သည်အားလျော်စွာ ဗေဒင်အတတ်ကို သင်ကြားရာ ၇ နှစ်သား အရွယ်ကပင် တစ်ဖက်ကမ်းခပ် တတ်မြောက်လေ၏။ ယောသသူငယ် သည် ဗေဒင်အတတ်တွင် တစ်ဖက်ကမ်းခပ် တတ်မြောက်သောကြောင့် ဗေဒင်မာန်တက်ကြွကာ အရပ်ရပ်အရွာရွာသို့ လှည့်လည်သွားရောက် လျက် အချေအတင် ဗေဒင်စကားပြောကြား ဆွေးနွေးလေရာ “ရေဝတ” အမည်တော်ရှိသော ရဟန္တာမထေရ်မြတ်တစ်ပါးနှင့် တွေ့၍ အချေအတင် ဗေဒင်စကားကို ဆွေးနွေးပြောကြားအပြီး မထေရ်မြတ်က “ကုသလာဓမ္မာ- ကုသိုလ်တရားတို့ကား အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အကုသလာဓမ္မာ- အကုသိုလ်တရားတို့ကား ဘယ်သည်တို့နည်း၊ အဗျာကတာဓမ္မာ- အဗျာကတ တရားတို့ကား အဘယ်သည်တို့နည်း” ဟု ပရမတ္ထဝေဒ မည်သော ဗုဒ္ဓမန္တန်ကို မေးမြန်းလေ၏။ ထိုအခါ သူငယ်သည် ပရမတ္ထဝေဒ ဗုဒ္ဓမန္တန်ကို သင်ကြားလို၍ နေ့စဉ်သင် ကြားရာ တစ်နေ့တစ်နေ့တွင် “ပုဒ်ပေါင်း ခြောက်သောင်း” နှုတ်တက် အာဂုံဆောင်နိုင်၊ သရဇ္ဈာယ်နိုင်သည်ဖြစ်၍ တစ်လတည်းဖြင့်ပင် ပိဋကတ်သုံးပုံ နှုတ်တက်အာဂုံဆောင်နိုင်သဖြင့် ပါရဂူရောက် တတ် မြောက်လေ၏။

သိဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ပိဋကတ်ကူး စေလွှတ်ခြင်း

တစ်နေ့သ၌ “မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော် မူအပ်သော

ပိဋကတ်သုံးပုံ၌ ငါ၏အသိဉာဏ်ပညာက လွန်ကဲလေသလော၊ ငါ့ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏ အသိဉာဏ်ပညာက လွန်ကဲလေသလော” ဟု အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ တွေးတောကြံစည်သည်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖြစ်တော် မူသော အရှင်ရေဝတ မထေရ်မြတ်သည် စေတောပရိယအဘိညာဉ်ဖြင့် သိရှိတော်မူရကား “ငါ့ရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ပိဋကတ်စာပေမာန်တက်ကာ မသင့်တော်သည်များကို မကြံစည်လင့် ဝန်လေးလှဘိသည်” စသည်ဖြင့် နှိပ်ကွပ်ဆုံးမတော်မူ၏။ ထိုအခါ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် ထိတ်လန့်ခြင်း သံဝေဂဖြစ်ပေါ်လာ၍ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအား ကန်တော့ဝန်ချတောင်းပန် လေ၏။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာလည်း “ငါ့ရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ သင်သည် ဝန်လေးသော အကြံအစည်ကို ကြံစည်မိလေပြီ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့သွား၍ သီဟိုဠ်ဘာသာအက္ခရာဖြင့် ရေးသားတင်ထားအပ်သော ပိဋကတ် သုံးပုံကို မဂဓဘာသာ အက္ခရာ အရေးအသားဖြင့် ပြန်ဆိုရေးသား လေလော့၊ ယင်းသို့ ရေးသားသော် ငါသည်ခံအံ့” ဟု မိန့်တော်မူသော ကြောင့် အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ပိဋကတ်တော် သွားရောက်ကူးယူရန် ဝန်ခံကတိပြုလေ၏။

သဗုဒ္ဓရာအလယ် မထေရ် ၂-ပါးဆုံမိခြင်း

အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ မကြွမီ ခမည်းတော် အား မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူမှ လွတ်စေပြီးလျှင် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာရှင်၏ စကားကို ဦးဖြင့်ခံယူကာ ပိဋကတ်တော်ရေးကူးရန် အလို့ငှာ ရွက်သင်္ဘောဖြင့် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ကူးတော်မူခဲ့၏။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင် သဗုဒ္ဓရာအလယ်သို့ ရောက်လာသော် သီဟိုဠ်မှ ပိဋကတ်တော်ကူးယူခွင့် မရ၍ ပြန်ကြွလာသော အရှင်ဗုဒ္ဓဒတ္တမထေရ်၏ ရွက်သင်္ဘောနှင့် တွေ့ဆုံကြသဖြင့် အချင်းချင်း အကြောင်းအရာမေးမြန်းကြပြီး နောက်

အရှင် ဗုဒ္ဓဗျောသမထေရ်က “ငါ့ရှင် ဗုဒ္ဓဗျောသ ငါသည် သီဟိုဠ် ကျွန်းတွင် ပိဋကတ်တော် ကူးယူခွင့်ရရန်အလို့ငှာ ဇိနာလင်္ကာရကျမ်းကို ရေးသားပြုစုပြသ၏။ သီဟိုဠ်ကျွန်းသား မဟာထေရ်များက ငါရေးသား သောကျမ်းကို “အနှစ်မဲ့ကျမ်း” ဟု မှတ်ထင်၍ ငါ့အား ပိဋကတ်တော် ကူးယူခွင့် မပြုကြပါ။ သင်မူကား ပိဋကတ်တော်အဖွင့် သံဝဏ္ဏနာကျမ်း တစ်ခု ပြုစုပြသ၍ ကူးယူခွင့်တောင်းပါ” ဟု မှာထား ပြောဆိုပြီးလျှင် သိကြားမင်းဆက်ကပ်အပ်သော သျှိသျှားသီးကိုလည်းကောင်း၊ သံ ကညစ်တံကိုလည်းကောင်း၊ ကညစ်သွေးရန် ကျောက်ကိုလည်းကောင်း အရှင်ဗုဒ္ဓဗျောသမထေရ်အား ပေးအပ်လေ၏။

ပိဋကတ်တော်ကူးယူခွင့်ပေးခြင်း

အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဗျောသမထေရ်မြတ်သည် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ မဟာနာမမင်းလက်ထက် သာသနာ (၉၃၀)နှစ်တွင် ရောက်တော် မူသောအခါ ဦးစွာပထမ သံဃပါလမထေရ်ကို ဖူးမြင်၍ “ပိဋကတ် တော်ကူးယူရန် လာရောက်ကြောင်း လျှောက်ထားသဖြင့် သီဟိုဠ် မထေရ်များနှင့် သံဃပါလ မထေရ်မြတ်က “သီလေ ပတိဋ္ဌာယ နရော” စသော ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို ပေးအပ်ကာ ဤဂါထာ အနက်ကို ပိဋကတ်သုံးပုံ ချောက်ခြားစေ၍ ဖွင့်ဆိုပါဦးလော့” ဟု တိုက်တွန်း လေ၏။ အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဗျောသမထေရ်လည်း ထိုနေ့ညချမ်းအချိန်မှ စ၍ အဆိုပါ ဂါထာကိုအစအဦး အမှူးထားပြီး ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ပြုစုရေးသားအပြီး ကျိန်းစက်တော်မူ၏။ သိကြားမင်းသည် မထေရ် မြတ်၏ဉာဏပဋိဘာန်ကို သိလို၍ ရေးပြီးကျမ်းတစ်ဆူကို ကွယ်ထား လိုက်၏။ မထေရ်လည်း နိုးလာ၍ ကျမ်းကိုမတွေ့သဖြင့် ဒုတိယအကြိမ် ပြုစုရေးသားပြီး ကျိန်းစက်တော်မူပြန်၏။ သိကြားမင်းလည်း ရှေးနည်း

အတူ ကွယ်ထားလိုက်ပြန်၏။ မထေရ်လည်း နိုးလာ၍ ကျမ်းကို မတွေ့သဖြင့် တတိယအကြိမ် ပြုစုရေးသားအပြီးတွင် သိကြားမင်းသည် ရှေးကွယ်ထားသော ကျမ်း ၂ ဆူကို ပြလေ၏။ နံနက်လင်းသောအခါ တညဉ့်တည်းပြုစုရေးသားသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းသုံးဆူကို သီဟိုဠ် မထေရ်တို့အား ဆက်ကပ်ပြသ သဖြင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့်ကြရာ တစ်လုံးတပါဒမျှ လွဲမှားခြင်းမရှိ တညီတညွတ်တည်းရှိသည်ကို တွေ့ကြရ၍ အလွန်နှစ်သက်သဘောကျသဖြင့် ပိဋကတ်တော် ပြန်ဆို ကူးယူခွင့် ပေးသော်လည်း ပိဋကတ်တိုက်ကြီးကိုမူကား ဖွင့်မပေးမူ၍ “သင့်အစွမ်းဖြင့်ဖွင့်၍ ကူးယူလေလော့”ဟု မိန့်ဆိုကြပြန်၏။

နမက္ကာရဘုရားရှိခိုးဖြင့် ပိဋကတ်တိုက်ဖွင့်ခြင်း

ထိုအခါ အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်သည် ပိဋကတ်တိုက် တံခါးဖွင့်ရန် မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်၊ ကျေးဇူးတော် လက္ခဏာတော် တန်ခိုးတော်များနှင့်တကွ စရိယသုံးပါး၊ စွန့်ခြင်းကြီး ငါးပါး၊ ပါရမီတော်ဆယ်ပါး စသည်တို့ကို “သုဂတံ သုဂတံသေဋ္ဌံ” စသော နမက္ကာရဘုရားရှိခိုးဂါထာတို့ဖြင့် ဖွဲ့နွဲ့ ရေးသားစီရင်ပြီးလျှင် ပိဋကတ်တိုက်တံခါးဝတွင် ထိုင်တော်မူလျက် နမက္ကာရဂါထာပါ အနက်အဓိပ္ပာယ်လာတိုင်း ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်အား အာရုံပြု၍ နမက္ကာရ ဘုရားရှိခိုးဂါထာပါဌ်ကို ရွတ်ဆိုလျက် ရှိခိုးရာ မဟာဗောဓိ ပလ္လင်တော်ဝယ် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား မာရ်နတ်လာ၍ စစ်ထိုးသောအခါ “ဆယ်ဖြာသော ပါရမီတော်ကို ဖြည့်တင်း ဆည်းပူးခဲ့သောကြောင့် ဤဗောဓိပင်နှင့် ပလ္လင်တော်ကို ရရှိပေသည်”ဟု ပါရမီတော်ကို ညွှန်ကြားမှ မာရ်နတ်ရန် ပျက်ပြားသွား သကဲ့သို့ “တဟိံတဟိံပါရမီ သဉ္ဇယံစယံ”ဟူသော ပါရမီ ဂုဏ်တော်

ညွှန်းဂါထာပုဒ်ကို ရွတ်ဆိုမိသည်နှင့် တပြိုင်နက် ပိဋကတ်တော်
တိုက်တံခါးသည် အလိုအလျောက် တဟိန်းဟိန်းမြည်လျက် ဟင်းလင်း
ပွင့်သွားပြီး ပိဋကတ်တော်ကို ကူးယူပြန်ဆိုရလေသတည်း။

၅။ မဟာနမက္ခာရ ပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

- ၁။ သုဂတံ သုဂတံ သေဋ္ဌံ၊ ကုသလံ ကုသလံ ဧဟံ။
အမတံ အမတံ သန္တံ၊ အသမံ အသမံ ဒဒံ။
သရဏံ သရဏံ လောကံ၊ အရဏံ အရဏံ ကရံ။
အဘယံ အဘယံ ဌာနံ၊ နာယကံ နာယကံ နမေ။ ။
- ၂။ နယနသုဘဂကာယင်္ဂံ၊ မဓုရဝရသရောပေတံ။
အမိတဂုဏဂဏာဓာရံ၊ ဒသဗလ မတုလံ ဝန္တေ။ ။
- ၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ မိတိမာညဓာရကော၊
သံသာရေ အနဘောသိ ကာယိကံ။
ဒုက္ခံ စေတသိကဉ္စ လောကတော၊
တံ ဝန္တေ နရဒေဝမင်္ဂလံ။ ။
- ၄။ ဗာတ္ထိံ သတိ လက္ခဏစိတြဒေဟံ၊
ဒေဟာဇုတိ နိဂ္ဂတပဇ္ဇလန္တံ။
ပညာမိတိ သီလဂုဏောဃ ဝိန္တံ၊
ဝန္တေ မုနိ မန္တိမ ဇာတိယုတ္တံ။ ။

- ၅။ ပါတောဒယံ ဗာလ ဒိ ဝါကရံ၊
မဇ္ဈေ ယတိနံ လလိတံ သိရိဟိ။
ပုဏ္ဏိန္ဒြ သင်္ကာသ မုခံ အနေဇံ၊
ဝန္တာမိ သဗ္ဗညု မဟံ မုနိန္ဒြ။ ။
- ၆။ ဥပေတ ပုညော ဝရဗောဓိ မူလေ၊
သသေနမာရံ သုဂတော ဇိနိတွာ။
အဗောဇ္ဈိ ဗောဓိံ အရဏောဒယမ္ပိ၊
နမာမိ တံ မာရဇိနံ အဘင်္ဂံ။ ။
- ၇။ ရုဂါဒိဆေဒါမလ ဉာဏခဂ္ဂံ၊
သတိသမညာ ဖလကာဘိဂါဟံ။
သီလောဃလင်္ကာရ ဝိဘူသိတံ တံ၊
နမာမိ ဘိညာဝရမိဒ္ဓုပေတံ။ ။
- ၈။ ဒယာလယံ သဗ္ဗမိ ဒုက္ကရံ ကရံ၊
ဘဝဏ္ဏဝါတိက္ကမ မဂ္ဂတံ ဂတံ။
တိလောက နာထံ သုသမာဟိတံ ဟိတံ၊
သမန္တစက္ခု ပ ဣမာမိ တံ မိတံ။ ။
- ၉။ တဟိံ တဟိံ ပါရမိသန္ဓယံ စယံ၊
ဂတံ ဂတံ သဗ္ဗိ သုခပ္ပဒံ ပဒံ။
နရာနရာနံ သုခ သမ္ဘဝံ ဘဝံ။
နမာ နမာနံ ဇိန ပုဂံ ဂဝံ။ ။
- ၁၀။ မဂ္ဂင်္ဂနာဝံ မုနိ ဒက္ခ နာဝိဂော၊
ဤဟာ ဖိယံ ဉာဏ ကရေန ဂါဟကော။
အာရယု ယော တာယ ဗဟူ ဘဝဏ္ဏဝါ၊
တာရေသိ တံ ဗုဒ္ဓ မဃပ္ပဟံ နမေ။ ။

ဗုဒ္ဓဘာသာအခြေခံလက်စွဲ နယ်စောင်တွဲ

- ၁၁။ သမတိံသတိ ပါရမိ သမ္ဘရဏံ၊
ဝရဗောဓိ ဒုမေ စတုသစ္စ ဒသံ။
ဝရမိဒ္ဓိံ ဂတံ နရဒေဝ ဟိတံ၊
တိ ဘဂ္ဂုပသမံ ပဏမာမိ ဇိနံ။ ။
- ၁၂။ သတပုည ဇ လက္ခဏိကံ ဝိရဇံ၊
ဂဂန္နပမဓိံ ဓိတိ မေရ သမံ။
ဇလဇူပမ သီတလ သီလ ယုတံ၊
ပထဝီ သဟနံ ပ ဏမာမိ ဇိနံ။ ။
- ၁၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ သုမတိံ ဒီဝေ ဒီဝါကရောဝ၊
သောဘန္တော ရတိ ဇနဇန သိလာသနမ္ပိ။
အာသိနော သိဝ သုခ ဒံ အဒေသိ ဓမ္မံ၊
ဒေဝါနံ တ မသဒိသံ နမာမိ နိစ္စံ။ ။
- ၁၄။ ယော ပါဒပကံဇ မုဒုတ္တလ ရာဇိကေဟိ၊
လောကေဟိ တိဟိ ဝိကလေဟိ နိရာ ကုလေဟိ။
သမ္မာပုဏ္ဏေ နိရ ပမေယျတ မေဝ နာထော၊
တံ သဗ္ဗလောက မဟိတံ အသမံ နမာမိ။ ။
- ၁၅။ ဗုဒ္ဓံ နရာနရ သမောသရဏံ ဓိတတ္ထံ၊
ပညာပဒီပ ဇုတိယာ ဝိဟတန္တကာရံ။
အတ္တာဘိကာမ နရဒေဝ ဟိတာ ဝဟံတံ၊
ဝန္တာမိ ကာရဏိက မဂ္ဂမနန္တ ဉာဏံ။ ။
- ၁၆။ အဓိလဂ္ဂဏ နိဓာနော ယော မုနိန္ဒောပဂန္တော၊
ဝနမိသိ ပတနဂ္ဂံ သညတာနံ နိကေတံ။
တဟိ မကုသလ ဆေဒံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တော၊
တ မတုလမဘိက္ကန္တံ ဝန္တနေယျံ နမာမိ။ ။

- ၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ သုရစိရပ္ပဘာဟိ ရတ္တံ၊
 သိရိ ဝိသယာလယံ ဂုပိတ မိန္ဒြိယေဟု ပေတံ။
 ရဝိ သသိ မဏ္ဍလပ္ပဘုတိ လက္ခဏောပစိတ္တံ၊
 သုရနရ ပူဇိတံ သုဂတ မာဒရံ နမာမိ။ ။
- ၁၈။ မဂ္ဂေါဠုဗ္ဗေန မဟ ပဋိဃာသာဒိ ဥလ္လောလ ဝိစိ၊
 သံသာရောဃံ တရိတ မ ဘယံ ပါရ ပတ္တံ ပဇာနံ။
 တာဏံ လေဏံ အသမ သရဏံ ဧကတိတ္တံ ပတိဋ္ဌံ၊
 ပုညက္ခေတ္တံ ပရမ သုခ ဒံ ဓမ္မရာဇံ နမာမိ။ ။
- ၁၉။ ကဏ္ဍမ္ဘံ မူလေ ပရ ဟိတ ကရော
 ယော မုနိန္ဒော နိသိန္ဒော၊
 အစ္ဆေရံ သိဃံ နယန သုဘဂံ အာကုလဏ္ဏဂ္ဂိ ဇာလံ။
 ဒုဇ္ဇာလဒ္ဓံသံ မုနိဘိ ဇဟိတံ ပါဋိဟေရံ အကာသိ၊
 ဝန္တေ တံ သေဋ္ဌံ ပရမ ရတိ ဇံ ဣဒ္ဓိ ဓမ္မေဟု ပေတံ။
- ၂၀။ မုနိန္ဒက္ခော ယေကော ဒယုဒယ ရဏော
 ဉာဏံ ဝိတ္ထိဏ္ဏံ ဗိမ္ဗော၊
 ဝိနေယျပ္ပာဏောဃံ ကမလ ကထိတံ ဓမ္မ ရံသိ ဝရေဟိ။
 သုဗောဓေသိ သုဒ္ဓေ တိဘဝ ကုဟရေ
 ဗျာပိတက္ကိတ္တိနဉ္စ၊
 တိလောကေ ကစ္စက္ခံ ဒုခမ သဟနံ
 တံ မဟေသိနမာမိ။ ။
- ၂၁။ ယော ဇိနော အနေက ဇာတိယံ
 သ ပုတ္တ ဒါရ မဂ် ဇိဝိတမ္ပိ၊
 ဗောဓိပေမတော အ လဂ္ဂ မာနသော
 အဒါသိ ယေဝ အတ္ထိကာဿ။

ဒါနပါရမီ တတော ပရံ အပ္ပရိ သီလ ပါရမာဒိကမ္ပိ၊
တာသ မိဒ္ဓိယော ပယာတ မဂ္ဂတံ
တမေက ဒီပကံ နမာမိ။ ။

၂၂။ ဒေဝါဒေဝါတိဒေဝံ နိဓန ဝပ ဓရံ
မာရ ဘင်္ဂံ အဘင်္ဂံ၊
ဒီပံ ဒီပံ ပဇာနံ ဇယ ဝရ သယနေ ဗောဓိပတ္တိံ ဝိပတ္တိံ။
ဗြဟ္မာ ဗြဟ္မာဂတာနံ ဝရဂီရ ကထိကံ ပါပဟိနံ ပဟိနံ၊
လောကာ လောကာ ဘိရာမံ
သတတမဘိ နမေ တံ မုနိန္ဒံ မုနိန္ဒံ။ ။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ နိဂြောဓ ဗိမ္ဗော မုဒု ကရ စရဏော
ဗြဟ္မ ယောသေဏိ ဇယော၊
ကောသစ္ဆာဒင်္ဂဇာတော ပုနရပိ
သုဂတော သုပ္ပတိဋ္ဌိတ ပါဒေါ။ ။
မူဒေါ ဒါတုဏ္ဏ လောမော အထမပိ
သုဂတော ဗြဟ္မဇုဂ္ဂတ္တဘာဝေါ၊
နိလက္ခိ ဒိဃပဏှိ သုခုမ မလဆဝိ
ထောမျ ရဿဂ္ဂသဂ္ဂိ။ ။

၂၄။ စတ္တာလိ သဂ္ဂဒန္တော သမက လပန ဇော
အန္တရံ သပ္ပပိဏော၊
စက္ကေနီတပါဒေါ အဝိရဋ္ဌ ဒသနော
မာရ ဇုဿနံ ပါဒေါ။
တိဋ္ဌန္တော နောနမန္တော ဘယ ကရ မုဒုနာ
ဇုဏ္ဏုကာနာ မသန္တော၊
ဝဋ္ဋက္ကဏ္ဍော ဇိနော ဂေါ တရုဏ ပခုမကော။

သိဟ ပုဗ္ဗနု ကာယော။ ။

၂၅။ သတ္တပို့ဏော စ ဒိဃာဂုံလိမထ သုဂတော

လောမ ကူပေက လောမာ၊

သမ္ပန္နော ဒါတ ဒါဌော ကနက သမ တစော

နီလ မုဒ္ဒဂ္ဂ လောမော။

သမ္ပုဒ္ဓေါ ထူလ ဇိဝှေါ အထ သိဟ ဟနုကော

ဇာလိကပ္ပိဒ ဟတ္ထော၊

နာထော ဥဏှိသ သိသော ဣတိ ဂုဏ သဟိတံ

တံ မဟေသိံ နမာမိ။ ။

၂၆။ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိ ယောသော အတိဒုလဘ တရော

ကာကထာ ဗုဒ္ဓ ဘာဝေါ၊

လောကေ တသ္မာ ဝိဘာဝိ ဝိဝိဓ ဟိတ သုခံ

သာဓဝေါ ပတ္တယန္တာ။

ဣဒ္ဓံ အတ္ထံ ဝဟန္တံ သုရ နရ မဟိတံ

နိဗ္ဗယံ ဒက္ခိဏေယျံ၊

လောကာနံ နန္ဒိ ဝနံ ဒသ ဗလမ သမံ

တံ နမဿန္တု နိစ္စံ။ ။

၂၇။ ပုညေန တေန သောဟံ နိပုဏ မတိ သတော

သမ္ပရာယေ စ တိတ္ထော၊

ဒက္ခော ဒိဋ္ဌုဇ္ဇေ ပညော အဝိကလ ဝိရိယော

ဘောဂဝါ သံဝိဘာဂိ။

တိက္ခော သူရော ဓိတတ္ထော သ ပရ ဟိတ စရော

ဒိဃ ဇီဝိ အရောဂေါ၊

ပညော ဝဇ္ဇော ယသဿိ အတိ ဗလဝ ဓရော

ကိတ္တိမာ ခန္တု ပေတော။ ။

၂၈။ သဒ္ဓေါ ဒါတဂုံ ပေတော ပရမ သိရိ ဒယော
ဒိဋ္ဌဓမ္မေ ဝိရတ္တော၊
လဇ္ဇိ ကလျာဏမိတ္တော အဘိရတ ကုသလော
ပဉ္စသီလာ ဘိရက္ခော။
အပ္ပိစ္ဆော အပ္ပကောဓော အတိဂုဇ ဟဒယော
ဣဒ္ဓိမာ အပ္ပမေယျော၊
ပါသံသော ပေမ ဝါစော သုဇန ဂုဏ ဝိဒ္ဓ
မာမကော သော ဘဝေယျံ။ ။

၂၉။ ဣတ္ထံ အသင်္ခယေ နာထ၊ ဂုဏေ လက္ခဏ ဒီပိတေ။
ဂါထာသု သုစကာ သွေက၊ ဂါထမ္ဘိ သရတေ ဗုဓော။

၃၀။ စတုရာ ပါယ မုတ္တော သော၊ သာဓကတ္ထ ဒွယဿ စ။
ဟတူ ပဒ္ဒဝ ဇာလော စ၊ လာဘီ ဟိတ သုခဿ စ။ ။

၃၁။ အဓိ ပေါ နရ ဒေဝါနံ၊ စတု ဒီပိဿရော ပိ ဝါ။
ဘဝေယျ အန္တိမေ ဒေဟေ၊ တမညံ သေတ ဆတ္တကံ။

၃၂။ ဘာဝနာ ယာန မာရယျ၊ သမ မေဿတိ သုဗ္ဗတော။
ဣမသ္မိ အတ္တ ဘာဝေ ပိ၊ အရောဂေါ ဒိဃ ဇီဝိကော။ ။

၃၃။ ပူဇိတော သဗ္ဗလောကေဟိ၊ ဘာဝနာ ဘိရတိ မနော။
ဇနပိယော မနာပေါ စ၊ ကာ ကထာ ခိလ ဓာရဏေ။ ။

ရှေးဆရာတော်များ၏ မဟာနမက္ခာရ အနက်

၁-၂။ သုဂတံ၊ ကောင်းသော စကားကိုလည်း ဆိုတော်မူတတ်
ထသော။ သုဂတံ၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့လည်း ကြွသွားတော်
မူထသော။ သေဋ္ဌံ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်တော်မူထသော။
ကုသလံ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကို။ ဧဟံ၊ စွန့်တော်မူပြီး
ထသော။ အမတံ၊ သေခြင်းလည်း ကင်းတော်မူထသော။ အမတံ၊
အမြိုက်အရသာနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်
စွာထသော။ အသမံ၊ အတုလည်း မရှိထသော။ အသမံ၊ အတုမရှိသော
မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒဒံ၊ ပေးတော်မူတတ်ထသော။ သရဏံ၊
ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ လောကံ၊ လောကကို။
သရဏံ၊ သိတော်မူထသော။ အရဏံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
မြူလည်း ကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။ အရဏံ၊ ကိလေသာမြူ၏
ကင်းခြင်းကို။ ကရံ၊ ပြုတော်မူတတ်ထသော။ အဘယံ၊ ဘေးလည်း
မရှိထသော။ အဘယံ၊ ဘေးမရှိသော။ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။
နာယကံ၊ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ နာယကံ၊ လူသုံးဦးတို့၏
အမှုဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
နမေ=နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၃။ နယနသုဘဂကာယဂံ၊ မျက်စိအား တင့်တယ်စွာသော
ကိုယ်တော်၏ အစိတ်လည်းရှိတော်မူထသော။ မဓုရဝရသရောပေတံ၊
သာယာစွာသော မြတ်သောအသံတော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူထသော။

အမိတဂုဏဂဏာဓာရ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ကျေးဇူးတော်အပေါင်း၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ အတုလံ၊ သီလ အစရှိသော ဂုဏ်တို့ကြောင့် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူနှင့် တူတော် မမူထသော။ ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါးသောအားတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ = ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဓိတိမာ၊ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထသော။ အညဇာရကော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကတော၊ လူသုံးပါး ကြောင့်။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ ကာယိကံ၊ ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း။ စေတသိကံ၊ စိတ်တော်ကို မှီ၍ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း။ အနဘောသိ၊ အစဉ် ခံစားတော်မူလေပြီ။ နရဒေဝမင်္ဂလံ၊ လူ၊နတ်တို့၏ မင်္ဂလာဖြစ်တော်မူသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ-ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၅။ ဗာတ္တိံ သတိ လက္ခဏစိတြဒေဟံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ကိုယ်တော် လည်းရှိတော်မူထသော။ ဒေဟာဇုတိနိဂ္ဂတပဇ္ဇလန္တံ၊ ကိုယ်တော်မှထွက် သော အရောင်တို့ဖြင့် တပြောင်ပြောင်ထွန်းတောက်ပတော်မူထသော။ ပညာဓိတိသီလဂုံဏောယဝန္တံ၊ ပညာဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ သီလဂုဏ် အပေါင်းကိုလည်း ရတော်မူပြီးထသော။ အန္တိမဇာတိယုတ္တံ၊ အဆုံးစွန် သောဘဝနှင့်လည်း ယှဉ်တော်မူပြီးထသော။ မုနိံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ-ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၆။ ပါတောဒယံ၊ နံနက်အခါ၌ တက်လတ်သော။ ဗာလဒီဝါကရံ၊ တက်သစ်သောနေလုလင်ကဲ့သို့။ ယတိနံ၊ ရဟန်း

တို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သိရိဟိ၊ ကျက်သရေတို့ဖြင့်။ လလိတံ၊ တင့်တယ်တော်မူထသော။ ပုဏ္ဏိန္ဒြသင်္ကာသမုခံ၊ လပြည့်ဝန်းနှင့်တူသော မျက်နှာတော်လည်းရှိတော်မူထသော။ အနေဇံ၊ တဏှာလည်း ကင်းစင်တော် မူပြီးထသော။ သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်းသော ဥေယျံတရား ငါးပါးကိုလည်း သိတော်မူပြီးထသော။ မုနိန္ဒ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၇။ ဥပေတပုညော၊ ပြည့်စုံသော ဘုန်းတော်လည်း ရှိတော်မူ သော။ ယော သုဂတော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝရဗောဓိမူလေ၊ မြတ်သောဗောဓိပင်၏အနီး၌။ သသေနမာရံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့် တကွသော မာရ်နတ်သားကို။ ဇိနိတွာ၊ အောင်တော်မူပြီး၍။ အရဏော ဒယမှိ၊ နေအရုဏ်တက်သော အခါ၌။ ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ အဗောဇ္ဈိ၊ သိတော်မူပြီး။ မာရဇိနံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးထသော။ အဘင်္ဂံ၊ မာရ်စစ်သည်တို့သည် မဖျက် ဆီးနိုင်ထသော။ တံသုဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၈။ ရာဂါဒိဆေဒါမလညာဏခဂ္ဂံ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာ တို့ကို ဖြတ်တတ်သော အညစ်အကြေးကင်းသော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သန်လျက်လည်း ရှိတော်မူထသော။ သတိသမညာဖလကာ ဘိဂါဟံ၊ သမ္မာသတိ အမည်ရှိသော ကာကိုလည်း မြဲစွာ ကိုင်စွဲတော်မူထသော။ သီလောဃလင်္ကာရ ဝိဘူသိတံ၊ သီလအပေါင်း တည်းဟူသော ချပ်တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်တော်မူပြီးထသော။ အဘိညာဝရ မိဒ္ဓုပေတံ၊ အဘိညာဉ်တည်းဟူသော တန်ခိုးနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော် မူပြီးထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၉။ ဒယာလယံ၊ မဟာကရုဏာ၏တည်ရာ ဖြစ်တော်မူ
 ထသော။ သဗ္ဗဓိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။ ဒုက္ကရံ၊
 ပြုနိုင်ခဲ့သော စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါးအစရှိသော အမှုကို။ ကရံ၊ ပြုတော်
 မူတတ်ထသော။ ဘဝဏ္ဏဝါတိက္ကမံ၊ ဘဝသုံးပါးတည်းဟူသော မဟာ
 သမုဒ္ဒရာမှ လွန်မြောက်တော် မူပြီးထသော။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သော
 အဖြစ်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ တိလောကနာထံ၊
 လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူထသော။ သုသမာဟိတံ၊
 ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထသော။
 ဟိတံ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကိုလည်း
 ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်နိုင်
 စွမ်းသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော။ အမိတံ၊
 မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်လည်းရှိတော်မူထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ၂ ဣမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၀။ တဟိတဟိဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော ကိုယ်တော်၏
 အဖြစ်၌။ ပါရမိသဉ္ဇယံ၊ ပါရမီအပေါင်းကို။ စယံ၊ ဆည်းပူးတော်
 မူတတ်ထသော။ သတ္တိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်
 အပ်ထသော။ သုခပ္ပဒံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အဖို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော။
 ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ နရာနရာနံ၊
 လူနတ်တို့၏။ သုခသမ္ဘဝံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဘဝံ၊
 ဖြစ်စေတော်မူတတ်ထသော။ အနမာနံ၊ မရိညွတ်သော။ ဂဝံ၊ နွားနှင့်
 တူသော သူမိုက်ကို။ ဇိနပုဂံဝံ၊ အောင်တော်မူတတ်သော ယောက်ျား
 မြတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 နမေ-န္တမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁။ ဤဟာဖိယံ၊ ဝီရိယ တည်းဟူသော တက်မကို။
 ဉာဏကရေန၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော လက်တော်ဖြင့်၊ ဂါဟကော၊

ကိုင်စွဲတော်မူသော။ ယောမုနိဒက္ခနာဝိကော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရား
တည်းဟူသော လိမ္မာလှစွာသော သင်္ဘောလှေမှူးသည်။ မဂ္ဂင်္ဂနာဝံ၊
မဂ္ဂင်္ဂရှစ်ပါးတည်းဟူသော သင်္ဘောလှေထက်သို့။ အာရယျ၊ တက်စီး
တော်မူပြီး၍။ တာယ၊ ထိုမဂ္ဂင်္ဂရှစ်ပါးတည်းဟူသော သင်္ဘောလှေဖြင့်။
ဗဟု၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဘဝဏ္ဏဝါ၊ ဘဝသုံးပါးတည်း
ဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ။ တာရေသိ၊ ကယ်တင် တော်မူလေပြီ။
အဃပ္ပဟံ၊ သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်တော်မူ တတ်ထသော။
ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူတတ်ထသော။ တံမုနိဒက္ခနာဝိကံ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော လိမ္မာလှစွာသော သင်္ဘောလှေမှူးကြီး
ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ- နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၂။ သမတိသတိ ပါရမီ သမ္ဘရဏံ၊ အမျှသုံးဆယ်သော
ပါရမီကို ဖြည့်တော်မူပြီးထသော။ ဝရဗောဓိဒုမေ၊ မြတ်သော
ဗောဓိပင်၏အနီး၌။ စတုသစ္စဒသံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်တော်
မူပြီးထသော။ ဝရမိဒ္ဓိဂတံ၊ မြတ်သော တန်ခိုးသို့လည်း ရောက်တော်
မူပြီးထသော။ နရဒေဝဟိတံ၊ လူ၊ နတ်တို့၏ အစီးအပွားကိုလည်း
ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ တိဘဝုပသမံ၊ ဘဝသုံးပါးမှလည်း
ငြိမ်းတော်မူပြီးထသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ပ ဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၃။ သတပုညဇ လက္ခဏိကံ၊ များစွာသောဘုန်းကြောင့်
ဖြစ်သော လက္ခဏာတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဝီရဓံ၊ ရာဂ
ဟူသော မြူလည်းကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။ ဂဂနုပမဓိံ၊ ကောင်းကင်
နှင့်တူသော ပညာတော်လည်း ရှိကော်မူထသော။ ဓိတိမေရသမံ၊
မြင်းမိုရ်ထောင်မင်းနှင့်တူသော မတုန်မလှုပ်သော သမာဓိလည်း
ရှိတော်မူထသော။ ဇေလဇူပမ သီတလ သီလ ယုတ်၊ ကြာနှင့်တူသော
ချမ်းမြေ့စွာသော သီတင်းနှင့်လည်းယှဉ်ထသော။ ပထဝီ သဟနံ၊

မြေကြီးနှင့်တူသော သည်းခံသောနှလုံးတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။
ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၄။ သုမတိ၊ ကောင်းသောပညာတော်လည်း ရှိတော်
မူသော။ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဝေ၊ နေ့၌။
ဒိဝါကရောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ သောဘန္တော၊ တင့်တယ်တော်မူသည်
ဖြစ်၍။ ရတိ ဇနဇေ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။
သိလာသနမှိ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဘလာ ကျောက်နေရာ၌။ အသီဇော၊
နေတော်မူလျက်။ သိဝ သုခဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ပေးတော်မူတတ်
သော။ ဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို။ ဝေဝါနံ၊ ကာဝတိံသာနတ်
တို့အား။ အဒေသိ၊ ဝါတွင်းဘုံသပတ်လုံး ပေးတော်မူလေပြီ။
အသဒိသံ၊ တုဘက်လည်း ကင်းကော်မူသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နိဗ္ဗံ၊ အမြဲ။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၅။ ယော နာတော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။
အဝိကလေဟိ၊ မချို့တဲ့ကုန်သော။ နိရာကုလေဟိ၊ နှောင့်ယှက်ခြင်း
ကင်းကုန်သော။ ပါဒပကံဇေဒုတ္တလရာဇိကေဟိ၊ ခြေတော်တည်းဟူ
သော ကြာ၏နူးညံ့သောအပြင်၌ တစ်ရာရှစ်ကွက် စက်လက္ခဏာတော်
တည်းဟူသော အရေးတို့ဖြင့်။ တိဟိ လောကေဟိ၊ သုံးဘုံသူတို့နှင့်။
နိရုပမေယျတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ သမ္မာပုဏ္ဏဇဝ၊
ကောင်းစွာရောက်တော်မူသည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗလောကမဟိတံ၊
ခပ်သိမ်းသောလောကသည် ပူဇော်အပ်သော။ အသမံ၊ အတုမရှိ
ထသော။ တံ နာထံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၆။ နရာနရသမောသရဏံ၊ လူ၊ နတ်တို့၏ စုဝေးရာ
ဖြစ်တော်မူထသော။ ဓိတတ္ထံ၊ တည်ကြည်သော စိတ်တော်လည်း
ရှိတော်မူထသော။ ပညာပဒီပဓုတိယာ၊ ပညာတော်တည်းဟူသော

ဆီမီးရောင်ဖြင့်။ ဝိဟတန္ဒကာရံ၊ ဖျောက်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာတည်း
ဟူသော မှောင်လည်းရှိတော်မူသော။ အတ္ထာဘိကာမံ၊ လူ၊
နတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို အလွန်အလိုရှိတော်မူသော။ နရဒေဝ
ဟိတာဝဟံ၊ လူ၊ နတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကိုလည်း ရွက်ဆောင်တော်
မူတတ်သော။ ကာရုဏိကံ၊ ကြီးမြတ်သော မဟာကာရုဏာတော်နှင့်
ယှဉ်သော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ အနန္တညာဏံ၊ အဆုံးမရှိသော
ညာဏ်လည်း ရှိတော်မူသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၇။ အခိလဂုဏနိဓာနေ၊ ခပ်သိမ်းသော လောကီ
လောကုတ္တရာဂုဏ်တို့၏ သိုမှီးရာလည်းဖြစ်တော်မူသော။ ယောမုနိန္ဒော၊
အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ သညဘာနံ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံးကို
စောင့်ကုန်သော အရှင်မြတ်တို့၏။ နိကေတံ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်ရာ
အစစ်ဖြစ်သော။ ဣသိပတနဂုံ၊ ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ ဝနံ၊
မိဂဒါဝုန်တောသို့။ ဥပဂန္တော၊ ကြွတော်မူ၍။ တဟိံ၊ ထိုမိဂဒါဝုန်တော၌။
အကုသလဆေဒံ၊ အကုသိုလ်ကို ဖြစ်တတ်သော။ ဓမ္မစက္ကံ၊
ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို။ ပဝတ္တော၊ ဟောတော်မူလေပြီ။ အတုလံ၊
အတုမရှိသော။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော ဂုဏ်လည်း
ရှိတော်မူသော။ ဝန္တနေယျံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်သော။
တံမုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။

၁၈။ သုစိ ပရိဝါရိတံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အခြံအရံလည်း
ရှိတော်မူသော။ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ၊ ပြိုးပြိုးပြက် နှစ်သက်ဖွယ်သော
အရောင်တို့ဖြင့်။ ရတ္တံ၊ ဆိုးအပ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိသော။
သိရိ ဝသရာလယံ၊ ဘုန်းပညာကျက်သရေအပေါင်းတို့၏ တည်ရာ
လည်း ဖြစ်တော်မူသော။ ဂုပိတမိန္ဒြိယေဟိ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော

စက္ခုအစရှိသော ဣန္ဒြေတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော။ ရဝိ သသိ မဏ္ဍာ လပွဘုတိ လက္ခဏောပ စိတ္တံ၊ နေဝန်း၊ လဝန်း အစ ရှိသော စက်လက္ခဏာတော်တို့ဖြင့် များစွာဆန်းကြယ်ခြင်း ရှိတော်မူ ထသော။ သုရနရပူဇိတံ၊ နတ်၊ လူတို့သည် ပူဇော်အပ်တော်မူထသော။ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဒရံ၊ ရိုသေစွာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၉။ ယော ဓမ္မရာဇာ၊ အကြင် တရားမင်းဘုရားသည်။ မဟာ ပဋိဃာသာဒိ ဥလ္လောလဝီစံ၊ မောဟ၊ ပဋိဃာတ်၊ လောဘအစ ရှိသော လောကလက်လျှပ်ပေါ်သော ကြီးစွာသော လှိုင်းတံပိုးတို့ဖြင့် ပြွမ်းထ သော။ သံသာရောဃံ၊ သံသရာတည်းဟူသော ပင်လယ်ရေ အလျဉ်ကို။ မဂ္ဂေါဠုဗ္ဗေန၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော သင်္ဘောဖောင် ဖြင့်။ တရိ၊ ကူးတော်မူလေပြီ။ အဘယံ၊ ဘေးလည်းမရှိထသော။ ပါရပတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်တော်မူပြီး ထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ တာဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူ ထသော။ အသမသရဏံ၊ အတုမရှိ လဲလျောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူ ထသော။ ဧကတိတ္ထံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ကုတို့ကူးခတ်မြတ်သော ရေဆိပ် သဖွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ ပတိဋ္ဌံ၊ မှီခိုရာကျွန်းနှင့်လည်း တူတော် မူထသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ ပရမသုခဒံ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်ထသော။ တံ ဓမ္မရာဇံ၊ ထို တရားမင်း ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၀။ ပရဟိတကရော၊ သူတစ်ပါး၏ အစီးအပွားကိုလည်း ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ကဏ္ဍမ္ပမူလေ၊ ကဏ္ဍ အမည်ရှိသော ဥယျာဉ်စောင့်သည်

စိုက်အပ်သော သရက်ဖြူပင်၏ အနီး၌။ နိသိန္ဒော၊ နေတော်မူလျက်။ အစွေရုံ၊ အံ့ဖွယ်ရှိသော။ နယနသုဘင်္ဂ၊ လူ၊ နတ်တို့၏ မျက်စိအား ဘင့်တယ်စွာထသော။ အာကုလဏ္ဏဂ္ဂိဇာလံ၊ ရောယှက်သော ရေအယဉ် မီးအလျှံရှိသော။ ဒုဇ္ဈာလဒ္ဓံသံ၊ မိစ္ဆာတည်းဟူသော ကွန်ယက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အလေ့ရှိတော်မူသော။ မုနိဘိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အ ဇဟိတံ၊ မစွန့်အပ်သော။ ပါဠိဟောရုံ၊ ရေ၊ မီး အစုံအစုံအစရှိသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ သီဃံ၊ လျင်စွာ။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူလေပြီ။ သေဌံ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်မြတ်စွာ ထသော။ ပရမ ရတိ ဇံ၊ မြတ်သော နှစ်လိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဣဒ္ဓိဓမ္မေဟိ၊ တန်ခိုးကျေးဇူးတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော။ တံမုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ-ဝန္တာမိ ရှိခိုးပါ၏။

၂၁။ ဒယုဒယရဏော၊ မဟာကရဏာ သမာပတ်တည်းဟူသော တက်လတ်သော နေအရဏ်လည်း ရှိသော။ ဉာဏ ဝိတ္တိဏ္ဏမိဓ္မော၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော ကျယ်စွာသော စက်ဝန်းလည်း ရှိတော်မူသော။ ဧကော၊ တုဘက်ကင်းမြောက် တစ်ယောက်တည်းသာ ဖြစ်တော်မူသော။ ယော မုနိန္ဒက္ခော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော နေမင်းသည်။ ကမလကထိတံ၊ ကြာဟူ၍ ဆိုအပ်သော။ ဝိနေယျပ္ပာဏောဃံ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါ အပေါင်းကို။ ဓမ္မရံသိဝရေဟိ၊ မြတ်သောတရားတည်းဟူသော ရောင်ခြည်တို့ဖြင့်။ သုဗောဓေသိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိစေသောအားဖြင့်ပွင့်ခြင်းသို့ရောက်စေတော်မူပြီ။ သုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်စွာသော။ တိ ဘဝ ကုဟရေ၊ လောကသုံးပါးအတွင်း၌။ ဗျာပီတက္ကိတ္တိနဉ္စ၊ အဆုံးမရှိနဲ့သော ကျော်စောခြင်း ရှိတော်မူသော။ တိလောကေကစွက္ခံ၊ ဘုံသုံးပါးတို့၏ အထွတ်

အပြတ်ဖြစ်သော မျက်စိဖြစ်ပောက်မှုထသော။ ဒုခမသဟနံ၊ သူတစ်ပါး
တို့သည် သည်းခံ နိုင်ခဲ့သောအမှုကို သည်းခံခြင်းရှိတော်မူထသော။
မဟေသိ၊ သီလက္ခန္ဓ စသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူးရှာမှီး
တော်မူပြီးထသော။ တံမုနိန္ဒက္ကံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော
နေမင်းကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည် နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၂။ ယော ဇိနော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိပေမ
တော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ချစ်တော်မူခြင်းကြောင့်။ အလဂ္ဂမာနသော၊
ငြိတွယ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနေကဇာတိယံ၊
များစွာသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။ သပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားနှင့်
တကွသော။ အင်္ဂဇီဝိတမ္ပိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ် အသက်ကိုစဉ်လျက်လည်း။
အတ္ထိကဿ၊ အလိုရှိသောသူအား။ အဒါသိ ယေဝ၊ ပေးလှူတော်မူသည်
သာလျှင်ကတည်း။ ဒါနပါရမိံ၊ ဒါနပါရမိကိုလည်းကောင်း။ တတော၊
ယှိဒါနပါရမိမှ။ ပရံ၊ တစ်ပါးသော။ သီလ ပါရမာဒိကမ္ပိ၊ သီလပါရမိ
စသော ကိုးပါးသော ပါရမိကိုလည်းကောင်း။ အပူရိ၊ ဖြည့်တော်မူ
လေပြီ။ တာသံ၊ ထိုဆယ်ပါးသော ပါရမိတော်တို့၏။ ဣဒ္ဓိယာ၊
ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့။ ဥပယာတံ၊
ရောက်တော်မူပြီးထသော။ ဧက ဒီပကံ၊ လူ၊ နတ်တို့၏ ကိုးကွယ်မှီခိုရာ
မြတ်သော ကိုင်းကျွန်းသဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ တံဇိနံ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၃။ ဒေဝါဒေဝါတိ ဒေဝံ၊ သမ္မုတိနတ်၊ ဥပပတ္တိနတ်တို့ထက်
လွန်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူထသော။ နိဓေနဝပုဓရံ၊ အဆုံးစွန်သော
ကိုယ်တော်ကိုလည်း ဆောင်တော်မူထသော။ မာရဘင်္ဂံ၊ မာရ်ငါးပါးကို
ဖျက်ဆီးတော်မူထသော။ အဘာဂံ၊ မာရ်စစ်သည့်တို့သည် ဖျက်ဆီး
ခြင်းငှာမတတ်နိုင်ထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဒီပံ၊ ပညာတည်း။

ဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဒီပဲ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်အောင် ထွန်းညှိတော်မူပြီးသေးသော။ ဇယဝရသယနေ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင် တော်မူရာ မြတ်သောဗောဓိပင်နေရာ၌။ ဗောဓိပတ္တံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးသေးသော။ အဓိပတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပို့တော်မူ ထသော။ ဗြဟ္မာဗြဟ္မာဂတာနံ၊ ဆည်းကပ်ရောက်လာကုန်သော ဗြဟ္မာ၊ လူ၊ နတ်ပရိသတ်တို့အား။ ဝရဂိုရကထိကံ၊ မြတ်သော တရားစကားကို ဟောတော်မူတတ်သော။ ပါပဟိနံပဟိနံ၊ ညစ်ညမ်း ယုတ်မာ ကိလေသာကို ပယ်ခွာတော်မူပြီးသေးသော။ လောကာလောကာ ဘိရာမံ၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ဓမ္မလျော်ရာ ဖြစ်တော်မူ ထသော။ မုနိန္ဒ၊ ရဟန်းတကာတို့ကို အစိုးရတော်မူသော။ တံမုနိန္ဒ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတတံ၊ မချွတ်။ အဘိနမေ = အဘိနမာမိ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးပါ၏။

၂၄။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဂြောဓဗိဓ္မော၊ အရပ်နှင့် အလံမျှသဖြင့် ပညောင်ပင်၏အဝန်းကဲ့သို့ ဝန်းသောကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မုဒုကရ စရဏော၊ အကြိမ်တစ်ရာဖတ်အပ်သော ဝါဂွမ်းလွှာကဲ့သို့ နူးညံ့သောလက်ဖဝါးတော်၊ ခြေဖဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဗြဟ္မာဃောသော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံထက် ကဲလွန်စွာ သာယာသော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အသံတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဧဏိဇယော၊ ဧဏိမည်သော သား၏ မြင်းခေါင်းကဲ့သို့ ပြည့်ဖြိုးသော မြင်းခေါင်းတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ ကောသစ္စာ ဒင်္ဂဇာတော၊ ရွှေပဒုမ္မာ ကြာချပ်နှင့်တူသော အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ် သည်ဖြစ်၍ ကျစ်လစ်လှစွာသော ယောကျ်ားမြတ်၏ နိမိတ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ပုန ရပိ၊ တဖန်လည်း။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတ ပါဒေါ၊ ရွှေခြေနင်း အပြင်ကဲ့သို့ ညီညွတ်စွာတည်သော

ခြေဖဝါးတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ မုဒွေ၊ ဒါတုဏ္ဏလောမော၊ မျက်မှောင်
နှစ်ခုတို့၏အလယ်၌ နူးညံ့ဖြူစင်သော ဥဏ္ဏလုံ မွေးရှင်တော်လည်း
ရှိတော်မူ၏။ အထမပိ၊ ထိုမှတစ်ပါးလည်း။ သုဂတော၊ ကောင်းသော
နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗြဟ္မဇုနတ္တ
ဘာဝေါ၊ ဗြဟ္မာမင်းကိုယ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်တော်လည်း
ရှိတော်မူ၏။ နိလက္ခိ၊ ညိုသောမျက်လုံးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
ဒိဃပဏှိ၊ ရှည်သော ဖနောင့်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သုခုမမလဆဝီ၊
သိမ်မွေ့လှစွာသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော
အရေတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ထောမျ ရသဂ္ဂ သဂ္ဂိ၊ အနည်းငယ်သော
အရသာကိုသော်လည်း ဆောင်ယူခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော ခုနစ်ထောင်
သော ချီးမွမ်းအပ် မြတ်သော အကြောတော်တို့၏ အဖျားလည်း
စုဝေးလျက် ရှိတော်မူ၏။

၂၅။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ စတ္တာလီ သဂ္ဂဒန္တော၊
လေးဆယ်စေ့ထ မွန်မြတ်လှသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
သမက လပန ဇော၊ လွန်၍ဖြတ်သကဲ့သို့ညီညွတ်စွာသော သွားတော်
လည်းရှိတော်မူ၏။ အန္တရံသပ္ပပိဏော၊ ရေစီးကြောင်းမထင်ပြည့်ပြီး
စင်သော ကျောက်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ စက္ကေနကံတံပါဒေါ၊
စက်ဖြင့်မှတ်အပ်သော မြတ်သော ခြေဖဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
အဝိရဠဒသနော၊ မကျဲသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မာရဇိ၊
မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဥဿင်္ခပါဒေါ၊ မြူမတင်လင့်မြင့်သော ဖမျက်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
တိဋ္ဌန္တော၊ ရပ်တော်မူလျက်။ နောနမန္တော၊ မကိုင်းမညွတ်ပဲ။ ဥဘယ
ကရ မုဒုနာ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့စွာသော လက်တော်နှစ်ဖက်ဖြင့်။ ဇဏ္ဍုကာနိ၊
ပုဆစ်ဒူးတော်နှစ်ဖက်တို့ကို။ အာမသန္တော၊ သုံးသပ်တော် မူနိုင်၏။

ဝဋ္ဋကဏ္ဍော၊ ရွှေမုရိုးစည်ငယ် သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ လုံးသော လည်တော်
လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဂေါ တထုဏ ပခုမကော၊ ထိုခဏ ဖွားသော
နွားငယ်၏ မျက်မွေးအတူ သိမ်မွေ့နုပျိုသိုသော မျက်မွေး တော်လည်း
ရှိတော်မူ၏။ သီဟ ပုဗ္ဗမှ ကာယော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ ရှေ့ထက်ဝက်သော
ကိုယ်နှင့်အတူပြည့်ဖြိုးသော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

၂၆။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော
မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တပ္ပိဏောစ၊ ခုနစ်ပါးသော အရပ်တို့၌
ပြည့်ဖြိုးသော အသားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဒိဃဂုံလိ၊ ရှည်သော
လက်ချောင်း၊ ခြေချောင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။
လောမ ကူပေက လောမော၊ တစ်ခုတစ်ခုသော မွေးဟွင်းတော်၌
တစ်ချောင်း၊ တစ်ချောင်းစီသာရောက်သော မွေးညင်းတော်လည်း
ရှိတော်မူ၏။ သမ္ပန္နောဒါတဒါဌော၊ ပြည့်ဖြိုးဖြူစင်စွာသော စွယ်တော်
လည်းရှိတော်မူ၏။ ကနက သမ တစော၊ ဇေယျရာဇ် ရွှေစင်ကဲ့သို့သော
အရေတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နိလမုဒ္ဒဂ္ဂ လောမော၊ မျက်နှာတော်ကို
မျှော်ဘိသကဲ့သို့ အထက်သို့တက်သော လက်ယာရစ်လည်၍တည်သော
အလွန်သိုသော မွေးညင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထူလဇိဝေါ၊ ကြီးပြန့်သောလျှာတော်လည်း
ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သီဟ ဟနကော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏
မေးနှင့်တူသော ပြည့်ဖြိုးစွာသော မေးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
ဇာလိကပ္ပိဒ ဟတ္ထော၊ လေသွန်တံခါး၌ လက်သမားဟပ် စီးထား
အပ်သော ရွှေပွတ်တိုင်ကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာရှည်သော ခြေချောင်း၊
လက်ချောင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဥဏှိသ သိသော၊ နဖူးသင်းကျစ် ခြယ်လယ်သဖြင့် တင့်တယ်သော
ဦးခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဣတိ ဂုဏ သဟိတံ၊ ဤဆိုအပ်

ခဲပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ တံ မဟေသိံ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမောမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

တိုက်တွန်းချက်

၂၇။ လောကေ၊ လူ့ရွာ၌။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေါ
ဗုဒ္ဓေါတိ ယောသော၊ ဘုရား ဘုရားဟူသောအသံကို မျှလည်း။
အတိဒုလ္လဘတရော၊ အလွန်ကြားရခဲသေးတုံ၏ရှင်။ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ၊
ဘုရား၏အဖြစ်သည်ကား။ ကာကထာ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။
တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိဘာဝိ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ဝိဝိဓ ဟိတ သုခံ၊
အထူးထူး အပြားပြားသော စီးပွားချမ်းသာကို။ ပတ္တယန္တာ၊ တောင့်တ
ကုန်သော။ သာဓဝေါ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဣဉ္ဇ၊ အလိုရှိအပ်သော။
အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ ဝဟန္တံ၊ ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။
သုရ နရ မဟိတံ၊ နတ်၊ လူတို့သည် ပူဇော်အပ်တော်မူထသော။
နိဗ္ဗယံ၊ ဘေးလည်းမရှိထသော။ ဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှူကို
ခံတော်မူထိုက်ထသော။ လောကာနံ၊ လူသုံးပါးတို့၏။ နန္ဒိဝနံ၊
နှစ်လိုခြင်းကိုပွားစေတတ်ထသော။ ဒသ ဗလံ၊ ဆယ်ပါးသော အားနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူထသော။ အသမံ၊ တုဘက်လည်း ကင်းပြီးထသော။
တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နမဿန္တ၊ ရှိခိုးကြစေကုန်
သတည်း။

တမလွန်အတွက်ဆုတောင်း

၂၈။ ဧတေန ပုညေန၊ ဤသို့မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးရခြင်း
တည်းဟူသော ကောင်းမှုစေတနာကြောင့်။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။
သမ္မရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ နိပုဏေတိစ၊ သိမ်မွေ့သော ပညာရှိသည်

လည်းကောင်း။ သတောစ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း။
 တိတတ္တောစ၊ ရောင့်ရဲသည်လည်းကောင်း။ ဒက္ခောစ၊ လိမ္မာသည်လည်း
 ကောင်း။ ဒိဋ္ဌဇုပညောစ၊ ဖြောင့်မတ်သော အယူပညာရှိသည်လည်း
 ကောင်း။ အ ဝိကလ ဝီရိယောစ၊ မချို့တဲ့သော လုံ့လရှိသည်လည်း
 ကောင်း။ ဇာကဝါစ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်လည်းကောင်း။ သံဝိဘာဂီစ၊
 ခွဲခြမ်းဝေဖန်တတ်သည်လည်းကောင်း။ တိက္ခောစ၊ ထက်မြက်သည်
 လည်းကောင်း။ သူရောစ၊ ရဲရင့်သည်လည်းကောင်း။ ဓိတတ္တောစ၊
 တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်လည်းကောင်း။ သ ပရဟိတ စရောစ၊
 မိမိ၏အကျိုးစီးပွား၊ သူတစ်ပါး၏အကျိုးစီးပွားကို ကျင့်ဆောင်တတ်
 သည်လည်းကောင်း။ ဒိဃဇီဝီစ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသည်လည်း
 ကောင်း။ အရောဂေါစ၊ အနာမရှိသည်လည်းကောင်း။ ဓညောစ၊
 ဘုန်းရှိသည်လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏောစ၊ အဆင်းလှသည်လည်းကောင်း။
 ယသသီစ၊ များသောအခြံအရံရှိသည်လည်းကောင်း။ အတိ ဗလဝ
 ဓရောစ၊ အလွန်သောအားကို ဆောင်နိုင်သည်လည်းကောင်း။ ကိတ္တိမာစ၊
 ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်းရှိသည်လည်းကောင်း။ ခန္တု ပေတောစ၊
 သည်းခံခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို့၏။

မျက်မှောက်အတွက်ဆုတောင်း

၂၇။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော
 ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သဒ္ဓေါစ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည်လည်းကောင်း။
 ဒါတဂုံပေတောစ၊ ပေးအပ်သောဝတ္ထုပစ္စည်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း
 ကောင်း။ ပရမ သိရိ ဓရောစ၊ ကောင်းမြတ်သော ဘုန်းကျက်သရေကို
 ဆောင်တတ်သည်လည်းကောင်း။ ဝီရတ္တောစ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်
 လည်းကောင်း။ လန္တီစ၊ မကောင်းမှုမှ ရှက်တတ်သည်လည်းကောင်း။
 ကလျာဏမိတ္တောစ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသည်လည်းကောင်း။

အဘိရတ ကုသလောစ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ အလွန်မွေ့လျော်တတ်သည့်လည်းကောင်း။ ပဉ္စသီလာဘိရက္ခောစ၊ ငါးပါးသော သီလအစရှိသည်ကို စောင့်ရှောက်နိုင်သည် လည်းကောင်း။ အပ္ပိစ္ဆောစ၊ နည်းသော အလိုရှိသည်လည်းကောင်း။ အပ္ပကောဓောစ၊ နည်းသော အမျက်ရှိသည်လည်းကောင်း။ အတိဂုဇ ဟဒယောစ၊ အလွန်ဖြောင့်မတ်သော နှလုံးရှိသည်လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိမာစ၊ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း။ အပ္ပမေယျောစ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်ရှိသည်လည်းကောင်း။ ပါသံသောစ၊ ချီးမွမ်းထိုက်သည်လည်းကောင်း။ ပေမဝါစောစ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားကို ဆိုတတ်သည်လည်းကောင်း။ သုဇနဂုဏဝိဒူစ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိတတ်သည်လည်းကောင်း။ မာမကောစ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို မြတ်နိုးတတ်သည်လည်းကောင်း။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို့၏။

အကျိုးတရားများ

၃၀။ ဣတ္ထံ- ဣမိနာ ယထာဂုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ အသင်္ခယေ၊ ဤမျှဤရွေ့ ရှိ၏ဟု မရေတွက်နိုင်ကုန်ထသော။ လက္ခဏဒီပိတေ၊ အစိတ်ဖြစ်သော ဥပလက္ခဏ နည်းအားဖြင့် ပြအပ်ကုန်ထသော။ နာထဂုဏေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ သူစကာသု၊ ပြတတ်ကုန်သော။ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့တွင်။ ဧကဂါထမ္ပိ၊ တဂါထာကိုမျှသော်လည်း။ ဗုဓော၊ ပညာရှိသော။ ယောကုလ ပုတ္တော၊ အကြင် အမျိုးကောင်းသားသည်။ သရတေ၊ အောက်မေ့ရာ၏။

၃၁။ ယောကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ စတုရာပါယမုတ္တောစ၊ အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်သည်လည်းကောင်း။ အတ္တဒွယဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာ အကျိုးစီးပွားနှစ်ပါးကို။ သာဓကောစ၊

ပြီးစေခြင်းငှာ တတ်စွမ်းနိုင်သည်လည်းကောင်း။ ဟတောပဒ္ဒဝ
ဇာလောစ၊ ဖျောက်အပ်ပြီးသော ဆားရန်တည်းဟူသော ကွန်ယက်ရှိ
သည်လည်း ကောင်း။ ဟိတ သုခဿ၊ စီးပွားချမ်းသာကို။ လာဘီစ၊
ရသည် လည်းကောင်း။

၃၂-၃၃။ နရ ဒေဝါနံ၊ လူနတ်တို့ကို။ အဓိပေါစ၊ အစိုးရသော
နတ်မင်းအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ စတုဒိပိဿရောပိဝါ၊ လေးကျွန်း
လုံးကို အစိုးရသော စကြဝတေးမင်း၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။
ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အန္တိမေဒေယော၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။
သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဗာဝနာယာနံ၊
ဘာဝနာတည်းဟူသော ယာဉ်ထက်သို့။ အာရယု၊ တက်စီး၍၊ အညံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော။ သေတ ဆတ္တကံ၊ မြတ်သောထီးဖြူကို။
ဇာရံ= ဇာရေန္တော၊ ဆောင်းလျက်။ သမံ၊ မီးခပ်သိမ်းတို့၏ ငြိမ်းရာ
ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ ဧဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့သတည်း။ ဣမသ္မိံ
အတ္တဘာဝေပိ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်၌လည်း။ အရောဂေါစ၊ အနာမရှိသည်
လည်းကောင်း။ ဒိဃဇိဝိကောစ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသည်လည်း
ကောင်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၃၄။ သဗ္ဗလောကေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောလူတို့သည်။ ပူဇိတော
စ၊ ပူဇော်အပ်သည်လည်းကောင်း။ ဘာဝနာဘိရတီ မနောစ၊ ဘာဝနာ၌
အလွန်မွေ့လျော်သော နှလုံးရှိသည်လည်းကောင်း။ ဇနပ္ပိယောစ၊
သူခပ်သိမ်းတို့ ချစ်နှစ်လိုအပ်သည်လည်းကောင်း။ မနာပေါစ၊
သူခပ်သိမ်းတို့ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်လည်းကောင်း။ ဘဝေယျ၊
ဖြစ်ရာ၏။ အခိလဇာရဏော၊ အလုံးစုံသော ဂါထာကို ဆောင်ခြင်း၌။
ကာကထာ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။

မဟာနမက္ကာရ ပါဠိအနက်ပြီး၏။

၆၊ လောကနိတိ ပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ

- ၁။ လောကနိတိ ပဝက္ခာမိ၊ နာနာသတ္တ သမုဒ္ဓဋ်။
မာဂဓေနော သံခေပံ၊ ဝန္တိတွာ ရတနတ္ထယံ။
- ၂။ နိတိ ဟိ လောကေ ပုရိသဿ သာရော
မာတာပိတာ အာစရိယော မိတ္တော။
တဿှာ ဟိ နိတိ ပုရိသော ဝိဇ္ဇော၊
ဉာဏိ မဟာ ဟောတိ ဗဟုသုတော စ။
- ၃။ အလသဿ ကုတော သိပ္ပံ၊ အသိစ္စဿ ကုတော ဓနံ။
အနေဿ ကုတော မိတ္တံ၊ အမိတ္တဿ ကုတော သုခံ။
အသုခဿ ကုတော ပုညံ၊ အပုညဿ ကုတော ဝရံ။
- ၄။ သိပ္ပာ သမံ ဓနံ နတ္ထိ၊ သိပ္ပံ စောရာ န ဂဏှန္တိ။
ဣဓ လောကေ သိပ္ပံ မိတ္တံ၊ ပရလောကေ သုခါဝဟံ။

- ၅။ အပ္ပကံ နာတိမညေယျ၊ စိတ္တေ သုတံ နိဓာပယေ။
ဝမ္ဗိ ကောဒက ဗိန္ဒု၊ စိရေန ပရိပူရတိ။
- ၆။ ခုဒ္ဒေါတိ နာတိမညေယျ၊ ဝိဇ္ဇံ ဝါ သိပ္ပ မထ ဝါ။
ကေမ္မိ ပရိယောဒါတံ၊ ဇီဝိတ ကပ္ပကာရဏံ။
- ၇။ သေလေ သေလေ န မဏိကံ၊ ဂဇေ ဂဇေ န မုတ္တိကံ။
ဝနေ ဝနေ န စန္ဒနံ၊ ဌာနေ ဌာနေ နပဏ္ဍိတံ။
- ၈။ ပဏ္ဍိတော သုတသမ္ပန္နော၊ ယတ္ထ အတ္ထိတိ စေ သုတော။
မဟုဿာဟေန တံ ဌာနံ၊ ဂန္ထဗွံ သုတေသိနာ။
- ၉။ သိနေ သိပ္ပံ သိနေ ခနံ၊ သိနေ ပဗ္ဗတ မာရဟံ။
သိနေ ကာမဿ ကောခဿ၊ ဣမေ ပဉ္စ သိနေ သိနေ။
- ၁၀။ သုတိ သမ္မုတိ သင်္ချာ စ၊ ယောဂါ နိတိ ဝိသေသကာ။
ဂန္ထဗ္ဗာ ဂဏိကာ စေဝ၊ ခနုဗေဒါ စ ပူရဏာ။
- ၁၁။ တိကိစ္ဆာ ဣတိဟာသာ စ၊ ဇောတိ မာယာ စ ဆန္ဒတိ။
ကေတုမန္တာ စ သဒ္ဓါ စ၊ သိပ္ပာဌာရသကာ ဣမေ။
- ၁၂။ အပုဋ္ဌော ပဏ္ဍိတော ဘေရီ၊
ပဇ္ဇန္နော ဟောတိ ပုစ္ဆိတော။
ဗာလော ပုဋ္ဌော အပုဋ္ဌောပိ၊ ဗဟုမ္ပိ ဘဏဏေ သဒါ။
- ၁၃။ ပေါတ္ထကေသု စယံ သိပ္ပံ၊ ပရဟတ္ထေသု ယံ ခနံ။
ယထာကိစ္စေ သမုပ္ပန္နော န တံ သိပ္ပံ န တံ ခနံ။
- ၁၄။ ဇလပ္ပမာဏံ ကုမုဒနာဠု။
ကုလပ္ပမာဏံ ဝိနယော ပဓာဏံ။
ဗျတ္တိပ္ပမာဏံ ကထိတဝါကျံ၊
ပထဝီပမာဏံ တိဏမိလာတံ။
- ၁၅။ အပ္ပဿတော သုတံ အပ္ပံ၊ ဗဟုံ မညတိ မာနဝါ။

သိန္နုဒက မပ္ပဿန္တော၊

ကူပေ တောယံဝ မဏ္ဍုကော။

၁၆။ ပဌမံ ပရာဇယေ သိပ္ပံ၊ ဒုတိယံ ပရာဇယေ ခနံ။
တတိယံ ပရာဇယေ ဓမ္မံ၊ စတုတ္ထံ ကိံ ကရိဿတိ။

၁၇။ ဗျတ္တ ပုတြာ ကိမာလသော၊
အဗျတ္တော ဘာရ ဟာရကော။
ဗျတ္တကော ပူဇိတော လောကော၊
ဗျတ္တ ပုတြ ဒိနေ ဒိနေ။

၁၈။ မာတာ သတြု ပိတာ ဂေရီ၊
ယေန ဗာလော န သိက္ခတော။
သဘာမဇ္ဈေ န သောဘတိ၊
ဟံသမဇ္ဈေ ဗကော ယထာ။

၁၉။ ကဏ္ဍကံဂိရိ ကော တိက္ခတိ။
ကော အဉ္စနံ မိဂက္ခိယံ။
ဥပ္ပလဿ ပလ္လလေ ကော သုဂန္ဓံ၊
ကုလပုတ္တရူပေါ ကော ပဝတ္တတိ သမာတိဘာဝေါ။

၂၀။ န ရသံ အကောတဗ္ဗလံ၊ အနေဿာ လင်္ကတမ္ပိ။
အလောဏ ကံတု ဗျဉ္စနံ၊ ဗျာကရဏံ အသိပ္ပဿ။

၂၁။ သုဿုသာ သုတ သမ္ပန္နော၊ သုတပညာယ ဝနတိ။
ပညာယ အတ္ထံ ဇာနာတိ၊
အတ္ထော ဉာတော သုခါဝဟော။

၂၂။ ဘောဇနံ မေထုနံ နိဒ္ဒါ၊ ဂေါဏေ ပေါသေပိ ဝိဇ္ဇတိ။
ဝိဇ္ဇာ ဝိသေသော ဝေါသဿ၊
တံ ဟိနော ဧဂေါသော ဘဝေ။

- ၂၃။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇာ သမံ မိတ္တံ၊ န စ ဗျာဓိသမော ရိပု။
 န စ အတ္တသမံ ပေမံ၊ န စ ကမ္မသမံ ဗလံ။
- ၂၄။ ဟံသော မဇ္ဈေ န ကာကာနံ၊
 သိဟော ဂုန္နံ န သောဘတော။
 ဂဒြဘမဇ္ဈေ တုရင်္ဂီ၊ ဗာလမဇ္ဈေ စ ပဏ္ဍိတော။
- ၂၅။ ယာဝဇီဝံပိ စေ ဗာလော၊ ပဏ္ဍိတံ ပယိရပါသတိ။
 န သော ဓမ္မံ ဝိဇ္ဇာနာတိ၊ ဒဗ္ဗိ သူပရသံ ယထာ။
- ၂၆။ မုဟုတ္တမပိ စေ ဝိညူ၊ ပဏ္ဍိတံ ပယိရပါသတိ။
 ခိပ္ပံ ဓမ္မံ ဝိဇ္ဇာနာတိ၊ ဇိဝှိ သူပရသံ ယထာ။
- ၂၇။ ဝိနာ သတ္တံ န ဂစ္ဆေယျ၊ သူရော သင်္ဂါမဘူမိယံ။
 ပဏ္ဍိတုဒ္ဓဂ္ဂ ဝါဏိဇော၊ ဝိဒေသဂမနော တထာ။
- ၂၈။ ဓနနာသံ မနော တာပံ၊ ဃရေ ဒုစ္စရိတာနိ စ။
 ဝဉ္ဇနဉ္ဇ အဝမာနံ၊ ပဏ္ဍိတော န ပကာသယေ။
- ၂၉။ ပတ္တာနုရူပကံ ဝါကျံ၊ သဘာဝရူပကံ ပိယံ။
 အတ္တာနုရူပကံ ဧကာမံ၊
 ယော ဇာနာတိ သ ပဏ္ဍိတော။
- ၃၀။ အဓနဿ ရသံ ခါဒါ၊ အဗလဿ ဟတာရတာ။
 အပ္ပညဿ ဝါကျကထာ၊ ဥမ္မတ္တက သမာ ဣမေ။
- ၃၁။ အနဂ္ဂါယံ ဝမယန္တော၊ အပ္ပတ္တာ ဗဟုဘာသကော။
 အတ္တဂုဏံ ပကာသေန္တော၊ တိဝိဓံ ဟိန လက္ခဏံ။
- ၃၂။ အပ္ပရူပေါ ဗဟုဘာသော၊
 အပ္ပပညော ပကာသိတော။
 အပ္ပပူရော ဃဇောခေါဘော၊ အပ္ပခိရာ ဂါဝိ စလေ။
- ၃၃။ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သိဟော၊

ကာကဂ္ဂဟေ ပိယေ ပိယေ။

အပဏ္ဍိပိ ပဏ္ဍိ ဟုတွာ၊ ဓိရာ ပုစ္ဆေ ငယေ ငယေ။

၃၄။ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သိဟေ၊ သူကရေပိ ဥဟေ ဒိပေ။

ဗိဠာရေ သဒိသေ ဗျဠေ၊ သဗ္ဗဓိရေ သိပ္ပသမေ။

၃၅။ န တိတ္ထိ ရာဇာ နေမိ၊ ပဏ္ဍိတောပိ သုဘာသိတေ။

စက္ခုမ္ပိ ပိယ ဒဿနေ၊ ဇလေ သာဂရော န တိတ္ထိ။

၃၆။ ရူပယောဗ္ဗန သမ္ပန္နာ၊ ဝိသာလကုလသမ္ဘဝါ။

ဝိဇ္ဇာ ဟိနာ န သောဘန္တိ၊ နိဂဇ္ဇာ ဣဝ ကိံ သုကာ။

၃၇။ ဟိနပုတ္တော ရာဇာ မဇ္ဈော၊

ဗာလပုတ္တော စ ပဏ္ဍိတော။

အနေဿ နေံ ဗဟု၊ ပုရိသက္ခံ န မညထ။

၃၈။ ယော သိသော သိပ္ပလာဘောန၊

ဗဟုံ ဂဏှာတိ တံ သိပ္ပံ။

မူဂေါဝ သုပိနံ ပဿံ၊ ကထေတုမ္ပိ န ဥဿာဟေ။

၃၉။ န ဘိဇ္ဇေတုံ ကုမ္ဘကာရော၊

သောဘေတုံ ကုမ္ဘံ ဃဋ္ဌတိ။

န ခိပေတုံ အပါယေသု၊ သိဿာနံ ဝုမိကာရဏာ။

၄၀။ တဂရဉ္စ ပလာသေန၊ ယော နရော ဥပနယုတိ။

ပတ္တာပိ သုရဘိံ ဝါယန္တိ၊ ဧဝံ ဓိရူပသေဝနာ။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၂-သုဇနကဏ္ဍ

- ၄၁။ သမ္ဘိရေဝ သမာသေထ၊ သမ္ဘိ ကုဗ္ဗေထ သန္တဝံ။
သတံ သဒ္ဓမ္မမညာယ၊
သေယျော ဟောတိ န ပါပိယော။
- ၄၂။ စဇ ဒုဇ္ဇန သံသဂ္ဂံ၊ ဘဇ သာဓု သမာဂမံ။
ကရ ပုည မဟောရတ္တိံ၊ သရ နိစ္စမနိစ္စတံ။
- ၄၃။ ယထာ ဥဒုမ္မရ ပက္ကာ၊ ဗဟိ ရတ္တကမေဝ စ။
အန္တော ကိမိလ သမ္ပဏ္ဏာ၊ ဧဝံ ဒုဇ္ဇန ဟဒယာ။
- ၄၄။ ယထာပိ ပနသ ပက္ကာ၊ ဗဟိ ကဏ္ဍကမေဝ စ။
အန္တော အမတ သမ္ပန္နာ၊ ဧဝံသုဇ ဟဒယာ။
- ၄၅။ သုက္ခောပိ စန္ဒနတရ န ဇဟောတိ ဂန္ဓံ၊
နဂေါဂတော နရမုခေ န ဇဟောတိ လိဋ္ဌံ။
ယန္တော ဂတော မရရသံ န ဇဟောတိ ဥစ္ဆူ၊
ဒုက္ခောပိ ပဏ္ဍိတ ဇနော န ဇဟောတိ ဓမ္မံ။
- ၄၆။ သီဟော နာမ ဇိဃတ္ထာပိ၊ ပဏ္ဏာဒီနိ န ခါဒတိ။
သီဟော နာမ ကိသောစာပိ၊ နာဂမံသံ န ခါဒတိ။
- ၄၇။ ကုလ ဇာတော ကုလ ပုတ္တော၊
ကုလ ဝံသ သုရက္ခကော။
အတ္တနာ ဒုက္ခ ပတ္တောပိ၊ ဟိန ကမ္မံ န ကာရယေ။
- ၄၈။ စန္ဒနံ သီတလံ လောကေ၊ တတော စန္ဒဝ သီတလံ။
စန္ဒနံ စန္ဒ သီတမှာ၊ သာဓု ဝါကျံ သုဘာသိတံ။
- ၄၉။ ဥဒေတိ ဘာဏု ပစ္စိမေ၊ မေရရာဇာပိ နမတိ။
သီဝာလံ ယဒိ နရဂ္ဂိ၊ ပဗ္ဗတဂ္ဂေ စ ဥပ္ပလံ။
ဝိကသေ န ဝိပရိတံ၊ သာဓု ဝါစာ ကုဒါစနံ။

ဗုဒ္ဓဘာသာအခြေခံလက်စွဲ ဆယ်စောင်တွဲ

၅၀။ သုခါ ရုက္ခဿ ဆာယာဝ၊

တတော ဉာတိမာတာပိတု။

တတော အာစရိယော ရညော၊

တတော ဗုဒ္ဓဿ နေကဓာ။

၅၁။ ဘမရာ ပုပ္ဖမိစ္ဆန္တိ၊ ဂုဏမိစ္ဆန္တိ သဇ္ဇနာ။

မက္ခိကာ ပုတိမိစ္ဆန္တိ၊ ဒေါသမိစ္ဆန္တိ ဒုဇ္ဇနာ။

၅၂။ မာတာဟိနဿ ဒုဗ္ဘာသာ၊

ပိတာ ဟိနဿ ဒုက္ခိရိယာ။

ဥဘော မာတာပိတာ ဟိနာ၊

ဒုဗ္ဘာသာ စ ဒုက္ခိရိယာ။

၅၃။ မာတာ သေဋ္ဌဿ သုဘာသာ၊

ပိတာ သေဋ္ဌဿ သုကိရိယာ။

ဥဘော မာတာပိတာ သေဋ္ဌာ၊

သုဘာသာ စ သုကိရိယာ။

၅၄။ သင်္ဂါမေ သူရမိစ္ဆန္တိ၊ မန္တိသုခံ ကုတူဟလေ။

ပိယဉ္စ အနုပါနေသု၊ အတ္တကိစ္စေသု ပဏ္ဍိတံ။

၅၅။ သုနခေါ သုနခံ ဒိသွာ၊

ဒန္တံ ဒဿေ(ကိ) ဟိံသိတုံ၊

ဒုဇ္ဇနော သုဇနံ ဒိသွာ၊ ရောသယံ ဟိံသမိစ္ဆတိ။

၅၆။ မာ စ ဝေဂေန ကိစ္စာနိ၊

ကရောသိ ကာရာပေသိ ဝါ။

သဟဿာ ကာရိတံ ကမ္မံ၊

မန္တော ပစ္စာ နုတပ္ပတိ။

- ၅၇။ ကောဓံ ဝိဟိတော ကဒါစိ န သောစတိ၊
မက္ခပ္ပဟာနံ ဣသယော ဝဏ္ဏယန္တိ။
သဗ္ဗေသမ္ပိ ဖရသဝါစံ ခမထ၊
တေ ခန္တိမုတ္တမ မာဟု သန္တော။
- ၅၈။ ဒုက္ခော နိဝါသော သမ္မာဓေ၊
ဌာနေ အသုစိ သင်္ကတေ။
တတော အရိမ္မိ အပ္ပိယေ၊ တတောပိ အကတညုနာ။
- ၅၉။ ဩဝဒေယျာ နုသာသေယျ၊
အသဗ္ဗာ စ နိဝါရယေ။
သတံဟိ သော ပိယော ဟောတိ၊
အသတံ ဟောတိ အပ္ပိယော။
- ၆၀။ ဥတ္တမတ္တ နိဝါတေန၊ သူရံ ဘောဒေန နိဇ္ဇယေ။
နိစ္စံ အပ္ပက ဒါနေန၊ ဝါယာမေန သမံ ဇယေ။
- ၆၁။ န ဝိသံ ဝိသမိစ္စာဟု၊ ခနံ သံဃဿ ဥစ္စတေ။
ဝိသံ ဧကံ ဟနတိ၊ သဗ္ဗံ သံဃဿ ဟနတိ။
- ၆၂။ ဇဝေန ဘဒြိ ဇာနန္တိ၊ ဗလိဗဒ္ဒ ဝါဟေန။
ဒုဟေန ခေန ဇာနန္တိ၊ ဘာသမာနေန ပဏ္ဍိတံ။
- ၆၃။ ခနမပ္ပမ္ပိ သာဓူနံ၊ ကူပေ ဝါရိဝ နိဿယော။
ဗဟုံ အပိ အသာဓူနံ၊ န စ ဝါရိဝ အဏ္ဏဝေ။
- ၆၄။ အာပံ ပိဝန္တိ နော နဇ္ဇော၊
ရက္ခာ ခါဒန္တိ နော ဖလံ။
ဝဿန္တိ ကွစိ နော မေဃာ၊ ပရတ္တာယ သတံ ခနံ။
- ၆၅။ အ ပတ္တေယျံ န ပတ္တေယျ၊ အ စိန္တေယျံ န စိန္တယေ။
ဓမ္မမေဝ သုစိန္တေယျ၊ ကာလံ မောဃံ န ဣစ္ဆယေ။

- ၆၆။ အစိန္တိတမ္ပိ ဘဝတိ၊ စိန္တိတမ္ပိ ဝိနဿတိ။
န ဟိ စိန္တာမယာ ဘောဂါ၊ ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿဝါ။
- ၆၇။ အသန္တဿပိယော ဟောတိ၊ သန္တံ န ကုရတော မိယံ။
အသတံ ဓမ္မံ ရောစတိ၊ တံ ပရာဘဝတော မုခံ။
သုဇနကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။
-

၃-ဗာလဒုဇ္ဈနကဏ္ဍ

- ၆၈။ အတိ ပိယော န ကာတဗ္ဗော၊
ခလော ကောတူဟလံ ကရော။
သိရသာ ဝဟ မာနောပိ၊ အဗုပ္ပရော ဃာဋော ယထာ။
- ၆၉။ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌော ခလော ဒုဋ္ဌော၊
သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌတရော ခလော။
မန္တောသဓဓေဟိ သော သပ္ပေါ၊
ခလော ကေနူပသမ္ပတိ။
- ၇၀။ ယော ဗာလော မညတိ ဗာလျံ၊
ပဏ္ဍိတော ဝါပိ တေန သော။
ဗာလောပိ ပဏ္ဍိတမာနိ၊ သဝေ ဗာလောတိ ဝုစ္စတိ။
- ၇၁။ မဇ္ဈံ မညတိ ဗာလော၊ ယာဝံ ပါပံ န ပစ္စတိ။
ယဒါ စ ပစ္စတိ ပါပံ၊ အထ ဒုက္ခံ နိ ဂစ္ဆတိ။
- ၇၂။ န သာဓု ဗလဝါ ဗာလော၊ သဟသာ ဝိန္ဒတေ ဓနံ။
ကာယဿ ဘေဒါ ဒုပ္ပညော၊ နိရယံ သောပပဇ္ဇတိ။
- ၇၃။ ဃရေ ဒုဋ္ဌော မူသိကော စ၊ ဝနေ ဒုဋ္ဌော စ ဝါနရော။
သကုဏေ ဒုဋ္ဌော စ ကာကော၊ နရေ ဒုဋ္ဌော စ ဗြာဟ္မဏော။

- ၇၄။ ဒီဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိံ၊ ဒီဃံ သန္တဿ ယောဇနံ။
ဒီဃော ဗာလာန သံသာရော၊ သဒ္ဓမ္မံ အဝိဇာနတံ။
- ၇၅။ တိလ မတ္တံ ပရေသံဝ၊ အပ္ပ ဒေါသဉ္စ ပဿတိ။
နာဠိကေရမ္ပိ သဒေါသံ၊ ခလဇာတော န ပဿတိ။
- ၇၆။ နတ္တဒေါသံ ပရေ ဇညာ၊ ဇညာ ဒေါသံ ပရဿ တု။
ဂုယျေ ကုမ္မာဝ အင်္ဂါနိ၊ ပရဒေါသဉ္စ လက္ခယေ။
- ၇၇။ ပဏ္ဍိတဿ ပသံသာယ၊ ဒဏ္ဍော ဗာလေန ဒိယျတေ။
ပဏ္ဍိတော ပဏ္ဍိတေနော၊ ပဏ္ဍိတော ဝ သုပဏ္ဍိတော။
- ၇၈။ လုဒ္ဓံ အတ္ထေန ဂဏှေယျ၊ ထဒ္ဓံ အဉ္ဇလိ ကမ္မုနာ။
ဆန္ဒာနံဝတ္တိယာ မူဠံ၊ ယထာဘူတေန ပဏ္ဍိတံ။

ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၄။ မိတ္တကဏ္ဍ

- ၇၉။ ဟိတကာရော ပရော ဗန္ဓု၊ ဗန္ဓုပိ အဟိတော ပရော။
အဟိတော ဒေဟဇော ဗျာဓိ၊ ဟိတံ အရညမောသဓံ။
- ၈၀။ ပရောက္ခေ ဂုဏဟန္တာရံ၊ ပစ္စက္ခေ ပိယဝါဒိနံ။
ဝဇ္ဇေယျ တာဒိသံ မိတ္တံ၊ ဝိသကုမ္ဘေ ယထာ မဓံ။
- ၈၁။ နေဟိနေ စဇေ မိတ္တော၊ ပုတ္တဒါရာ သဟောဒရာ။
နေဝန္တေဝ သေဝန္တိ၊ နေံ လောကေ မဟာသခါ။
- ၈၂။ ဇာနေယျ ပေသေန ဘစ္စံ၊ ဗန္ဓဝိပိ ဘယာဂတေ။
အပ္ပကာသု တထာ မိတ္တံ၊ ဒါရဉ္စ ဝိဘဝက္ခယေ။
- ၈၃။ သော ဗန္ဓု ယော ဟိတေ ယုတ္တော၊
ပိတရော ဟောတိ ပေါသကော။

တံ မိတ္တံ ယတ္ထ ဝိဿာသော၊

သာ ဘရိယာ ယတ္ထ နိဗ္ဗုတိ။

၈၄။ န ဝိဿသေ အမိတ္တဿ၊ မိတဉ္ဇာပိ န ဝိဿသေ။

ကဒါစိ ကုပိတေ မိတ္တော၊ သဗ္ဗဒေါသံ ပကာသတိ။

၈၅။ သင်္ကံ ဒုဋ္ဌတိ ယော မိတျာ၊ ပုန သန္တိတုမိစ္ဆတိ။

သော မစ္စံ ဥပဂဏှာတိ၊ ဂဟော အဿတရိံ ယထာ။

၈၆။ ဝဟေ အမိတ္တံ ခန္ဓေန၊ ယာဝ ကာလံ အနာဂတံ။

တမေဝ အာဂတေ ကာလေ၊ သေလေ ဘိန္ဓေ ဃဋံ ဣဝ။

၈၇။ ဣဏ သေသော အဂ္ဂိ သေသော၊

ရောဂ သေသော တထေဝ စ။

ပုနပ္ပုန် ဝိဝဗန္တိ၊ တဿှာ သေသံ န ကာရယေ။

၈၈။ ပဒုမံဝ မုခံ ယဿ၊ ဝါစာ စန္ဒန သီတလာ၊

တာဒိသံ နောပသေဝေယျ၊ ဟဒယေ တု ဟလာဟလံ။

၈၉။ န သေဝေ ဖရသံ သာမိံ၊ န စ သေဝေယျ မစ္ဆရိံ။

တတော အပဂ္ဂဏှံ သာမိံ၊ နေဝ နိဂ္ဂဟိတံ တတော။

၉၀။ သီဂီ ပညာသ ဟတ္ထေန၊ သတေန ဝါဇိနံ ဝဇ္ဇေ။

ဟတ္ထိံ ဒန္တိံ သဟဿေန၊ ဒေသ စာဂေန ဒုဇ္ဇနံ။

၉၁။ ကုဒေသဉ္စ ကုမိတ္တဉ္စ၊ ကုကုလဉ္စ ကုဗန္ဓဝံ။

ကုဒါရဉ္စ ကုဒါသဉ္စ၊ ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။

၉၂။ ရောဂါတုရေ စ ဒုဗ္ဗိက္ခေ၊ ဗျသနေ စ သတြံ ဂဟေ။

ရာဒွေါရေ သုသာနေ စ၊ သခါ တိဋ္ဌာ သုမိတ္တကာ။

၉၃။ သိတ ဝါစော ဗဟုမိတ္တော၊ ဖရသော အပ္ပမိတ္တကော။

ဥပမံ ဧတ္ထ ဉာတဗ္ဗံ၊ သူရိယ စန္ဒ ရာဇနံ။

မိတ္တကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၅-လူတ္တိကဏ္ဍ

- ၉၄။ ကောကိလာနံ သဒ္ဓံ ရူပံ၊ နာရီ ရူပံ ပတိဗ္ဗတာ။
ဝိဇ္ဇာ ရူပံ အရူပါနံ၊ ခမာ ရူပံ ပတသိနံ။
- ၉၅။ လူတ္တိနဉ္စ ခနံ ရူပံ၊ ပုရိသာနံ ဝိဇ္ဇာ ခနံ။
ဘိက္ခုနဉ္စ ခနံ သီလံ၊ ရာဇာနဉ္စ ခနံ ဗလံ။
- ၉၆။ ကိသာ သောဘာဝ တာပသာ၊
ထူလာ သောဘာ စတုပ္ပဒါ။
ပုရိသာ စ ဝိဇ္ဇာ သောဘာ၊
လူတ္တိ သောဘာဝ သာမိကာ။
- ၉၇။ ပဉ္စ ရတျာ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊ သတ္တ ရတျာ နေဂ္ဂဟာ။
ဧက မာသာ သုဘရိယာ၊
အမုမာသာ သိဿာ မလာ။
- ၉၈။ ဟိံ ရမတိ ပင်၊ ဟင် ရမတိ ပေါက်။
ထိ ရမတိ ပု၊ ခု ရမတိ ခံ။
- ၉၉။ ဇိဏ္ဏမန္တံ ပသံသေယျ၊ ဒါရဉ္စ ဂတယောဗ္ဗနံ။
ရဏပုနာဂတာ သူရံ၊ သဿဉ္စ ဂေဟမာဂတံ။
- ၁၀၀။ ဒွိတရိပတိ နာရီ စ၊ ဝိဟာရ ဒွိတရိ ဘိက္ခု။
သကုဏော ဒွိတရိ ဟိသဉ္စ၊ ကတမာယာ ဗဟူတရံ။
- ၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ ပဟရာ ဒန္တိ၊ အမိတ္တံ ဒန္တိ အဘာဏိကာ။
လူတ္တိနံ ဗျသနာ ဒန္တိ၊ ရာဂိနံ အပ္ပဘောဇနံ။
- ၁၀၂။ ရတ္တိ ဝိနာ န စန္ဒိမာ၊ ပိစိဝိနာ စ အဏ္ဏဝါ။
ဟံသ ဝိနာ ပေါက္ခရဏိ၊ ပတိ ဝိနာ ကညာ သောဘော။
- ၁၀၃။ ပတိနာ ဇနိတံ ဘောဂံ၊ လူတ္တိယာ ဝ သံ ဂုတ္တနံ။
ပုရိသော ဝ ဟိ ပဓာနော၊ လူတ္တိ သူစိ သုတ္တံ ယထာ။

- ၁၀၄။ သဗ္ဗာ နဒီ ဝင်္ကနဒီ၊ သဗ္ဗေ ကဋ္ဌ မယာ ဝနာ။
သဗ္ဗိတ္ထိယော ကရေ ပါပံ၊ လဘမာနေ နိဝါတကေ။
- ၁၀၅။ ဝိဝါဒ သီလီ ဥဿူယ ဘာဏိနိ၊
ပဿ တဏှိ ဗဟု ပါကတ္တနိ။
အဂ္ဂန္တ ဘုတ္တိ ပရ ဂေဟ ဝါသိ၊
နာရီ စတ္တာ ပုတ္တသတမ္ပိ ပုမာ။
- ၁၀၆။ ဘုတ္တေသု မဏ္ဍေသု ဇနိဝ ကန္တိနိ၊
ဂုယေသု ဌာနေသု စ ဘဂိနိပ ဟိရိ။
ကမ္မေသု ပတ္တေသု စ ကရိဒါသိနိ၊
ဘယေသု မန္တိ သယနေသု ရမတိ။
ရူပိသု သက္ခိ ကုပ္ပနေသု ခမနိ။
သာ နာရီ သေဋ္ဌိတိ ဝဒန္တိ ပဏ္ဍိတာ။
ကာယဿ ဘေဒါ စ ဒိဝေ ဘဝေယျသာ။
- ၁၀၇။ သာမာ မိဂက္ခိ တနမဇ္ဈဂတ္တာ၊
သုရူ သုကေသိ သမ ပန္တိ ဒန္တိ။
ဂမ္ဘီရ နာဘိ ယုဝတိ သု သီလိ၊
ဟိန ကုလေသု ဇာတာပိ ဝိဝါဟေ။
- ၁၀၈။ သရဒံ ဥတု ကာလာနံ၊ ဘရိယာနံ ရူပဝတိ။
ဇေဋ္ဌော ပဓာနံ ပုတ္တာနံ၊ ဒိသာနံ ဥတြပဓာနံ။
- ၁၀၉။ ယာ ဣစ္ဆေ ပုရိသံ နာရိ၊ ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
သာမိကံ အပ စာယေယျ၊ ဣန္ဒြိယံ ပါရိ စာရိကာ။
- ၁၁၀။ ယော ဣစ္ဆေ ပုရိသံ ပေါသော၊ ဇာတိံဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
ပရ ဒါရံ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ ဇောတ ပါဒေါဝ ကဒ္ဒမံ။

၁၁၁။ အတိ လဟလ္လကော ပေါသော၊ အာနေတိ တိမ္မရတ္ထနိ။
တဿာ ဣဿာ န သုပတိ၊ တံ ပရာဘဝတော မုခံ။

ဣတ္ထိကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၆-ရာဇကဏ္ဍ

၁၁၂။ ဧကယာမံ သယေ ရာဇာ၊ ဒွိ ယာမညေဝ ပဏ္ဍိတော။
ယရာဝါသော တိယာမောဝ၊ စတုယာမော တု ယာစကော။

၁၁၃။ ဧန ဝါ သုတိယော ရာဇာ၊ နဒိ ဝေဇ္ဇော တထာ ဣမေ။
ပဉ္စ ယတ္ထ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊ န တတ္ထ ဒိဝသံ ဝသေ။

၁၁၄။ ယသ္မိံ ပဒေသေ န မာနော၊ န ပေမံ န စ ဗန္ဓဝါ။
န စ ဝိဇ္ဇာဂမော ကောစိ၊ န တတြ ဒိဝသံ ဝသေ။

၁၁၅။ အပုတ္တကံ ဃရံ သုညံ၊ ရဋ္ဌံ သုညံ အရာဇကံ။
အသိပ္ပဿ မုခံ သုညံ၊ သဗ္ဗသုညံ ဒလိဒ္ဓတံ။

၁၁၆။ ဧန မိစ္ဆေ ဝါဏိဇေယျ၊ ဝိဇ္ဇ မိစ္ဆေ ဘဇေ သုတံ။
ပုတ္တ မိစ္ဆေ တရုဏိတ္ထိံ၊ ရာဇာ မစ္စံ ဣစ္ဆာ ဂတေ။

၁၁၇။ နဋ္ဌော ယတိ အသန္တုဋ္ဌော၊ မဟိပတိ စ သန္တုဋ္ဌော။
နဋ္ဌာ လဇ္ဇာ စ ဂဏိကာ၊ နိလ္လဇ္ဇာ စ ကုလဇိတာ။

၁၁၈။ ပက္ခိနံ ဗလမာကာသော၊ မစ္ဆာနမုဒကံ ဗလံ။
ဒုဗ္ဗလဿ ဗလံ ရာဇာ၊ ကုမာရာနံ ရုဒံ ဗလံ။

၁၁၉။ ခမာ ဇာဂရိယုဋ္ဌာနံ၊ သံဝိဘာဂေါ ဒယိက္ခကာ။
နာယကဿ ဂုဏာ ဧတေ၊ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ သတံ ဂုဏာ။

၁၂၀။ သင်္ကိ ဝဒန္တိ ရာဇာနော၊ သင်္ကိ သမဏဗြာဟ္မဏာ။
သင်္ကိ သပ္ပုရိသာ လောကေ၊ ဒေသဓမ္မော သနန္တနော။

- ၁၂၁။ အလသော ဂိဟိ ကာမဘောဂီ န သာဓု၊
အသညတော ပဗ္ဗဇိတော န သာဓု။
ရာဇာ အနိသမ္မကာရီ န သာဓု၊
ပဏ္ဍိတော ကောဓနော တမ္ပိ န သာဓု။
- ၁၂၂။ ဗဟဝေါ ယတ္ထ နေတ္တာရော၊ သဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတ မာနိနော။
သဗ္ဗေ မဟတ္တမိစ္ဆန္တိ၊ တေသံ ကမ္မံ ဝိနဿတိ။
- ၁၂၃။ အာယံ ခယံ သယံ ဧညာ၊ ကတာကတံ သယံ ဧညာ။
နိဂ္ဂဟေ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊ ပဂ္ဂဟေ ပဂ္ဂဟာရဟံ။
- ၁၂၄။ ပိဋ္ဌိတောက္ကံ နိသေဝေယျ၊ ကုစ္ဆိနာဝ ဟုတာသနံ။
သာမိကံ သဗ္ဗဘာဂေန၊ ပရလောကံ အမောဟတာ။
- ၁၂၅။ အဂ္ဂိ အာပေါ ဣတ္ထိ မူဠော၊ သပ္ပေါ ရာဇကုလာနိစ။
အပယန္တေန ဂန္တဗ္ဗော၊ အစ္စေကပါဏဟရာနိ။
- ၁၂၆။ ဒုဋ္ဌ ဘရိယ သံဝါသော၊ ဒေါသော စိတ္တရဒါသကော။
သ သဗ္ဗေ စ ဃရေ ဝါသော၊ မစ္စု ဧဝ န သံသယော။
- ၁၂၇။ မူဠ သိဿောပဒေသေန၊ ကုနာရိ ဘရဏေန စ။
အသတံ သမ္ဗယောဂေန၊ ပဏ္ဍိတော ပျဝသိဒတိ။
- ၁၂၈။ မာတာ ပုတ္တကရံ ပါပံ၊ သိဿပါပံ ဂုရု ကတာ။
ရာဇာ ရဋ္ဌကရံ ပါပံ၊ ရာဇပါပံ ပုရောဟိတော။
- ၁၂၉။ အက္ခောဓေန ဇိနေ ကောဓံ၊ အသာဓုံ သာဓုနာ ဇိနေ။
ဇိနေ ကဒရိယံ ဒါနေန၊ သစ္စေနာလိက ဝါဒိနံ။
- ၁၃၀။ အဒန္တံ ဒမနံ ဒါနံ၊ ဒါနံ သဗ္ဗတ္ထ သာဓကံ။
ဒါနေန ပိယဝါစာယ၊ ဥန္နမန္တိ နမန္တိ စ။
- ၁၃၁။ ဒါနံ သိနေဟ ဘောသန္တံ၊ မစ္ဆေရံ ဒေါသနောသဓံ။
ဒါနံ ယသဿိ ဘောသန္တံ၊ မစ္ဆေရံ ကပဏောသဓံ။

- ၁၃၂။ ဗဟူနမပ္ပသာရာနံ၊ သာမဂ္ဂိသာ ဇယံ ဇယေ။
တိဏေန ဝဋ္ဋတေ ယောတ္တံ၊ တေန နာဂေါပိ ဗန္ဓတိ။
- ၁၃၃။ သဟာယော အသမတ္ထောပိ၊ တေဇသာ ကိံ ကရိဿတိ။
နိဝါတေ ဇလိတော အဂ္ဂိ၊ သယမေ ဂူပသမ္ပတိ။
- ၁၃၄။ န ရညာ သမကံ ဘုဉ္ဇေ၊ ကာမ ဘောဂံ ကုဒါစနံ။
အာကပ္ပံ ရသဘုတ္တံ ဝါ၊ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပနံ။
ဝတ္ထံ သဗ္ဗမလင်္ကာရံ၊ န ရညာ သဒိသံ ကရေ။
- ၁၃၅။ န မေ ရာဇာ သခါ ဟောတိ၊ န ရာဇာ ဟောတိ မေထုနော။
ဧသော သာမိကော မယုန္တိ၊ စိတ္တေ နိဋ္ဌံ သုဋ္ဌာပယေ။
- ၁၃၆။ နာတိဒူရေ ဘဇေ ရညော၊ နစ္စာသန္ဓောပဝါတကေ။
ဥဇုကေ နာတိနိန္ဓေ စ၊ န ဘဇေ ဥစ္စ မာသနေ။
ဆ ဒေါသေ ဝဇ္ဇေ သေဝကော၊ အဂ္ဂိဝ သံယတော တိဋ္ဌေ။
- ၁၃၇။ ဂုဏော သဗ္ဗညု တုလျောပိ၊ န သောဘတိ အနိဿယော။
အနဂ္ဂမပိ မဏိနာ၊ ဟေမံ နိဿာယ သောဘတေ။

ရာဇကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၇-ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍ

- ၁၃၈။ ဣတ္ထိမိဿေ ကုတော သိလံ၊ မံသဘက္ခေ ကုတော ဒယာ။
သုရာပါနေ ကုတော သစ္စံ၊ မဟာလောဘေ ကုတော လဇ္ဇာ။
မဟာတန္ဓေ ကုတော သိပ္ပံ၊ မဟာကောမေ ကုတော ခနံ။
- ၁၃၉။ သုရာ ယောဂေါ ဝိကာလော စ၊ သမဇ္ဇစရဏင်္ဂတော။
ခိဉ္ဇုရတ္ထော ပါပမိတ္တော၊ ဘောဂါနံ အလသံ မုခံ။
- ၁၄၀။ ဒိဝါ နာဒိက္ခာ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ရတ္ထော နာဝစနေန စ။
သဉ္ဇရတိ ဘယာ ဘိတော၊ ဝနေ ဝန စရိ ယထာ။

- ၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ မတံ ပဉ္စ၊ ဗျာသေန ပရိကိတ္တိတော။
ဒုက္ခိတော ဗျာဓိတော မူဠော၊ ဣဏဝါ နိဿုသေဝကော။
- ၁၄၂။ အနာဂတံ ဘယံ ဒိသ္မာ၊ ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။
အာပတဉ္စ ဘယံ ဒိသ္မာ၊ အဘိတော ဟောတိ ပဏ္ဍိတော။
- ၁၄၃။ နိဒ္ဒါလုကော ပမာဒေါ စ၊ သုခိတော ရောဂဝါလသော။
ဣစ္ဆန္တော ကမ္မာရာမော စ၊ သတ္တေတေ သတ္ထဝဇ္ဇိတာ။
- ၁၄၄။ ဒုဂ္ဂတံ ဂစ္ဆ ဟေ လာဘ၊ လာဘော လာဘေန ပူရတိ။
ထလေ ဝဿထ ပဇ္ဇန္တ၊ အာပေါ အာပေန ပူရတိ။
နတ္ထိဒံ ကမ္မပ္ပဓာနံ။
- ၁၄၅။ န ဟိ ကောစိ ကတေ ကိစ္စေ၊ ကုဏ္ဍရံ သမုပေက္ခတေ။
တသ္မာ သဗ္ဗာနိ ကိစ္စာနိ၊ သာဝသေသေန ကာရယေ။
- ၁၄၆။ တူလံ သလ္လဟုကံ လောကေ၊ တတော စပလဇာတိကော။
တတော ဝုဗ္ဗမနော ဝါဒေါ၊ ပမာဒေါ ဗုဒ္ဓသာသနေ။
- ၁၄၇။ ပါသာဏဆတ္တံ ဂရုကံ၊ တတော ဒေဝါနာစိက္ခနံ။
တတော ဝုဗ္ဗနမောဝါဒေါ၊ တတော ဗုဒ္ဓဿ ဝစနံ။
- ၁၄၈။ ကာယဿ ဒက္ခိဏဟတ္ထော၊ ဒါသော ဧတ္ထ ကဏိဋ္ဌကော။
ကဏ္ဍဃာနာန မက္ခိနံ၊ ဝါမဟတ္ထော ပါဒ ဒါသော။
- ၁၄၉။ တမ္ဗုလဿ မဇ္ဈေ ပတ္တေ၊ ကုဝေရော ရက္ခတိ သဒါ။
မူလမိ ရက္ခတိ ယက္ခော၊ အဂ္ဂမိ စ ကာဠကဏ္ဍိ။
တာနိ ဘူဠေယျ ဆိန္ဒိတွာ၊ သိရိ ဧဝ ပဝဗုတိ။
- ၁၅၀။ သမ္ဗုဏ္ဍရက္ခော ဗြဟ္မာဝ၊ အစ္စုရက္ခော စ နိဿဏော။
တသ္မာ ဟိ တေ ပူဇယန္တ၊ သဒါ မာနေန္တိ တံ နရံ။
- ၁၅၁။ ဂေါဏာ ဟိ သဗ္ဗ ဂိဟိနံ၊ ပေါသကာ ဘောဂဒါယကာ။
တသ္မာ ဟိ မာတာပိတူဝ၊ မာနယေ သက္ကရေယျ စ။

- ၁၅၂။ ယေစ ခါဒန္တိ ဂေါမံသံ၊ မာတု မံသံဝ ခါဒယေ။
မတေသု တေသု ဂိဇ္ဈာနံ၊ ဒဒေ သောတေစ ဝါဟ ယေ။
- ၁၅၃။ ဂုရု သိဒ္ဓေါ သိပ္ပာရမ္ဘော၊ ရဝိ၊သောကြာ စ မဇ္ဈိမော။
န သိပ္ပော ဗုဒ္ဓ၊ စန္ဒရော၊ သောရီ၊အင်္ဂါ စ မရဏံ။
- ၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ ဂုရု ဟန္တိ၊ သိဿံ ဟန္တိ စတုဒ္ဒသ။
သိပ္ပံ ဟန္တိ ဒသ သိပ္ပံ၊ မာတာ ပိတာ စ ပုဏ္ဏမိ။
- ၁၅၅။ နာဠိကံ သတ္တ န ဘုဉ္ဇေ၊ န လာဗုံ နဝမံ တထာ။
ဒွါဒသ ပြိန္တံ တြိ မိနံ၊ ဘုဉ္ဇေ သိပ္ပံ ဝိနဿတိ။
- ၁၅၆။ စဇေ ကုလအတ္ထံ ဧကံ၊ စဇေ ကုလံ ဂါမအတ္ထံ။
ဂါမံ ဇနပဒအတ္ထံ၊ အတ္တတ္ထံ ပထဝီ စဇေ။
- ၁၅၇။ ဒေသံ ဩသဇ္ဇ ဂစ္ဆတိ၊ သိဟော သပ္ပုရိသော ဂဇော။
တတ္ထေဝ နိဓနံ ယန္တိ၊ ကာကော ကာပုရိသော မိဂေါ။
- ၁၅၈။ ယမိ ပဒေသေ န မာနော၊ န ပေမံ န စ ဗန္ဓဝါ။
န စ ဝိဇ္ဇာ ဂါဟော ကောစိ၊ န တတ္ထ ဝသနံ ကရေ။
- ၁၅၉။ စရတျေနော ပါဒေန၊ ဒိဋ္ဌတျေနော ပဏ္ဍိတော။
အနိသမ္ပ ပရံ ဌာနံ၊ န ပုဗ္ဗမာလယံ ဇဟေ။
- ၁၆၀။ ဓနဓညပယောဂေသု၊ တထာ ဝိဒျာဂမေသု စ။
ဒူတေသု အပစာရေသု၊ စန္ဒာ လန္ဒာတဒါ ဘဝေ။
- ၁၆၁။ ဒွိ ဂုဏော ထိနမာဟာရော၊ ဗုဒ္ဓိ စာပိ စတုဂ္ဂုဏော။
ဆဂ္ဂုဏော ဟောတိ ဝါယာမော၊ ကာမော တွဋ္ဌ ဂုဏော
ဘဝေ။
- ၁၆၂။ ပဗ္ဗေ ပဗ္ဗေ ကမေနန္တု၊ ဝိသေသရသဝါဂ္ဂတော။
တထာ သုမေတ္တိကော သာဓု၊ ဝိပရိတောဝ ဒုဇ္ဇနော။
- ၁၆၃။ ကဿကော ဝါဏိဇော မစ္စော၊ သမဏော သုတသီလဝါ။

ဗုဒ္ဓဘာသာအခြေခံလက်စွဲ ဆယ်စောင်တွဲ

တေသု ဝိပုလဇာတေသု၊ ရဋ္ဌံပိ ဝိပုလံ သိယာ။

၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ မလာ မန္တာ၊ အနုဋ္ဌာနံ မလာ ဃရာ။

မလံ ဝဏ္ဏဿ ကောသဇ္ဇံ၊ ပမာဒေါ ရက္ခတော မလံ။

၁၆၅။ ဟိနာနံ ဂစ္ဆတေ ဝိတ္တံ၊ ဝိရာနံဝ သန္တကတ္တံ။

ဝဒန္တိ စ ဟိနာ ဇနာ၊ ပုဗ္ဗကမ္မပ္ပဓာနာတိ။

၁၆၆။ န ဝဒန္တိ စေဝံ ဓိရာ၊ ဝါယမိံသု သဗ္ဗကမ္မေ။

န စေ သိဇျတိ တံ ကမ္မံ၊ အဖလံဧဝ ကိံဒေါသော။

၁၆၇။ နိစကုလံ နိပ္ပညဝါ၊ နိရူပံ နိဗလံ သမံ။

ဣမံ ကာလံ ဆုတ္တကာလံ၊ နေမေဝ ဝိသေသကံ။

ပကိဏ္ဍကကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

လောကနိတိ အနက်

၁။ ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ

ပညာရှိကိုဆိုရာအခန်း

၁။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ နာနာသတ္တသမုဒ္ဒဋ္ဌံ၊ အထူးထူးသော ကျမ်းတို့မှ ထုတ်အပ်သော။ လောကနိတိ၊ လောကနိတိ အမည်ရှိသော ကျမ်းကို။ မာဂဓေနေဝ မာဂဓဘာသာဖြင့်လျှင်။ သံဓေပံ = သံဓေပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ပဝက္ခာမိ၊ ဟောပေလတ္တံ့။

၂။ ဟိ၊ ဟိ၊ ဂုဏ်အထူးကား။ နိတိ၊ နိတိကျမ်းသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ သာရော၊ အနှစ်လည်းမည်၏။ မာတာပိတာစ၊ အမိအဖလည်း မည်၏။ အာစရိယောစ၊ ဆရာလည်း မည်၏။ မိတ္တောစ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမည်၏။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ နိတိ၊ နိတိကျမ်းကို။ ဝိဇ္ဇညာ၊ တတ်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဗဟုဿုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော။ မဟာ၊ မြတ်သော။ ဉာဏီစ၊ ပညာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၃။ အလသဿ၊ ပျင်းသောသူအား။ ကုတောသိပ္ပံ၊ အတတ်
 အဘယ်မှာ တတ်အံ့နည်း။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူအား။
 ကုတောဓနံ၊ ဥစ္စာအဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသော
 သူအား။ ကုတောမိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။
 အမိတ္တဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း မရှိသောသူအား။ ကုတောသုခံ၊ ချမ်းသာ
 အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အသုခဿ၊ ချမ်းသာမရှိသောသူအား။
 ကုတောပုညံ၊ ကောင်းမှုအဘယ်မှာ ပြုရအံ့နည်း။ အပုညဿ၊
 ကောင်းမှုမရှိသောသူအား။ ကုတောဝရံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အဘယ်မှာ
 ရနိုင်အံ့နည်း။

၄။ သိပ္ပာ၊ အတတ်နှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ နဂဏှရေ၊
 မယူနိုင်ကုန်။ ဣဇလောကေ၊ ဤလောက၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်ကား။
 မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏။ ပရလောကေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သုခါဝဟံ၊
 ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၅။ သုတံ၊ အကြားအမြင်ပညာကို။ အပ္ပကံ၊ နည်း၏ဟူ၍။
 နာတိမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ။ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။ နိဓာပယေ၊
 ထားရာသာလျှင်ကတည်း။ ဓမ္မိကော၊ ခြေတောင်ပို့သည်။ စိရေန၊
 ကြာမြင့်စွာ စုဆောင်းသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥဒကဗိန္ဒု၊ မိုးရေ
 ပေါက်သည်။ စိရေန၊ ကြာမြင့်စွာ ကျဖန်များသဖြင့်လည်းကောင်း။
 ပရိပူရတိဣဝ၊ ပြည့်သကဲ့သို့တည်း။

၆။ စိန္တဝါ၊ နှုတ်မှုပညာကိုလည်းကောင်း။ အထ၊ ထိုမြို့။
 သိပ္ပဝါ၊ လက်မှုပညာကိုလည်းကောင်း။ ခုဒ္ဒေါတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍။
 နာတိမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ။ ပရိယောဒါတံ၊ ကုန်စင်အောင်
 တတ်မှုကား။ ဧကမ္ပိ၊ တစ်ခုသောအတတ်သည်လည်း။ ဇိဝိတ

ကပ္ပကာရဏံ၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းဖြစ်ပါလျှင်ကတည်း။

၇။ သေလေသေလေ၊ ကောင်တောင်ဟူသမျှ၌။ န မာဏိ
ကံ၊ ပတ္တမြားမရှိ။ ဂဇေ ဂဇေ၊ ဆင် ဆင်ဟူသမျှ၌။ န မုတ္တိကံ၊
အမြဲတေမရှိ။ ဝနေ ဝနေ၊ တော တောဟူသမျှ၌။ န စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူး
မရှိ။ ဌာနေ ဌာနေ၊ အရပ်တိုင်း အရပ်တိုင်း၌။ နပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိ
သုခမိနံ မရှိ။

၈။ သုတ သမ္ပန္နော၊ သုတနှင့်ပြည့်စုံသော။ ပဏ္ဍိတော၊
ပညာရှိသည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ စေ
သုတော၊ အကယ်၍ကြားငြားအံ့။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ သုတေသိနာ၊
သုတကိုရှာသော အမျိုးကောင်းသားသည်။ မဟုဿာဟေန၊ သည်းစွာ
အားထုတ်သဖြင့်။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားရာသာလျှင်ကတည်း။

၉။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်းသင်ရာ၏။ ဓနံ၊
ဥစ္စာကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်းရှာရာ၏။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။ အာရဟံ=
အာရဟန္တာ၊ တက်သောသူသည်။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်းတက်ရာ၏။
ကာမဿ၊ ကာမဂုဏ်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ
အလိုရှိရာ၏။ ကောဓဿ၊ အမျက်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်းထွက်ရာ၏။
ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ကို။ သိနေ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ
အလိုရှိရာ၏။

၁၀။ သုတိစ၊ အကြားအမြင် အတတ်လည်းကောင်း။
သမ္မုတိ စ၊ ဓမ္မသတ် အတတ်လည်းကောင်း။ သင်္ချာ စ၊ ဂဏန်းအတတ်
လည်းကောင်း။ ယောဂါ စ၊ တံစဉ်း၊ စူး၊ ဆောက် အတတ်လည်း
ကောင်း။ နီတိ စ၊ နီတိကျမ်း အတတ်လည်းကောင်း။ ဝိသေသကာ
စ၊ ယာယီ၊ ယတြာ စသော ဗျာကရိုဏ်း အတတ်လည်းကောင်း။
ဂန္ထဗ္ဗာ စ၊ စောင်း၊ ညှင်းစသော ကဗျာလင်္ကာ အတတ်လည်းကောင်း။

ဂဏိကာ စေဝ၊ လက်ပစ်အတတ်လည်းကောင်း။ ဓနုဗေဒါစ၊
ဒူးလေး၊ လင်းလေး အတတ်လည်းကောင်း။ ပူရဏာ စ၊ စကားဟောင်း
အတတ်လည်းကောင်း။

၁၁။ တိကိစ္ဆာ စ၊ ဆေးအတတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ
ဟာသာ စ၊ ရယ်ရွှင်မှု အတတ်လည်းကောင်း။ ဇောတိစ၊
ဗေဒင်အတတ်လည်းကောင်း။ မာယာ စ၊ လှည့်ပတ်တတ်သော
အတတ်လည်းကောင်း။ ဆန္ဒတိ စ၊ ဆန်းကျမ်းအတတ်လည်းကောင်း။
ကေတု စ၊ သံတမန်အတတ်လည်းကောင်း။ မန္တာ စ၊ မန္တန်
အတတ်လည်းကောင်း။ သဒ္ဒါစ၊ သဒ္ဒါကျမ်း အတတ်လည်းကောင်း။
ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ အဋ္ဌာရသကာ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော။
သိပ္ပံ၊ အတတ်တို့ကည်း။

၁၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။
အပုဋ္ဌော၊ သူ မမေးမူကား။ ဘေရိ၊ စည်ကြီးသဖွယ်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ပုစ္ဆိတေ၊ သူတည်းမေးမူကား။ ပဇ္ဇုန္နော၊ မိုးကြီးသဖွယ်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ပုဋ္ဌောပိ၊ မေးသော်လည်း
ကောင်း။ အပုဋ္ဌောပိ၊ မမေးသော်လည်းကောင်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။
ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။ ဘဏတေ = ဘဏတေဝ၊ ပြောဟောတတ်သည်
သာလျှင်ကတည်း။

၁၃။ လောကေ၊ လောက၌။ ပေါတ္ထကေသု၊ ပေ၊ စာအုပ်တို့၌။
ယံ သိပ္ပဉ္စ၊ အကြင်အတတ်သည် လည်းကောင်း။ ပရ ဟတ္ထေသု၊
သူတစ်ပါး၏ လက်တို့၌။ ယံ ဓနုဉ္စ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယထာ ကိစ္စေ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ သမုပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်
သော်။ တံ သိပ္ပံ၊ ထိုပေ စာအုပ်တို့၌ရှိသော အတတ်သည်။ န သိပ္ပံ၊
အတတ်မမည်။ တံဓနုဉ္စ၊ ထို သူတစ်ပါးတို့၏ လက်၌ရှိသော

ဥစ္စာသည့်လည်း။ န ခနံ၊ ဥစ္စာမမည်။

၁၄။ လောကော၊ လောက၌။ ဇလပ္ပမာဏံ၊ ရေတိမ်ရေနက်ကိုကား။ ကုမုဒ္ဒနာဠံ၊ ကုမုဒ္ဒရာကြာရိုးကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏။ ကုလပ္ပမာဏံ၊ အမျိုးယုတ် မြတ်ကိုကား။ ဝိနယော ပဓာဏံ၊ ကိုယ်အမူအရာနှင့် နှုတ်အမူအရာအားဖြင့် သိအပ်၏။ (ထိုသူ၏အကျင့်အားဖြင့် သိအပ်၏သော်လည်းဟူ)။ ဗျတ္တပ္ပမာဏံ၊ ပညာရှိ မရှိကိုကား။ ကထိကဝါကျံ၊ ဆိုသောစကားဖြင့်သိအပ်၏။ ပထဝိယာ ပမာဏံ၊ မြေ ကောင်းမကောင်းကိုကား။ တိဏမိလာတံ၊ မြက်ညှိုးမညှိုးကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏။

၁၅။ လောကော၊ လောက၌။ အပ္ပဿုတော၊ နည်းသော သုတရှိသော သူသည်။ သိပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော။ သုတံ၊ သုတကို။ ဗဟံ မညတိ၊ အများအောက်မေ့တတ်၏။ မာနဝါ၊ မာန်ရှိတတ်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ သိန္နု ဒက၊ သမုဒ္ဒရာရေကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်ဖူးသော။ မဏ္ဍုကော၊ ဖားသူငယ်သည်။ ကူပေ၊ တွင်း၌။ တောယံ၊ ရေကို။ ဗဟံ မညတိ ဣဝ၊ အများထင်သကဲ့သို့ တည်း။

၁၆။ လောကော၊ လောက၌။ ပဌမံ၊ ပထမအရွယ်၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ပရာဇယေ၊ မရတုံအံ့။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယအရွယ်၌။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ပရာဇယေ၊ မရတုံအံ့။ တတိယံ၊ တတိယအရွယ်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ပရာဇယေ၊ မရတုံအံ့။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထအရွယ်တိုင်မှကား။ ကိံကရိဿတိ၊ အဘယ်မူရအံ့နည်း။

၁၇။ ပုတြာ၊ ချစ်သားတို့။ ဗျတ္တာ၊ အတတ်ပညာသင်ကုန်လော။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အလသော၊ ပျင်းဘိသနည်း။ ပုတြာ၊ ချစ်သားတို့။ ဒိနေဒိနေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဗျတ္တာ၊ အတတ်ပညာ

သင်ကုန်လော။ အဗျတ္တော၊ အတတ်ပညာမရှိသောသူသည်။ ဘာရဟာရိကော၊ သူ၏ဝန်ထမ်းဖြစ်တတ်၏။ ဗျတ္တကော၊ အတတ်ပညာရှိသောသူကို။ လောကော၊ လောက၌။ ပူဇိတော၊ သူတစ်ပါးတို့ ပူဇော်အပ်၏။

၁၈။ ယာယ၊ အကြင် အမိသည်။ ဗာလော၊ သားငယ်ကို။ န သိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာသင်၍မပေး။ သာ မာတာ၊ ထိုအတတ်ပညာ သင်၍မပေးသော အမိသည်။ သတြ၊ ရန်သူမည်၏။ ယေန၊ အကြင်အဖသည်။ ဗာလော၊ သားငယ်ကို။ န သိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာသင်၍မပေး။ သောပိတာ၊ ထိုအတတ်ပညာ သင်၍ မပေးသော အဖသည်။ ဝေရီ၊ ရန်သူမည်၏။ သော၊ ထိုအတတ်ပညာမရှိသော သူသည်။ ဟံသမဇ္ဈေ၊ ဟင်္သာတို့၏အလယ်၌။ ဗကောယထာ၊ ဗျိုင်းကဲ့သို့။ သဘာမဇ္ဈေ၊ သဘင်အလယ်၌။ န သောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ အတတ်ကို မသင်စေသောကြောင့်။ ဝေရီ၊ ရန်သူမည်၏။

၁၉။ ကဏ္ဍကာ ဂိရိ၊ တောင်ချောက်ကြား၌ ရောက်သောဆူးကို။ ကောတိက္ခတိ၊ အသူ ထက်စီမံချွန်သနည်း။ သ မတိဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် ထက်ပချေ၏ရှင့်။ မိဂက္ခိယံ၊ သမင်တို့၏ မျက်စိ၌။ ကော အဉ္စနံ၊ အသူ မျက်စဉ်းခပ်၍ ကြည်သနည်း။ သ မတိဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် ကြည်ပချေ၏ရှင့်။ ပလ္လလေ၊ ညွှန်၌။ ဥပ္ပလဿ၊ ကြာကို။ ကောသုဂန္ဓံ၊ အသူ အနံ့ကောင်း ထည့်ပချေသနည်း။ သမတိ ဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် အနံ့ကောင်းတုံ၏ရှင့်။ ကုလပုတ္တရူပေါ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့၏ သဘောသည်။ ကော ပဝတ္တတိ၊ အသူပြု၍ ဖြစ်သနည်း။ သမတိ ဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာ ဖြစ်ပချေ၏ရှင့်။

၂၀။ အကောတမ္ဗလံ၊ ထုံးမရှိသော ကွမ်းသည်။ န ရသံ၊ အရသာမရှိ။ အနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ၏။ အလင်္ကတမ္ဗိ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းသည်လည်း။ န ရသံ၊ အရသာမရှိ။ အလောဏကံ၊ ဆားမရှိသော။ ဗျဉ္ဇနံ ဘု၊ စားဖွယ်သည်လည်း။ န ရသံ၊ အရသာမရှိ။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူ၏။ ဗျာကရဏံ၊ ပျို့ကဗျာ ဖွဲ့ခြင်းသည်လည်း။ န ရသံ၊ အရသာမရှိ။

၂၁။ သုဿုဘာ၊ နာခြင်း မှတ်ခြင်း၌ ကောင်းစွာ အားထုတ်သောသူသည်။ သုတ သမ္ပန္နော၊ သုတနှင့် ပြည့်စုံ၏။ သုတာ၊ သုတကြောင့်။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဝနုတိ၊ ပွား၏။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ အတ္တံ၊ အနက်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဉာတော၊ သိအပ်သော။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ သုခါဝဟော၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၂၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘောဇနံ၊ အစာစားခြင်းသည်လည်းကောင်း။ မေထုနံ၊ မေထုန် မှီဝဲခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဂေါဏေပိ၊ နွား၌လည်းကောင်း။ ပေါသေပိ၊ ယောက်ျား၌လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာသည်ကား။ ပေါသဿ၊ ယောက်ျားအား။ ဝိသေသော၊ အထူးပေတည်း။ ဟိနော၊ အတတ်ပညာမှ ယုတ်ခဲ့မှုကား။ ဂေါဏသမော၊ နွားနှင့်တူသည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၂၃။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိဇ္ဇာ သမံ၊ အတတ်နှင့်တူသော။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗျာဓိသမော၊ အနာနှင့်တူသော။ ရိပု၊ ရန်သူမည်သည်။ နစ အတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္တ သမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသော။ ပေမံ၊ ချစ်သောသူမည်သည်။ န စ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ္မ သမံ၊ ကံနှင့်တူသော။ ဗလံ၊ အားမည်သည်။ န

စ အတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၄။ လောကော၊ လောက၌။ ဟံသော၊ ဟင်္သာသည်။ ကာကာနံ၊ ကျီးတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ န သောဘတော၊ မတင့်တယ်။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ ဂုန္နံ၊ နွားတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ န သောဘတော၊ မတင့်တယ်။ တုရဂေါ၊ မြင်းသည်။ ဂဒြာ မဇ္ဈေ၊ မြည်းတို့၏အလယ်၌။ န သောဘတော၊ မတင့်တယ်။ ဗာလ မဇ္ဈေ၊ သူမိုက်တို့၏အလယ်၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ န သောဘတော၊ မတင့်တယ်။

၂၅။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝ ဇီဝံပိ၊ အသက်ထက် ဆုံးလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ စေ ပယိရူပါသတိ၊ အကယ်၍ ဆည်းကပ်ငြားအံ့။ သော ဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ဓမ္မ၊ တရားကို။ န ဝိဇာနာတိ၊ မသိ။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဒဗ္ဗိ၊ ယောက်မသည်။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏အရသာကို။ န ဝိဇာနာတိယထာ၊ မသိသကဲ့သို့တည်း။

၂၆။ ဝိညူ၊ ပညာရှိသည်။ မုဟုတ္တမပိ၊ တဓဏမျှလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ စေ ပယိရူပါသတိ၊ အကယ်၍ ဆည်းကပ်ငြားအံ့။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဇိဝှာ၊ လျှာသည်။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏အရသာကို။ ဝိဇာနာတိယထာ၊ သိသကဲ့သို့တည်း။

၂၇။ သူရော၊ ရဲရင့်သောသူသည်။ သတ္ထံ၊ လက်နက်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဘင်္ဂါမဘူမိယံ၊ စစ်မြေအရပ်ကို။ န ဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ သတ္ထံ၊ ကျမ်းဂန်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ န ဘာသေယျ၊ စကားမဆိုရာ။ အဒ္ဓဂူ၊ အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့သွားသော။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်သည်။

သတ္တံ၊ အဖော်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။
ဝိဒေသဂမနော၊ အရပ်တစ်ပါးသို့သွားသော သူသည်။ သတ္တံ၊
အဖော်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ န ဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။

၂၈။ လောကော၊ လောက၌။ ဓနနာသဉ္စ၊ ဥစ္စာပျက်ခြင်းကို
လည်းကောင်း။ မနောတာပဉ္စ၊ နှလုံးပူပန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။
ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဒုစ္စရိတာနိ စ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်ခြင်းတို့ကို
လည်းကောင်း။ ဝဉ္စနဉ္စ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အဝမာနဉ္စ၊
မထိမဲ့မြင် ပြုခြင်းကို လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ န
ပကာသယေ၊ ထင်ရှားမပြုရာ။

၂၉။ လောကော၊ လောက၌။ ပတ္တာနုရူပကံ၊ အရေးအခွင့်
ရောက်သည်နှင့်လျော်သော။ ဝါကျ၊ စကားကိုလည်းကောင်း။
သဘာဝရူပကံ၊ ကိုယ်အား လျောက်ပတ်သော။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်သော
သူကိုလည်းကောင်း။ အတ္တာနုရူပကံ၊ ကိုယ်နှင့်တန်ရုံသော။ ကောဓံ၊
အမျက်ကိုလည်းကောင်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဇာနာတိ၊
သိတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်၏။

၃၀။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိပဲလျက်။ ရသံ ခါဒါ၊ အရသာစားကြူး
သောသူ။ အဗလဿ၊ ခွန်အားမရှိပဲလျက်။ ဟတာနရာ၊ အသတ်အပုတ်
ကြိုက်တတ်သောသူ။ အပညဿ၊ ပညာမရှိပဲလျက်။ ဝါကျကထာ၊
စကားလိုလားသောသူ။ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား။ ဥမ္မတ္တကသမာ၊
သူရူးနှင့်တူကုန်၏။

၃၁။ အနတ္တယံ၊ သူမခေါ်ပဲလျက်။ ဂမယန္တော၊ သူ့အိမ်သို့
သွားဖန်များသောသူ။ အပုစ္ဆာ၊ သူမမေးပဲ၊ ဗဟုဘာသကော၊ များစွာ
ဟောပြောတတ်သောသူ။ အတ္တဂုဏံ၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။
ပကာသေန္တော၊ ပလွှားတတ်သောသူ။ ဣဒံ တိဝိဓံ၊ ဤ သုံးပါးသည်။

ဟိနလက္ခဏံ၊ သူယုတ်၏ လက္ခဏာတည်း။

၃၂။ အပ္ပရူပေါ၊ အဆင်းမလှသောသူသည်။ ဗဟုံ ဘာသော၊ စကားများတတ်၏။ အပ္ပပညော၊ ပညာနည်းသောသူသည်။ ပကာသကော၊ ထင်ရှားပြတတ်၏။ အပ္ပပူရော၊ ရေမပြည့်သော။ ဃဋ္ဌော၊ အိုးသည်။ ခေါဘော၊ ချောက်ချားတတ်၏။ အပ္ပခီရာ၊ နို့ရည်မထွက်သော။ ဂါဝိ၊ နွားမသည်။ စလေ၊ ကျောက်ကန်တတ်၏။

၃၃။ မဏ္ဍုကေပိ၊ ဖားသူငယ်သည်လည်း။ ဥကြေ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်တတ်ကာမျှဖြင့်။ သိဟေ၊ ခြင်္သေ့ဟု ထင်၏။ ကာကဂ္ဂဟေ၊ ကျီးတည်းချီမှုကား။ ပိယေ ပိယေ၊ ချစ်ဆွေ ချစ်ဆွေဟု မြည်တတ်၏။ အပဏ္ဍိပိ၊ ပညာမရှိသော သူမိုက်သည်လည်း။ ပဏ္ဍိဟုတွာ၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိဟု ထင်ခြင်းကြောင့်။ ခီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပုစ္ဆေ၊ မေးလတ်သော်။ ငယေ ငယေ၊ ငါ့ရှင် ငါ့ရှင်ဟု ချစ်ဖွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်၏။

၃၄။ မဏ္ဍုကေပိ၊ ဖားသူငယ် သည်လည်း။ ဥကြေ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ခြင်းတူမှုကား။ သိဟေ၊ ခြင်္သေ့ဟူကောင်းအံ့လော။ သူကရေပိ၊ ဝက်သည်လည်း။ ဥဟေ၊ အုတ်အုတ်မြည်တတ်ကာမူ။ ဒိပေ၊ ကျားသစ်ဟူကောင်းအံ့လော။ ဗိဋ္ဌာရေပိ၊ ကြောင်သည်လည်း။ သဒိဿေ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန် တူကာမူ။ ဗျဋ္ဌေ၊ ကျားဟူကောင်းအံ့လော။ သဗ္ဗဇီရေ၊ ခပ်သိမ်းသော ပညာရှိတို့သည်လည်း။ သိပ္ပသမေ၊ အတတ်ချင်း တူကောင်းအံ့လော။

၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းတို့သဘောမည်သည်။ ဓနမှိ၊ ဥစ္စာ၌။ နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာရှိသည်လည်း။ သုဘာသိတေ၊ စကားကောင်း၌။ နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ စက္ခုပိ၊ မျက်စိသည်လည်း။ ပိယဒဿနေ၊ ချစ်သောသူကို မြင်ခြင်း၌။

နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာသည်။ ဇလေ၊ ရေ၌။
နတိတ္ထိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။

၃၆။ ရူပယောဗ္ဗနသမ္ပန္နာ၊ အဆင်းအရွယ်နှင့် ပြည့်စုံလျှင်း
လည်း။ ဝိသာလကုလသမ္ဘဝါ၊ ပြန့်ပြောကြွယ်ဝသော အမျိုး၌ဖြစ်လျှင်
မူလည်း။ ဝိဇ္ဇာဟိနာ၊ အတတ်ပညာမှယုတ်ခဲ့မှုကား။ နသောဘန္တိ၊
မတင့်တယ်ကုန်။ ကိံသုကာ၊ ပေါက်ပန်းတို့သည်။ နိဂန္ဓာဏ္ဏဝ၊
အနံ့မှ ကင်းကုန်သကဲ့သို့တည်း။

၃၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟိနပုတ္တော၊ အမျိုးယုတ်သော
သူ၏ သားဖြစ်လျက်လည်း။ ရာဇမစ္စော၊ မင်း၏အမတ်ဖြစ်တတ်၏။
ဗာလပုတ္တောစ၊ သူမိုက်၏သား ဖြစ်လျက်လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ
ဖြစ်တတ်၏။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ၏ သားဖြစ်လျက်လည်း။
ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟု၊ များတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့အား။ နမညထ၊ မထိမဲ့မြင် မပြုကုန်ရာ။

၃၈။ ယောသိဿော၊ အကြင်တပည့်သည်။ သိပ္ပလောဘေန၊
အတတ်ကို လိုချင်အားကြီးသဖြင့်။ ဗဟုံ၊ အထူးထူးအပြားပြားများစွာ
သော အတတ်ပညာကို။ ဂဏှာတိ၊ သင်တတ်၏။ သောသိဿော၊
ထိုတပည့်သည်။ တံ သိပ္ပံ၊ ထိုအတတ်ကို။ သုပိနံ၊ အိပ်မက်ကို။
ပဿံ = ပဿန္တော၊ မြင်သော။ မူဂေါဝ၊ သူအကဲ့သို့။ ကထေတုမ္ပိ၊
ပြန်ဆိုခြင်းငှာလည်း။ နဥဿာဟေ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။

၃၉။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ ကုမ္ဘံ၊ အိုးကို။
ဘိဇ္ဇေတုံ၊ ကွဲစိမ့်သောငှာ။ နဃဋ္ဌတိ၊ မခတ်။ သောဘေတုံ၊
တင့်တယ်စိမ့်သောငှာ။ ဃဋ္ဌတိ၊ ခတ်၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။
သိဿာနံ၊ တပည့်တို့အား။ အပါယေသု၊ အပါယ်ဆင်းရဲတို့သို့။
ခိပေတုံ၊ ကျစေခြင်းငှာ။ နဃဋ္ဌတိ၊ မပုတ်ခတ်။ ဝုမ္ဘိကာရဏာ၊

အတတ်ပညာ အစီးအပွားဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ယဋ္ဌတိ၊ ပုတ်ခတ်၏။

၄၀။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ တဂရဉ္စ၊ တောင်လေပ်
ပန်းကိုလျှင်။ ပလာသေန၊ ပေါက်ဖက်နှင့်။ ဥပနယုတိ၊ ထုပ်၏။
တဿ၊ ထိုသူ၏။ တဂရောဇေ၊ တောင်လေပ်ပန်းသည်သာလျှင်။
သုရဘိ၊ ကောင်းသောအနံ့ကို။ ဝါယတိ၊ လှိုင်စေသည်ကား။ န ၊
မဟုတ်။ ပတ္တာပိ၊ ပေါက်ဖက်တို့သည်လည်း။ သုရဘိ၊ ကောင်းသော
အနံ့ကို။ ဝါယန္တိ၊ လှိုင်စေကုန်၏။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဓိရူပသေဝနာ၊
ပညာရှိနှင့် ပေါင်းဖက် မှီဝဲရသော သူတို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။
ပဏ္ဍိတကဏ္ဍံ၊ ပညာရှိကို ဆိုရာအခန်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၂။ သုဇနကဏ္ဍ သူတော်ကောင်းကို ဆိုရာ အခန်း

၄၁။ သဗ္ဗိရေဝ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်။ သမာ
သေထ၊ ပေါင်းဖက်ရာ၏။ သဗ္ဗိ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်။ သန္တဝံ၊
ပေါင်းဖက်ခြင်းကို။ ကုဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။ သတံ၊ သူတော်ကောင်း
တို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ တရားကောင်းကို။ အညာယ၊ သိ၍။ သေယျော၊
မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာသည်။ နဟောတိ၊
မဖြစ်။

၄၂။ ဒုဇနသံသဂ္ဂံ၊ သူယုတ်တို့နှင့် ပေါင်းဖက်ခြင်းကို။ စဇ=
စဇာဟိ၊ စွန့်လော့။ သာဓု သမာဂမံ၊ ပေါင်းဖက်အပ်သော သူတော်
ကောင်းသို့။ ဘဇ=ဘဇာဟိ၊ ဆည်းကပ်လော့။ အဟောရတ္ထိံ၊

နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ပုည၊ ကောင်းမှုကို။ ကရ=ကရောဟိ၊ ပြုလော့။
အနိစ္စတံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ မမြဲသောအဖြစ်ကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။
သရ= သရာဟိ၊ အောက်မေ့လော့။

၄၃။ ဥဒုမ္မရပက္ကာ၊ ရေသဖန်းသီးမှည့်တို့သည်။ ဗဟိ၊ အပဉ္စ။
ရတ္တကမေဝ၊ နိစ္စာသာလျှင် ကတည်း။ အန္တော၊ အတွင်း၌ကား။
ကိမိလ သမ္ပုဏ္ဏာ၊ ပိုးအတိပြည့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်
သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဒုဇ္ဇနဟဒ္ဒယာ၊ သူယုတ်တို့၏ နှလုံးတို့
သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄။ ပနသပက္ကာပိ၊ ပိန္နသီးမှည့်တို့ သည်ကား။ ဗဟိ၊
အပဉ္စ။ ကဏှကမေဝစ၊ ဆူးသာ ထင်ကုန်၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌ကား။
အမတသမ္ပန္နော၊ အမြန်အရသာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊
ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ။ သုဇ္ဇနဟဒ္ဒယာ၊ သူတော်
ကောင်းတို့၏ နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၅။ လောကေ၊ လောက၌။ စန္ဒနတရ၊ စန္ဒကူးပင်သည်။
သုက္ခောပိ၊ ခြောက်သွေ့သော်လည်း။ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို။ န ဟောတိ၊
မစွန့်။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဂတောပိ၊ စစ်မြေပြင်သို့
ရောက်သော်လည်း။ န ရမုခေ၊ လူတို့၏မျက်မှောက်၌။ လိဋ္ဌံ၊
တင့်တယ်ခြင်းကို။ န ဟောတိ၊ မစွန့်။ ဥဇ္ဈု၊ ကြံသည်။ ယန္တော
ဂတောပိ၊ ယန္တရားစက်၏အဝသို့ ရောက်သော်လည်း။ မရရသံ၊
ချိုသောအရသာကို။ န ဟောတိ၊ မစွန့်။ ပဏ္ဍိတဇနော၊ ပညာရှိ
သူတော်ကောင်းသည်။ ဒုက္ခောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။
ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို။ န ဟောတိ ဧဝံ၊ မစွန့်သည်
သာလျှင်တည်း။

၄၆။ သီဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့မည်သည်။ ဇိဂစ္ဆာပိ၊ မွတ်သိပ်သော်

လည်း။ ပဏ္ဏာဒီနိ၊ သစ်ရွက်စသည်တို့ကို။ န ခါဒတိ၊ မစား။ သိဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့မည်သည်ကား။ ကိသော စာပိ၊ ကြံလှိသော်လည်း။ နာဂမံသံ၊ ဆင်သားကို။ န ခါဒတိ၊ မစား။

၄၇။ ကုလဇာတော၊ မြတ်သောအမျိုး၌ ဖြစ်ထသော။ ကုလဝံသ သုရက္ခကော၊ အမျိုးအနွယ်ကို စောင့်တတ်ထသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဒုက္ခပတ္တောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဟိနကမ္မံ၊ ယုတ့်သောအမှုကို။ န ကာရယေ၊ ပြေရာ။

၄၈။ လောကော၊ လောက၌။ စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။ တတော၊ ထိုစန္ဒကူး ချမ်းမြေ့သည်ထက်။ စန္ဒောဝ၊ လသည်သာလျှင်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့၏။ စန္ဒန စန္ဒသီတမှာ၊ စန္ဒကူး၊ လတို့ ချမ်းမြေ့သည်ထက်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော။ သာဓုဝါကျံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။

၄၉။ ဘာဏု၊ ရောင်ခြည်တစ်ထောင်ဆောင်သော နေမင်းသည်။ ပစ္ဆိမေ၊ အနောက်မျက်နှာ၌။ ဥဒေတိ၊ တက်ရာ၏။ မေရုရာဇာပိ၊ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းသည်လည်း။ နမတိ၊ ညွတ်ရာ၏။ ယဒိ၊ အကယ်မလွဲ။ နရဂ္ဂိ၊ ငရဲမီးသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့ရာ၏။ ပဗ္ဗတဂ္ဂေ၊ တောင်ထိပ်၌လည်း။ ဥပ္ပလံ၊ ကြာသည်။ ဝိကသေ၊ ပွင့်ရာ၏။ သာဓုဝါစာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတစ်ဆစ်မျှ။ နဝိပရိတံ၊ မဖောက်ပြန်ရာ။

၅၀။ ရက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ ဆာယာဝ၊ အရိပ်သည်သာလျှင်။ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုသစ်ပင်ရိပ်ချမ်းသာသည်ထက်။ ဉာတိမာတာပိတု၊ ဆွေမျိုးမိဘ၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ သုခါ၊

ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆွေမျိုးမိဘ၏ အရိပ်ချမ်းသာသည်ထက်။
 အာစရိယော၊ ဆရာသမား၏အရိပ်သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။
 တတော၊ ထိုဆရာသမားတို့၏အရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။ ရညော၊
 မင်း၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊
 ထိုမင်း၏ အရိပ်ချမ်းသာသည်ထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 ဆာယာ၊ အရိပ်ဟုဆိုအပ်သော တရားတော်သည်။ အနေကဓာ၊
 များစွာသော အပြားအားဖြင့်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။

၅၁။ ဘမံရာ၊ ပီတုန်းတို့သည်။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊
 အလိုရှိကုန်၏။ သုဇနာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေး
 ဇူးကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်။ ပူတိံ၊
 အပုပ်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ဒုဇ္ဇနာ၊ သူယုတ်တို့သည်။
 ဒေါသံ၊ အမျက်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။

၅၂။ မာတာဟိနဿ၊ အမိယုတ်သောသူအား။ ဒုဗ္ဘာသာ၊
 မကောင်းသောစကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိတာဟိနဿ၊
 အဖယုတ်သောသူအား။ ဒုက္ကိရိယာ၊ မကောင်းသော အမူအကျင့်
 ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဘောမာတာ ပိတာဟိနာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံ
 ယုတ်မှုကား။ ဒုဗ္ဘာသာစသကောင်းသောစကားရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဒုက္ကိရိယာစ၊ မကောင်းသောအမူအကျင့်ရှိသည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၅၃။ မာတာ သေဋ္ဌဿ၊ အမိမြတ်သော သူအား။ သုဘာသာ၊
 ကောင်းသောစကားရှိ၏။ ပိတာသေဋ္ဌဿ၊ အဖမြတ်သောသူအား။
 သုကိရိယာ၊ ကောင်းသောအမူအကျင့်ရှိ၏။ ဥဘောမာတာပိတာ
 သေဋ္ဌာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံမြတ်မှုကား။ သု ဘာသာစ၊ ကောင်းသောစကား
 လည်း ရှိ၏။ သုကိရိယာစ၊ ကောင်းသောအမူအကျင့်လည်း ရှိ၏။

၅၄။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်၌။ သူရံ၊ ရဲရင့်သောသူကို။
 ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ကုတူဟလေ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်သောအခါ၌။
 မန္တိသုခံ၊ စကား၌ လိမ္မာသောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။
 အနုပါနေသု၊ ထမင်း၊ အဖျော်ကောင်းစားသောက်သောအခါတို့၌။
 ပိယံ၊ ချစ်သောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ အတ္တကိစ္စေသု၊
 အနက်သဒ္ဓါခဲခက်စွာသော အရေးအရာ အမှုကိစ္စရှိသော ကာလတို့၌။
 ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။

၅၅။ သုနခေါ၊ ခွေးတစ်ကောင်သည်။ သုနခ၊ ခွေးတစ်ကောင်
 ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ရောသယံ၊ ချုပ်ချယ်လျက်။ ဟိံသိဟု၊ ညည်းဆဲ
 အံ့သောငှာ။ ဒန္တံ၊ သွားကို။ ဒဿဟိ၊ ပြ၏။ ဒုဇ္ဇနော၊ သူယုတ်သည်။
 သုဇနံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ရောသယံ၊ ချုပ်ချယ်လျက်။
 ဟိံသံ၊ ညည်းဆဲခြင်းအမှုကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။

၅၆။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ကိစ္စာနိ၊ အမှုကိစ္စဟူသမျှတို့ကို။
 မာစ ကရောသိ၊ မိမိလည်းမပြုလင့်။ မာ စ ကာရာပေသိ ဝါ၊
 သူတစ်ပါးကိုလည်း မပြုစေလင့်။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ သာဟသာ၊
 အဆောတလျင်။ ကာရိတံ၊ ပြုမှုကား။ မန္တော၊ ပညာနည်းသောသူသည်။
 ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ အနု တပ္ပတိ၊ အဖန်ဖန် ပူပန်ရတတ်၏။

၅၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ကောခံ၊ အမျက်ကို။ ဝိဟိတွာ၊
 ဖျောက်နိုင်မှုကား။ ကဒါစိ၊ တစ်ရံတစ်ဆစ်မျှလျှင်။ န သောစတိ၊
 မစိုးရိမ်ရ။ မက္ခပ္ပဟာနံ၊ သူ့ကျေးဇူးကို ဆိုတတ်သော သူကို။
 ဣသယော၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊
 ချီးမွမ်းကုန်၏။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့၏လည်း။
 ဖရသဝါစံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို။ ခမထ၊ သည်းခံကုန်လော့။
 ဧတံ ခန္တိ၊ ဤသို့သော သည်းခံခြင်းကို။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။

သန္တော၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၈။ လောကေ၊ လောက၌။ အသုစိ သင်္ကတေ၊ မစင်
အတိပြည့်သော။ သမ္မာဓေ၊ ကျဉ်းမြောင်းသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။
နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တတော၊ ထိုထက်။
အပ္ပိယေ၊ မချစ်မနှစ်သက်လိုသော။ အရိမှိ၊ ရန်သူ့ထံ၌။ နိဝါသော၊
နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တတောပိ၊ ထို့ထက်လည်း။
အကတညုတာ၊ သူ့ကျေးဇူးကို မသိတတ်သောသူနှင့်။ နိဝါသော၊
နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။

၅၉။ သြဝဒေယျ၊ ဆုံးမသင့်သောအရာ၌ ဆုံးမရာ၏။
အနုသာသေယျ၊ မပြတ်ဆုံးမရာ၏။ အသဗ္ဘာစ၊ ယုတ်မာသော
အကျင့်မှလည်း။ နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။
သော၊ ထိုဆုံးမတတ်သောသူကို။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။
ပိယော၊ ချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသတံ၊ သူတော်မဟုတ်
သူယုတ်တို့သည်။ အပ္ပိယော၊ မချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၆၀။ ဥတ္တမံ၊ ကိုယ့်ထက် မြတ်သောသူကို။ အတ္တနိဝါတေန၊
ကိုယ်ကို နှိမ်ချသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ သူရံ၊ ရဲရင့်သာသူကို။
ဘေဒေန၊ သင်းခွဲသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ နိစံ၊ ကိုယ့်အောက်
နိမ့်သောသူကို။ အပ္ပကဒါနေန၊ တစိုးတစိပေးသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊
အောင်ရာ၏။ သမံ၊ ကိုယ်နှင့် တူသောသူကို။ ဝါယာမေန၊
လုံ့လပြုသဖြင့်။ ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။

၆၁။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဝိသံဣတိ၊
အဆိပ်ဟူ၍။ န အာဟု၊ မဆိုကုန်။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။ ဓနံ၊
ဥစ္စာကို။ ဝိသံဣတိ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ ဥစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိသံ၊
အဆိပ်သည်။ ဧကံဝဟနတိ၊ တစ်ကြိမ်သာလျှင် သတ်တတ်၏။

သံဃဿ၊ သံဃာ၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန်။ ဟနတိ၊ သတ်တတ်၏။

၆၂။ ဇေဝန လျင်မြန်ခြင်းဖြင့်။ ဘဒြ၊ မြင်းကောင်း၏ ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ သိကုန်၏။ ဝါဟေန၊ လေးသော ဝန်ကို ရွက်ဆောင်သဖြင့်။ ဗလိ ဗဒ္ဒံ၊ နွား၏ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဒုဟေန၊ နို့ညှစ်ခြင်းဖြင့်။ ခေနံ၊ နို့ထွက်သော နွားမ၏ ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဘာသမာနေန၊ ကြံစည်လျှို့ဝှက်ရာ၌ ပြောဆို နိုင်ခြင်းဖြင့်။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိ၏ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။

၆၃။ သာဓူနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ အပ္ပမ္ပိ၊ အနည်းငယ်သော်မူလည်း။ ကူပေ၊ တွင်း၌။ ဝါရိဝ၊ ရေကဲ့သို့။ နိဿယော၊ သူတစ်ပါးတို့ မှီခိုရာရ၏။ အသာဓူနံ၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်သောသူတို့၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟုံအပိ၊ များသော်လည်း။ အလ္လ္လဝေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌။ ဝါရိဝ၊ ရေကဲ့သို့။ နစနိဿယော၊ သောက်ချိုးရာ မှီရာမရ။

၆၄။ အာပံ၊ ရေကို။ နဇ္ဇာ၊ မြစ်တို့သည်။ နောပိဝန္တိ၊ မသောက်ကုန်။ ရက္ခာဏိသစ်ပင်တို့သည်။ ဖလံ၊ အသီးကို။ နောခါဒန္တိ၊ မစားကုန်။ မေဃာ၊ မိုးတို့သည်လည်း။ ကွစိ၊ အချို့သောအရပ်၌။ နောဓဿန္တိ၊ မရွာကုန်။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာ သည်လည်း။ ပရတ္ထာယ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ အကျိုးငှာသာတည်း။

၆၅။ အပတ္ထေယျံ၊ မတောင့်တအပ်သည်ကို။ နပတ္ထေယျံ၊ မတောင့်တရာ။ အစိန္တေယျံ၊ မကြံအပ်သည်ကို။ နစိန္တယေ၊ မကြံရာ။ ဓမ္မမေဝ၊ တရားသဘောနှင့် စပ်ယှဉ်သည်ကိုသာလျှင်။ သုစိန္တေယျံ၊ ကောင်းစွာကြံရာ၏။ မောဃံ၊ အချည်းနှီးသော။ ကာလံ၊ ကာလကို။ နက္ကစ္ဆယေ၊ အလိုမရှိရာ။

၆၆။ အစိန္တိတမ္ပိ၊ မကြံပဲလျက်လည်း။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။
စိန္တိတမ္ပိ၊ ကြံသော်လည်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကား
သင့်စွာ။ ဣတ္ထိယာဝါ၊ မိန်းမအား လည်းကောင်း။ ပူရိသဿဝါ၊
ယောက်ျားအားလည်းကောင်း။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်။
နစိန္တာမယာ၊ ကြံတိုင်းလည်း မပြီးကုန်။

၆၇။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အသန္တဿ၊ သူတော်မဟုတ်
သောသူအား။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သန္တံ၊
သူတော်ကောင်းကို။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ နကုရတေ၊ မပြု။ အသတံ၊
မသူတော်တို့၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကိုသာလျှင်။ ရောစတိ၊ နှစ်သက်၏။
တဿ၊ ထိုသူ၏။ တံ၊ ထိုအမှုအကျင့်သည်။ ပရာဘဝတော၊
ပျက်စီးအံ့သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။

သုဇနကဏ္ဍံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို ဆိုရာအခန်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၃။ ဗာလဒုဇန ကဏ္ဍ

သူမိုက်သူယုတ်ကိုဆိုရာ အခန်း

၆၈။ ခလော၊ သူယုတ်ကို။ အတိပိယော၊ အလွန်ချစ်အပ်သည်
ကို။ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ သိရဿ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝဟမာနောပိ၊
ရွက်ဆောင်အပ်သော်လည်း။ အဗုပ္ပရော၊ မပြည့်သောရေရှိသော။
ဃဋ္ဌောယဿ၊ အိုးကဲ့သို့။ ကောတူဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ကို။
ကရော၊ ပြုတတ်၏။

၆၉။ သပ္ပော၊ မြွေသည်။ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်လွန်၏။ ခလော၊ သူယုတ်သည်လည်း။ ဒုဋ္ဌော၊ အမျက်လွန်၏။ သပ္ပော၊ မြွေထက်။ ခလော၊ သူယုတ်သည်ကား။ ဒုဋ္ဌတရော၊ အမျက်လွန်၏။ သော သပ္ပော၊ ထိုမြွေကိုကား။ မန္တောသခေဟံ၊ မန္တရားဆေးဝါးတို့ဖြင့်။ သမ္ပတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်၏။ ခလော၊ သူယုတ်ကိုကား။ ကေန၊ အဘယ်မည်သောဆေးဖြင့် ဥပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်အံ့နည်း။

၇၀။ ယော ဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်သည်။ ဗာလုံ၊ မိမိ မိုက်သောအဖြစ်ကို။ မညတိ၊ သိ၏။ တေန၊ ထိုသို့သိခြင်းကြောင့်။ သော ဝါပိ၊ ထိုသို့မိုက်သောသူ ဖြစ်လျက်လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်၏။ ယောဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်သည်ကား။ ဗာလောဝ၊ မိုက်လျက်လျှင်။ ပဏ္ဍိတမာနိ၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိဟုထင်၏။ သ= သော၊ ထိုသူကိုသာလျှင်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဗာလောတိ၊ သူမိုက်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၇၁။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပါပံ၊ မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်။ န ပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေးသေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ မရူဝ၊ ပျားရည်ကဲ့သို့။ မညတိ၊ အောက်မေ့ တတ်၏။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ပါပံ၊ မိမိပြုသော မကောင်း မှုသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ နိ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

၇၂။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဗလဝါ၊ ကိုယ်အားရှိမှု။ န သာဓု၊ မကောင်း။ သာဟသာ၊ အနိုင်အထက်။ ခနံ၊ သူ၏ဥစ္စာကို။ ဝိန္ဒတေ၊ ရအောင်ယူတတ်၏။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာနည်းသော။ သောဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊

ရောက်တတ်၏။

၇၃။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။
မူသိကော၊ ကြွက်တည်း။ ဝနေ၊ တော၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်
သည်ကား။ ဝါနရော၊ မျောက်တည်း။ သကုဏေ၊ ငှက်၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊
ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ကာကော၊ ကျီးတည်း။ နရေ၊ လူ၌။
ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတည်း။

၇၄။ ဇာဂရတော၊ နိုးကြားသောသူအား။ ရတ္တိ၊ ည၌သည်။
ဒီဃာ၊ ရှည်၏။ သန္တဿ၊ ခရီးပန်းသောသူအား။ ယောဇနံ၊
တစ်ယူဇနာခရီးသည်။ ဒီဃံ၊ ရှည်၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်း
တရားကို။ အဝိဇာနတံ၊ မသိကုန်သော။ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်တို့အား။
သံသာရော၊ သံသရာသည်။ ဒီဃော၊ ရှည်၏။

၇၅။ ခလဇာတော၊ ယုက်သောသဘောရှိသောသူသည်။
ပရေသံ၊ သူတစ်ပါးတို့၏။ တိလမ၊ ထွံ ဧဝ၊ နှမ်းစေ့ခန့်မျှသာရှိသော။
အပ္ပဒေါသဉ္စ=အပ္ပဒေါသံ ဧဝ၊ အနည်းငယ်သော အပြစ်ကိုလျှင်။
ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ နာဠိကေရံ၊ အုန်းသီးလောက်ရှိသော။
သဒေါသံပိ၊ မိမိ၏အပြစ်ကိုကား။ နပဿတိ၊ မမြင်တတ်။

၇၆။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ အတ္တဒေါသံ၊ မိမိ
အပြစ်ကို။ ပရေ၊ သူတစ်ပါးတို့ကို။ န ဧညာ၊ မသိစေရာ။ ပရဿ၊
သူတစ်ပါး၏။ ဒေါသံတု၊ အပြစ်ကိုကား။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း
ဟူမူကား။ ကုမ္မာ၊ လိပ်တို့သည်။ အင်္ဂါနိ၊ လက်၊ ခြေ၊ ဦးခေါင်း
တို့ကို။ ဂုယုန္တိဣဝ၊ လျှို့ဝှက်ကုန်သကဲ့သို့။ အတ္တဒေါသံ၊ မိမိအပြစ်ကို။
ဂုယေ၊ လျှို့ဝှက်ရာ၏။ ပရဒေါသဉ္စ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ အပြစ်ကိုလည်း။
လက္ခယေ၊ မှတ်ရာ၏။

၇၇။ ဗာလေန၊ သူမိုက်သည်။ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိသူအား။

ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်ကို။ ဒိယျတေ၊ ပေးသည်မည်၏။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ပဏ္ဍိတေနော၊ ပညာရှိသည် သာလျှင်။ ဝဏ္ဍိတော၊ ချီးမွမ်းခြင်းသည်။ သုဝဏ္ဍိတော၊ ကောင်းစွာ ချီးမွမ်းခြင်း မည်သည်သာတည်း။

၇၈။ လုဒ္ဓံ၊ လိုချင်တပ်မက်မောခြင်းရှိသောသူကို။ အတ္ထေန၊ တံစိုးလက်ဆောင်ပေးသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ ထဒ္ဓံ၊ မာန်ခက်ထန် သောသူကို။ အဉ္ဇလိကမ္ပုနာ၊ လက်အုပ်ချီသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ မူဠံ၊ သူမိုက်ကိုကား။ ဆန္ဒာနုဝတ္တိယာ၊ အလိုသို့လိုက်သဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ယထာဘူတေန၊ အဟုတ်အမှန်ဆိုသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။

ဗာလဒုဇ္ဈန ကဏ္ဍံ၊ သူမိုက်သူယုတ်တို့ကို ဆိုရာအခန်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၄။ မိတ္တ ကဏ္ဍ မိတ်ဆွေကိုဆိုရာအခန်း

၇၉။ ဟိတကာရော၊ စီးပွားကို ဆောင်သည်ရှိသော်။ ပရောပိ၊ သူတစ်ပါးသည်လည်း။ ဗန္ဓု၊ အဆွေမည်၏။ အဟိတော၊ စီးပွားကို မဆောင်မှု။ ဗန္ဓုပိ၊ အဆွေသည်လည်း။ ပရော၊ သူတစ်ပါးမည်၏။ ဗျာဓိ၊ အနာသည်။ ဒေဟဇော၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်လျက်။ အဟိတော၊ စီးပွားကို မဆောင်လေ။ ဩသဓံ၊ ဆေးကား။ အရညံ၊ တော၌ဖြစ်လျက်။ ဟိတံ၊ စီးပွားကို ဆောင်လေကတည်း။

၈၀။ ပရောက္ခေ၊ မျက်ကွယ်၌။ ဂုဏဟန္တာရံ၊ ကျေးဇူးကို
ချေတတ်သော။ ပစ္စက္ခေ၊ မျက်မှောက်၌။ ပိယဝါဒိနံ၊ ချစ်ဖွယ်သော
စကားကို ဆိုတတ်သော။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ မိတ္တံ၊
အဆွေခင်ပွန်းကို။ ဝိသကုမ္ဘေ၊ အဆိပ်အိုး၌။ မဓံ၊ ပျားကို။
ဝဇ္ဇေယျယထာ၊ ကြဉ်ရာသကဲ့သို့။ ဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၈၁။ ဓန ဟိဓေ၊ ဥစ္စာတည်းယုတ်မှုကား။ မိတ္တော၊
အဆွေခင်ပွန်းသည်။ စဇေ၊ စွန့်တတ်၏။ ပုတ္တဒါရာ၊ သားမယား
တို့သည် လည်းကောင်း။ သဟောဒရာ၊ ညီ၊ သား၊ အစ်ကိုတို့သည်
လည်းကောင်း။ စန္ဒိ၊ စွန့်တတ်ကုန်၏။ ဓနဝန္တေ၊ ဥစ္စာရှိသော
သူတို့ကိုသာလျှင်။ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ ဟဿာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဓနံ၊
ဥစ္စာသည်သာလျှင်။ လောကေ၊ လောက၌။ မဟာသခါ၊
ခင်ပွန်းကြီးတည်း။

၈၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘစ္စံ၊ ကျွန် သူခစားကို။
ပေသေန၊ စေပါး ခိုင်းခန့်မှသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ ကောင်းမကောင်းကို
သိရာ၏။ ဗန္ဓဝါပိ၊ ဆွေမျိုးတို့ကိုလည်း။ ဘယာဂတေ၊ ဘေးရောက်
သောအခါ၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ တထာ၊ ထိုမြို့။ မိတ္တံ၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းကို။ အပ္ပကာသု၊ ဥစ္စာနည်းသောအခါတို့၌။ ဇာနေယျ၊
သိရာ၏။ ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဝိဘဝက္ခယေ၊ စည်းစိမ်ကုန်မှ
သာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။

၈၃။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဟိတေ၊ အစီးအပွား၌။
ယုတ္တော၊ ယှဉ်စေတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဗန္ဓု၊ အဆွေခင်ပွန်း
မည်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပေါသကော၊ ကျွေးမွေးတတ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပိတရော၊ မိဘမည်၏။
ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ ဝိဿာသော၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်၏။ တံ၊ ထိုသူသည်။

မိတ္တံ၊ ခင်ပွန်းမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ နိဗ္ဗုတိ၊ နှလုံးငြိမ်း၏။
သာ၊ ထိုသို့ငြိမ်းစေတတ်သောသူသည်။ ဘရိယာ၊ မယားမည်၏။

၈၄။ အမိတ္တဿ၊ ရန်သူနှင့်လည်း။ န ဝိဿသေ၊ အကျွမ်း
မဝင်ရာ။ မိတ္တဉ္ဇာပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းနှင့်လည်း။ န ဝိဿသေ၊
အကျွမ်း မဝင်ရာ။ ကဒါစိ၊ တစ်ရံတစ်ခါ။ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။
ကုပိတေ၊ အမျက်ထွက်လတ်သော်။ သဗ္ဗဒေါသံ၊ ခပ်သိမ်းသော
အပြစ်ကို။ ပကာသတိ၊ ထင်ရှားပြတတ်၏။

၈၅။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မိတျာ၊ ခင်ပွန်းနှင့်။ သကိံ၊
စာစံကြိမ်။ ဒုဋ္ဌတိ၊ အမျက်ထွက်ဖူး၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပုန၊
တဖန်၊ သန္နိတုံ၊ စေ့စပ်ခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ ဂဟော၊
ကိုယ်ဝန်သည်။ အဿတရိယထာ၊ အဿထိုရ်မြင်းကို ဖွားအံ့သော
မြင်းမကဲ့သို့။ မစ္စု၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့။ ဥပဂဏှာတိ၊ ဆောင်၏။

၈၆။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ကာလံ၊ မိမိ၏အကြံကာလ
သည်။ အနာဂကံ၊ မရောက်သေး။ တာဝ၊ ထိုရွေ့လောက်။ အမိတ္တံ၊
ရန်သူကိုလျှင်။ ခန္ဓေန၊ ပခုံးဖြင့်။ ဝဟေ၊ ရွက်ဆောင်ရာ၏။
ကာလေ၊ မိမိအကြံကာလသည်။ အာဂတေ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့
ရောက်လေပြီးသော်။ တမေဝ၊ ထိုရန်သူကိုလျှင်။ သေလေ၊ ကျောက်၌။
ယဋံ၊ ရွက်ဆောင်သောအိုးကို။ ဘိန္ဒေဣဝ၊ ခွဲသကဲ့သို့။ ဘိန္ဒေ၊
ဖျက်ရာ၏။

၈၇။ ဣဏသေသော၊ မြီကြွင်းလည်းကောင်း။ အဂ္ဂိသေသော၊
မီးကြွင်းလည်းကောင်း။ တထေဝစ၊ ထိုအတူလျှင်၊ ရောဂသေသော၊
ရောဂါကြွင်းလည်းကောင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝိဝဗုဒ္ဓိ၊
ပွားတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သေသံ၊ အကြွင်းကို။ န
ကာရယေ၊ မပြုရာ။

၈၈။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကား။ ပဒုမံ= ပဒုမံ ဣဝ၊ ပဒုမ္မာကြာကဲ့သို့ ရွှင်၏။ ဝါစာ၊ ဆိုသောစကားသည်လည်း။ စန္ဒနသီတလာ၊ စန္ဒကူးကဲ့သို့ ချမ်းအေး၏။ ဟဒယေသု၊ နှလုံး၌ကား။ ဟလာဟလံ၊ လျင်စွာသေစေတတ်သော အဆိပ်ကဲ့သို့ရှိ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသူကို။ နောပသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။

၈၉။ ဖရသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ သာမိ၊ အရှင်ကို။ န သေဝေ။ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ မစ္ဆရိ၊ ဝန်တိုသော။ သာမိ၊ အရှင်ကို။ န စ သေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ အပ္ပဂ္ဂဏှံ၊ မချီးမြှင့်တတ်သော။ သာမိ၊ အရှင်ကို။ န သေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ နိဂ္ဂဟိတံ၊ နှိပ်စက်တတ်သော။ သာမိ၊ အရှင်ကို။ နေဝ သေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာသာလျှင်ကတည်း။

၉၀။ သီဂီ၊ ဦးချိုရှိသော သတ္တဝါတို့ကို။ ပညာသဟတ္ထေန၊ အတောင်ငါးဆယ်ရှိသော အရပ်မှ။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဝါဇိနံ၊ မြင်းကိုကား။ သတေန၊ အတောင်တစ်ရာမှ။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဟတ္ထိဒန္တိ၊ အစွယ်ရှိသော ဆင်ကိုကား။ သဟဿေန၊ အတောင် တစ်ထောင်ကသာလျှင်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဣန္ဒနံ၊ သူမကောင်းကိုကား။ ဒေသစာဂေန၊ အရပ်ကို စွန့်ခွာသဖြင့်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၉၁။ ကုဒေသဉ္စ၊ မကောင်းသောအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ကုမိတ္တဉ္စ၊ မကောင်းသော ခင်ပွန်းကိုလည်းကောင်း။ ကုကုလဉ္စ၊ မကောင်းသော အမျိုးကိုလည်းကောင်း။ ကုဗန္ဓဝဉ္စ၊ မကောင်းသော အဆွေအမျိုးကိုလည်းကောင်း။ ကုဒါရဉ္စ၊ မကောင်းသော မယားကို လည်းကောင်း။ ကုဒါသဉ္စ၊ မကောင်းသော ကျွန်ကိုလည်းကောင်း။ ဒုရတော၊ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၉၂။ ယေသခါ၊ အကြင်ခင်ပွန်းတို့သည်။ ရောဂါတုရေစ၊

အနာနှိပ်စက်သော ကာလ၌လည်းကောင်း။ ဒုဗ္ဗိက္ခေ၊ ငတ်မွတ်ခေါင်း
ပါးသောကာလ၌လည်းကောင်း။ ဗျသနေစ၊ စည်းစိမ်ပျက်စီးသော
ကာလ၌လည်းကောင်း။ သတြုဂဟေ၊ ရန်သူဖမ်းမိသော ကာလ၌
လည်းကောင်း။ ရာဇဒွါရေစ၊ မင်းအိမ်တံခါး၌လည်းကောင်း။
သုသာနေစ၊ သုသာန်တစပြင်၌လည်းကောင်း။ တိဋ္ဌာ၊ တည်ရပ်
ပေကုန်၏။ တေသခါ၊ ထိုခင်ပွန်းတို့သည်သာလျှင်။ သုမိတ္တကာ၊
ခင်ပွန်းကောင်း မည်ကုန်၏။

၉၃။ သီတဝါစော၊ နှုတ်ခွန်းချိုသော စကားရှိသောသူသည်။
ဗဟုမိတ္တော၊ များသောအဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ ဖရသော၊ ကြမ်းကြုတ်သော
သူသည်။ အပ္ပမိတ္တကော၊ နည်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ သူရိယစန္ဒရာ
ဇူနံ၊ နေမင်း လမင်းတို့၏။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။
ဉာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

မိတ္တကဏ္ဍံ၊ ခင်ပွန်းတို့ကို ဆိုရာအခန်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၅။ ဣတ္ထိ ကဏ္ဍ မိန်းမကိုဆိုရာ အခန်း

၉၄။ ကောကိလာနံ၊ ဥဩတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ သဒ္ဓံ၊
အသံလျှင်တည်း။ နာရိရူပံ၊ မိန်းမတို့၏အဆင်းကား။ ပတိဗ္ဗတာ၊
လင်ကို မြတ်နိုးခြင်းတည်း။ အရူပါနံ၊ ရုပ်သဏ္ဌာန်မကောင်းသော
သူတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်တည်း။ တပဿိနံ၊
ရသေ့၊ ရဟန်းတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ ခမာ၊ သည်းခံခြင်းတည်း။

၉၅။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာကား။ ရူပံ၊ အဆင်းတည်း။ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်လျှင်တည်း။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာကား။ သီလံ၊ သီလတည်း။ ရာဇာနံ၊ မင်းတို့၏။ ခနံ၊ ဥစ္စာကား။ ဗလံ၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါတည်း။

၉၆။ တာပသာ၊ ရသေ့ ရဟန်းတို့သည်ကား။ ကိသာဝ၊ ကြုံကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ စတုပ္ပဒါ၊ အခြေလေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့သည်ကား။ ထူလာဝ၊ ဆူကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ပုရိသာစ၊ ယောက်ျားတို့သည်ကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာရှိမှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဣတ္ထိစ၊ မိန်းမတို့သည်ကား။ သာမိကာဝ၊ လင်ရှိကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။

၉၇။ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊ တတ်လှစွာသော စောင်းသမားသည်။ ပဉ္စရတျာ၊ ငါးရက်မျှ စောင်းနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။ ခနုဂ္ဂဟာ၊ တတ်လှစွာသော လေးသမားသည်။ သတ္တရတျာ၊ ခုနစ်ရက်မျှ လေးနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။ သုဘရိယာ၊ တော်မှန်လှစွာသော မယားဖြစ်လျက်လည်း။ ဧကမာသာ၊ လင်နှင့် တစ်လကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။ သိဿာ၊ တပည့်တို့ကား။ အဗုမာသာ၊ လခွဲမျှ ဆရာနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။

၉၈။ ဟိံ၊ ကျွဲကား။ ပင်၊ ညွှန်ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ဟင်၊ ဟင်္သာငှက်ကား။ ပေါက်၊ ရေကန်ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ထိ၊ မိန်းမကား။ ပု၊ ယောက်ျားရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ခု၊ ရဟန်းကား။ ခံ၊ တရားရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။

၉၉။ အနံ၊ ထမင်းကိုကား။ ဇိဏ္ဏံ၊ အစာ ကြေမှု။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဂတယောဗ္ဗနံ၊ အရွယ်လွန်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ သူရံ၊ ရဲမက်ကိုကား။ ရဏပုနာဂတာ၊ စစ်အောင်၍ ပြန်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ သဿံ၊ ကောက်ကို။ ဂေဟမာဂတံ၊ အိမ်သို့ရောက်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။

၁၀၀။ ဒွိ ရတိ ပတိ၊ နှစ်လင် သုံးလင် ကွာပြီးသော။ နာရီစ၊ မိန်းမသည်လည်းကောင်း။ ဝိဟာရ ဒွိ တရိ၊ နှစ်ကျောင်းသုံးကျောင်း ပြောင်းပြီးသော။ ဘိက္ခု စ၊ ရဟန်းသည် လည်းကောင်း။ ဒွိ တရိ ပါသံ၊ ကျော့ကွင်းမှ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်လွတ်ပြီးသော။ သကုဏောစ၊ ငှက်သည်လည်းကောင်း။ ကတ မာယာ ဗဟူတရံ၊ ပြုအပ်သော မာယာများသလျှင် ကကည်း။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူယုတ်ကို။ ပဟရာ၊ ပုတ်ခတ်သဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ အမိတ္တံ၊ မကောင်းသော ခင်ပွန်းကို။ အဘာဏိကာ၊ စကားဆိုမြဲမဆိုသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေ ရာ၏။ ဣတ္ထိနံ၊ မကောင်းသော မိန်းမတို့ကို။ ဗျာသနာ၊ စည်းစိမ်ကိုမအပ်နှင်းသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေ ရာ၏။ ရာဂိနံ၊ အစာ၌ တပ်မက်မောတတ်သောသူကို။ အပ္ပဘောဇနံ၊ အစာကို ယုတ်စေသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။

၁၀၂။ စန္ဒိမာ၊ လမု။ ဝိနာ၊ ကင်းသော။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ န သောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ဝိစိဝိနာ၊ လှိုင်းတံပိုးမှ ကင်းသော။ အဏ္ဏဝါ စ၊ သမုဒ္ဒရာသည်လည်း။ န သောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ဟံသဝိနာ၊ ဟင်္သာမှကင်းသော။ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်။ န သောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ပတိဝိနာ၊ လင်မှကင်းသော။ ကညာ၊ သတို့သမီးသည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။

၁၀၃။ ပတိနာ၊ လင်သည်သာလျှင်။ ဘောဂံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို။

ဇနိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမမူကား။ သံဂုတ္တနံ၊ လုံစေသည်သာတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်သာလျှင်။ ပဓာနော၊ ပဓာနတည်း။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကား။ သူစီသုတ္တယထာ၊ အပ်၌ ချည်နှင့်သာ တူပါသတည်း။

၁၀၄။ သဗ္ဗာနဒီ၊ ခပ်သိမ်းသောဖြစ်တို့သည်။ ဝင်္ကနဒီ၊ မြစ်ကောက်သာ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေဇနာ၊ ခပ်သိမ်းသော တောတို့သည်။ ကဋ္ဌမယာ၊ ထင်းဖြင့်သာ ပြီးကုန်၏။ သဗ္ဗိတ္ထိယော၊ ခပ်သိမ်းသော မိန်းမတို့သည်။ နိဝါတကေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော အရပ်ကို။ လဘမာနေ၊ ရသည်ရှိသော်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကရေ၊ ပြုမြဲတည်း။

၁၀၅။ ယာ နာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဝိဝါဒသီလီ၊ ငြင်းခုံ တတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ဥသူယဘာဏိနီ၊ ငြူစူစောင်းမြောင်း၍ ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ ပဿတဏှိ၊ မြင်တိုင်းကိုလည်းတပ်၏။ ဗဟုပါ ကတ္တနီ၊ များစွာလည်း ချက်၍ စားတတ်၏။ အဂ္ဂန္တုတ္တိ၊ လင်၏အဦး စားတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ပရဂေဟဝါသီ၊ သူ့အိမ်သို့သွားတတ်နေ တတ်သော အလေ့ရှိ၏။ သာ နာရီ၊ ထိုမိန်းမကို။ ပုတ္တသတမ္ပိ၊ သားတရာပင် မြင်ငြားသော်လည်း။ ပုမာ၊ ယောက်ျားသည်။ စတ္တာ၊ စွန့်အပ်၏။

၁၀၆။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဘုတ္တေသု စ။ စားသော အခါ၌လည်းကောင်း။ မဏ္ဍေသု စ၊ အဝတ်တန်ဆာ ပြုပြင်ဆင်ယင်သောအခါတို့၌လည်းကောင်း။ ဇနိဝ၊ အမိကဲ့သို့။ ကန္တိနီ၊ နှစ်သက်ဖွယ် ပြုပြင်တတ်၏။ ဂုယေသု၊ လျှို့ဝှက်အပ်ကုန် သော။ ဌာနေသု၊ မကျစ်မလျစ်သော အရာဟို့၌။ ဘဂိနီ ဝ၊ နှမကဲ့သို့။ ဟိရီ၊ လွန်စွာ ရှက်တတ်၏။ ကမ္မေသု၊ အမှုလုပ်သော အခါတို့၌လည်းကောင်း။ ပတ္တေသု၊ လင်၏အပါးသို့ သွားသောအခါ

တို့၌လည်းကောင်း။ ဒါသိနီဝ၊ ကျွန်မကဲ့သို့။ ကရိ၊ ရိသေစွာ ပြုတတ်၏။ ဘယေသု၊ ဘေးရှိသော အခါတို့၌။ မန္တိ၊ တိုင်ပင်ဖက်ရ၏။ သယနေသု၊ အိပ်သောအခါတို့၌။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်စေတတ်၏။ ရူပိသု၊ အရောင်အဆင်းကို ပြုပြင်ခြင်းတို့၌။ သိက္ခိ၊ တင့်တယ်စွာ၏။ ကုပ္ပနေသု၊ အမျက်ထွက်သော အခါတို့၌။ ခမနိ၊ သည်းခံတတ်၏။ သာ နာရိ၊ ထိုမိန်းမကို။ သေဋ္ဌိတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သာ နာရိ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ကာယဿ ဘေဒါ စ၊ သေသည်၏အခြားမဲ့၌လည်း။ ဒိဝေ၊ နတ်ပြည်၌။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၀၇။ ယာ ယုဝတိ၊ အကြင်မိန်းမငယ်သည်။ သာမာ၊ ရွှေသောအသားအရေလည်းရှိ၏။ မိဂက္ခိ၊ သမင်မျက်စိကဲ့သို့ ညိုသော မျက်စိလည်းရှိ၏။ တနုမဇ္ဈဂတ္တာ၊ ခါးစည်းတင်ကျယ် ငယ်သော ဝမ်းလည်းရှိ၏။ သူရူ၊ ဆင်နှာမောင်းကဲ့သို့ အရင်းမှသည် အဖျားတိုင် အောင် သွယ်သောပေါင်ရှိ၏။ သုကေသိ၊ ဖြေ၍ နောက်သို့လှန်သော် ရှည်သောအဖျား ကောတက်သော ဆံလည်းရှိ၏။ သမပန္နိဒန္တိ၊ ကြီးငယ်မထင် ညီညွတ်သော သွားအစဉ်လည်းရှိ၏။ ဂမ္ဘိရနာဘိ၊ နက်သော ချက်လည်းရှိ၏။ သုသီလီ၊ ကောင်းသောအလေ့အကျင့် လည်းရှိ၏။ သာ ယုဝတိ၊ ထိုသို့သော မိန်းမငယ်ကို။ ဟိနကုလေသု၊ ယုတ်သောအမျိုးတို့၌။ ဇာတာပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ တံ၊ ထိုမိန်းမပျိုကို။ ဝိဝါဟေ၊ ဆက်ဆံထိမ်းမြားရာ၏။

၁၀၈။ ကာလာနံ၊ ကာလတို့တွင်။ သရဒံဥတု၊ တန်ဆောင် မုန်းလ သရဒဥတုသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ဘရိယာနံ၊ မယားတို့တွင်။ ရူပဝတိ၊ အဆင်းလှသော မိန်းမသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့တွင်။ ဇေဋ္ဌော၊ သားကြီးသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ဒိသာနံ၊

အရပ်လေးမျက်နှာတို့တွင်၊ ဥတြပဓာနံ၊ မြောက်အရပ်သည် မြတ်၏။

၁၀၉။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဇာတိံ ဇာတိံ၊
 ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပေါရိသံ၊ ယောက်ျား၏
 အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမသည်။
 ပါရိစရိကာ၊ သိကြားမင်းမယားသည်။ ဣန္ဒံ၊ သိကြားမင်းကို။
 အပစာယတိဣဝ၊ အရိုအသေ လုပ်ကျွေးသကဲ့သို့။ သာမိကံ၊ လင်ကို။
 အပစာယေယျ၊ အရိုအသေလုပ်ကျွေးရာ၏။

၁၁၀။ ယောပေါသော၊ အကြည်ယောက်ျားသည်။ ဇာတိံ
 ဇာတိံ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပေါရိသံ၊
 ယောက်ျား၏အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သောပေါသော၊
 ထိုယောက်ျားသည်။ ပရဒါရံ၊ သူတစ်ပါး၏ မယားကို။ ဓောတပါဒေါ၊
 ခြေဆေးပြီးသော။ ပေါသော၊ ယောက်ျားသည်။ ကဒ္ဒမံ၊ ညွှန်ကို။
 ဝိဝဇ္ဇေတိယထာ၊ ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့။ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။

၁၁၁။ အတိမဟလ္လကော၊ အရွယ်လွန်ပြီးသော။ ပေါသော၊
 ယောက်ျားသည်။ တိမ္မရတ္ထနိံ၊ တည်သီးမျှငယ်သော သားမြတ်ရှိသော။
 ယုဝတိံ၊ မိန်းမပျိုကို။ အာနေတိ၊ ယူဆောင်သိမ်းဆည်း၏။ တဿာ၊
 ထိုမိန်းမပျိုအား။ ဣဿာ၊ တပါးသူနှင့် ပျော်မွေ့မည်ကို မနာလို
 ခြင်းကြောင့်။ နသုပတိ၊ မအိပ်နိုင်။ တံ၊ ထိုငယ်သော မယားကို
 သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့သည်၏။ မုခံ၊
 အကြောင်းတည်း။

ဣတ္ထိကဏ္ဍံ၊ မိန်းမကို ဆိုရာဖြစ်သော အခန်းသည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၆။ ရာဇကဏ္ဍ

မင်းကိုဆိုရာအခန်း

၁၁၂။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ ဧကယာမံ၊ တယံသာ။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိကား။ ဒွိယာမညေဝ၊ နှစ်ယံသာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ဃရာဝါသော၊ အိမ်ရာထောင်သော လူအပေါင်းကား။ ဝိယာမောဝ၊ သုံးယံသာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ယာစကောတု၊ ဖုန်းတောင်း ယာစကာကား။ စတုယာမောဝ၊ လေးယံလုံးသာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။

၁၁၃။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဓနဝါ၊ ဥစ္စာရှိသောသူလည်းကောင်း။ သုတိယောဝါ၊ အကြားအမြင်များသော ပညာရှိလည်းကောင်း။ ရာဇာ၊ မင်းလည်းကောင်း။ နဒီ၊ မြစ်လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမြို့။ ဝဇ္ဇော၊ ဆေးသမားလည်းကောင်း။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒိဝသံ၊ တစ်နေ့တစ်ရက်မျှ။ န ဝသေ၊ မနေရာ။

၁၁၄။ ယသ္မိံပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ နမာနော၊ မြတ်နိုးခြင်းလည်းမရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစဗန္ဓဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမရှိ။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ။ နစဝိဇ္ဇာဂမော၊ အတတ်ပညာသင်စိမ့်သောသူလည်းမရှိ။ တတြပဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒိဝသံ၊ တစ်နေ့တစ်ရက်မျှ။ န ဝသေ၊ မနေရာ။

၁၁၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အပုတ္တကံ၊ သားမရှိသော။ ဃရံ၊ အိမ်သည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အရာဇကံ၊ မင်းမရှိသော။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းပြည်သည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူ၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ ဒလိဒ္ဒတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကား။ သဗ္ဗသုညံ၊ အလုံးစုံဆိတ်ငြိမ်၏။

၁၁၆။ လောကေ၊ လောကဌ်။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိ
 ငြားအံ့။ ဝါဏိဇေယျ၊ ကုန်သွယ်ရာ၏။ ဝိဇ္ဇံ၊ အတတ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊
 အလိုရှိမှုကား။ သုတံ၊ အကြားအမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဘဇေ၊
 ဆည်းကပ်ရာ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမှုကား။ တရုဏိတ္ထိံ၊
 မိန်းမငယ်ကို။ ဝသေ၊ နေရာ၏။ ရာဇမစ္ဆံ၊ မင်းအမတ် ဖြစ်ခြင်းကို။
 ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမှုကား။ ဣစ္ဆာဂတေ၊ မင်း၏အလိုသို့ လိုက်ရာ၏။

၁၁၇။ ယတိ၊ ဧဟန်းသည်။ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲမှု။
 နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။ မဟိပတိစ၊ မြေကြီးသေဌ်နင်း ပြည့်ရှင်မင်းသည်
 လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲတတ်မှု။ နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။ ဂဏိကာ၊
 ပြည့်တန်ဆာမသည်။ လဇ္ဇာ၊ ရှက်တတ်မှု။ နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။
 ကုလဓိတာ၊ အမျိုးကောင်းသမီးသည်။ နိလ္လဇ္ဇာ၊ မရှက်တတ်မှု။
 နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။

၁၁၈။ ပက္ခိနံ၊ ငှက်တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ အာကာသော၊
 ကောင်းကင်တည်း။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ဥဒကံ၊
 ရေတည်း။ ဒုဗ္ဗလဿ၊ အားနည်းသော သူ၏။ ဗလံ၊ အားကား။
 ရာဇာ၊ မင်းတည်း။ ကုမာရာနံ၊ သူငယ်တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။
 ရဒံ၊ ငိုခြင်းတည်း။

၁၁၉။ ခမာ၊ သည်းခံခြင်းလည်းကောင်း။ ဇာဂရိယံ၊
 နိုးကြားခြင်းလည်းကောင်း။ ဥဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လရှိခြင်းလည်းကောင်း။
 သံဝိဘာဂေါ၊ ဝေဖန် ပေးကမ်းခြင်းလည်းကောင်း။ ဒယာ၊ သနားခြင်း
 လည်းကောင်း။ ဣက္ခဏာ၊ မြော်မြင်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဧတေ၊
 ဤခြောက်ပါးတို့ကား။ နာယကဿ၊ မင်းစသော လူကြီးမိဘတို့၏။
 ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။
 ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။

၁၂၀။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ သင်္ကံ၊ တစ်ကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ သင်္ကံ၊ တစ်ကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သပ္ပုရိသာ၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သင်္ကံ၊ တစ်ကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧသ=ဧသောဓမ္မော၊ ဤသို့သော သဘောတရားသည်။ သန္တန္တနော၊ ရှေးသူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်တည်း။

၁၂၁။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ အလသော၊ ပျင်းသော။ ကာမဘောဂီ၊ အိမ်ရာထောင်သော။ ဂိဟိ၊ လူသည်။ နသာဓု၊ မကောင်း။ အသညတော၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး မစောင့်သော။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ န သာဓု၊ မကောင်း။ အနိသမ္မကာရီ၊ မဆင်မခြင် ပြုလေ့ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ န သာဓု၊ မကောင်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ကောဓနော၊ အမျက်ထွက်တတ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုအမျက်ထွက်သောပညာရှိသည်လည်း။ န သာဓု၊ မကောင်း။

၁၂၂။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နေတ္တာရော၊ အကြီးအကဲတို့သည်။ ဗဟဝေါ၊ များကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ ပဏ္ဍိတမာနိနော၊ ပညာရှိသာ ပြုလိုကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ မဟတ္တံ၊ အကြီးအမြတ်၏ အဖြစ်ကို။ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။

၁၂၃။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ အာယံ၊ အခွန်အတုတ်၏ ထွက်မထွက်ကိုလည်းကောင်း။ ခယံ၊ မျိုးရိက္ခာ ကုန်မကုန်ကိုလည်းကောင်း။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဧညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ ကတာကတံ၊ အမှုထမ်းသည် မထမ်းသည်ကိုလည်း။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။

ဧညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊ နိမ့်ခြင်းငှာ ထိုက်သောသူကို။
 နိဂ္ဂဟော၊ နိမ့်ရာ၏။ ပဂ္ဂဟာရဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ ထိုက်သောသူကို။
 ပဂ္ဂဟော၊ ချီးမြှောက်ရာ၏။

၁၂၄။ လောကော၊ လောက၌။ အက္ကံ၊ နေမင်းကို။ ပိဋ္ဌိတောဝ၊
 ကျောက်ဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ဟုတာသနံ၊
 မီးကို။ ဣစ္ဆိနာဝ၊ ဝမ်းဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။
 သာမိကံ၊ အရှင်ကိုကား။ သဗ္ဗဘာဂေန၊ အလုံးစုံသောအဖို့ဖြင့်။
 နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘဝကိုကား။
 အမောဟံတာ၊ မမိုက်သဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။

၁၂၅။ လောကော၊ လောက၌။ အဂ္ဂိ၊ မီးကိုလည်းကောင်း။
 အာပေါ၊ ရေကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကိုလည်းကောင်း။
 မူဠော၊ သူမိုက်ကိုလည်းကောင်း။ သပ္ပော၊ မြွေကိုလည်းကောင်း။
 ရာဇကုလာနိစ၊ မင်းမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း။ အပယန္တေန၊ မထိမပါး
 ရှောင်ရှားသဖြင့်။ ဂန္ထဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။ အစ္စေကပါဏဟရာနိ၊
 လက်တလော အသက်ကို ချတတ်ကုန်၏။

၁၂၆။ လောကော၊ လောက၌။ ဒုဋ္ဌဘရိယသံဝါသော။
 မကောင်းသော မယားနှင့် ပေါင်းဖော်သူလည်းကောင်း။ ဒေါသော
 စိတ္တရဒါသကော၊ ကြမ်းလှစွာသော စိတ်ရှိသော ကျွန်ကို စေသောသူ
 လည်းကောင်း။ သ သပ္ပေ၊ မြွေရှိသော။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ငါသောစ၊
 နေသောသူလည်းကောင်း။ မစ္စုဇေ၊ သေအံ့သည်လျှင် အမှန်တည်း။
 န သံသယော၊ ယုံမှားမရှိရာ။

၁၂၇။ လောကော၊ လောက၌။ မူဠသိသောပဒေသေန၊
 မိုက်လှစွာသောတပည့်ကိုအတတ်ပညာသင်ကြားသဖြင့်လည်းကောင်း။
 ကုနာရိဘရဏေနစ၊ ယုတ်စွာသောမိန်းမကို အိမ်ထောင်ဖက် ပြုသဖြင့်

လည်းကောင်း။ အသတိသမ္ပယောဂေန၊ မသူတော်နှင့် ပေါင်းဖော်သဖြင့်
လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာရှိသောသူပင် ဖြစ်သော်လည်း။
အဝသီဒတိ၊ နစ်တတ်ချေသလျှင်ကတည်း။

၁၂၈။ လောကော လောကဋ္ဌံ။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော အမှုကို။
ပုတ္တကရံ၊ သားတည်းပြုလေမှုကား။ မာတာ၊ အမိပြုသည် မည်၏။
တထာ၊ ထိုအတူ။ သိဿပါပံ၊ တပည့်တည်း မကောင်းမှု ပြုမှုကား။
ဂရုကတာ၊ ဆရာပြုသည်မည်၏။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ရဋ္ဌကရံ၊
တိုင်းသူပြည်သားတည်း ပြုမှုကား။ ရာဇာ၊ မင်းပြုသည်မည်၏။
ရာဇပါပံ၊ မင်းတည်း မကောင်းမှုပြုမှုကား။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်
မကောင်းမှု ပြုသည်မည်၏။

၁၂၉။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ ကောဓံ၊ အမျက်မာန်
စောင် ကြီးလှသောသူကို။ အက္ကောဓေန၊ အမျက်နည်းသဖြင့်။ ဇိနော၊
အောင်ရာ၏။ အသာဓုံ၊ မတော်မမှန်သောသူကို။ သာဓုနာပိ၊ မိမိက
သူတော်ကောင်းလုပ်သဖြင့်လည်း။ ဇိနော၊ အောင်ရာ၏။ ကဒရိယဉ္ဇ၊
ဝန်တိုသောသူကိုလည်း။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇိနော၊ အောင်ရာ၏။
အလိက ဝါဒိနံ၊ စကားမမှန်သောသူကို။ သစ္စေန၊ အမှန်ဆိုသဖြင့်။
ဇိနော၊ အောင်ရာ၏။

၁၃၀။ လောကော လောကဋ္ဌံ။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။
အဒန္တံ၊ မယဉ်ကျေးသောသူကို။ ဒမနံ၊ ယဉ်ကျေးစေတတ်၏။ ဒါနံ၊
ပေးကမ်းခြင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထသာဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသောအကျိုးကို
ပြီးစေတတ်၏။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။
ပိယဝါစာယ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥနန္တမန္တံ၊
မိမိကလည်း သူ့အပေါ် မိုမောက်နိုင်ကုန်၏။ နမန္တံ၊ မိမိသို့လည်း
ရှိညွတ်ကုန်၏။

၁၃၁။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ သိနေဟဘောသန္တံ၊ ချစ်စေတတ်သောဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းကား။ ဒေါသနောသမံ၊ မုန်းစေတတ်သောဆေးတည်း။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းကား။ ယသဿိဘောသန္တံ၊ အခြံအရံများသောဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းကား။ ကပဏောသမံ၊ အထီးကျန်သော ဆေးတည်း။

၁၃၂။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော။ အပ္ပသာရာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမှ ကင်းကုန်သော သူတို့အား။ သာမဂ္ဂိယာ၊ ညီညွတ်သည်ရှိသော်။ ဇယံ၊ အောင်အပ်သောရန်ကို။ ဇယေ၊ အောင်နိုင်၏။ တိဏေန၊ မြက်ဖြင့်။ ယောတ္တံ၊ လွန်ကို။ ဝဋ္ဋတေ၊ ကျစ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုလွန်ဖြင့်။ နာဂေါပိ၊ ဆင်ပြောင်ကိုလည်း။ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့နိုင်သလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ သဟာယောပိ၊ ဗိုလ်ပါသူရဲ သဟဲအဖော် ပြည့်စုံညီညွတ်လျက်လည်း။ အသမတ္ထော၊ ရန်ကို မအောင်စွမ်းနိုင်သော မင်းကား။ တေဇော၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ကိံ၊ ကရိဿတိ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ နိဝါတေ၊ လေးထောင့်သော အရပ်၌။ ဇလိတော၊ ညှိအပ်သော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ ဥပသမ္မတိ၊ ငြိမ်းချေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၄။ ကာမဘောဂံ၊ ကာမစည်းစိမ်ကို။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သာမကံ၊ အတူ။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ န ဘုဉ္ဇေ၊ မခံစားရာ။ အာကပ္ပံ၊ အသွင်ကိုလည်းကောင်း။ ရသဘုတ္တိံဝါ၊ အရသာစားခြင်းကိုလည်းကောင်း။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပနံ၊ ပန်းပန်ခြင်း နဲ့သာထုံခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးအဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ အလင်္ကာရံ၊ တန်ဆာ ဆင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သဒိသံ၊ အတူ။ န ကရေ၊ မပြုရာ။

၁၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေ၊ ငါ၏။ သခါ၊ ခင်ပွန်းသည်။
န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေထုနော၊ ဂုဏ်ရည်တူသော
အပေါင်းအဖော်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒေသော၊ ဤမင်းကား။
မယှံ၊ ငါ၏။ သာမိကော၊ အရှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တော၊
စိတ်၌။ နိဋ္ဌံ၊ အပြီး၊ သုဌာပယေ၊ ကောင်းစွာထားရာ၏။

၁၃၆။ သေဝကော၊ မင်းခယောက်ျားသည်။ ရညော၊ မင်းအား။
အတိဒူရေ၊ အလွန်ဝေးသော အရပ်၌။ န ဘဇေ၊ မခစားရာ။
အစ္စာသန္နေ၊ အလွန်နီးသောအရပ်၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥပဝါတကေ၊
လေညာ၌။ န ဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥဇုကေ၊ ရှေးရှု၌။ န ဘဇေ၊
မခစားရာ။ အတိနိန္နေ စ၊ အလွန်နိမ့်သော အရပ်၌လည်း။ န ဘဇေ၊
မခစားရာ။ ဥစ္စ မာသနေ စ၊ မြင့်သောနေရာ၌လည်း။ န ဘဇေ၊
မခစားရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆ ဒေါသေ၊ ခြောက်ပါးသော
အပြစ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ အဂ္ဂိဝ၊ မီးကဲ့သို့။ သံယတော၊
စောင့်စည်းလျက်။ တိဋ္ဌေ၊ တည်ရာ၏။

၁၃၇။ သဗ္ဗညုတုလျော၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားနှင့်တူသော။
ဂုဏောပိ၊ ကျေးဇူးရှိသောသူ ဖြစ်လင့်ကစား။ အနိဿယော၊
မင်းတည်းဟူသော မှီရာ မရမှု။ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။
မဏိနာ၊ ပတ္တမြားသည်။ အနုဉ္ဇမပိ၊ အဖိုးအတိုင်းမသိ ထိုက်သော်
လည်း။ ဟေမံ၊ ရွှေကို။ နိဿာယ၊ မှီမှသာလျှင်။ သောဘတေ၊
တင့်တယ်၏။

ရာဇကဏ္ဍံ၊ မင်းကိုဆိုရာဖြစ်သော အခန်းသည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇။ ပက်ဏ္ဍက ကဏ္ဍ
အထွေထွေဆိုရာ အခန်း

၁၃၈။ ဣတ္ထိမိဿ၊ မိန်းမနှင့်နှီးနှောသော။ ဘိက္ခုမ္ပိ၊ ရဟန်း၌။
ကုတောသီလံ၊ အဘယ်မှာသီလရှိအံ့နည်း။ မံသ ဘက္ခေ၊ အသား
စားကြူးသောသူ၌။ ကုတော ဒယာ၊ အဘယ်မှာ သနားခြင်းရှိအံ့နည်း။
သုရာပါနေ၊ သေသောက်ကြူးသောသူ၌။ ကုတောသစ္စံ၊ အဘယ်မှာ
စကားမှန်အံ့နည်း။ မဟာလောဘေ၊ အလိုရမ္မက်ကြီးသောသူ၌။
ကုတောလန္ဓာ၊ အဘယ်မှာ အရှက်ရှိအံ့နည်း။ မဟာတန္ဓေ၊ အပျင်းကြီး
သော သူ၌။ ကုတောသိပ္ပံ၊ အဘယ်မှာ အတတ်တတ်အံ့နည်း။
မဟာကောဓေ၊ အမျက်ကြီးသောသူ၌။ ကုတောဓနံ၊ အဘယ်မှာ
ဥစ္စာရအံ့နည်း။

၁၃၉။ သုရာယောဂေါစ၊ သေသောက်ကြူးသောသူသည်လည်း
ကောင်း။ ဝိကာလောစ၊ အခါမဟုတ်သည်၌ သွားလေ့ရှိသောသူသည်
လည်းကောင်း၊ သမဇ္ဇစရဏဂံတောစ၊ သဘင်အသွားများသောသူသည်
လည်းကောင်း။ ခိဋ္ဌဓုတ္တောစ၊ ကြွေအန်အစရှိသော လောင်းတမ်းကစား
ကြူးသောသူသည်လည်းကောင်း။ ပါပမိတ္တောစ၊ မကောင်းသော
အဆွေခင်ပွန်းရှိသောသူသည်လည်းကောင်း။ အလသံ၊ ပျင်းရိဖင့်နွဲ့သော
သူသည်လည်းကောင်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်
တို့၏။ မုခံ၊ ပျက်စီးအံ့သော အကြောင်းတည်း။

၁၄၀။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ အဒိက္ခာ၊ မရှုဦးပဲ။ နဝတ္တဗ္ဗာ၊
မဆိုအပ်။ ရတ္တောစေ၊ ည၌လည်း။ အဝစနေန၊ မမေးဦးပဲ။
နဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။ ဘယာ၊ ဘေးမှ။ ဘိတော၊ ကြောက်သော။
ဝနစရိ၊ တောမှဆိုသည်။ ဝနေ၊ တော၌။ သဉ္ဇရတိယထာ၊
ရှေ့နောက်ရှုလျက် သွားသကဲ့သို့။ သဉ္ဇရတိ၊ ကျင့်အပ်၏။

၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ၊ အသက်ရှင်လျက်လည်း။ မတံ၊ သေသူဟူ၍။
ပဉ္စ၊ ငါးယောက်သောသူတို့ကို။ ဗျာသေန၊ ဗျာသဆရာသည်။
ပရိကိတ္တိတာ၊ ကြားအပ်ကုန်၏။ ဒက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသောသူ။
ဗျာဓိတော၊ အနာနှိပ်စက်သောသူ။ မုဋ္ဌော၊ မိုက်မဲသောသူ။ ဣဏဝါ၊
မြီများသောသူ၊ နိဿယသေဝကော၊ မင်းဝမ်းကိုယ်ကြပ် စားသောသူ။
ဣမေ၊ ဤသူတို့တည်း။

၁၄၂။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိတို့သဘောကား။ အနာဂတံ၊
မရောက်သေးသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။
ဒုရတော၊ အဝေးကလျှင်။ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏။ အာဂတံ၊
ရောက်ပြီး ရောက်ဆဲသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်မှုကား။
အဘိတော၊ မကြောက်မရွံ့တတ်သော သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။

၁၄၃။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဒ္ဒါလုကော၊ အအိပ်ကြူးသော
သူလည်းကောင်း။ ပမာဒေါစ၊ မေ့လျော့သောသူလည်းကောင်း။
သုခိတောစ၊ ချမ်းသာစွာ နေတတ်သောသူလည်းကောင်း။ ရောဂဝါ၊
အနာရှိသောသူလည်းကောင်း။ အလသော၊ ပျင်းသောသူလည်း
ကောင်း။ ဣစ္စန္တော၊ အလိုကြီးသောသူလည်းကောင်း။ ကမ္မာရာမောစ၊
အမှုသစ်၌ မွေ့လျော်သောသူလည်းကောင်း။ ဧတေသတ္တ၊ ဤခုနစ်
ယောက်သောသူတို့သည်။ သတ္ထဝဇ္ဇိတာ၊ ကျမ်းဂန်မှ ကင်းကုန်၏။

၁၄၄။ ဟေလာဘ၊ အို လာဘ်။ ဒုဂ္ဂတံ၊ သူ ဆင်းရဲသို့။ ဂစ္ဆ၊
သွားပါလေ။ လာဘော၊ လာဘ်များသောသူသည်။ လာဘေန၊
လာဘ်ဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ဟေပဇ္ဇန္တ၊ အို ပဇ္ဇန်နတ်။ ထလေ၊
ကြည်း၌။ ဝဿထ၊ ရွာလေကုန်။ အာပေါ၊ သမုဒ္ဒရာသည်။
အာပေန၊ ရေဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ဣဒံ ဓမ္မဇာတံ၊ ဤသဘော

တရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ္မပ္ပဓာနံ၊ ကံသာလျှင် ပဓာနတည်း။

၁၄၅။ လောကေ၊ လောက၌။ ကိစ္စေ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ ကတေ၊ ပြုပြီးသည်ရှိသော်။ ကတ္တာရံ၊ ပြုတတ်သောသူကို။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်။ န ဟိ သမုပေက္ခတေ၊ တဖန် မရှုမကြည့်တတ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ကိစ္စာနိ၊ အမှုတို့ကို။ သာဝသေသေန၊ အကြွင်းအားဖြင့်။ ကာရယေ၊ ပြုရာ၏။

၁၄၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟူလံ၊ လဲဝါသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထိုထက်။ စပလဇာတိကော၊ လျှပ်ပေါ်သော သူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဝုဗ္ဗမနော ဝါဒေါ၊ ဆရာ မိဘတို့၏ အဆုံးအမကို မခံသောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။

၁၄၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ပါသာဏဆတ္တံ၊ ကျောက်ထီး သည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ အာစိက္ခဏံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဝုဗ္ဗာနံ၊ ဆရာ မိဘတို့၏။ ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။

၁၄၈။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒက္ခိဏေဟတ္ထော၊ လက်ယာလက် ကား။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤလက်ယာလက်၌။ ကဏ္ဍိဋ္ဌကော၊ လက်သန်းကား။။ ကဏ္ဍ ယာနာနံ၊ နား၊ နှာခေါင်းတို့၏လည်းကောင်း။ အက္ခိနံ၊ မျက်စိတို့၏

လည်းကောင်း။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။ ဝါမဟတ္ထော၊ လက်ဝဲလက်
သည်ကား။ ပါဒဒါသော၊ ခြေတို့၏ ကျွန်မည်၏။

၁၄၉။ တဗ္ဗုလသ္မာ၊ ကွမ်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြစ်သော။
ပတ္တော၊ အရွက်၌။ ကုဝေရော၊ ကုဝေရနတ်သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။
ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ မူလမှိ၊ အရင်း၌။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။
ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ အဂ္ဂမှိစ၊ အဖျား၌လည်း။ ကာဠကဏ္ဍိ၊ ဒေဝမိစ္ဆာ
နတ်ယုတ်မာသည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဟာနိ၊
ထိုအရင်းအဖျားတို့ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဘုဉ္ဇေယျံ၊ စားငြားအံ့။
သိရိ ဧဝ၊ ကျက်သရေသည် သာလျှင်။ ပ ဝဗုတိ၊ ပွား၏။

၁၅၀။ ဗြဟ္မာ ဝ၊ ဗြဟ္မာသည်သာလျှင်။ သဗ္ဗုဏ္ဏရက္ခော၊
သင်ပုန်းကို စောင့်၏။ ဗိဿဏောစ၊ ဗိဿနိုးနတ်သည်လည်း။
အစ္စရက္ခော၊ ကမ္မလွေကို စောင့်၏။ တသ္မာ ဟိ =တသ္မာ ဧဝ၊
ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ သိပ္ပာရမ္ဘာ၊ အတတ်သင်သော သူတို့သည်။
တေ၊ ထိုဗြဟ္မာ၊ ဗိဿနိုးတို့ကို။ ပူဇေယန္တု၊ ပူဇော်စေကုန်သတည်း။
သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တံ နရံ၊ ထိုပူဇော်တတ်သောသူကို။ မာနေန္တိ၊
မြတ်နိုးတတ်ကုန်၏။

၁၅၁။ ဂေါဏာ၊ နွားတို့သည်။ သဗ္ဗဂီဟိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော
လူတို့အား။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပေါသကာ၊ မွေးကျွေး
ထားကုန်၏။ ဘောဂ ဒါယကာ၊ စည်းစိမ်ကို ပေးတတ်ကုန်၏။
တသ္မာ ဟိ=တသ္မာဧဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ မာတာပိတူဝ၊
အမိအဖကဲ့သို့။ တေ၊ ထိုနွားတို့ကို။ မာနယေ၊ မြတ်နိုးရာ၏။
သက္ကရေယျစ၊ အရိုအသေလည်း ပြုရာ၏။

၁၅၂။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဂေါမံသံ၊ နွားတို့၏
အသားကို။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ မာတုမံသံ၊

အမိ၏ အသားကိုသာလျှင်။ ခါဒယေ၊ စားသည်မည်ရာ၏။ တေသု၊
ထိုနားတို့သည်။ မတေသု၊ သေကုန်သည်ရှိသော်။ ဂိဇ္ဈာနံ၊ လင်းတ
တို့အား။ ဒဒေ၊ ပေးရာ၏။ သောတေစ၊ ရေအလျဉ်၌သော်လည်း။
ဝါဟယေ၊ မျှောရာ၏။

၁၅၃။ ဂုရု၊ ကြာသပတေးနေ့၌ ။သိပ္ပာရမ္ဘော၊ အတတ်ပညာ
စ၍သင်မှုကား။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးစီး၏။ ရဝိ၊ သောကြာစ၊ တနင်္ဂနွေနေ့
သောကြာနေ့၌ သင်မှုကား။ မဇ္ဈိမော၊ လျှစ်လျူရှိ၏။ ဗုဒ္ဓ၊ စန္ဒရော၊
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ တနင်္လာနေ့၌ သင်မှုကား။ နသိပ္ပော၊ အတတ်မတတ်ရာ။
သောရီ၊ အင်္ဂါစ၊ စနေနေ့၊ အင်္ဂါနေ့၌တည်း သင်မှုကား။ မရဏံ၊
သေရာ၏။

၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ၊ လဆန်းရှစ်ရက်၊ လဆုတ်ရှစ်ရက်နေ့၌
အတတ်ပညာ သင်မှုကား။ ဂုရုဟန္တိ၊ ဆရာကို သတ်သည်မည်၏။
စတုဒ္ဓသ၊ လဆန်း တဆယ့်လေးရက်၊ လဆုတ်တဆယ့်လေးရက်နေ့၌
အတတ်ပညာ သင်မှုကား။ သိသံဟန္တိ၊ တပည့်ကို သတ်သည်မည်၏။
ဒသသိပ္ပံ၊ လဆန်းဆယ်ရက်၊ လဆုတ်ဆယ်ရက်နေ့၌ အတတ်ပညာ
သင်မှုကား။ သိပ္ပံဟန္တိ၊ အတတ်ကို သတ်သည်မည်၏။ ပုဏ္ဏမိ၊
လပြည့်နေ့၌ အတတ်ပညာသင်မှုကား။ မဟာတာပိတာဟန္တိ၊ အမိ
အဖကို သတ်သည်မည်၏။

၁၅၅။ လောကေ၊ လောက၌။ သိပ္ပာရမ္ဘော၊ အတတ်ပညာ
သင်သောသူသည်။ သတ္တ၊ လဆန်းခုနစ်ရက်၊ လဆုတ် ခုနစ်ရက်၌။
နာဠိကံ၊ အုန်းသီးကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ နဝမံ၊ ကိုးရက်မြောက်၌ ။
လာဗုံ၊ အိမ်မှူးကို။ တထာ၊ ထိုအတူ။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ ဒွါဒသ၊
တစ်ဆယ့်နှစ်ရက်မြောက်၌။ ပြိန္နံ၊ ကင်းပိန်ကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။
တြိ၊ သုံးရက်မြောက်၌။ မိနံ၊ ဟင်းမျိုးကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။

ဘုဉ္ဇေ၊ စားမိငြားအံ့။ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်။ ဝိနဿတိ၊ ပျောက်၏။

၁၅၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ကုလအတ္ထံ၊ အမျိုး၏ အကျိုးငှာ။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်သောသူကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ ဂါမအတ္ထံ၊ ရွာ၏အကျိုးငှာ။ ကုလံ၊ အမျိုးကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ ဇနပဒအတ္ထံ၊ ဇနပုဒ်၏အကျိုးငှာ။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ အတ္တတ္ထံ၊ မိမိ၏အကျိုးငှာ။ ပထဝီ၊ မြေအလုံးကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။

၁၅၇။ လောကေ၊ လောက၌။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည် လည်းကောင်း။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်လည်းကောင်း။ ဂဇော၊ ဆင်သည်လည်းကောင်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဒေသံ၊ အကျိုးမရှိသောအရပ်ကို။ ဩသဇ္ဇေ၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ကာကော၊ ကျီးလည်းကောင်း။ ကာပုရိသော၊ ယုတ်မာသော ယောက်ျား လည်းကောင်း။ မိဂေါ၊ သမင်လည်းကောင်း။ ဣမေ၊ ဤသတ္တဝါ တို့သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထို မိမိကျင်လည်ရာအရပ်၌သာလျှင်။ နိဓနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၅၈။ ယမိပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ နမာနော၊ မြတ်နိုးခြင်း မရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစဗန္ဓဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမရှိ။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော။ နစဝိဇ္ဇာဂါဟော၊ အတတ်ပညာ သင်စိမ့်သောသူလည်းမရှိ။ အတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝသနံ၊ နေခြင်းကို။ နကရေ၊ မပြုရာ။

၁၅၉။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသဘောကား။ ဧကေန ပါဒေန၊ လှမ်းသော ခြေတစ်ဘက်နှင့်တူသော အရပ်သစ်ကို မျှော်တင်းသော စိတ်ဖြင့်။ စရတိ၊ သွား၏။ ဧကေန ပါဒေန၊ ရပ်သောခြေတစ်ဘက် နှင့်တူသော အရပ်ဟောင်းကို မခွာသောစိတ်ဖြင့်။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ပရံ ဌာနံ၊ အရပ်သစ်ကို။ အနိသမ္ဗ၊ မစူးစမ်းပဲ။ ပုဗ္ဗမာလယံ၊ နေရပ်

ဟောင်းကို။ န ဇဟော၊ မစွန့်တည့်ရာ။

၁၆၀။ လောကော၊ လောက၌။ နေဓည ပယောဂေသု၊ ဥစ္စာစပါး ရောင်းဝယ်သောအခါတို့၌လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဝိဒျာဂမေသုစ၊ အတတ်သင်သော အခါတို့၌လည်းကောင်း။ ဒူတေသု၊ တမန်အစေအပါးခံသော အခါတို့၌လည်းကောင်း။ အပစာရေသု၊ မေထုန်မှီဝဲသောအခါတို့၌လည်းကောင်း။ တဒါတေသု ကာလေသု၊ ထိုအခါတို့၌။ လဇ္ဇာ၊ အရှက်အကြောက်ကို။ စဇ္ဇာ စွန့်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၁။ ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ အာဟာရော၊ အစာစားခြင်းကား။ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့ထက်။ ခွိ ဂုဏော၊ နှစ်ဆလွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓိစာပိ၊ ပညာသည်လည်း။ စတုဂ္ဂုဏော၊ လေးဆလွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ဝါယာမော၊ လုံ့လကား။ ဆဂ္ဂုဏော၊ ခြောက်ဆလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမောတု၊ ကာမဂုဏ်ကို တပ်မက်ခြင်းကား။ အဋ္ဌဂုဏော၊ ရှစ်ဆလွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၁၆၂။ လောကော၊ လောက၌။ ဥဇ္ဈ၊ ကြံသည်။ အဂ္ဂတော၊ အဖျားမှ။ ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပဗ္ဗေ ပဗ္ဗေ။ အဆစ်တိုင်း အဆစ်တိုင်း။ ဝိသေသရသဝါ၊ လွန်သောထူးသော အရသာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုမေတ္တိကော၊ ခင်ပွန်းကောင်းဖြစ်သော။ သာဓု၊ သူတော်သူမြတ်သည်လည်း။ တထာ၊ ထိုကြံ၏အဖျားမှ အရင်းတိုင် အောင် လွန်၍ လွန်၍ ချိုသည်နှင့်တူ၏။ ဒုဇ္ဇနော၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းကား။ ဝိပရိတောဝ၊ အရင်း အစသာချို၍ အဖျားတိုင် လတ်သော် မချိုသောကြံ၏သဘောနှင့်တူ၏။

၁၆၃။ ကဿကော၊ လယ်လုပ်သောသူလည်းကောင်း။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်လည်းကောင်း။ အမစ္စော၊ အမတ်လည်းကောင်း။

သုတ သီလဝါ၊ အကြားအမြင် သီတင်းသီလနှင့် ပြည့်စုံသော။
သမဏော၊ ရဟန်းလည်းကောင်း။ တေသု၊ ထိုလေးပါးတို့သည်။
ဝိပုလဇာတေသု၊ ပြန့်ပြောစွာဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ရဋ္ဌံပိ၊ တိုင်းနိုင်ငံသော်
လည်း။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ၊ မသရဇ္ဈာယ်သောသူအား။ မန္တ၊
ပညာသည်။ မလာ၊ ပျက်၏။ အနဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လဝီရိယမရှိသော
သူ၏။ ဃရာ၊ အိမ်သည်။ မလာ၊ ညစ်နွမ်းပျက်စီး၏။ ဝဏ္ဏဿ၊
အဆင်းလှသောသူအား။ ကောသဇ္ဇံ၊ ပျင်းရိခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်
အကြေးတည်း။ ရက္ခတော၊ ဣန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်သော ရဟန်းအား။
ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။

၁၆၅။ လောကော၊ လောက၌။ ဟိနာနံ၊ ချို့သောလုံ့လ
ရှိကုန်သော။ ဇနာနံ၊ လူတို့၏။ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝိရာနံဝ၊
ကြီးသောလုံ့လရှိကုန်သော သူတို့၏သာလျှင်။ သန္တကတ္တံ၊ ဥစ္စာ၏
အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတေ၊ ရောက်တတ်၏။ ဟိနာဇနာ၊ ယုတ်မာသော
သူတို့သည်။ ပုဗ္ဗကမ္မပ္ပဓာနာတိ၊ ရှေးကံသာ ပဓာန ဟူ၍။ ဝဒန္တံ၊
ဆိုကုန်သလျှင်တည်း။

၁၆၆။ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နဝဒန္တံ၊
မဆိုကုန်။ သဗ္ဗကမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုကိစ္စတို့ကို။ ပါယမိံသု၊
လုံ့လပြုကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ စေ၊ အကယ်၍။ တံ ကမ္မံ၊
ထိုအမှုသည်။ နသိဇ္ဈတိ၊ မပြီးခဲ့အံ့။ အဖလံ ဧဝံ၊ ရည်တိုင်း
အကျိုးမဖြစ်ရုံသည်သာလျှင်ကတည်း။ ကိံဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ်
ရှိအံ့နည်း။

၁၆၇။ ယော နရော၊ အကြင်ယောက်ျား၊ မိန်းမသည်။ နိစ
ကုလံ၊ နိမ့်သောအမျိုး၌လည်းဖြစ်၏။ နိပ္ပညဝါ၊ နှုတ်ပညာ လက်ပညာ

အတတ်လည်းမရှိ။ နိ ရှပ်၊ အရပ်အရည်လည်း မတင့်တယ်။ နိဖလံ
သမံ၊ အစွမ်းအားလည်းမရှိ။ တထာပိ၊ ထိုသို့ အပြစ်ထင်သော်လည်း။
ဣမံ ကာလံ၊ ဤကာလကား။ ဆုတ္တကာလံ၊ ကာလဆုတ်တည်း။
ဓနမေဝ၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင်။ ဝိသေသကံ၊ အထူးပြုသော
ကာလတည်း။

ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍံ၊ အထွေထွေကို ဆိုရာဖြစ်သော ခန်းကား။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

နိဂုံးစကား

ပဏ္ဍိတော သုဇနော ကဏ္ဍော၊
ဒုဇနော မိတ္တ ဣတ္ထိ စ။
ရာဇ ပကိဏ္ဍကော စာတိ၊
သတ္တကဏ္ဍ ဝဘူသိနော။
စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိနာ ယံ၊
သောမိသော ကာသိကေ သတေ။
ဆနောတျ ဒုတိယာ သဋ္ဌေ၊
ကာဠသတ္တမ အာဒိဟေ။

ပဏ္ဍိတောကဏ္ဍော၊ ပညာရှိကိုဆိုရာ အပိုင်းလည်းကောင်း။
သုဇနော ကဏ္ဍော၊ သူတော်ကောင်းကိုဆိုရာ အပိုင်းလည်းကောင်း။
ဒုဇနော၊ သူယုတ်ကိုဆိုရာအပိုင်းလည်းကောင်း။ မိတ္တ၊ ဣတ္ထိစ၊
အဆွေခင်ပွန်းကိုဆိုရာအပိုင်း၊ မိန်းမကို ဆိုရာအပိုင်းလည်းကောင်း။
ရာဇ၊ ပကိဏ္ဍကောစ၊ မင်းကိုဆိုရာ အပိုင်း၊ အထွေထွေသော
စကားကို ဆိုရာ အပိုင်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တကဏ္ဍ

ဝိဘူသိနော၊ ခုနစ်ပိုင်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော လောကနီတိ ကျမ်း၏။ စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိနာ၊ “စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိသဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိ ရာဇဂုရု” အမည်တော်ရှိသော မဟာအောင်မြေဘုံစံ အုတ်ကျောင်း ဆရာတော်သည်။ သောဓိတော၊ သုတ်သင်အပ်သော။ အယံ လောကနီတိ နိဿယော၊ ဤလောကနီတိ နိဿယသည်။ ကာသိကေသတေဆနောတျ၊ ၁၁၉၆-ခု။ ဒုတိယာသဋ္ဌေ၊ ဒုတိယ ဝါဆိုလ၌။ ကာဠသတ္တမအာဒိဟေ၊ လပြည့်ကျော် ခုနစ်ရက် တနင်္ဂနွေ နေ့၌။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

လောကနီတိ ပါဠိအနက် ပြီး၏။

ပရိဝံကြီး (၁၁)သုတ်အကျိုးအာနိသင်များ

- ၁။ မင်္ဂလာသုတ် လိုက်နာကျင့်သုံးပါလျှင် ရန်သူတို့အပေါ် မိမိက အောင်နိုင်ခြင်း။ အရပ်ဒေသတိုင်း၌ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်း။
- ၂။ ရတနာသုတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းဖြင့် ရောဂါဘေး၊ ဘီလူးဘေး၊ ငတ်မွက်ခေါင်းပါးဘေးတို့မှ ကင်း လွတ်နိုင်ခြင်း။
- ၃။ မေတ္တာသုတ် ရွတ်ဖတ်လိုက်နာခြင်းဖြင့် ဘီလူးသရဲစသော မကောင်းဆိုးဝါးတို့က ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံ ကို မပြနိုင်ခြင်း၊ ချမ်းသာစွာအိပ်ရ၊ နိုးရခြင်း စသော အကျိုး ၁၁ ပါးကို ရရှိနိုင်ခြင်း။
- ၄။ ဇန္တုသုတ် ရွတ်ဖတ်ပွားများလျှင် သတ္တဝါအားလုံးတို့၏ ပြင်းထန်သောအဆိပ်နှင့် ဘေးရန်အမျိုးမျိုးတို့ကို ပပျောက်စေနိုင်ခြင်း။
- ၅။ မောရပရိတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းဖြင့် မင်းဘေးစသော ဘေးရန်အပေါင်းမှ လွတ်ကင်းနိုင်ခြင်း။

- ၆။ ဝဋ္ဋပရိတ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် မီးမလောင်နိုင်ခြင်း၊
မီးဘေးမှ ကင်းလွတ်နိုင်ခြင်း။
- ၇။ ဓဇဂ္ဂသုတ် စိတ်ထဲ၌ ဆင်ခြင်အောက်မေ့ရုံမျှဖြင့် ကောင်း
ကင်၌ မြေပြင်အလား ရပ်တည်နိုင်ခြင်း၊ ထိတ်
လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်းမှ ကင်းလွတ်နိုင်ခြင်း။
- ၈။ အာဇာနည်သုတ်ပွားများ ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် နတ်ကြမ်း၊
ဘီလူးကြမ်းတို့က မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်နိုင်ခြင်း။
- ၉။ အင်္ဂုလိမာလပရိတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းဖြင့် ကိုယ်ကန်ဆောင်
မိခင်များ လွယ်ကူစွာ သားဖွားနိုင်ခြင်း၊
မိခင်ရော ကလေးပါ ကျန်းမာချမ်းသာခြင်း။
- ၁၀။ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းဖြင့် နာမကျန်းဖြစ်၍
ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်သူကို ဆင်းရဲမှ လွတ်ကင်း
စေခြင်း၊ မာရ်စစ်သည်ကို နှိပ်နင်းချေဖျက်နိုင်
ခြင်း၊ သံသရာမှ လွတ်မြောက်နိုင်ခြင်း၊ ဇာတိ၊
ဇရာ မရဏဘေးတို့မှလွတ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့
မျက်မှောက်ပြုနိုင်ခြင်း။
- ၁၁။ ပုဗ္ဗဏှသုတ် ပွားများရွတ်ဖတ်ပါက မကောင်းသော အတိတ်၊
နိမိတ်များ၊ မကောင်းသော အမင်္ဂလာဟူသမျှ၊
ငှက်ဆိုးသံ၊ ပါပဂြိုဟ်၊ မကောင်းသော အိပ်မက်
ဆိုးများ ပျောက်ကင်းနိုင်ခြင်း အစရှိသော
အကျိုးအာနိသင်များကို အသီးသီး ရရှိနိုင်ပါ
သည်။

ပရိတ် (၁၁) သုတ် အခါအလိုက် ရွတ်ဖတ်ရန်

- ၁။ မင်္ဂလာကျက်သရေ၊ တိုးပါစေ၊ ရွတ်လေမင်္ဂလာသုတ်။
- ၂။ ကပ်ကြီးသုံးဝ၊ လွတ်လိုက၊ ရွတ်ကြ ရတနသုတ်။
- ၃။ နတ်များလှည့်စား၊ ပျောက်လိုငြား၊ ရွတ်ပွားမေတ္တာသုတ်။
- ၄။ အဆိပ်သတ္တဝါ၊ ကင်းစေရာ၊ ရွတ်ပါခန္ဓာသုတ်။
- ၅။ ရာဇဝတ်ဘေး၊ ကင်းလွတ်ရေး၊ ရွတ်ပေးမောရသုတ်။
- ၆။ မီးဘေးမှန်သမျှ၊ လွတ်လိုက၊ ရွတ်ကြဝဋ္ဋသုတ်။
- ၇။ စစ်မက်ဘေးရန်၊ လွတ်လိုပြန်၊ ရွတ်အံ့ဇေယျသုတ်။
- ၈။ သဘက်ဘီလူး၊ အမှောင့်ပူး၊ ရွတ်ဦးအာဠာနာဠိယသုတ်။
- ၉။ မီးဖွားလိုဘိ၊ အင်္ဂုလိ၊ ရွတ်ဘိပရိတ်သုတ်။
- ၁၀။ ကိုးဆယ့်ခြောက်ဝ၊ လွတ်လိုက၊ ရွတ်ကြဗောဇ္ဈင်သုတ်။
- ၁၁။ ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်း၊ လွတ်တုံလျှင်း၊ ရွတ်ခြင်းပုဗ္ဗဏှသုတ်။
- * ပရိတ်တော်ကြီး၊ သိဒ္ဓိပြီး၊ ရွတ်နည်းမှန်မှန်လုပ်။
- * ရွတ်နည်းမှန်လျှင်၊ တန်ခိုးထင်၊ ကျိုးလျှင် အမြဲဟုတ်။

ပရိတ်တော်နေ့အလိုက်ရွတ်ဖတ်ရန်

- ၁။ တနင်္ဂနွေနေ့ သမန္တာမှ မင်္ဂလာသုတ်အထိ ရွတ်ဖတ်ရန်။
- ၂။ တနင်္လာနေ့ ရတနသုတ် ရွတ်ဖတ်ရန်။
- ၃။ အင်္ဂါနေ့ မေတ္တာသုတ်နှင့် ခန္ဓာသုတ် ရွတ်ဖတ်ရန်။
- ၄။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မောရသုတ်နှင့် ဝဋ္ဋသုတ်ရွတ်ဖတ်ရန်။
- ၅။ ကြာသပတေးနေ့ ဇေယျသုတ် ရွတ်ဖတ်ရန်။
- ၆။ သောကြာနေ့ အာဠာနာဠိယသုတ် ရွတ်ဖတ်ရန်။
- ၇။ စနေနေ့ အင်္ဂုလိမာလာသုတ်၊ ဗောဇ္ဈင်သုတ်နှင့် ပုဗ္ဗဏှသုတ်တို့ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရန်။

ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ် သမိုင်းအကျဉ်း

မင်္ဂလာသုတ်သမိုင်း

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားမပွင့်မီက လူအများတို့သည် အနှစ်သာရ ရှိသော စကားမျိုးကို မကြားဖူးကြချေ။ သတ္တဝါတို့ ကြီးပွားကြောင်း တရား “မင်္ဂလာ” ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို မသိနိုင်ကြ၍ ပြဿနာဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ကောင်းတာမြင်ရတာ မင်္ဂလာ၊ ကောင်းတာကြားရတာ မင်္ဂလာ၊ ကောင်းတာနဲ့ တွေ့ထိရတာ မင်္ဂလာဟု ထင်မိထင်ရာ ပြောဆို ငြင်းခုံနေကြသည်မှာ ၁၂ နှစ်တိုင်ကြာခဲ့၏။ အဖြေမှန်မသိကြရသဖြင့် ဘုရားရှင် ပွင့်လာသောအခါ သိကြားမင်း စေခိုင်းချက်အရ မထင်ရှား သော နတ်တစ်ပါးက သာဝတ္ထိပြည်ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်း သုံးတော်မူသော ဘုရားရှင်ကို သန်းကောင်ယံ၌ လျှောက်ထား၍ မြတ်ဘုရား ဖြေရှင်းဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။ (ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိနှင့် သုတ္တနိပါတပါဠိ)

ရတနသုတ်သမိုင်း

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော် အခါက ဝေသာလီ ပြည်တွင် အငတ်ဘေး၊ အနာရောဂါဘေး၊ ဘီလူးဖမ်းစားခြင်းဘေး ဘေးကြီးသုံးပါး ဆိုက်ရောက်ခဲ့သည်။ လူအများသေကျေပျက်စီးကြ ရသည်။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဘေးကြီးသုံးပါးမှ လွတ်ကင်းစေရန် ရတနသုတ် ပရိတ်တော်ကို အရှင်အာနန္ဒာအား သင်ကြားရွတ်ဖတ်စေသောအခါ

ထိုဘေးဆိုးကြီးတို့မှ လွတ်ကင်းငြိမ်းအေးသွားသည်။ (ခုဒ္ဒကပါဌနှင့် သုတ္တနိပါတ်)

မေတ္တာသုတ်သမိုင်း

တောအုပ်တွင်း၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားအားထုတ်နေကြသော ရဟန်းငါးရာတို့သည် ရုက္ခစိုးနတ်တို့၏ ခြောက်လှန့်ခြင်းကြောင့် တရားနှလုံးမသွင်းနိုင်ဖြစ်ကာ ဘုရားရှင်ထံ ပြန်ကြရသည်။ ဘုရားရှင်က မေတ္တာလက်နက်ကိုပေး၍ ထိုတောအုပ်သို့ တဖန်ပြန်သွားစေ၏။ ရဟန်းတို့၏ မေတ္တာဓာတ်ကြောင့် နတ်များက ချစ်ခင်ကာ ခြောက်လှန့်ခြင်း မပြုတော့၍ ချမ်းသာစွာ တရားအားထုတ်ကာ အာသဝေါကုန်ခန်း ရဟန္တာများ ဖြစ်သွားလေသည်။ (ခုဒ္ဒကပါဌ၊ သုတ္တနိပါတ်နှင့် ဓမ္မပဒ)

ဓန္ဓသုတ်သမိုင်း

မြတ်စွာဘုရား သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ရဟန်းတစ်ပါး မြွေကိုက်သေဆုံးသည်ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားက အဆိပ်ရှိ သတ္တဝါများဘေးရန်မှ ကင်းစေရန် ဓန္ဓသုတ်ကိုဟောကြားတော်မူသည်။

(ဓန္ဓသုတ်၊ စူဠဝါနှင့် အင်္ဂုတ္တိုရ်)

မောရသုတ်သမိုင်း

ဂေါတမဘုရားအလောင်း ဥဒေါင်းမင်းဖြစ်စဉ်က ဟိမဝန္တာ၌ နေထိုင်လျက် အိပ်တန်းဆင်းချိန်တွင် “ဥဒေတယံ” ဂါထာကိုရွတ်၍ အိပ်တန်း တက်ချိန်တွင် “အပေတယံ” ဂါထာကို ရွတ်အံသောကြောင့်

မုဆိုး ၇ ဆက် (အနှစ် ၇၀၀) တိုင် ဖမ်းယူမရရှိခဲ့လေသည်။ ဘုရား
ဖြစ်သေးအခါ ထိုမောရသုတ် ပရိတ်တော်ကို တပည့်သာဝကတို့အား
ပြန်လည်ဟောကြားတော်မူလေသည်။ (ဒုကနိပါတ်မောရဇာတ်)

ဝဋ္ဋသုတ်သမိုင်း

အခါတစ်ပါး မြတ်စွာဘုရားသည် မဂဓတိုင်း ရွာငယ်တစ်ခုမှ
နောက်ပါသံဃာများနှင့်အတူ ဆွမ်းခံပြန်လာရာ တောမီးလောင်မြိုက်
ခြင်းနှင့် ကြုံတွေ့ရလေသည်။ ထိုအခိုက်တောမီးကြီး ရုတ်တရက်
ငြိမ်းသွားသဖြင့် ရဟန်းတို့က ဘုရားရှင်အား ချီးကျူးမဆုံးရှိကြရာ
မြတ်စွာဘုရားက နုစဉ်အခါ ငုံးမင်း၏သစ္စာစကားကြောင့် မီးငြိမ်းရ
ကြောင်း ငုံးမင်းဇာတ်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။ (ဒုကနိပါတ်
ဝဋ္ဋသုတ်နှင့် စရိယပိဋက)

ဇေဂ္ဂသုတ်သမိုင်း

ရှေးအခါက သိကြားမင်း၏ နတ်စစ်သည်များနှင့် အသုရာစစ်
သည်တို့ စစ်ပွဲကြီး ဆင်နွှဲခဲ့ပုံကို နောက်ခံထား၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား
အားထုတ်နေကြသော ရဟန်းတို့ ကြောက်စိတ်ဖြစ်ပေါ်မလာအောင်
ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်၊ သံဃာ့ဂုဏ်တို့ကို အောက်မေ့ကြစေရန်
ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။ (သက္ကသံယုတ်)

အာဇာနည်ယသုတ်သမိုင်း

အာဇာနည်မြို့၌ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့
စည်းဝေး၍ ဝိပဿီစသော ဘုရား ၇ ဆူကို အကြောင်းပြုပြီး
“အာဇာနည်ယပရိတ်”ကို စီကုံးဖွဲ့ဆိုကြသည်။ နတ်ကြမ်း၊ ဘီလူး

ကြမ်းတို့သည်ရတနာသုံးပါး၌ သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့အား နှိပ်စက်ခြင်း၊ နှောင့်ယှက်ခြင်း မပြုလုပ်နိုင်စေရန် ဘုရားရှင်နှင့် နတ်မင်းကြီးတို့၏ ဓမ္မစက်၊ အာဏာစက်ကို ထည့်သွင်းသီကုံးထားသည်။ (ပါထိကဝဂ်)

အင်္ဂုလိမာလသုတ်သမိုင်း

အင်္ဂုလိမာလမထေရ်ကြီး ဆွမ်းခံသွားရင်း မီးမဖွားနိုင်သော ကိုယ်ဝန်သည်မတစ်ဦးကိုတွေ့၍ ကရုဏာစိတ်ဖြစ်ကာ မြတ်စွာဘုရားထံသွား၍ လျှောက်ထားလေ၏။ မြတ်စွာဘုရား ညွှန်ကြားတော်မူသည့်အတိုင်း အမျိုးသမီးရှိရာသို့သွားပြီး “အင်္ဂုလိမာလပရိတ်” ကို ရွတ်ဆိုကာ သစ္စာပြုသောခဏ၌ ကိုယ်ဝန်ကို လွယ်ကူစွာ ဖွားမြင်နိုင်လေသည်။ (မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ)

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်သမိုင်း

မြတ်စွာဘုရား ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ နေတော်မူစဉ် ပိပ္ပလိ လိုဏ်ဂူ၌နေသောရှင်မဟာကဿပမထေရ် မကျန်းမမာဖြစ်၍ ဗောဇ္ဈင်္ဂတရားကိုဟောတော်မူသည်။ ကဿပ ဗောဇ္ဈင်္ဂမည်၏။ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်၌ ပထမဂိလာနသုတ် အမည်ဖြင့် ဟောထားသည်။

မြတ်စွာဘုရား ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ နေတော်မူစဉ် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌နေသော ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ် မကျန်းမာ၍ ဘုရားရှင် ဗောဇ္ဈင်္ဂတရားကို ဟောတော်မူသည်။ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်၌ ဒုတိယဂိလာနသုတ်အမည်ဖြင့် ဟောထားသည်။

မြတ်စွာဘုရား ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ နေတော်မူစဉ် မမာမကျန်းဖြစ်၍ စုန္ဒမထေရ်ကို ဗောဇ္ဈင်္ဂတရားဟောစေ၍ ကိုယ်တော်တိုင်

နာယူတော်မူသည်။ မဟာဝဂ္ဂသုတ်၌ တတိယဂိလာနသုတ် အမည်ဖြင့် ဟောထားသည်။

ကိုယ်တော်မြတ် သုံးပါးလုံး ဤဗောဇ္ဈင် တရားတော်ကို နာယူပြီး ဝေဒနာမှပျောက်ကင်း ထမြောက်တော်မူကြသည်။ မူရင်း ပါဠိတော်၌ စုဏ္ဏိယအဖြစ် ဟောထားသည်ကို ရှေးပညာရှိတို့က ဂါထာဗန္ဓစီကုံး၍ ဗောဇ္ဈင်သုတ်အဖြစ် ပရိတ်ပါဠိ၌ လည်းသွင်းထားသည်။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်သမိုင်း

ပုဗ္ဗဏှဟူသည် နံနက် ချိန်ခါကို ဆိုပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားက အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိ ပုဗ္ဗဏှသုတ်၌ကောင်းသော နံနက်ခင်းအဖြစ် “ကာယ၊ ဝစီ၊ မနော သုစရိက်သုံးပါးနှင့်အညီ ကျင့်ကြံနေထိုင်သူတို့အဖို့ ကောင်းသောနံနက်ခင်းမည်၏” ဟု ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။ (အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိ)

ပရိတ်ရွတ်သူအင်္ဂါသုံးပါးဟူသည်

- ၁။ ပါဠိသဒ္ဒါမှန်ကန်စွာ ရွတ်ဆိုတတ်ခြင်း၊
- ၂။ ပရိတ်တော်၏အနက်ဓိပ္ပာယ်သိခြင်း
- ၃။ လာဘ်ကိုမငဲ့ဘဲ မေတ္တာရှေ့ထား၍ ရွတ်ဆိုခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ပရိတ်နာသ အင်္ဂါ ၃ ပါးဟူသည်

- ၁။ ပဉ္စာနန္တရိယကံ မထိုက်ခြင်း (ကမ္မန္တရာယ်မရှိရ)
- ၂။ နိယတ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မဟုတ်ခြင်း (ကိလေသန္တရာယ် မရှိရ)
- ၃။ ပရိတ်အာနိသင်ကို ယုံကြည်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

၇၊ ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

နတ်ပင့်နှင့် တိုက်တွန်းချက်

- ၁။ သမန္တာ စက္က ဝါဠေသု၊ အတြာ ဂစ္ဆန္တုဒေဝတာ။
သဒ္ဓမ္မံ မုနိ ရာဇဿ၊ သုဏန္တု သဂ္ဂ မောက္ခဒံ။
၂။ ဓမ္မဿဝန ကာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တာ။

ဘုရားရှိခိုး

- ၃။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

တဖန် နတ်ပင့်

- ၄။ ယေ သန္တာ သန္တစိတ္တာ၊ တိသရဏ သရဏာ၊
ဧတ္ထ လောကန္တရေ ဝါ။
ဘုမ္မာ ဘုမ္မာ စ ဒေဝါ၊ ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏ၊
ဗျာဝဋ္ဋာ သဗ္ဗကာလံ။
ဧတေ အာယန္တု ဒေဝါ ဝရ ကနက မယေ၊
မေရ ရာဇေ ဝသန္တော။
သန္တော သန္တောသ ဟေတု၊ မုနိ ဝရ ဝစနံ၊
သောတု မဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။

အမျှဝေနှင့် တိုက်တွန်းချက်

- ၅။ သဗ္ဗေသု စက္ကဝါဠေသု၊ ယက္ခာ ဒေဝါ စ ဗြဟ္မနော။
ယံ အမေဟိ ကတံ ပုညံ၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ သာဓကံ။
- ၆။ သဗ္ဗေ တံ အနုမောဒိတွာ၊ သမဂ္ဂါ သာသနေ ရတာ။
ပမာဒ ရဟိတာ ဟောန္တု၊ အာရက္ခာသု ဝိသေသတော။
- ၇။ သာသနဿ စ လောကဿ၊ ဝုဗ္ဗိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
သာသနမ္ပိ စ လောကဉ္စ၊ ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။
- ၈။ သဒ္ဓိံ ဟောန္တု သုခိ သဗ္ဗေ၊ ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော။
အနိဃာ သုမနာ ဟောန္တု၊ သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။
- ၉။ ရာဇတော ဝါ စောရတော ဝါ၊
မနုဿတော ဝါ အမနုဿတောဝါ၊
အဂ္ဂိတော ဝါ ဥဒကတော ဝါ၊
ပိဿာစတော ဝါ ခါဏုကတော ဝါ၊
ကဏုကတော ဝါ နက္ခတ္တတော ဝါ၊
ဇနပဒရောဂတော ဝါ အသဒ္ဓမ္မတော ဝါ။
အသန္တိဋ္ဌိတော ဝါ အသပ္ပုရိသတော ဝါ၊
စဏှ ဟတ္ထိ အဿ မိဂ ဂေါဏ ကုက္ကုရ အဟိ ဝိစ္ဆိကာ၊
မဏိ သပ္ပ ဒိပိ အစ္ဆ တရစ္ဆ သူကရ မဟိံသ၊
ယက္ခ ရက္ခသာ ဒိဟိ။
နာနာ ဘယတောဝါ နာနာ ရောဂတော ဝါ၊
နာနာဥပဒ္ဒဝတော ဝါ အာရက္ခံ ဂဏုန္တု။

၁။ မင်္ဂလသုတ်

- ၁၀။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ စိန္တယိံ သု သဒေဝကာ။
 သောတ္တာနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတ္တိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။
- ၁၁။ ဒေသိတံ ဒေဝ ဒေဝေန၊ သဗ္ဗ ပါပ ဝိနာသနံ။
 သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၁၂။ ဧဝံ ဧမ သုတံ-
 ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ၊
 ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။
 အထ ခေါ အညတရာဒေဝတာ၊
 အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တ ဝဏ္ဏာ၊
 ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ ဩဘာသေတွာ။
 ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ၊
 ဥပသင်္ကမိတွာ- ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ
 ကေမန္တံ အဋ္ဌာသိ။
 ကေမန္တံ ဌိတာ ခေါ သာ ဒေဝကာ
 ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။
- ၁၃။ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာ စ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယု။
 အာကင်္ခမာနာ သောတ္တာနံ၊ ဗြဟ္မဟိ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၄။ အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။
 ပူဇာ စ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၅။ ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ၊ ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာ။
 အတ္တ သမ္မာ ပဏိဓိစ၊ ဧဟံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

- ၁၆။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယော စ သုသိက္ခိတော။
သုဘာသိတာ စ ယာ ဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၇။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။
အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၈။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ စ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၉။ အာရတိံ ဝိရတိံ ပါပါ၊ မဇ္ဇပါနာ စ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါစ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၂၀။ ဂါရဝေါ စ နိဝါတော စ၊ သန္တုဋ္ဌိံ စ ကတညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၂၁။ ခန္တိံ စ သောဝစဿတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မသာကတ္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၂၂။ တပေါ စ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယ သစ္စာန ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာန သစ္စိကိရိယာ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၂၃။ ဖုဋ္ဌဿ လောက ဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္မတိ။
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၂၄။ ဧတာဒိသာနိ ကတွာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထသောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဝံ တေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

မင်္ဂလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၂။ ရတနသုတ္တ

ပရိတ်ရွတ်ဖတ်သူ၏ အစီအစဉ်

၂၅။ ပဏိဓာနတော ပဋ္ဌာယ တထာဂတဿ ဒဿ ပါရမိယော
 ဒဿ ဥပပါရမိယော၊ ဒဿ ပရမတ္ထ ပါရမိယော တိ၊
 သမတိံသ ပါရမိယော၊ ပဉ္စ မဟာ ပရိစ္စာဂေ၊
 လောကတ္ထ စရိယံ ဉာတတ္ထစရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထ စရိယန္တိ၊
 တိဿော စရိယာယော ပစ္ဆိမ ဘဝေ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိ၊
 ဇာတိံ အဘိနိက္ခမနံ ပဓာနစရိယံ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ
 မာရဝိဇယံ သဗ္ဗညုတညာဏပ္ပဋိဝေဓံ၊
 ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ နဝ လောကုတ္တရ ဓမ္မေတိ
 သဗ္ဗေပိ မေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ အာဝဇ္ဇေတွာ။
 ဝေသာလိယာ တီသု ပါဏာရန္တရေသု၊
 တိယာမရတ္တိံ ပရိတ္တံကရောန္တော၊
 အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ
 ကာရည စိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာ။

ဦးဆော်ချက် ပရိတ်အမွှန်း

၂၆။ ကောဋိသတ သဟဿေသု၊ စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ။
 ယဿာဏံ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယဉ္စ ပေသာလိယာ ပုရေ။
 ၂၇။ ရောဂါ မနုဿ ဒုဗ္ဗိက္ခ၊ သဗ္ဗျုတံ တိဝိဓံ ဘယံ။
 ခိပ္ပ မန္တရ ဓာပေသိ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်တော်

၂၈။ ယာနီစ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။

ဗုဒ္ဓဘာသာအခြေခံလက်စွဲ ဆယ်စောင်တွဲ

သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တု။

အထောပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တု ဘာသိတံ။

၂၉။ တသ္မာဟိ ဘူတာ နိဿာမေထ သဗ္ဗေ၊

မေတ္တံ ကရေထ မာနသိယာ ပဇာယ။

ဒိဝါ စ ရတ္တော စ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊

တသ္မာ ဟိ နေ ရက္ခေထ အပ္ပမတ္တာ။

၃၀။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊

သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။

န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊

ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊

ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၁။ ခယံ ဝိရာဂံ အမတံ ပဏီတံ၊

ယဒဇ္ဈဂါ သကျမုနိ သမာဟိတော။

န တေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္စိ၊

ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊

ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၂။ ယံ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယိ သုစိံ၊

သမာဓိ မာနန္တရိ ကညမာဟု။

သမာဓိနာ တေန သမော န ဝိဇ္ဇတိ၊

ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊

ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၃။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ သတံ ပသတ္တာ၊

စတ္တာရိ ဧတာနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။

တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊

ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ပလာနိ၊
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၄။ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနသာ ဒဇ္ဇေန၊
 နိက္ကာမိနော ဂေါတမ သာသနမ္ပိ။
 တေ ပတ္တိပတ္တာ အမတံ ဝိဂယ၊
 လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတိ ဘုဉ္ဇမာနာ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၅။ ယထိန္ဒခိလော ပထဝိဿိတော သိယာ၊
 စတုမ္ဘိ ဝါတေဟိ အသမ္ပကမ္ပိယော။
 တထူပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊
 ယော အရိယ သစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၆။ ယေ အရိယသစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
 ဂမ္ဘိရ ပညေန သုဒေသိတာနိ။
 ကိဉ္ဇာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
 န၊ တေ ဘဝံ အဋ္ဌမ မာဒိယန္တိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၇။ သဟာဝဿ ဒဿန သမ္ပဒါယ၊
 တယဿု ဓမ္မာ ဧဟိတာ ဘဝန္တိ။
 သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊

ဗုဒ္ဓဘာသာအခြေခံလက်စွဲ ဆယ်စောင်တွဲ

သီလဗ္ဗတ် ဝါပိ ယဒတ္ထိ ကိဉ္စိ။

၃၈။ စတူဟ ပါယေဟိ စ ဝိပ္ပမုတ္တော၊
ဆစ္စာဘိ ဌာနာနိ အဘဗ္ဗ ကာတုံ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၉။ ကိဉ္စာပိ သော ကမ္မံ ကရောတိ ပါပကံ၊
ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာ ဝါ။
အဘဗ္ဗ သော တဿ ပဋိစ္ဆဒါယ၊
အဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌ ပဒဿ ဝုတ္တာ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၀။ ဝနပ္ပုဂ္ဂမ္ဘေ ယထ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊
ဂိမ္မာန မာသေ ပဌမသ္မိံ ဂိမ္မေ။
တထူပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ၊
နိဗ္ဗာနဂါမိံ ပရမံ ဟိတာယ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၁။ ဝရော ဝရညူ ဝရဒေါ ဝရာဟရော၊
အနတ္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၂။ ခိဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊
ဝိရတ္တ စိတ္တာ ယတိကေ ဘဝသ္မိံ။
တေ ခိဏဗိစာ အဝိရုဋ္ဌိ ဆန္ဒာ၊

- နိဗ္ဗန္တိ ဓိရာ ယထာယံ ပဒိပေါ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၄၃။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝ မနုဿ ပူဇိတံ၊
 ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၄၄။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
 ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၄၅။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိပါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
 သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ရတနသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၃။ မေတ္တသုတ်

ဦးဆော်ချက် ပရိတ်မွန်

- ၄၆။ ယဿာ နဘာဝတော ယက္ခာ၊
 နေဝ ဒဿေန္တိ ဘိသနံ။
 ယမိ စေဝါ နယုဉ္ဇန္တော၊
 ဣန္ဒြိယံ'မ တန္တိတော။

၄၇။ သုခံ သုပတိ သုတ္တော စ၊
ပါပံ ကိဉ္စိ န ပဿတိ။
ဧဝမာဒိ ဂုဏူပေတံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏ္ဍာမ ဟေ။

အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်တော်

၄၈။ ကရဏီယံ မတ္တ ကုသလေန၊
ယန္တ သန္တံ ပဒံ အဘိသမေစ္စ။
သက္ကော ဥဇူ စ သုဟုဇူ စ၊
သုဝစောစဿ မုဒု အနတိမာနိ။
၄၉။ သန္တုဿကော စ သုဘရော စ၊
အပ္ပကိစ္စော စ သလ္လဟုကဝုတ္တိ။
သန္တိန္ဒြိယော စ နိပကော စ၊
အပ္ပဂစ္ဆော ကုလေသွံ နနုဂိဒ္ဓေါ။
၅၀။ န စ ခုဒ္ဒံ မာစရေ ကိဉ္စိ၊
ယေန ဝိညူ ပရေ ဥပဝဒေယျ။
သုခိနော ဝ ခေမိနော ဟောန္တု၊
သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။
၅၁။ ယေ ကေမိ ပါဏဘူတတ္ထိ၊
တဿ ဝါ ထာဝရာဝံ နဝ သေဿ။
ဒိဃာ ဝါ ယေဝ မဟန္တာ၊
မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုက ထူလာ။
၅၂။ ဒိဋ္ဌာ ဝါ ယေဝ အဒိဋ္ဌာ၊
ယေဝ ဒူရေ ဝသန္တိ အဝိဒူရေ။

ဘူကာ ဝ သမ္ဘပေသိ ဝ၊

သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတက္ကာ။

၅၃။ န ပရော ပရံ နိက္ခဗေထ၊

နာတိမညေထ ဣတ္ထိစိ န ကန္တိ။

ဗျာရောသနာ ပဋိဃသည၊

နာညမညသော ဒုက္ခမိစ္ဆေယျ။

၅၄။ မာတာ ယထာ နိယံ ပုတ္တ၊

မာယုသာ ကောပုတ္တံ မနရက္ခေ။

ဝေမိ သဗ္ဗ ဘူတေသု၊

မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။

၅၅။ မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗလောကသ္မိ

မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။

ဥဒ္ဓံ အမော စ တိရိယဉ္စ၊

အ သမ္မာဓံ အ ဝေရံ မသပတ္တံ။

၅၆။ တိဋ္ဌံ စရံ နိဿိန္နောဝ၊

သယာနော ယာဝတာ'ဿ ဝိတမိဒ္ဓေါ၊

ဧတံ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ၊

ဗြဟ္မမေတံ ဝိဟာရ မိမ မာဟု။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ အနုပဂ္ဂမ္ပ၊

သီလဝါ ဒဿနေန သမ္ပန္နော။

ကာမေသု ဝိနယ ဂေဓံ၊

နဟိ ဇာတု'ဂ္ဂဗ္ဘသေယျ ပုန ရေတိ။

မေတ္တသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ဗုဒ္ဓဘာသာအခြေခံလက်စွဲ ဆယ်စောင်တွဲ

၄။ ခန္ဓသုတ္တ

နှိုးဆော်ချက် ပရိတ်မွန်

၅၈။ သဗ္ဗာသီရိသ ဇာတိနံ၊
ဒိဗ္ဗ မန္တာ ဂဒံ ဝိယ။
ယံ နာသေတိ ဝိသံ ယောရံ၊
သေသဉ္ဇာပိ ပရိဿယံ။

၅၉။ အာဏာခေတ္တမိ သဗ္ဗတ္ထ၊
သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗပါဏိနံ။
သဗ္ဗသောပိ နိဝါရေတိ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်တော်

၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဧရာပထေဟိ မေ။
ဆဗျာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ကဏှာဂေါတမကေဟိ စ။

၆၁။ အပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ။
စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။

၆၂။ မာ မံ အပါဒကော ဟိံ သိ၊
မာ မံ ဟိံသိ ဒွိပါဒကော။
မာ မံ စတုပ္ပဒေါ ဟိံ သိ၊
မာ မံ ဟိံသိ ဗဟုပ္ပဒေါ။

၆၃။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
 သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလာ။
 သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊
 မာ ကိဉ္စိ ပါပ' မာဂမာ။

၆၄။ အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊
 အပ္ပမာဏော ဓမ္မော။
 အပ္ပမာဏော သံဃော၊
 ပမာဏဝန္တာနိ သရိသပါနိ။
 အဟိ ဝိစ္ဆိကာ သတပဒီ၊
 ဥဏ္ဏနာဘိ သရဗူ မူသိကာ။

၆၅။ ကတာ မေ ရက္ခာ၊ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊
 ပဋိက္ခမန္တု ဘူတာနိ။
 သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊
 နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။
 ဓန္ဒသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၅။ မောရသုတ္တ

ဦးဆော်ချက် ပရိတ်မွန်:

၆၆။ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ နိဗ္ဗတ္တံ မောရယောနိယံ။
 ယေန သံဝိဟိတာ ရက္ခံ၊ မဟာသတ္တံ ဝနေစရာ။
 ၆၇။ စိရသံ ဝါယမန္တာပိ၊ နေဝ သက္ခိံသု ဂဏှိတုံ။
 “ဗြဟ္မမန္တ”န္တိ အက္ခာတံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ၊ ဟေ။
 ၆၈။ ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ၊
 ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။

တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
တဿာ'ဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒိဝသံ။

၆၉။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗ ဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော၊ တေ စ မံ ပါလယန္တု။
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ၊ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာနံ၊ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
မောရော စရတိ ဒေသနာ။

၇၀။ အပေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ၊
ဟရိဿ ဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
တဿာ'ဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ရတ္တိံ။

၇၁။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော၊ တေ စ မံ ပါလယန္တု။
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ၊ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာနံ၊ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
မောရော ဝါသ'မ ကပ္ပယိ။

မောရသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၆။ ဝဋ္ဋသုတ္တ

နှိုးဆော်ချက် ပရိတ်မွန်

- ၇၂။ ပူရေန္တံ ဟေဓိသမ္ဘာရေ၊ နိဗ္ဗတ္တံ ဝဋ္ဋဇာတိယံ။
ယဿ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊ မဟာသတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။
- ၇၃။ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊ လောကနာထေန ဘာသိတံ။
ကပ္ပဌာယိ မဟာတေဇံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်တော်

- ၇၄။ အတ္ထိ လောကေ သီလဂုဏော၊ သစ္စံ သောစေယျံ နုဒ္ဒယာ။
တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊ သစ္စ ကရိယံ မုတ္တမံ။
- ၇၅။ အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မ ဗလံ၊ သရိတွာ ပုဗ္ဗကေ ဇိနေ။
သစ္စ ဗလံ မဝဿာယ၊ သစ္စ ကိရိယ မကာသဟံ။
- ၇၆။ သန္တိ ပက္ခာ အပတနာ၊
သန္တိ ပါဒါ အဝဉ္ဇနာ။
မာတာ ပိတာ စ နိက္ခန္တာ၊
ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမ။
- ၇၇။ သဟ သစ္စေ ကတေ မယျံ၊
မဟာ ပဇ္ဇလိတော သိခိ။
ဝဇ္ဇေသိ သောဠသ ကရိသာနိ၊
ဥဒကံ ပတွာ ယထာ သိခိ။
သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊
သော မေ သစ္စ ပါရမီ။
ဝဋ္ဋသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၇။ ဓဇ္ဇေသုတ္တ

နှိုးဆော်ချက် ပရိတ်မွန်:

၇၈။ ယဿာ' နဿရဏေနာပိ၊ အန္တလိက္ခေပိ ပါဏိနော။
ပတိဋ္ဌ' မဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ။

၇၉။ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝ ဇာလမှာ၊ ယက္ခ စောရာဒိ သမ္ဘဝါ။
ဂဏနာ န စ မုတ္တာနံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏ္ဍာမ ဟေ။

အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်တော်

၈၀။ ဧဝံ မေ သုတံ-

ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ၊

ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ၊

အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။

၈၁။ တတြ ခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခု အာမန္တေသိ “ဘိက္ခဝေါ” တိ။
“ဘဒ္ဒန္တေ”တိ၊

တေ ဘိက္ခုဘဂဝတော ပစ္စယောသု။

ဘဂဝါ ဧတ ဒဝေါ စ-

ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ၊

ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော သမုပဗျူဠော အဟောသိ။

အထ ခေါ ဘိက္ခဝေ၊

သက္ကော ဒေဝိန မိန္ဒော။

ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ။

သ စေ မာရိသာ ဒေဝိနံ၊

သင်္ဂါမဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊

ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသောဝါ၊

မမေဝ တသ္မိံ သမယေ

ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။

မမံ ဟိ ဝေါ

ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ

ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊

သော ပဟိယိဿတိ။

၈၂။ နော စေ မေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊

အထ ပဇာပတိဿ ဒေဝ ရာဇဿ၊

ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။

ပဇာပတိဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ၊

ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ

ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊

သော ပဟိယိဿတိ။

၈၃။ နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ၊

ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊

အထ ဝရဏဿ ဒေဝရာဇဿ၊

ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။

ဝရဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ၊

ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ

ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊

သော ပဟိယိဿတိ။

၈၄။ နော စေ ဝရဏဿ ဒေဝရာဇဿ၊

ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊

အထ ဤသာနဿ ဒေဝရာဇဿ၊

ဇေဝံ ဥလ္လောကယုတံ၊
ဤသာနဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ၊
ဇေဝံ ဥလ္လောကယုတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊
သော ပဟိယိဿတိ”တိ။

၈၅။ တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ၊
သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါနမိန္ဒဿ
ဇေဝံ ဥလ္လောကယုတံ၊
ပဇာပတိဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ
ဇေဝံ ဥလ္လောကယုတံ၊
ဝရဏဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ
ဇေဝံ ဥလ္လောကယုတံ၊
ဤသာနဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ
ဇေဝံ ဥလ္လောကယုတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊
သော ပဟိယေထာပိ နောပိ ပဟိယေထ။

၈၆။ တံ ကိဿဟေတု၊
သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါနမိန္ဒော။
အဝိတရာဂေါ အဝိတဒေါသော အဝိတမောဟော၊
ဘိရု ဆမ္ဘိ ဥတြာသိ ပလာယိတိ။

၈၇။ အဟဉ္စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ဝဒါမိ-
သဓေ တုမှာကံ ဘိက္ခဝေ၊
အရညဂတာနံ ဝါ ရက္ခမူလ ဂတာနံ ဝါ၊
သုညာဂါရဂတာနံ ဝါ ဥပ္ပဒေယျ

ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊

မမေဝ တသ္မိံ သမယေ အနုဿရေယျာထ-

၈၈။ “ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓံ၊
အနတ္တရော ပုရိသဒမ္ပသာရထိ၊
သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ”တိ။

၈၉။ မမံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ
ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ
လောမဟံ သောဝါ၊ သောပဟိယိဿတိ။

၉၀။ နော စေ မံ အနုဿရေယျာထ၊
အထ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ-

၉၁။ “သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊
သန္တိဋ္ဌိကော၊ အကာလိကော၊
ဧဟိပဿိကော၊ ဩပနေယျိကော၊
ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ”တိ။

၉၂။ ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ
ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ
လောမဟံသော ဝါ၊
သော ပဟိယိဿတိ။

၉၃။ နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ၊
အထ သံဃံ အနုဿရေယျာထ-

၉၄။ “သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊
ဥဇုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊
ဉာယပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊

သာမိစိပွဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊
 ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသ ယုဂါနိ အဋ္ဌပုရိသ ပုဂ္ဂလာ၊
 ဒေသ ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊
 အာဟုနေယျော၊ ပါဟုနေယျော၊
 ဒက္ခိဏေယျော၊ အဉ္ဇလိကရဏီယျော၊
 အနတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာ”တိ။

၉၅။ သံဃံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ၊
 အနဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ၊
 ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံ သော ဝါ၊
 သော ပဟိယိဿတိ။

၉၆။ တံ ကိဿ ဟေတု?
 တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ
 အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
 ဝိတရာဂေါ ဝိတဒေါသော ဝိတ မောဟော၊
 အဘိဇ္ဇ အဆမ္ဘိ အနုတြာသိ အပလာယိတိ။

၉၇။ ဣဒံ မဝေါစ ဘဂဝါ၊
 ဣဒံ ဝတ္တာန သုဂတော။
 အထာပရံ ဧတံ ဒဝေါစ သတ္တာ။

၉၈။ အရညေ ရက္ခမူလေ ဝါ၊
 သုညာ ဂါရေဝ ဘိက္ခဝေါ။
 အနဿရေထ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊
 ဘယံ ကုမ္ဘာက နော သိယာ။

၉၉။ နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊
 လောကဓမ္မံ နရာသဘံ။

အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။

၁၀၀။ နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။

အထ သံဃံ သရေယျာထ၊
ပုညက္ခေတ္တံ အနုတ္တရံ။

၁၀၁။ ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ၊
ဓမ္မံ သံဃဉ္စ ဘိက္ခဝေါ။
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ၊
လောမဟံသော န ဟေဿတိ။
ဓဇဂ္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၈။ အာဠာနာဋိယသုတ်

ဦးဆော်ချက်ပရိတ်မွန်:

၁၀၂။ အပ္ပသန္နေဟိ နာထဿ၊ သာသနေ သာဓု သမ္မဏေ။

အမနုဿေဟိ စဏ္ဍေဟိ၊ သဒါ ကိဗ္ဗိသ ကာရိတိ။

၁၀၃။ ပရိသာနံ စတဿန္တံ၊ အဟိံ သာယ စ ဂုတ္တိယာ။

ယံ ဒေသေသိ မဟာဝီရော၊ ပရိတ္တံ ဘံ ဘဏာမ ဟေ။

အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်တော်

၁၀၄။ ဝိပဿိဿ စ နမတ္ထု၊ စက္ခုမန္တဿ သိရီမတော။

သိခိဿပိ စ နမတ္ထု၊ သဗ္ဗဘူတာ နုကမ္ပိနော။

- ၁၀၅။ ဝေဿဘုဿ စ နမတ္ထု၊ နှာတကဿ တပဿိနော။
နမတ္ထု ကကုသန္ဓဿ၊ မာရသေနာ ပမဒ္ဒိနော။
- ၁၀၆။ ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊ ဗြာဟ္မဏဿ ဝုဿိမတော။
ကဿပဿ စ နမတ္ထု၊ ဝိပ္ပမုတ္တဿ သဗ္ဗမိ။
- ၁၀၇။ အင်္ဂီရသဿ နမတ္ထု၊ သကျပုတ္တဿ သိရိမတော။
ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေတိ၊ သဗ္ဗ ဒုက္ခာ ပနုဒနံ။
- ၁၀၈။ ယေ စာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊ ယထာ ဘူတံ ဝိပဿိသုံ။
တေ နော အ ပိ သုဏာထ၊ မဟန္တာ ဝိတ သာရဒါ။
- ၁၀၉။ ဟိတံ ဒေဝမနုဿာနံ၊ ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ။
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ မဟန္တံ ဝိတ သာရဒံ။
- ၁၁၀။ ဧတေ စညေ စ သမ္မုဒ္ဓါ၊ အနေက သတ ကောဋိယော။
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမ သမာ၊ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။
- ၁၁၁။ သဗ္ဗေ ဒသ ဗလူပေတာ၊ ဝေသာရဇ္ဇေဟု' ပါဂတာ။
သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာနန္တိ၊ အာသဘံ ဌာန မုတ္တမံ။
- ၁၁၂။ သိဟနာဒံ နဒန္တေ' တေ၊ ပရိသာသု ဝိသာရဒါ။
ဗြဟ္မစက္ကံ ပဝတ္တေန္တိ၊ လောကေ အပ္ပဋိ ဝတ္တိယံ။
- ၁၁၃။ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊ အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ။
ဗာတ္ထိံသ လက္ခဏူပေတာ၊ သိတာန ဗျဉ္ဇနာဓရာ။
- ၁၁၄။ ဗျာမပ္ပဘာယ သုပ္ပဘာ၊ သဗ္ဗေ တေ မုနိကုဉ္ဇရာ၊
ဗုဒ္ဓံ သဗ္ဗညုနော ဧတေ၊ သဗ္ဗေ ခိဏာသဝါ ဇိနာ။
- ၁၁၅။ မဟာ ပဘာ မဟာ တေဇာ၊ မဟာ ပညာ မဟဗ္ဗလာ။
မဟာကာရဏိကာ ခိရာ၊ သဗ္ဗေသာနံ သုခါဝဟာ။
- ၁၁၆။ ဒီပါ နာထာ ပတိဋ္ဌာ စ၊ တာဏာ လေနာ စ ပါဏိနံ။
ဂတိ ဗန္ဓု မဟေဿာသာ၊ သရဏာစ ဟိတေသိနော။

- ၁၁၇။ သဒေဝကဿလောကဿ၊ သဗ္ဗေ ဧတေ ပရာယဏာ။
တေသာဟံ သိရသာ ပါဒေ၊ ဝန္တာမိ ပုရိသုတ္တမေ။
- ၁၁၈။ ဂစ္ဆသာ မနသာ စေဝ၊ ဝန္တာမေ၊ တေ တထာဂတေ။
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊ ဂမနေ စာပိ သဗ္ဗဒါ။
- ၁၁၉။ သဒါ သုခေန နုက္ခန္တု၊ ဗုဒ္ဓါ သန္တိ ကရာ တုဝံ။
တေဟိ တံ ရက္ခိတော သန္တော၊ မုတ္တော သဗ္ဗဘယေဟိ စ။
- ၁၂၀။ သဗ္ဗရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊ သဗ္ဗသန္တာပ ဝဇ္ဇိတော။
သဗ္ဗဝေရံ မတိက္ကန္တော၊ နိဗ္ဗူ တော စ တုဝံ ဘဝ။
- ၁၂၁။ တေသံ သဇ္ဇေန သီလေန၊ ခန္တိမေတ္တာ ဗလေနစ။
တေပိ အမေှ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေှ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေှ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာ ဘာဂေ၊ သန္တိ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေှ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာ ဘာဂေ၊ သန္တိ ယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေှ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန တေရဌော၊ ဒက္ခိဏေန ဝိရုဋ္ဌကော။
ပစ္ဆိမေန ဝိရုပက္ခော၊ ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။
- ၁၂၇။ စတ္တာရော တေ မဟာ ရာဇာ၊ လောကပါလာ ယသဿိနော၊
တေပိ အမေှ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၂၈။ အာကာသဌာ စ ဘူမဌာ၊ ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ၊
တေပိ အမေှ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

- ၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တောစ ယေ ဒေဝါ၊ ဝသန္တာ ဣဿာသနေ။
တေပိ အမေ' နရက္ခန္တု။ အရောဂေန သုခေန စ။
- ၁၃၀။ သဗ္ဗိ'တိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု။ သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု။
မာ တေ ဘဝန္တု'န္တရာယာ၊ သုခိ ဒိဃာ ယုကော ဘဝ။
- ၁၃၁။ အဘိဝါဒန သီလိဿ၊ နိစ္စံ ဝုဗ္ဗာပစာယိနော။
စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝဗုန္တိ၊ အယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။
အာဋာနာဋိယသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
-

၉။ အင်္ဂုလိမာလသုတ္တ

နှိုးဆော်ချက်ပရိတ်မွန်:

- ၁၃၂။ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊ နိသိန္နဌာန ဓောဝနံ၊
ဥဒကမ္ပိဝိနာသေတိ၊ သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။
- ၁၃၃။ သောတ္ထိနာ ဂဗ္ဘဝုဌာနံ၊ ယဉ္စ သာဓေတိ တင်္ခဏေ။
ထေရဿ'င်္ဂုလိမာလဿ၊ လောက နာထေန ဘာသိတံ။
ကပ္ပဌာယိ မဟာတေဇံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်တော်

- ၁၃၄။ ယတော'ဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ၊ ဇာတိယာ ဇာတော
နာဘိဇာနာမိ သဉ္ဇိစ္စ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတာ။
တေန သစ္စေန သောတ္ထိ တေ
ဟောတု သောတ္ထိ ဂဗ္ဘဿ။
အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၁၀။ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တ

နှိုးဆော်ချက်ပရိတ်ဗျန်

- ၁၃၅။ သံသာရေ လံသရန္တသနံ၊ သဗ္ဗဒုက္ခ ဝိနာသနေ။
သက္က မမ္မေ စ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ မာရသေနာ ပမဒ္ဒနေ။
- ၁၃၆။ ဗုဒ္ဓိတွာ ယေ စိမေ သတ္တာ၊ တိဘဝါ မုတ္တံ ကုတ္တမာ။
အဇာတိမ ရော' ဗျာမိ၊ အမတံ နိဗ္ဗယံ ဂတာ။
- ၁၃၇။ ဧဝမာဒိ ဂုဏူပေတံ၊ အနေက ဂုဏ သင်္ဂဟံ။
ဩသမဉ္ဇ ဣမံ မန္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္ဇ ဘဏာမ ဟေ။

အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်တော်

- ၁၃၈။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ သတိ သင်္ခါတော၊ ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ။
ဝီရိယံ ပီတိ ပဿဒ္ဓိ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ စ တထာ' ပရေ။
- ၁၃၉။ သမာ'ဓု ပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သတ္တေ'တေ သဗ္ဗဒဿိနာ။
မုနိနာ သဗ္ဗဒက္ခာတာ၊ ဘာဝိတာ ဗဟုလိကာတာ။
- ၁၄၀။ သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊ နိဗ္ဗာနာယ စ ဗောဓိယ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၄၁။ ဧကသ္မိံ သမယေ နာထော၊ မောဂ္ဂလ္လာနဉ္ဇ ကဿပံ။
ဂိလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိသွာ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယိ။
- ၁၄၂။ တေ စ တံ အဘိနန္တိတွာ၊ ရောဂါ မုစ္ဆိသု တခံဏေ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
- ၁၄၃။ ဧကဒါ ဓမ္မရာဇာပိ၊ ဂေလညေနာဘိ ပိဋိတော။
စုန္တတ္ထေရေန တံယေဝ၊ ဘဏာပေတွာန သာဒရံ။
- ၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာန အာဇာဓာ၊ တမှာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၅။ ပဟိနာ တေ စ အာဗာဓာ၊ တိဏ္ဍန္နမ္ပိ မဟေသိနံ။
မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊ ပတ္တာ' နုပ္ပတ္တိ ဓမ္မတံ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၁၁။ ပုပ္ဖဏှသုတ္တ

နိးဆော်ချက် ပရိတ်မွန်း

၁၄၆။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ မင်္ဂလဉ္စ၊
ယောစာ' မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
ဗုဒ္ဓါ နဘာဝေန ဝိနာသ' မေန္တု။

၁၄၇။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယောစာ' မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
ဓမ္မာ နဘာဝေန ဝိနာသ' မေန္တု။

၁၄၈။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယောစာ' မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
သံဃာ နဘာဝေန ဝိနာသ' မေန္တု။

မေတ္တာပို့ အမျှဝေနှင့် နတ်ပို့

၁၄၉။ ဒုက္ခပ္ပတ္တာ စ နိဒ္ဒါက္ခာ၊
ဘယပ္ပတ္တာ စ နိဗ္ဗယာ။

သောကပ္ပတ္တာစ နိဿောကာ၊

ဟောန္တု သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော။

၁၅၀။ ဧတ္တာဝတာ စ အမေဟိ၊ သမ္ဘုတံ ပုညသမ္ပဒံ။

သဗ္ဗေ ဒေဝါ နမောဒန္တု၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သိဒ္ဓိယာ။

၁၅၁။ ဒါနံ ဒဒန္တု သဒ္ဓါယ၊ သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

ဘာဝနာဘိရတာ ဟောန္တု၊ ဂစ္ဆန္တုဒေဝတာ'ဂတာ။

စည်းချနှင့် သစ္စာပြုဆုတောင်းဂါထာများ

၁၅၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။

အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၁၅၃။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊

သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။

န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊

ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။

ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၄။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊

သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။

န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊

ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ။

ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၅။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊

သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။

န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊

ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ။

ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၆။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။

သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ နဘာဝေန၊ သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၇။ ဘဝတု သဗ္ဗ မင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။

သဗ္ဗ ဓမ္မာ နဘာဝေန၊ သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၈။ ဘဝတု သဗ္ဗ မင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။

သဗ္ဗ သံဃာ နဘာဝေန၊ သဒါ သုခိ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၉။ မဟာ ကာရုဏိကော နာထော၊

ဟိလာယ သဗ္ဗပါဏိနံ။

ပူရေတွာ ပါရမိ သဗ္ဗာ၊ ပတ္တော သမ္မောဓိ' မုတ္တမံ။

ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၆၀။ ဇယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ၊ သကျာနံ နန္ဒိဝနနော။

ဧဝ မေဝ ဇယော ဟောတု၊ ဇယဿု ဇယမင်္ဂလေ။

၁၆၁။ အပရာဇိတ ပလ္လင်္ဂေ၊ သိသေ ပုထုဝိပုက္ခလေ။

အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တော ပမောဒတိ။

၁၆၂။ သုနက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ၊ သုပ္ပ ဘာတံ သုဟုဋ္ဌိတံ။

သုခဏော သုမုဟုတ္တော စ၊ သုယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိသု။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ ကာယကမ္မံ၊ ဝါစာကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ။

ပဒက္ခိဏံ မနော ကမ္မံ၊ ပဏီဓိတေ ပဒက္ခိဏေ။

၁၆၄။ ပဒက္ခိဏာနိ ကတ္တာန၊ လဘန္တတ္ထေ ပဒက္ခိဏေ။

တေ အတ္ထလဒ္ဓါ သုခိတာ၊ ဝိရုဇ္ဇာဗုဒ္ဓသာသနေ။

အရောဂါ သုခိတာ ဟောထ၊ သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

ပုပ္ဖဏှသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာမူ

ပရိတ်ကြီး နိဿယ
ပရိတ်နိဒါန်း

နတ်ဗြဟ္မာများကို ဖိတ်ကြားရန်

၁။ သမန္တဝါ ဤစကြဝဠာ၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ စက္ကဝါဠေသု၊
တစ်သောင်းသော စကြဝဠာတို့၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။
မုနိရာဇဿ၊ ရဟန်းတို့၏ မင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။
သဂ္ဂမောက္ခဒံ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ကို ပေးတော်မူတတ်ထသော။ သဒ္ဓမ္မံ၊
ချီးမွမ်းအပ်သော တရားတော်ကို။ သောတုံ၊ နာအံ့သောငှာ။ အတြ၊
ဤအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာလတ်ကုန်လော့။ သုဏန္တု၊ နာလင့်
ကုန်လော့။

အခါတော်ကြား

၂။ ဘဒ္ဒန္တဝါ အို နတ်များတို့။ အယံ၊ ဤအခါကား။
ဓမ္မသဝဏကာလော၊ တရားတော်ကို နာအံ့သောအခါတည်း။

ဘုရားရှိခိုး

၃။ အရဟတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။
 အရဟတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းငှာ ထိုက်တော်
 မမူထသော။ အရဟတော၊ သံသရာစက်၏ အကန့်ဖြစ်သော အဘိ
 သင်္ခါရကို ပယ်တော်မူပြီးထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော
 ကိလေသာတို့သည် မဖြစ်ပြန်သဖြင့် ကောင်းစွာ မိမိအလိုလို သစ္စာ
 လေးပါးတရားတို့ကို သိတော်မူပြီးထသော။ တဿဘဂဝတော၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

ဗုဒ္ဓဘာသာနတ်များကို ဖိတ်ကြားရန်

၄။ စက္ကဝါ၊ ဤစကြဝဠာ၌လည်းကောင်း။ လောကန္တရေဝါ၊
 စကြဝဠာ တစ်ပါး၌လည်းကောင်း။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်ထသော။
 သန္တစိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်ထသော။ တိသရဏသရဏာ၊
 ရတနာသုံးပါးလျှင် ကိုယ်ကွယ်ရာ ရှိကုန်ထသော။ ဘုမ္မာ၊ မြေ၌တည်
 ကုန်ထသော။ ယေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။
 အဘုမ္မာ၊ ကောင်ကင်၌တည်ကုန်ထသော။ ယေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်ကို
 သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဂုဏ ဂဏ
 ဂဟဏ ဗျာဝဋ္ဋာ၊ လောကီ ကျေးဇူး၊ လောကုတ္တရာ ကျေးဇူးတို့၏
 အပေါင်းကို ယူခြင်း၌ ကြောင့်ကြကုန်၏။ ဒေဝေဒေဝါစ၊
 ထိုနတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝရကနကမယေ၊ မြတ်သော ရွှေစင်
 အတိဖြင့်ပြီးသော။ မေရရာဇေ၊ မြင်းမိုရ်တောင်မင်း၌။ ဝသန္တော၊
 နေကုန်သော။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့သည်
 လည်းကောင်း။ သန္တောသဟေတုံ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၏ အကြောင်း
 ဖြစ်ထသော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်ထသော။ မုနိဝရဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား

စကားတော်ကို။ သောတုံ၊ နာအံ့သောငှာ။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်၊
အာယန္တု၊ လာလတ်ကုန်လော့။

နတ်များကို တိုက်တွန်းခြင်း

၅-၆။ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြာ
ဝဠာတို့၌။ ယက္ခာစ၊ ဘီလူးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒေဝါစ၊ နတ်
တို့သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏောစ၊ ဗြဟ္မာတို့သည် လည်းကောင်း။
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘီလူး၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့
သည်။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သာဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ကို ပြီးစေတတ်ထ
သော။ ယံပုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို။ အမေဟံ၊ ငါတို့သည်။ ကတံ၊
ပြုအပ်ပြီ။ တံပုညံ၊ ထိုကောင်းမှုကို။ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်
သည်ဖြစ်၍။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သာသနော၊ သာသနာ
တော်၌။ ရတာ၊ ဓမ္မလျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။
အာရက္ခာသု၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့၌။ ဝိသေသတော၊ အထူးသဖြင့်။
ပမာဒရဟိတာ။ မေ့လျော့ခြင်းမှ ကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေ
ကုန်လော့။

တောင့်တခြင်း

၇။ သာသနဿစ၊ သာသနာတော်၏ လည်းကောင်း။
လောကဿစ၊ လူအများ၏လည်းကောင်း။ ဝုဗ္ဗိ၊ စည်ပင်ပြန့်ပွားခြင်း
သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သာသနမ္ပိစ၊
သာသနာတော်ကို လည်းကောင်း။ လောကဉ္စ၊ လူအများကိုလည်း
ကောင်း။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ရက္ခန္တု၊
စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

ဗေဒနာအာသီသ

၈။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိဝါရေဟိ၊ အခြံအရံတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဉာတိဘိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အနိယာ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

ပရိတ်နာရကျိုး

၉။ ရာဇတော ဝါ၊ မင်းဘေးမှလည်းကောင်း။ စောရတောဝါ၊ ခိုးသူဘေးမှလည်းကောင်း။ မနုဿတော ဝါ၊ လူဘေးမှလည်းကောင်း။ အမနုဿတောဝါ၊ လူမဟုတ်သော ဘီလူးဘေးမှလည်းကောင်း။ အဂ္ဂိတောံဝါ၊ မီးဘေးမှ လည်းကောင်း။ ဥဒကတောဝါ၊ ရေဘေးမှလည်းကောင်း။ ပိဿာစတောဝါ၊ မြေဘုတ် ဘီလူးဘေးမှလည်းကောင်း။ ခါဏုကတောဝါ၊ သစ်ငုတ်ဘေးမှလည်းကောင်း။ ကဏုကတောဝါ၊ ဆူးငြောင့်ဘေးမှလည်းကောင်း။ နက္ခတ္တတောဝါ၊ မကောင်းသော နက္ခတ်ဘေးမှလည်းကောင်း။ ဇနပဒရောဂတောဝါ၊ ဇနပုဒ်၌ဖြစ်သော အဖျားအနာဘေးမှလည်းကောင်း။ အသဒ္ဓမ္မတောဝါ၊ မသူတော်တို့၏ တရားဘေးမှလည်းကောင်း။ အသန္တိတောဝါ၊ မှားသောအယူဘေးမှလည်းကောင်း။ အသပ္ပုရိဿတောဝါ၊ မသူတော်ဘေးမှလည်းကောင်း။ စဏှ၊ ဟတ္ထိ၊ သဿ၊ မိဂ၊ ဂေါဏ၊ ကုက္ကုရ၊ အဟိ၊ ဝိစ္ဆိက၊ မဏိသပ္ပ၊ ဒီပိ၊ အစ္ဆ၊ တရစ္ဆ၊ သူကရ၊ မဟိံသ၊ ယက္ခ ရက္ခသာဒီဟိ၊ ကြမ်းသောဆင်၊ ကြမ်းသောမြင်း။

ကြမ်းသောသားကောင်၊ ကြမ်းသောနွား၊ ကြမ်းသော ခွေး၊
 ကြမ်းသောမြွေ၊ ကြမ်းသော ကင်း သန်း၊ ကြမ်းသော မြွေစိမ်း၊
 ကြမ်းသောသစ်၊ ကြမ်းသောဝံ၊ ကြမ်းသောအောင်း၊ ကြမ်းသော
 ဝက်၊ ကြမ်းသောကျွဲ၊ ကြမ်းသောဘီလူး၊ ကြမ်းသောရေစောင့်
 ဘီလူး စသည်တို့ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော ဘေးတို့မှလည်းကောင်း။
 နာနာဘယ ခတာပါ၊ အထူးထူးသော အနာဘေးတို့မှလည်းကောင်း။
 နာနာ ရောဂတော ဝါ၊ အထူးထူးသော ရောဂါဘေးတို့မှလည်းကောင်း။
 နာနာဥပဒ္ဒဝတောဝါ၊ အထူးထူးသောဥပဒ္ဒဝေါဘေးတို့မှလည်းကောင်း။
 အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှန္တု၊ ယူကုန်လော့။

ပရိတ်ကြီး နိဒါန်းနှင့် နိဿယပြီး၏
 (မင်္ဂလသုတ် အနက်ရှေ့၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီး)

၂။ ရတနသုတ်အနက်

၂၅။ ပဏိဓာနတော၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ ခြေရင်းတော်၌
 ဘုရားဆုတောင်းသည်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ ဒသ ပါရမီယော၊ ဆယ်ပါးသော ပါရမီတော်တို့ကို
 လည်းကောင်း။ ဒသ ဥပပါရမီယော၊ ဆယ်ပါးသော ဥပပါရမီတော်
 တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒသ ပရမတ္ထပါရမီယော၊ ဆယ်ပါးသော
 ပရမတ္ထပါရမီတော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အပြားရှိ
 ကုန်သော။ သမတိံသ ပါရမီယော၊ အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီတော်
 တို့ကို လည်းကောင်း။ ပဉ္စမဟာ ပရိစ္စာဂေ၊ ငါးပါးသော စွန့်ခြင်းကြီး
 တို့ကိုလည်းကောင်း။ လောကတ္ထစရိယံ၊ လောကသုံးပါး၏
 အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ ကျင့်ခြင်း။ ဉာတတ္ထစရိယံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်
 တို့၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ ကျင့်ခြင်း။ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယံ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်း

အကျိုးငှာကျင့်ခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဿော စရိယာယော၊
 သုံးပါးသော အကျင့်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပစ္စိမဘေ၊ အဆုံးစွန်သော
 ဘဝ၌။ ဂစ္ဆဝေါက္ကန္တံ၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကိုလည်းကောင်း။
 ဇာတိံ၊ ဖွားမြင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သောတော
 ထွက် ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပဓာနစရိယံ၊ ပြင်းစွာသော
 လုံ့လဖြင့်ကျင့်ခြင်း ကိုလည်းကောင်း။ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌။
 မာရဝိဇယံ၊ မာရ် ငါးပါးကို အောင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏပ္ပဋိဝေဓံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို သိတော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း။
 ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို ဟောတော်မူခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရား
 တို့ကိုလည်း ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဤဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်
 တို့ကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီပြည်၏။
 တိသု၊ သုံးထပ်ကုန် သော။ ပါကာရန္တ ရေသု၊ မြို့တံတိုင်း၏ အကြား
 တို့၌။ တိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။
 ကရောန္တော၊ ပြုသော။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။
 အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ၊ အာနန္ဒာထေရ်ကဲ့သို့။ ကာရညစိတ္တံ၊
 သနားခြင်းနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေဦး၍။

၂၆-၂၇။ ကောဋီ သတ သဟဿေသု၊ ကုဋေတစ်သိန်းမျှ
 လောက်ကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြဝဠာ တိုက်တို့၌။ ဒေဝတာ၊
 နတ်တို့သည်။ ယဿ၊ အကြင်ရတနသုတ် ပရိတ်တော်၏။ အာဏံ၊
 အာဏာစက်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊ ခံကုန်၏။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီ
 အမည်ရှိသော။ ပုရေ၊ ပြည်၌။ ရောဂါမနဿဒုဗ္ဘိက္ခသမ္ဘုတံ၊ အနာ၊
 ဘီလူး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။

ဘယံ၊ ဘေးကို။ သဉ္ဇ=ယံဇေ ပရိတ္တံ၊ အကြင် ရတနသုတ် ပရိတ်
တော်သည်လျှင်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ အန္တရဓာပေသိ၊ ကွယ်စေတတ်၏။
တံ ပရိတ္တံ၊ ထို ရတနသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အို- သူတော်
ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၂၈။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊
အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်
လည်းကောင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။
ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။
ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာဇေ၊ နတ်တို့သည်သာလျှင်။ သုမနာ၊
ဝမ်းမြောက်သော နှလုံးရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ အထောပိ၊
ထိုမှတစ်ပါးလည်း။ ဘာသိတံ၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သော
တရားတော်ကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ သုဏန္တု၊ နာကုန်လော့။

၂၉။ ဘူတာနိ၊ အို နတ်များတို့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးလာကုန်၏။ တသ္မာဟိ=
တသ္မာဇေ၊ ထိုသို့စည်းဝေး လာကုန်သောကြောင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗေ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ နိသာမေထ၊ နာကုန်လော့။
မာနုသိယာ၊ လူဖြစ်သော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါ၌။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းကို။
ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဒိဝါစ၊ နေ့၌လည်းကောင်း။ ရတ္တောစ၊
ည၌လည်းကောင်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။
ဗလိံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တသ္မာဟိ=
တသ္မာဇေ၊ ထိုသို့ဆောင်ကုန်သောကြောင့်သာလျှင်။ အပ္ပမတ္တာ၊
မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ရက္ခထ၊ စောင့်ကုန်
လော့။

၃၀။ ဣဝေါ၊ ဤလူ့ပြည်၌လည်းကောင်း။ ဟုရံဝါ၊ နဂါးပြည်၊
ဂဠုန်ပြည်၌လည်းကောင်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း။
ယံကိဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ယံဝိတ္တံဝါ၊ အကြံ သုံးဆောင်အပ်သော
ဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။ ယံရတနံဝါ၊ အကြင်အလေးအမြတ် သိုထား
အပ်သော ရတနာသည်လည်းကောင်း။ ပဏီတံ၊ မြတ်၏။ တံ၊
ထိုရတနာသည်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော
ရတနာသည်။ နနောအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ=
ဗုဒ္ဓသာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ= အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊
ဤအရဟံ စသော ကျေးဇူးတို့နှင့်ပြည့်စုံသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်
လည်း။ ပဏီတံ= ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့
မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တပါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၁။ သကျမုနိ၊ သာကီဝင် မင်းတို့၏ အထွတ်ဖြစ်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သော နှလုံးရှိတော်
မူသည်ဖြစ်၍။ ခယံ၊ ရာဂ စသော ကိလေသာတို့၏ ကုန်ရာလည်း
ဖြစ်ထသော။ ဝိရာဂံ၊ ရာဂ၏ ကင်းရာလည်းဖြစ်ထသော။ အမတံ၊
သေခြင်းကင်းထသော။ ပဏီတံ၊ မြတ်ထသော။ ယံ၊ အကြင်
နိဗ္ဗာန်ကို။ အဇ္ဈဂါ၊ သိတော်မူ၏။ တေနဓမ္မေန၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော
တရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ရတနာသည်။
နအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဓမ္မေ= ဓမ္မဿ၊ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော
တရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ= အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤ ခယတာစသော
ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ=ပဏီတော၊ မြတ်၏။
ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါ
တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊

ဖြစ်စေသတည်း။

၃၂။ ဗုဒ္ဓသဋ္ဌော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုစိံ၊ စင်ကြယ်စွာ
ထသော။ ယံသမာဓိံ၊ အကြင်အရဟတ္တမဂ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိကို။
ပရိဝဏ္ဏယံ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ အာနန္တရိကံ၊ မဂ်၏ အခြားမဲ့၌
အကျိုးကို ပေးတတ်၏ဟူ၍။ အာဟု၊ ဟောတော်မူပြီ။ တေနသမာဓိနာ၊
ထိုအရဟတ္တမဂ်သမာဓိနှင့်။ သမော၊ တူသော သမာဓိသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊
မရှိ။ ဓမ္မေ = ဓမ္မဿ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိတရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ =
အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤစင်ကြယ်ခြင်းစသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်
လည်း။ ပဏိတံ = ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧဟေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော
စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းစွာစီးပွား
ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၃။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေ ပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
တို့ကို။ သတံ၊ ဘုရားစသောသူတို့သည်။ ပသတ္တာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။
(တနည်းကား) အဋ္ဌသတံ၊ တရာရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေ ပုဂ္ဂလာ၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပသတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။
ဧတာနိ၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ စတ္တာရိ ယုဂါနိ၊
လေးပါးသောအစုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုဂတဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊
ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ (တစ်နည်းကား) တေ၊
ထို တစ်ရာရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ ဒက္ခိဏေယျော၊
မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်ကုန်၏။ ဧတေသု၊ ထိုရှစ်ယောက်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုတို့သည်။ မဟပ္ပလာနိ၊
များသောအကျိုးရှိကုန်၏။ သံဃေ = သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏။
ဣဒမ္ပိရတနံ = အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်း

တော်မူခြင်းစသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ= ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည် ။ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၄။ ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်။ ဂေါတမသာသနမှီ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌။ ဒဠေန၊ ပြင်းစွာသော။ မနဿ၊ နှလုံးဖြင့်။ သုပ္ပယုက္ကာ၊ ကောင်းစွာလုံ့လပြုကုန်သည် ဖြစ်၏။ နိက္ကာမိနော၊ ဝဋ်ဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝိဂယ၊ အာရုံပြု၍။ လဒ္ဓါ၊ ရသည်ဖြစ်၍။ မုဓာ၊ ကိလေသာကင်းကုန်လျက်။ နိဗ္ဗုတိံ၊ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ခံစားကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သံဃေ= သံဃဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ= အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤ အရဟတ္တဖလ သမာပတ်ဟူသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၅။ ပထဝီသမိတော၊ မြေ၌မြုပ်သော။ ဣန္ဒြိယော၊ ကျောက်စာတိုင်သည်။ စတုဗ္ဘိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာကုန်သော။ ဝါတေဟိ၊ လေ့တို့သည်။ အသမ္ပကမ္ပိယော၊ မတုန်မလှုပ်စေနိုင်သည်။ သိယာယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယ သစ္စာတို့ကို။ အဝေစ္စ၊ သောတာတပတ္တိမဂ်ဖြင့် သင်္ကဝင်၍။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တံ သပ္ပုရိသံ၊ ထို သောတာတပတ္တိမဂ်ဖြင့် အရိယသစ္စာတို့ကို မြင်ပြီးသော

သုံးပါးအပြားရှိသော သောတာပန်ဖြစ်သော သူတော်ကောင်းကို။
တထူပမံ၊ ထိုကျောက်စာတိုင်နှင့်တူ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားသခင်
ဟောတော်မူ၏။ သံဃေ သံဃဿ၊ သုံးပါးသော သောတာပန်
သံဃာ၏။ ဣဒမ္ဗိရတနံ=အယမ္ဗိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ မတုန်မလှုပ်
သော သူ၏အဖြစ်တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။
ပဏီတံ= ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော
စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော
စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၆။ ဂမ္ဘီရပညေန၊ နက်နဲသော ပညာရှိသော မြတ်စွာဘုရား
သည်။ သုဒေသိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။
အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့ကို။ ယေ၊ အကြင်
သတ္တက္ခတ္တုပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိဘာဝယန္တိ၊
သိကုန်၏။ တေ၊ ထို သတ္တက္ခတ္တု ပရမသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
ဘုသံ ပမတ္တာ၊ ဘာဝနာ၌ အလွန်မေ့လျော့ကုန်သည်။ ကိဉ္ဇာပိ
ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။ တထာပိ၊ ထိုသို့မေ့လျော့ကုန်သော်
လည်း။ တေ၊ ထိုသတ္တက္ခတ္တုပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော။ ဘဝံ၊ ဘဝကို။ န အာဒိယန္တိ၊
မယူကုန်။ သံဃေ= သံဃဿ၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမဖြစ်သော သောတာပန်
သံဃာ၏။ ဣဒမ္ဗိ ရတနံ= အယမ္ဗိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤရှစ်ကြိမ်မြောက်
ဘဝကို မယူခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။
ပဏီတံ=ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကား
ကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်း
သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၇။ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိစ၊ အတ္တဟူသော မိမိကိုယ်ရှိ၏ဟူသော

အယူလည်းကောင်း။ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊ ရှစ်ပါးသောဌာန၌ယုံမှားခြင်း
လည်းကောင်း။ သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ၊ နွား၏ သီတင်းအကျင့်၊ ခွေး၏
သီတင်းအကျင့်စသည်ဖြင့် သံသရာမှ ထွက်မြောက်၏ဟူသော အယူ
လည်းကောင်း။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သဘောတရား
တို့ကို။ အဿ၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဒဿနမဗ္ဗဒါယ၊
သောတာပတ္တိမဂ်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ သဟာဝ၊ တကွလျှင်။ ဧဟိတာ၊
စွန့်အပ်ကုန်သည်။ အဿု = ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိဉ္စ၊ တစ်စုံတစ်ခု
သော။ ယံ၊ အကြင်မှားသောအယူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တမ္ပိ၊
ထိုမှားသော အယူကိုလည်း။ ဧဟိတံ၊ စွန့်အပ်၏။

၃၈။ သော သောတာပနော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အပါယေဟိ၊ အပါယ်တို့မှ။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊
လွတ်၏။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိဌာနာနိ စ၊ လွန်စွာသော
အကြောင်းတို့ကိုလည်း။ ကာတု၊ ပြုအံ့သောငှာ။ ဘဘဗ္ဗော၊ မသိုက်။
သံဃေ = သံဃဿ၊ သုံးပါးသော သောတာပန်ဖြစ်သော သံဃာ
တော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ = အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤသုံးပါးသော
သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ခြင်းအစရှိသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။
ပဏိတံ = ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော
စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော
စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၉။ သော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယေနဝါ၊
ကာယဒွါရဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါစာယဝါ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်လည်းကောင်း။
၃၁၊ ထိုမြို့။ စေတသာဝါ၊ မနောဒွါရဖြင့်လည်းကောင်း။ ပါပကံ၊
မကောင်းသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကိဉ္ဇာပိ၊ အကယ်၍လည်း။
ကရောတိ၊ ပြုမိ၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တဿ၊

ထိုမကောင်းမှုကို။ ပဋိစ္စဒါယ၊ ဖုံးလွှမ်းအံ့သောငှာ။ အဘဗွေ၊
မထိုက်ပြီ။ ဒိဋ္ဌပဒဿ၊ မဂ်ဖြင့် မြင်အပ်ပြီးသော နိဗ္ဗာန်ရှိသော
သောတာပန်၏။ အဘဗ္ဗတာ၊ မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာ
မထိုက်သောအဖြစ်ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သံဃေ=သံဃဿ၊
သုံးပါးသော သောတာပန် သံဃာ၏။ ဣဒမ္ဗိရတနံ= အယမ္ဗိရတန
ဘာဝေါ၊ ဤသို့ပြုပြီးသော မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာ မထိုက်ခြင်း
တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ= မဏီတော၊
မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊
သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၄၀။ ဂိမ္မာနမာသေ၊ နွေလေးလအတွင်း၌။ ပဌမသ္မိံဂိမ္မေ၊
အစစာသော နွေလ၌။ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊ ပွင့်သောအဖျားရှိသော။ ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေ၊
တောအုပ်သည်။ သိရိကောယထာ၊ အသရေရှိသကဲ့သို့။ ပရမံဟိတာယ၊
မြတ်သော လောကုတ္တရာစီးပွားအလို့ငှာ။ တထူပမံ၊ ထိုတောအုပ်နှင့်
တူသော။ နိဗ္ဗာနဂါမိံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော။ ဓမ္မဝရံ၊
ပရိယတ္တိ တရားတော်မြတ်ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏။
ဗုဒ္ဓေ=ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ဗိရတနံ= အယမ္ဗိရတနဘာဝေါ၊
ဤဒေသနာဟူသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ=ပဏီ
တော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။
ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၁။ ဝရော၊ မြတ်သော။ ဝရညူ၊ မြတ်သောတရားကိုလည်း
သိတော်မူတတ်သော။ ဝရဒေါ၊ မြတ်သော လောကုတ္တရာတရား
ကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်သော။ ဝရာဟရော၊ မြတ်သော

စီးပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ အနတ္တရော၊ လွန်သောသူ မရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိ တရားတော်မြတ်ကို။ အဒေသယံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ=ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ= အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ ဣန္ဒြိယပရော ပရိယတ္တိဉာဏ် ရှေးရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိယတ္တိဓမ္မကို ဟောခြင်းတည်း ဟူသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ=ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသဇ္ဇေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့ အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။

၄၂။ ယေ၊ အကြင် ရဟန္တာတို့သည်။ အာယတိကေ၊ လာလတ္တံ့သော။ ဘဝသ္မိံ၊ ဘဝ၌။ ဝိရတ္တစိတ္တာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ် ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား။ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော ကံသည်။ ခိဏံ၊ ကုန်ပြီ။ နသေဗ္ဗဝံ၊ ဘဝသစ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သောကံသည် လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ခိဏဗီဇာ၊ ကုန်ပြီးသော ကံဟူသောမျိုးစေ့ ရှိကုန်ထသော၊ အဝိရဠိဆန္ဒာ၊ ဘဝသစ်၌မဖြစ်ပြန်လိုသော ဆန္ဒလည်း ရှိကုန်ထသော။ ခိရာ၊ ပညာလည်းရှိကုန်ထသော။ တေ၊ ထို ရဟန္တာတို့သည်။ အယံပဒီပေါ၊ ဤဆီမီးသည်။ နိဗ္ဗာတိယထာ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့။ နိဗ္ဗာယန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ သံပော= သံဃဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤဘဝသစ်၌ မဖြစ်ပြန်ခြင်း တည်းဟူသော ရတနာ၏အဖြစ် သည်လည်း။ ပဏိတံ=ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသဇ္ဇေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၃။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိ ဝါ၊

အကြင် ဘုမ္မာစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာနတ်တို့
သည်လည်းကောင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊
ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော နတ်တို့
သည်လည်းကောင်း။ ဣဒ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်
လာကုန်၏။ တေ မယံ၊ ထိုသို့လာကုန်သော နတ်အပေါင်းဖြစ်ကုန်
သော ငါတို့သည်။ တဏှာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်း
ထသော။ ဒေဝမနဿပူဇိတံ၊ နတ်၊ လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။
ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့
အား။ သုဝဏ္ဏိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၄၄။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိဝါ၊
အကြင် ဘုမ္မာစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်
လည်းကောင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။
ယာနိဘူတာနိ ဝါ၊ အကြင်ယာမာစသော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။
ဣဒ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၏။ တေမယံ၊
ထိုသို့ လာကုန်သော နတ်အပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။
တဏှာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းထသော။ ဒေဝ
မနဿပူဇိတံ၊ နတ်၊ လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊
ဘုရားဘော်ကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။
သုဝဏ္ဏိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၅။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊
အကြင်ဘုမ္မာစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်
လည်းကောင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။
ဘူတာနိ ဝါ၊ အကြင် ယာမာ စသော နတ်တို့သည်လည်း

ကောင်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၏။
 တေ မယံ၊ ထိုသို့ လာကုန်သော နတ်အပေါင်းဖြစ်ကုန်သော
 ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းလှသော။
 ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊ နတ်၊ လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ သံဃံ၊
 သံဃာတော်ကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ဝါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။
 သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသကည်း။

ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၃။ မေတ္တသုတ်အနက်

၄၆။ ယဿ၊ အကြင်မေတ္တသုတ်၏။ အာနာဘာဝတော၊
 အာနဘောကြောင့်။ ယက္ခာ၊ ဘိလူးတို့သည်။ (ဝါ) ဘုမ္မစိုးနတ်တို့သည်။
 ဘိသနံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော အဆင်းကို။ နေဝဒဿန္တိ၊ မပြင့်ကုန်။
 ယမ္ပိစေဝ= ယံဟိစေဝ၊ အကြင်မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်၌သာလျှင်။
 ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌ လည်းကောင်း။ ဒိဝံ၊ နေ့၌လည်းကောင်း။ အတန္တိတော၊
 မပျင်းမရိသည်ဖြစ်၍၊ အနယုဉ္ဇန္တော၊ လုံ့လပြုသောသူသည်။

၄၇။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ သုတ္တောစ၊ အိပ်
 ပျော်သော်လည်း။ ကိဉ္ဇိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ပါပံ၊ မကောင်းသော
 အိပ်မက်ကို။ နပဿတိ၊ မမြင်မက်။ ဧဝမာဒိဂုဏူပေတံ၊ ဤသို့
 အစရှိသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုမေတ္တသုတ်
 ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အို သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
 ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၄၈။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ ယံ ပဒံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ ပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။ အဘိသမေဓ္စ အာရုံပြုသော

အားဖြင့်ကပ်၍။ (ဝါ) လောကီညာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍။ အတ္တကုသယေန၊
 အစီးအပွား၌ လိမ္မာသောသူသည်၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ သက္ကောစ၊
 ပြုခြင်းငှာ တတ်အားသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဥဇုစ၊ ဖြောင့်
 မတ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဟုဇုစ၊ ကောင်းစွာ
 ဖြောင့်မတ် သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဝစောစ၊ ပညာရှိတို့
 ဆိုလွယ် သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မုဒု စ၊ နူးညံ့သည်လည်း။
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနတိမာနိစ၊ မာန်မရှိသည်လည်း။ အဿ
 ဖြစ်ရာ၏။

၄၉။ သန္တုဿကောစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ သုဘရောစ၊ မွေးမြူလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 အပ္ပကိစ္စောစ၊ နည်းသောကိစ္စရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 သလ္လဟုက ဝုတ္တိစ၊ ပေါ့သောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်လည်း။ အဿ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ သန္တိန္ဒြိယောစ၊ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြိယရှိသည်လည်း။
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နိပကောစ၊ ရင့်သော ပညာရှိသည်လည်း။
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပဂဟောစ၊ မကြမ်းတမ်းသည်လည်း။ အဿ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ ကုလေသု၊ ဒါယကာတို့၌။ အနနုဂိဒ္ဓေါစ၊ မမက်မောသည်
 လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၅၀။ ယေန၊ အကြင်မကောင်းသော အမှုဖြင့်။ ဝိညု၊ ပညာရှိ
 ကုန်သော။ ပရေ၊ တစ်ပါးသောသူတို့သည်။ ဥပဝဒေယျံ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။
 ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ တံ၊ ထိုပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့အံ့သော
 အမှုကို။ ခုဒ္ဒမ္ပိ၊ အနည်းငယ်မျှသော်လည်း။ န စ အာစရေ၊
 မကျင့်ရာ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။
 သုခိနော ဝါ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ ခေမိနော
 ဝါ၊ ဘေးမရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

သုခိတတ္တာ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်၊ စိတ်ရှိကုန်သည်လည်း။ ဘဝန္တ၊
ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၁။ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ ယေနေစိ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏ၊ ဘူတာဝါ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ရှိကုန်သော
သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ တဿာဝါ၊ ထိတ်လန့်တတ်သော
ပုထုဇဉ်၊ သေကွသတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ ထာဝရာဝါ၊
တည်ကြည်ငြိမ်သက်သော ရဟန္တာသတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။
ဒိဃာ၊ ရှည်ကုန်သော။ ယေသတ္တာဝါ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်လည်း
ကောင်း။ မဟန္တာဝါ၊ ကြီးသောသတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။
မဇ္ဈိမာဝါ၊ မတို၊ မရှည်၊ မကြီး၊ မငယ်သော သတ္တဝါတို့သည်
လည်းကောင်း။ အဏုက ထူလာဝါ၊ ကြုံသောသတ္တဝါ၊ ဆူသော
သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သော။ ယေသတ္တာဝါ၊ အကြင်
သတ္တဝါ တို့သည်လည်းကောင်း။ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်ကုန်သော။
ယေသတ္တာဝါ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒူရေ၊ အဝေး၌။
ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသတ္တာဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။
အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသတ္တာဝါ၊
ထိုသတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ ဘူတာဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသော သတ္တဝါ
တို့သည်လည်းကောင်း။ သမ္ဘဝေသိဝါ၊ နောင်ဖြစ်လတ္တံ့သော သတ္တဝါ
တို့ သည်လည်းကောင်း။ (တနည်းကား) သမ္ဘဝေ၊ သက်၌။ သိဝါ၊
ကိန်းသော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိတတ္တာ၊
ချမ်းသာသော ကိုယ်၊ စိတ် ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၃။ ပရော၊ သူတစ်ပါးသည်။ ပရံ၊ သူတစ်ပါးကို။ န
 နိကုဗ္ဗေထ၊ အမျက်မထွက်ရာ။ ကတ္တစိ၊ တစ်စုံတစ်ရာသော အမှု၌။
 နံ၊ ထိုသူတစ်ပါးကို။ ဗျာရောသနာ = ဗျာရောသနာ၊ ရှုပ်ချယ်သော
 စကားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိဃသညာ = ပဋိဃသညာယ၊ အမျက်
 ထွက်သော အမှတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကိဉ္စိ၊ တစိုးတစီမျှ။ နာတိ
 မညေထ၊ မထိမဲ့မြင် မအောက်မေ့ရာ။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နက္ကစ္ဆေယျ၊ အလိုမရှိရာ။

၅၄။ မာတာ၊ အမိသည်။ နိယံပုတ္တံ၊ မိမိကိုမှီ၍ဖြစ်သော။
 ကေပုတ္တံ၊ တစ်ယောက်တည်းသောသားကို။ အာယုသာ၊ အသက်
 ကြောင့်။ အနုရုက္ခေ ယထာ၊ အဖန်တလဲလဲ စောင့်သကဲ့သို့။ ဧဝမ္ပိ၊
 ထို့အတူလျှင်။ သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌။
 အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။ မာနသံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို။ ဘာဝယေ၊
 ပွားစေရာ၏။

၅၅။ ဥဒ္ဓိစ၊ အထက်၌လည်းကောင်း။ အဓောစ၊ အောက်၌
 လည်းကောင်း။ တိရိယဉ္စ၊ ဖိလော၌ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗလောကသ္မိံ၊
 ခပ်သိမ်းသော လောက၌။ အသဗ္ဗာဓံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းလည်း
 မရှိသော။ အဝေရံ၊ အတွင်းရန်လည်း မရှိသော။ အသပတ္တံ၊
 အပရန်လည်း မရှိသော။ အပမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။ မာနသံ၊
 မြတ်နိုးခြင်းတည်းဟူသော။ မေတ္တဉ္စ၊ မေတ္တာစိတ်ကိုလည်း။ ဘာဝယေ၊
 ပွားစေရာ၏။

၅၆။ ယာဝတော၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝိတမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းသော
 ငိုက်မျဉ်းခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်။
 တိဋ္ဌဝါ၊ ရပ်လျက်သော်လည်းကောင်း။ စရံဝါ၊ သွားလျက်သော်

လည်းကောင်း။ နိဿိန္ဒော ဝါ၊ ထိုင်လျက်သော်လည်းကောင်း။
သယာနော ဝါ၊ လျောင်းလျက်သော်လည်းကောင်း။ ဧတံ သတိံ၊
ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့် ယှဉ်သောသတိကို။ အဓိဋ္ဌေယျ၊ အမြဲဆောက်
တည်ရာ၏။ ဧတံ ဝိဟာရံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့်ယှဉ်၍နေခြင်းကို။
ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သော။ ဝိဟာရံ၊ နေခြင်းဟူ၍။ ဣဓ၊ ဤ သာသနာတော်၌။
အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ၊ မှားသောအယူသို့လည်း။ အနုပဂ္ဂဗ္ဗ၊ မကပ်မှု၍။
သီလဝါ၊ သီတင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒဿနေန၊ မဂ်ပညာနှင့်။ သမ္ပန္နော၊
ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၏။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့၌။
ဂေမံ၊ တပ်ခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်ရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။
ဂဗ္ဘသေယျံ၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့။ ပုန၊ တဖန်။ ဇာတု၊
အကယ်မလွဲသဖြင့်။ န ဟိ ဧတိ၊ မရောက်။

မေတ္တသုတ္တံ၊ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၄။ ခန္ဓသုတ် အနက်

၅၈-၅၉။ သဗ္ဗာသီဝိသဇာတိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော အဆိပ်လျင်သော
မြွေလေးပါးတို့၏။ ယောရံ၊ ပြင်းစွာသော။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဒိဗ္ဗ
မန္တာဂဒံဝိယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ဆေးမန္တရားကဲ့သို့။ ယံ၊ အကြင်ခန္ဓပရိတ်
သည်။ နာသေတိ၊ ဖျောက်တတ်၏။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ ခပ်သိမ်းသော။
အာဏာခေတ္တမ္ပိ၊ အာဏာခေတ်ဖြစ်သော ကုဋေတစ်သိန်းသော
စကြဝဠာ၌။ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ သေသံ၊
မြွေဆိပ်မှကြွင်းသော။ ပရိဿယဉ္ဇာပိ၊ ဘေးရန်ကိုလည်း။ သဗ္ဗဒါ၊

ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သဗ္ဗသောပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်
လည်း။ နိဝါရေတိ၊ တားမြစ်တတ်၏။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုခန္ဓသုတ်
ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အို သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
ဘဏ္ဍာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ၊ ဝိရူပက္ခ နဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ဧရာပထေဟိ၊ ဧရာပထနဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။
မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဆဗျာပုတ္တေဟိ၊
ဆဗျာပုတ္တ နဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊
ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ကဏ္ဍာဂေါတမကေဟိ၊
ကဏ္ဍာဂေါတမနဂါးမင်းတို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။
မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆၁။ အပါဒကေဟိ၊ ခြေမရှိသောသတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ဒွိပါဒကေဟိ၊ ခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
စတုပ္ပဒေဟိ၊ ခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ဗဟုပ္ပဒေဟိ၊ များသောခြေရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆၂။ မံ၊ ငါ့ကို။ အပါဒကော၊ ခြေမရှိသော သတ္တဝါသည်။
မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒွိပါဒကော၊ ခြေနှစ်ချောင်း
ရှိသောသတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။
စတုပ္ပဒေါ၊ ခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊

မညှင်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဗဟုပ္ပဒေါ၊ များသောခြေရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မညှင်းဆဲ စေသတည်း။

၆၃။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ ကေဝလာ၊ အကြွင်း မရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာစ၊ ထင်ရှားဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ-သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းမြတ်သောအမြင်တို့ကို။ ပဿန္တု၊ မြင်စေကုန် သတည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစိုးတစို့မျှ။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသို့။ မာအာဂမာ၊ မရောက်စေကုန်သတည်း။

၆၄။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ် ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ သရီသပါနိ၊ ကင်း၊ သန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ အဟိ၊ မြေသည်လည်းကောင်း။ ဝိစ္ဆိကာ၊ ကင်းပုစွန်သည်လည်းကောင်း။ သတပဒံ၊ ကင်းခြေများသည်လည်းကောင်း။ ဥဏ္ဏနာဘိ၊ ပင့်ကူသည် လည်းကောင်း။ (ပင့်ကူနက်လည်းဟူ) သရဗ္ဗ၊ တက်တူသည်လည်း ကောင်း။ (အိမ်မြှောင်လည်းဟူ။) မူသိကာ၊ ကြွက်သည်လည်းကောင်း။ ပမာဏန္တာနိ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာရှိကုန်၏။

၆၅။ မေ၊ ငါသည်။ ရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ မေ၊ ငါသည်။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပဋိက္ကမန္တု၊ ဖဲလေကုန်လော့။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊

ရှိခိုးပါ၏။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဝိပဿီ
အစရှိသော ဘုရားရှင်တို့အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

ဓန္ဒသုတ္တံ၊ ဓန္ဒသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၅။ မောရသုတ်အနက်

၆၆-၆၇။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦ
ဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်တော်မူထသော။
မောရယောနိယံ၊ ဥဒေါင်း၏ အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ ယေန၊
အကြင် မောရပရိတ်ဖြင့်။ သံဝိဟိတာရက္ခံ၊ စီရင်အပ်သော စောင့်ရှောက်
ခြင်းရှိထသော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဝနေစရာ၊ တောမုဆိုး
တို့သည်။ စိရသံ၊ မြင့်ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဝါယမန္တာပီ၊
လုံ့လပြုကုန်သော်လည်း။ ဂဏှိတုံ၊ ဖမ်းယူအံ့သောငှာ။ နေဝသက္ခိံသု၊
မတတ်နိုင်ကုန်။ ဗြဟ္မမန္တန္တိ၊ မြတ်သော မန္တရားဟူ၍။ အက္ခာတံ၊
ဟောတော်မူအပ်သော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုမောရသုတ် ပရိတ်တော်ကို။
ဟေ၊ အို သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊
ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၈။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏ မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော။
ဧကရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိဿဝဇ္ဇော၊
ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသော၊
မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော။ အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။
ဥဒေတိ၊ တက်လတ်၏။ တံ=တသ္မာ၊ ယုံကြောင့်။ ဟရိဿဝဇ္ဇံ၊

ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်းရှိသော။ ပထဝီပွဘာသံ၊
မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်းရှိသော။ တံ၊ ထို ရှင်နေမင်းကို။
အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဒီဝသံ၊
တစ်နေ့ပတ်လုံး။ တယာ၊ အရှင်နေမည်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်ကုန်
သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဟရေမု၊ နေကုန်အံ့။

၆၉။ ဗြာဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း အပပြုကုန်ပြီးသော။
ယေ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော
တရားတို့ကို။ ဝေဒဇ္ဇ၊ သိခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
တို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
တေ စ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊
စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်အား။
မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ဝိမုတ္တိယာ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊
ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊
အရဟတ္တဖိုလ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောမောရော၊ ထိုဥဒေါင်းမင်းသည်။
ဣမံပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေသနာ=ဒေသနာယ၊
အစာရှာအံ့သောငှာ။ စရတိ၊ သွား၏။

၇၀။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏ မျက်စိလည်း ဖြစ်သော။
ဧကရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းလည်းဖြစ်သော။ ဟရိဿဝဇ္ဇော၊
ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်းရှိသော။ ပထဝီပွဘာသော၊
မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိသော။ အယံ ဤနေမင်းသည်။

အပေတိ၊ ဝင်၏။ တသွာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဟရိဿဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၏အဆင်း
နှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေ၌
ထွန်းသော အရောင်လည်းရှိထသော။ တံ၊ ထိုနေမင်းကို။ အဟံ၊
ငါသည်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ရတ္တိံ၊ တည၌ပတ်လုံး။
တယာ၊ အရှင်နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊
ငါတို့သည်။ ဝိဟရေမု၊ နေကုန်အံ့။

၇၁။ ဗြာဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း အပပြုကုန်ပြီထသော။
ယေ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော
တရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်အား
လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထုဖြစ်စေသတည်း။
ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။
အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောမောရော၊ ထို
ဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံ ပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ အကပ္ပယိ၊ ပြု၏။

မောရသုတ္တံ၊ မောရသုတ် ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၆။ ဝဋ္ဋသုတ်အနက်

၇၂။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦ
ဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်ကော်မှုထသော။
ဝဋ္ဋဇာတိယံ၊ ငုံး၏ အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ မဟာသတ္တံ၊

ဘုရားလောင်းကို။ ယဿပရိတ္တဿ၊ အကြင် ပရိတ်တော်၏။
တေဇေန၊ တန်ခိုးအာနဘော်ကြောင့်။ ဒါပဂ္ဂိ၊ တောမီးသည်။ ဝိဝဇ္ဇယိ၊
ကြည့်ပဲ၏။

၇၃။ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ အမည်ရှိတော်မူသော။
ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ လောကနာထေန၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်
ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်ထသော။ ကပ္ပဠာယိ၊ ကမ္ဘာပတ်လုံးတည်ထသော။ မဟာတေဇံ၊
ကြီးသောအာနဘော်ရှိထသော။ တံ ပရိတ္တံ၊ ထိုင်းမင်းပရိတ်ကို။
ဟေ၊ အို သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါဟိုသည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြ
ကုန်အံ့။

၇၄။ လောကေ၊ လောက၌။ သီလဂုဏော၊ သီလ၏
ကျေးဇူးသည်လည်းကောင်း။ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်လည်းကောင်း။
သောစေယျဉ္စ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း။ အနဒ္ဒယာစ၊ သတ္တဝါတို့အား သနားခြင်းသည်လည်းကောင်း။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ထိုသို့သော သစ္စာစကားဖြင့်။
အနတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။
ကာဟာမိ၊ ပြုဖူး၏။

၇၅။ ဓမ္မဗလံ၊ သစ္စာတရား၏အစွမ်းကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊
ဆင်ခြင်၍။ ပုဗ္ဗကေ၊ ရှေး၌ဖြစ်တော်မူကုန်ပြီးသော။ ဇိနေ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားတို့ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။ သစ္စဗလံ၊
သစ္စာ၏အစွမ်းကို။ အဝဿာယ၊ အမှီပြု၍။ သစ္စကိရိယံ၊
သစ္စာပြုခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုဖူး၏။

၇၆။ ဇာတဝေဒ၊ အို တောမီး။ မေ၊ ငါ၏။ ပက္ခာ၊ အတောင်
တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အပတနာ၊ မပျံနိုင်ခဲ့။ မေ၊ ငါ၏။

ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဝဉ္ဇနာ၊ မသွားတတ်နိုင်ခဲ့။
မေ၊ ငါ၏။ မာတာပိတာစ၊ အမိအဖတို့သည်လည်း။ နိက္ခန္တာ၊
ထွက်သွားခဲ့ကုန်ပြီ။ ဇာတဝေဒ၊ အိုတောမီး။ ပဋိက္ကမ၊ ဖဲကြဉ်လေလော့။

၇၇။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယှံ=
မယာ၊ ငါဝံးမင်းသည်။ သစ္စေ၊ သစ္စာကို။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။
သစ္စကတေန၊ ပြုအပ်သောသစ္စာနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သိခိ၊
တောမီးသည်။ ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဝဇ္ဇေသိယထာ၊
ဖဲကြဉ်သကဲ့သို့။ မဟာပဇ္ဇလိတော၊ ကြီးသောအလျှံရှိသော။ သိခိ၊
တောမီးသည်။ သောဠသကရိသာနိ၊ တဆယ့်ခြောက်မင်း ပယ်စာတို့
တိုင်တိုင်။ ဝဇ္ဇေသိ၊ ဖဲကြဉ်လေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ မေ၊
ငါ၏။ သစ္စေန၊ သစ္စာစကားနှင့်။ သမော၊ တူသောတရားသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော ပါရမီ၊ ဤပါရမီသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။
သစ္စပါရမီ၊ သစ္စာပါရမီတည်း။

ဝဋ္ဋသုတ္တံ၊ ဝဋ္ဋသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိကံ၊ ပြီးပြီ။

၇။ ဝေဂ္ဂသုတ်အနက်

၇၈။ ယဿ၊ အကြင်ဇဇင်္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ အနုဿရဏေ
နာပိ၊ အောက်မေ့ကာမျှတည်းဖြင့်လျှင်။ အန္တလိက္ခေပိ၊ ကောင်းကင်၌
တည်ကုန်လျက်လည်း။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဘူမိယံ
ဝိယ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်။
ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို။ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏။

၇၉။ ယက္ခစောရာဒိသမ္ဘဝါ၊ ဘီလူး၊ သူခိုးစသည်တို့ကြောင့်

ဖြစ်သော။ သဗ္ဗပဒ္ဒဝဇာလမှာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဒေါတည်းဟူသော
ကွန်ရက်မှ။ မုတ္တာနံ၊ လွတ်ကုန်သောသူတို့ကို။ ဂဏနာ၊ ရေတွက်ခြင်း
သည်။ ၃၈ အတ္ထိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ ဟံ ပရိတ္တံ၊ ထိုဇေဝ်သုတ်
ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ။ အို သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၈၀-၈၁။ ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံဇေဝံ၊
ဤ ဇေဝ်သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ မေယာအာနန္ဒတ္ထေရေန၊ ငါ
အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဧဝံ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။
(တစ်နည်းကား) ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံ၊
ဤဇေဝ်သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဘဂဝဟော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
သမ္ဗုခေါ၊ မျက်မှောက်ဟော်မှ။ မေ၊ ငါ၏။ သုတံ၊ ကြားခြင်းသည်ကား။
ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်တည်း။ ဧကံ၊ တစ်ပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထ
ပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိသူဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဖွယ်
ရှိသော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်
မူ၏။ တတြခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌လျှင်။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေ သိ=အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဘဒန္တေ တိ၊
ဪ- အရှင်ဘုရားဟူ၍။ ဟေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စသေဘသုံ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဖူးသည်
ကား။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊ တာဝတိံသာနတ်၊ အသုရာတို့၏စစ်သည်
သည်။ သမုပဗျူဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာတက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထခေါ၊ ထုံအခါ၌။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။
 ဣန္ဒြော၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊
 တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊
 ခေါ်တော်မူ၏။ မာရိသာ၊ ငါနှင့်တူကုန်သော အချင်းနတ်တို့။
 သင်္ဂါမဂတာနံ၊ စစ်မြေအရပ်၌ သွားကုန်သော။ ဝေါ ဒေဝါနံ၊ သင်
 နတ်တို့အား။ ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။
 ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။
 လောမဟံသောဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းသည် လည်းကောင်း။
 သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုသို့
 ဖြစ်သောအခါ၌။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဓဇ္ဇံ၊ တံခွန်ဖျားကို။
 ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွ။ မမ၊ ငါ၏။
 ဓဇ္ဇံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊
 သင်တို့အား။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။
 ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ အကြင်ကိုယ် ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်
 လည်းကောင်း။ ယောလောမ ဟံသော ဝါ၊ အကြင် ကြက်သီး
 မွေးညင်းထခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။
 သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ လောမဟံသ သည်။ ပဟိယိဿတိ၊
 ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၈၂။ မေ၊ ငါ၏။ ဓဇ္ဇံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။
 နောဥ္လ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မကြည့်မိကုန်
 သည်ရှိသော်။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊
 နတ်မင်း၏။ ဓဇ္ဇံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။
 ဟိ၊ သင့်စွ။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊
 နတ်မင်း၏။ ဓဇ္ဇံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။

ဟိ၊ သင့်စွ။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇေ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ယောလောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ လောမဟံသ သည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၈၃။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇေ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နောဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဝရဏဿ၊ ဝရဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇေ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဝရဏဿ၊ ဝရဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇေ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ယောလောမဟံသောဝါ၊ အကြင်ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၈၄။ ဝရဏဿ၊ ဝရဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇေ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နောဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မကြည့်မိကုန်သည်ရှိ

သော်။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊
 နတ်မင်း၏။ ဓဇ္ဇံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်
 လော့။ ဟိ၊ သင့်စွဲ။ ဤသာနဿ၊ ဤသာနအမည်ရှိသော။
 ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇ္ဇံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊
 ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်တရော်
 ရှိသောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ယောလောမဟံသောဝါ၊ အကြင်
 ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။
 သော၊ ထိုဟုလ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသ သည်။ ပဟိယိဿတိ၊
 ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။
 တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ ဒေဝေ၊
 နတ်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၈၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒဿ၊
 အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ တံခေါပနဓဇ္ဇံ၊ ထို
 တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့်သောနတ်တို့အား
 လည်းကောင်း။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊
 နတ်မင်း၏။ ဓဇ္ဇံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့်သော
 နတ်တို့အားလည်းကောင်း။ ဝရဏဿ၊ ဝရဏအမည်ရှိသော။
 ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇ္ဇံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊
 ကြည့်သောနတ်တို့အားလည်းကောင်း။ ဤသာနဿ၊ ဤသာနအမည်
 ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇ္ဇံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လော
 ကယတံဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အားလည်းကောင်း။ ယံဘယံဝါ၊
 အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ၊ အကြင်
 ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ယောလော

မဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည် လည်းကောင်း။
ဘဝိသ ဟိ၊ ဖြစ်တုံအံ။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသသည်။
ပဟိယေထာပိ၊ ပျောက်သည်မှလည်း ဖြစ်ရာ၏။ နောပဟိယေထာပိ၊
မပျောက်သည်မှလည်း ဖြစ်ရာ၏။

၈၆။ တံ၊ ထိုပျောက်ခြင်း မပျောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊
အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။
ဣန္ဒြော၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အဝိတရေဂေါ၊
မကင်းသော ရာဂရှိ၏။ အဝိတဒေါသော၊ မကင်းသောဒေါသရှိ၏။
အဝိတမောဟော၊ မကင်းသောမောဟရှိ၏။ ဘိရ၊ ကြောက်တတ်၏။
ဆမ္ဘိ၊ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိတတ်၏။ ဥတြာသိ၊ လန့်တတ်၏။
ပလာယံ၊ ပြေးတတ်၏။

၈၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟဉ္စ၊ ငါသည်ကား။ ခေါ၊
အကယ်မလွဲသဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟော၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့။ အရည ဂတာနံ ဝါ၊ တော၌မှလည်း နေကုန်ထသော။
ရက္ခမူလဂတာနံ ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းမှလည်း နေကုန်ထသော။ သုညာဂါရ
ဂတာနံပါ၊ ဆတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌မှလည်း နေကုန်ထသော။ တုမှာကံ၊
သင်တို့အား။ ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဆမ္ဘိ
တတ္ထံဝါ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။
လောမဟံသောဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်လည်းကောင်း။
သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်တုံအံ။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုဘယ၊
ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသဖြစ်သောအခါ၌။ မမေဝ = မမံဧဝ၊ ငါဘုရား
၏ ဂုဏ်ကိုသာလျှင်။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၈၈။ “သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊
ဤသို့ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသောကြောင့်လည်း (ဝါ) ကိလေသာ

ရန်တို့ကို သတ်တော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ (ဝါ) သံသရာစက်၏ အကန့်အကွက်တို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ (ဝါ) ပစ္စည်းလေးပါးစသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သောကြောင့်လည်း။ (ဝါ) ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ မကောင်းမှုကို ပြုတော်မမူသောကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကောင်းစွာသယံ့ဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အာမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏတဆယ့်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ဗုဒ္ဓော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ မည်တော်မူ၏။ (တစ်နည်းကား) ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ မည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကာမလောက၊ ရူပလောက၊ အရူပလောက။ (တစ်နည်းကား) သတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက၊ ဩကသလောက ဟူသော လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒ္ဓ၊ လောကဝိဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။

သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ အတုမရှိသော တရားတော်ဖြင့် ဆုံးမတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။

အနတ္တရော၊ အတုမရှိသော။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။ (တစ်နည်းကား) သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လွန်သောသူမရှိသောကြောင့်လည်း။ အနတ္တရော၊ အနတ္တရ မည်တော်မူ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ဆုံးမတော်မူအပ်သော ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နတ်၊ လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသောကြောင့်လည်း။ သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ မည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ (တစ်နည်းကား) ဣတိပိ၊ ဤသို့ နတ်၊ လူတို့ကို သိစေတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဆည်းပူးအပ်သော ပါရမီဟူသော ဘုန်းရှိတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ မမေဝ၊ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကိုသာလျှင်။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၈၉။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမံ၊ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်လည်း ကောင်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထို

ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၀။ မံ၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နော အနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မံ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါးအနက်

၉၁။ “ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ သန္တိဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကို ပေးတတ်၏။ ဧဟိပဿိကော၊ လာလှည့်ရှုလှည့်ဟူသော စကားကိုဆိုထိုက်၏။ ဩပနေယျိကော၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်ခြင်းကိုထိုက်၏။ ပစ္စတ္တံ ပဋိအတ္တံ၊ အသီးအသီးမိမိ မိမိတို့၌။ ဝိညူဟိ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက် ဖလဋ္ဌာန်လေးယောက် ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည်။ ပေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ခံစားအပ်၏” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၂။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ယော လောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးျင်း၊ ထခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ၊

ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၃။ စေ၊ အကယ်၍။ ဓမ္မံ။ တရားတော်၏ဂုဏ်ကို။ နောအနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့ကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ သံဃံ၊ ငါတပည့်သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

သံဃာ့ဂုဏ်တော် ၉ ပါးအနက်

၉၄။ “ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်။ ဥပုပ္ပဋိပန္နော၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်။ ဉာယပ္ပဋိပန္နော၊ အသင့်အားဖြင့် ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သံဃာသည်။ သာမိစိပ္ပဋိပန္နော၊ အရိအသေပြုခြင်းကို ခံထိုက်အောင် ကျင့်တတ်၏။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ=ယာနိ ပုရိသယုဂါနိ၊ အကြင် ယောက်ျားမြတ် အစုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ ထိုလေးပါးအစုံဖြစ်သော ယောက်ျားတို့သည်ကား။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက် တို့တည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒေသ=ဒေသော သာဝက သံဃော၊ ထိုပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်ကား။ အာဟုဏေယျော၊ ဆောင်၍ ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။ ပါဟုဏေယျော၊ ဧည့်သည်တို့ အား ရည်၍ထားသော ပစ္စည်းအထူးဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်၏။ အဉ္ဇလိ ကရဏီယျော၊

လက်အုပ်ချီခြင်းကို ခံထိုက်၏။ လောကဿ၊ လူအများ၏။ အနတ္တရုံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်းသဖွယ်လည်းဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဃံ၊ သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၅။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သံဃံ၊ သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံ ဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ယော လောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထို ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၆။ တံ၊ ထို ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထ၊ လောမဟံသ ပျောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တထာဂတော၊ ဝိပဿီ အစရှိသော ရှေးဘုရားတို့၏ လာခြင်းကဲ့သို့ ကောင်းသောလာခြင်းရှိသော သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်။ အရဟံ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှာမထိုက်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာကိုယ်တိုင် သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတော်မူတတ်၏။ ဝီတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိ၏။ ဝီတဒေါသော၊ ကင်းသောဒေါသရှိ၏။ ဝီတမောဟော၊ ကင်းသောမောဟရှိ၏။ အဘီရ၊ မကြောက်တတ်။ အဆမ္ဘိ၊ ကိုယ်ခက်တရော် မရှိတတ်။ အနုတြာသီ၊ မလန့်တတ်။ အပလာယီ၊ မပြေးတတ်။ ဣတိတဿ၊ ထို့ကြောင့်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၇။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊

ဤသို့သောစကားကို။ ဝတွာန၊ မိန့်ဦး၍။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ အပရံ၊ တပါးသော။ ဧတံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၈။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ အရညေဝါ၊ တော၌လည်းကောင်း။ ရက္ခမူလေဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌လည်းကောင်း။ သုညာဂါရေဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌လည်းကောင်း။ သမ္ပုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ အနုဿရေထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ နောသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။

၉၉။ လောကဇေဋ္ဌံ၊ လူတို့၏အကြီးဖြစ်ထသော။ နရာသဘံ၊ လူတို့ထက်လည်း မြတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နောသရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှထုတ်၍ ဆောင်သွားတတ်ထသော။ သုဒေသိကံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို။ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၀။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှထုတ်၍ ဆောင်သွားတတ်ထသော။ (ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ ဆောင်တတ်သောလည်း ပေး။) သုဒေသိကံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်၏ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နောသရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏ပွားရာ လယ်ယာမြေကောင်း သဖွယ်လည်း ဖြစ်ထသော။ သံဃံ၊ သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကို။ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၁။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရား

တော်၏ ဂုဏ်ကိုလည်းကောင်း။ သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကို
လည်းကောင်း။ သရန္တာနံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော သင်တို့အား။
ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊
အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ယော
လောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးျင်းထခြင်းသည် လည်း
ကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတ္တံ၊ လောမဟံသသည်။
နဟေဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့သတည်း။

ဓဇဂ္ဂသုတ္တံ၊ ဓဇဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၈။ အာဇာနည်ယသုတ် အနက်

၁၀၂-၁၀၃။ နာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဓုသမ္ပတေ၊
ကောင်းမှုဟူ၍ သမုတ်အပ်သော။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။
အပ္ပသန္နေဟိ၊ မကြည်ညိုကုန်ထသော။ စဇ္ဈေဟိ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်
ထသော။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ကိဗ္ဗိသကာရိဘိ၊ ကြမ်းကြုတ်
သောအမှုကို ပြုတတ်ကုန်ထသော။ အမနုဿေဟိ၊ ဘီလူးတို့သည်။
စတဿန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပရိသာနံ၊ ပရိသတ်တို့ကို။
အဟိံသာယစ၊ မညှဉ်းဆဲစိမ့်သောငှာ လည်းကောင်း။ ဂုတ္တိယာစ၊
စောင့်စိမ့်သောငှာလည်းကောင်း။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သော
လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင်အာဇာ
နာဋီယသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဒေသေဟိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တံပရိတ္တံ၊
ထိုအာဇာနာဋီယသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အို သူတော်ကောင်းတို့။
မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၀၄။ စက္ခုမန္တဿ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။
သိရိမတော၊ ဘုန်းကျက်သရေနှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော။ ဝိပဿိဿစ၊
ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။
အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဘူတာနကမ္ပိနော၊ ခပ်သိမ်းသော
သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်မူတတ်သော။ သိခိဿပိစ၊ သိခိ
မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။
အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၅။ နာတကဿ၊ မကောင်းမှုကို ဆေးပြီးထသော။
တပဿိနော၊ ခြိုးခြံသောအကျင့်ကိုလည်း ကျင့်တတ်ထသော။
ဝေဿဘုဿစ၊ ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။
နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မာရသေနာပမဒ္ဒိနော၊
မာရ်စစ်သည်ကို နှိမ်နင်းတတ်သော။ ကကုသန္တဿ၊ ကကုသန်မြတ်စွာ
ဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၆။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးထသော။
ဝုသိမတော၊ ငါးပါးသောဝသိဘော်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ (ဝါ)သုံးပြီး
သော မဂ်ဟူသော သီတင်းလည်း ရှိထသော။ ကောဏာဂမနဿစ၊
ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊
ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဓိ၊ အလုံးစုံသောအရာ၌
(ဝါ) ခပ်သိမ်းသောကိလေသာမှ။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ ကင်းလွတ်တော်မူ
ပြီးသော။ ကဿပဿစ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊
ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၇။ ယော၊ အကြင် ဂေါတမဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခ
ပနုဒနံ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တော်မူတတ်သော။

ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အင်္ဂီရသဿ၊ ကိုယ်တော်မှထွက်သောအရောင်ရှိသော။ သိရိမတော၊ ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ သကျပုပ္ဖဿ၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်တော်မူသော။ တဿ၊ ထိုဂေါတမဘုရားသခင်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၈။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းလေကုန်ပြီးသော။ ယော စာပိ ဇနာ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအလျောက်။ ဝိပဿိသုံ၊ မြင်ကုန်ပြီ။ တေဇနာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အပိသုဏ္ဍာ၊ ချောပစ်သောစကားကိုမဆိုကုန်။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ မဟန္တာ၊ မြတ်ကုန်၏။ ဝိတသာရဒါ၊ ကင်းသော ရွံ့ကြောက်ခြင်းရှိကုန်၏။

၁၀၉။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏတစ်ဆယ့်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ မဟန္တံ၊ မြတ်စွာထသော။ ဝိတသာရဒံ၊ ကင်းသောကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိသော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်၊ လူတို့၏။ ဟိတံ၊ အစီးအပွားလည်း ဖြစ်သော။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမအမျိုးလည်း ဖြစ်သော။ ယံ ဗုဒ္ဓံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။

၁၁၀။ ဧတေ စ၊ ထိုဝိပဿိ အစရှိသော မြတ်စွာဘုရား ခုနစ်ဆူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒေညေ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ အနေကသတ ကောဋိယော၊ ကုဋေအရာမက များကုန်သော။ သမ္မုဒ္ဒါစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အသမသမာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့နှင့် မတူကုန်သည်ဖြစ်၍ ဘုရားချင်းသာ တူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုး

ရှိကုန်၏။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဒသဗလူပေတာ၊ ဆယ်ပါးသော ဌာနာဌာန အစရှိသော အားနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ၊ ဝေသာရဇ္ဇ ဉာဏ်တို့နှင့်။ ဥပဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဧတေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ အာသဘံ၊ ပုရိသဥသဘာ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော။ ဌာနံ၊ အရာဖြစ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။

၁၁၂။ ဧတေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့၌။ ဝိတသာရဒါ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သိဟနာဒံ၊ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ရဲရင့်သော စကားကို။ နဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ လောကေ၊ လောက၌။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ သူတစ်ပါးတို့ မလည်စေနိုင်သော။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ မြတ်သော ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို။ ပဝတ္တေန္တိ၊ လည်စေကုန်၏။ (ဟောကုန်၏ ဟုလိုသည်။)

၁၁၃။ နာယကာ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ခရီးညွှန်ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဋ္ဌာရသဟိ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊ ဘုရား၏ကျေးဇူးတရားတို့နှင့်။ ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဗာတ္ထိံသလက္ခဏူပေတာ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော လက္ခဏာတော်ကြီးနှင့် လည်းပြည့်စုံကုန်၏။ အသိတာနုဗျဉ္ဇနာဓရာ၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော် ငယ်တို့ကိုလည်း ဆောင်ကုန်၏။

၁၁၄။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဗျာမပ္ပဘာယ၊ တစ်လံမျှလောက်သော ကိုယ်တော်၏အရောင်ဖြင့်။ သုပ္ပဘာ၊ ကောင်းစွာထွန်းပကုန်၏။ မုနိကုဉ္ဇရာ၊ ရဟန်းတို့ထက် လည်းမြတ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဧတေ ဗုဒ္ဓါ၊

ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗညုနော၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိတတ်ကုန်၏။ ခိဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိကုန်၏။ ဇိနာ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်ကုန်၏။

၁၁၅။ မဟာပဘာ၊ များသောကိုယ်တော်အရောင်လည်း ရှိကုန်၏။ မဟာတေဇာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးလည်းရှိကုန်၏။ မဟာပညာ၊ ကြီးသော ပညာလည်းရှိကုန်၏။ မဟဗ္ဗလာ၊ ကြီးသော ခွန်အားလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာကာရဏိကာ၊ များသော ကရုဏာလည်းရှိကုန်၏။ ဓိရာ၊ လုံ့လလည်းရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေသာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါ တို့၏။ သုခါဝဟာ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်ကုန်၏။

၁၁၆။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဒီပါစ၊ ကျွန်းလည်းမည်ကုန်၏။ နာထာစ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ပတိဋ္ဌာစ၊ တည်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ တာဏာစ၊ စောင့်ရှောက်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ လေဏာစ၊ ပုန်းကွယ်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဂတီစ၊ လားရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဗန္ဓုစ၊ အဆွေလည်း မည်ကုန်၏။ မဟေဿာသာစ၊ မြတ်သောလေးသမားလည်း မည်ကုန်၏။ သရဏာ စ၊ အောက်မေ့ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဟိတေသိနော စ၊ စီးပွားကိုလည်း ရှာကြံလေ့ရှိကုန်၏။

၁၁၇။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဧတေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တို့သည်။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ လူ၏။ ပရာယဏာ၊ လဲလျောင်းရာလည်း မည်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရိသုတ္တမေ=ပုရိသုတ္တမာနံ၊ ယောက်ျားတကာတို့ထက် မြတ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ သိရဿ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၈။ ဧတေ တထာဂတေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ သယနော၊

အိပ်သောအခါ၌လည်းကောင်း။ အာသနေ၊ ထိုင်သောအခါ၌ လည်းကောင်း။ ဌာနေ၊ ရပ်သောအခါ၌လည်းကောင်း။ ဂမနေ စာပိ၊ သွားသော အခါ၌ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ဝစသာ စေဝ၊ ပစိဒ္ဓါရဖြင့်လည်းကောင်း။ မနသာစေဝ၊ မနောဒ္ဓါရဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝနာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၉။ သန္တိကရာ၊ ကိလေသာ၏ ငြိမ်းခြင်းကိုလည်း ပြုတတ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ တုဝံ၊ သင့်ကို။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ရက္ခန္တ၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ တေဟိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ရက္ခိတော၊ စောင့်အပ်သော။ တံ၊ သင်သည်။ သန္တောစ၊ ငြိမ်သက်သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗဘယေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘေးတို့မှ။ မုတ္တောစ၊ ကင်းလွတ်သည်လည်းကောင်း။ ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၀။ တုဝံ၊ သင်သည်။ သဗ္ဗရောဂါ ဝိနိမုတ္တော စ၊ ခပ်သိမ်းသောအနာမှ ကင်းလွတ်သည် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗသန္တာ ပဝဇ္ဇိတောစ၊ ခပ်သိမ်းသောပူပန်ခြင်းမှ ကင်းသည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ခပ်သိမ်းသောရန်ကို။ အတိက္ကန္တောစ၊ လွန်နိုင်သည်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗုတောစ၊ ငြိမ်းခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘဝ=ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၁။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သီလေန စ၊ သီလဖြင့်လည်းကောင်း။ သစ္စေန စ၊ သစ္စာဖြင့်လည်းကောင်း။ ခန္တိမေတ္တာဗလေန စ၊ သည်းခံခြင်း၊ မေတ္တာဟူသော အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ တေပိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။ အရောဂေန စ၊ အနာမရှိသဖြင့်လည်းကောင်း။ သုခေန စ၊ ချမ်းသာသဖြင့်လည်းကောင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တ၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၂။ ပုရတ္တိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ အရှေ့မျက်နှာအဖို့၌။
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဘူတာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗ နတ်တို့သည်။
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထို ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေန
စ၊ အနာမရှိသဖြင့်လည်းကောင်း။ သုခေန စ၊ ချမ်းသာသဖြင့်လည်း
ကောင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ တောင်မျက်နှာအဖို့၌။
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့သည်။
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုကုမ္ဘဏ်နတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေန
စ၊ အနာမရှိသဖြင့်လည်းကောင်း။ သုခေန စ၊ ချမ်းသာသဖြင့်လည်း
ကောင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ အနောက်မျက်နှာအဖို့၌။
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်။
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထို နဂါးတို့သည်လည်း။ အရောဂေန စ၊
အနာမရှိသဖြင့်လည်းကောင်း။ သုခေန စ၊ ချမ်းသာသဖြင့်လည်း
ကောင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ မြောက်မျက်နှာအဖို့၌။
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ယက္ခာ၊ ဘီလူးတို့သည်။
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်လည်း။ အရောဂေန စ၊
အနာမရှိသဖြင့်လည်းကောင်း။ သုခေန စ၊ ချမ်းသာသဖြင့်လည်း
ကောင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၆။ ပုရတ္တိမေန၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌။ ဓတရဋ္ဌော၊
ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့ကို အစိုးရသော ဓတရဋ္ဌ နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဒက္ခိ
ဏေန၊ တောင်မျက်နှာအရပ်၌။ ဝိရုဋ္ဌကော စ၊ ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့ကို
အစိုးရသော ဝိရုဋ္ဌက နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမေန၊ အနောက်

မျက်နှာအရပ်၌။ ဝိရူပက္ခော စ၊ နဂါးတို့ကို အစိုးရသော ဝိရူပက္ခ
နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဥတ္တရံဒိသံ၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်၌။ ကုဝေရော
စ၊ ဘီလူးတို့ကို အစိုးရသော ကုဝေရ နတ်မင်းလည်းကောင်း။

၁၂၇။ လောကပါလာ၊ လူတို့ကိုစောင့်တတ်ကုန်သော။
ယသဿိနော၊ အခြံအရံ များကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်
ကုန်သော။ ဒေတေ မဟာရာဇာ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည်။ ဝသန္တိ၊
နေကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည်လည်း။ အရောဂေန စ၊
အနာမရှိသဖြင့် လည်းကောင်း။ သုခေန စ၊ ချမ်းသာသဖြင့်လည်း
ကောင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၈။ အာကာသဌာ၊ ကောင်းကင်၌တည်ကုန်သော။ ဒေဝါ
စ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဘူမဌာ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။
ဒေဝါ စ၊ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ နာဂါ စ၊ နဂါးတို့သည်
လည်းကောင်း။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထို
နတ်၊ နဂါးတို့သည်လည်း။ အရောဂေန စ၊ အနာမရှိသဖြင့်
လည်းကောင်း။ သုခေန စ၊ ချမ်းသာသဖြင့်လည်းကောင်း။ အမှေ၊
ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တော စ၊ တန်ခိုးကြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
ယေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်း။ ဣဓသာသနေ၊ ဤသာသနာ
တော်၌။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း။
အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်လည်းကောင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်
လည်းကောင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၃၀။ သဗ္ဗိတိယော၊ ဓပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဒဝေါတို့သည်။
ဝိဝဇ္ဇန္တု၊ ကင်းစေကုန်သတည်း။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ ရောဂေါ၊ အနာသည်လည်းကောင်း။ ဝိနဿတု၊ ပျောက်စေ

သတည်း။ တေ၊ သင့်အား။ အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်တို့သည်။ မာဘဝန္တ၊
မဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။
ဒီဃာယုကော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၃၁။ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ ရတနာသုံးပါးအား ရိသေစွာရှိခိုး
သော အလေ့ရှိထသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲလျှင်။ ဝုဗ္ဗာပစာယိနော၊ သီလ
စသော ကျေးဇူးဖြင့် ကြီးသောသူကို ရိသေသောအလေ့ရှိထသော။
ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာယု၊ အသက်သည်လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏော၊
အဆင်း သည်လည်းကောင်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်လည်းကောင်း။
ဗလံ၊ ခွန်အားသည် လည်းကောင်း။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။
ဓမ္မာ၊ နှုကျေးဇူးတို့သည်။ ဝဗုန္တိ၊ ပွားကုန်၏။

အာဇာနည်ယသုတ္တံ၊ အာဇာနည်ယသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၉။ အင်္ဂုလိမာလသုတ်အနက်

၁၃၂။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင် အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို။
ဘဏန္တဿ၊ ရွတ်သော ထေရ်၏။ နိသိန္နဋ္ဌာနဓောဝနံ၊ နေရာအရပ်ကို
ဆေးသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေမျှသည်လည်း။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော။
ပရိဿယံ၊ ဘေးရန်ကို။ ဝိနာသေတိဇေ၊ ပျောက်စေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ ယံ၊ အကြင်အင်္ဂုလိမာလသုတ်သည်။ သောတ္ထိနာ၊
ချမ်းသာသဖြင့်။ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကိုယ်ဝန်ဖွားခြင်းကိုလည်း။ တခံဏေ၊
ထိုခဏ၌။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏။ အင်္ဂုလိမာလဿ၊ အင်္ဂုလိမာလ
အမည်ရှိသော။ ထေရဿ၊ ထေရ်အား။ လောကနာထေန၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ထသော။ ကပ္ပဋ္ဌာ

ယိ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ထသော။ မဟာတေဇံ၊ ကြီးသော
တန်ခိုးလည်း ရှိထသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို။
ဟေ၊ အို သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊
ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၄။ ဘဂိနိ၊ နမ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယတော၊ အကြင်အခါမှ။
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။ ဇာတိယာ၊ အဖြစ်ဖြင့်။
ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှစ၍။ သဉ္စိစ္စ၊ သေစေလိုသော
စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါဏံ၊ အသက်ရှိသောသတ္တဝါကို။ ခိဝိတာ၊
အသက်မှ။ ဝေါရောပေတာဏုတိ၊ ချဖူး၏ ဟူ၍။ နာဘိဇာနာမိ၊
ငါမသိ။ တေနသစ္စေန၊ ထိုသို့ မှန်သောစကားဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။
သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဂမ္ဘဿ၊
ဝမ်း၌ရှိသော သတ္တဝါအား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀။ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်အနက်

၁၃၅-၆-၇။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ သံသရန္တာနံ၊ ကျင်လည်
ကုန်သော သူတို့၏။ သဗ္ဗဒုက္ခဝိနာသနေ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲကို
ဖျောက်တတ်ကုန်ထသော။ မာရသေနာပမဒ္ဒနေ၊ ကိလေသာဟူသော
မာရ်စစ်သည်ကို နှိပ်စက်တတ်ကုန်ထသော။ သတ္တ၊ ဒုနစ်ပါးကုန်သော။
ဗောဇ္ဈင်္ဂ၊ အရဟတ္တမဂ်၏အင်္ဂါဖြစ်ကုန်ထသော။ ယေဓမ္မေ၊ အကြင်
တရားတို့ကို။ ဗုဇ္ဈိတွာ၊ သိ၍သာလျှင်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။

တိဘဝါ၊ သုံးပါးသောဘဝမှ။ မုတ္တကာ၊ ကင်းလွတ်ကုန်၏။ ဥတ္တမာ၊
မြတ်ကုန်၏။ အဇာဟံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း မရှိသော။ အဇရံ၊
အိုခြင်းမရှိသော။ အဗျာဓိ၊ နာခြင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗယံ၊ ဘေးလည်း
မရှိသော။ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသောနိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်
၏။ ဧဝမာဒိဂုဏူပေတံ၊ ဤသို့ အစရှိသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံ
သော။ အနေကဂုဏသင်္ဂဟံ၊ များသောကျေးဇူးတို့ကိုလည်း
တကွယူရာဖြစ်သော။ ဩသဓဉ္စ၊ ဆေးလည်းဖြစ်သော။ မန္တဉ္စ၊
မန္တရားလည်း ဖြစ်သော။ ဣမံဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ၊ ဤဗောဇ္ဈင် သုတ်ပရိတ်
တော်ကို။ ဟေ၊ အို သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၈-၉-၄၀။ သတိသင်္ခါတော၊ သတိဟူ၍ ဆိုအပ်သော။
ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ၊ သမ္မောဇ္ဈင်လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမြို့။ ဓမ္မာနံဝိစယော၊
ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်လည်းကောင်း။ ဝီရိယဉ္စ၊ ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်
လည်းကောင်း။ ပီတိစ၊ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင် လည်းကောင်း။ ပဿဒ္ဓိစ၊
ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမြို့။ အပရေ၊
တစ်ပါးကုန်သော။ သမာဓုပေက္ခာ၊ သမာဓိ၊ ဥပေက္ခာဖြစ်ကုန်သော။
ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ၊ သမ္မောဇ္ဈင်တို့လည်းကောင်း။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။
ဧတေဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ထိုသမ္မောဇ္ဈင်တို့ကို။ သဗ္ဗဒဿိနာ၊ ခပ်သိမ်းသော
တရားတို့ကို မြင်တော်မူတတ်သော။ မုနိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
သမ္မာ၊ ကောင်းသောအပြားဖြင့်။ အက္ခတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။
ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏။ ဗဟုလီကတာ၊ အကြိမ်များစွာ
ပြုအပ်ကုန်၏။ အဘိညာယ၊ ရှေ့ရှု သိအပ်သော တရားတို့ကို
သိခြင်းအကျိုးငှာ လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနာယစ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်း
အကျိုးငှာလည်းကောင်း။ ဗောဓိယာစ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် အကျိုးငှာ

လည်းကောင်း။ သံဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်သော စကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၁။ ဧကသ္မိံ၊ တစ်ပါးသော။ သမယေ၊ အခါ၌။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မောဂ္ဂလ္လာနဉ္စ၊ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကို လည်းကောင်း။ ကဿပဉ္စ၊ ကဿမထေရ်ကိုလည်းကောင်း။ ဂိလာနေ၊ နာကုန်သော။ ဒုက္ခိတေ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တေ၊ ထို မထေရ်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

၁၄၂။ တေစ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုဟောတော်မူသော ဗောဇ္ဈင်တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတွာ၊ အလွန်နှစ်လို၍။ တခံဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ရောဂါ၊ အနာမှ။ မုစ္ဆိသု၊ လွတ်ကုန်၏။ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သောစကားကို ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၃-၄။ ဧကဒါ၊ တစ်ပါးသောအခါ၌။ ဓမ္မရာဇာပိ၊ တရားမင်းဘုရားသည်လည်း။ ဂေလညေန၊ အနာသည်။ အဘိပိဋိတော၊ လွန်စွာ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ စုန္တုတ္ထေရေန၊ စုန္တမထေရ်ကို။ တံယေဝ၊ ထိုဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး တရားကိုသာလျှင်။ သာဒရံ၊ ရိုသေခြင်းနှင့်တကွ။ ဘဏဝပေတွာန၊ ဟောစေလတ်၍။ သမ္မောဒိတွာန၊ နှစ်လိုတော်မူ၍။ ဌာနသော၊ ဟောသောခဏ၌။ တမှာ အာဇာဓာ၊ ထိုအနာမှ။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ထတော်မူ၏။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သော စကားကိုဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၅။ တိဏ္ဍန္နမ္မိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်ထသော။ မဟေသိနံ၊
မဟာကဿပမထေရ်၊ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။
တေ အာဇာနည်၊ ထိုအနာတို့သည်လည်း။ ပဟိနာ၊ ပျောက်ကုန်၏။
မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊ မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်သော ကိလေသာတို့ကဲ့သို့။
အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ၊ တဖန်မဖြစ်ကောင်းသော သဘောသို့။ ပတ္တာဇဝ၊
ရောက်ကုန်သည်သာတည်း။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သော
စကားကိုဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ တေ၊ သင်၏။
သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၁။ ပုပ္ဖဏှသုတ်အနက်

၁၄၆။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တဉ္စ၊ အကြင်မကောင်းသော နိမိတ်သည်လည်း
ကောင်း။ ယံ အဝမဂ်လဉ္စ၊ အကြင်မကောင်းသော အမဂ်လာသည်
လည်းကောင်း။ သကုဏဿ၊ ငှက်၏။ အမနာပေါ၊ မနှစ်လိုဖွယ်သော။
ယော သဒ္ဓေါစ၊ အကြင်အသံသည်လည်းကောင်း။ ယော ပါပဂ္ဂဟောစ၊
အကြင်မကောင်းသော ဂြိုဟ်သည်လည်းကောင်း။ အကန္တံ၊ မနှစ်လိုဖွယ်
သော။ ယံဒုဿုပိနဉ္စ၊ အကြင်မကောင်းသော အိပ်မက်သည်လည်း
ကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတေ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော၊ ထိုမကောင်းသော
နိမိတ်အစရှိသည်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနု
ဘော်ကြောင့်။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဇန္တု၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄၇။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တဉ္စ၊ အကြင်မကောင်းသော နိမိတ်သည်လည်း
ကောင်း။ ယံ၊ အဝမဂ်လဉ္စ၊ အကြင်မကောင်းသော အမဂ်လာသည်

လည်းကောင်း။ သကုဏဿ၊ ငှက်၏။ အမနာပေါ၊ မနှစ်လိုဖွယ်သော။
 ယော သဒ္ဓေါ၊ အကြင်အသံသည်လည်းကောင်း။ ယော ပါပဂ္ဂဟောစ၊
 အကြင်မကောင်းသော ဂြိုဟ်သည်လည်းကောင်း။ အကန္တံ၊ မနှစ်လို
 ဖွယ်သော။ ယံ ဒုဿုပိနဉ္စ၊ အကြင်မကောင်းသော အိပ်မက်သည်
 လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတေ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော၊ ထိုမကောင်းသော
 နိမိတ်အစရှိသည်တို့သည်။ ဓမ္မာ နဘာဝေန၊ တရားတော်၏
 အာနဘော်ကြောင့်။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဧန္တု၊ ရောက်စေကုန်
 သတည်း။

၁၄၈။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တဉ္စ၊ အကြင်မကောင်းသော နိမိတ်သည်လည်း
 ကောင်း။ ယံ အဝမဂ်လဉ္စ၊ အကြင်မကောင်းသော အမင်္ဂလာသည်
 လည်းကောင်း။ သကုဏဿ၊ ငှက်၏။ အမနာပေါ၊ မနှစ်လိုဖွယ်သော။
 ယော သဒ္ဓေါစ၊ အကြင်အသံသည်လည်းကောင်း။ ယော ပါပဂ္ဂဟောစ၊
 အကြင်မကောင်းသော ဂြိုဟ်သည်လည်းကောင်း။ အကန္တံ၊ မနှစ်လို
 ဖွယ်သော။ ယံဒုဿုပိနဉ္စ၊ အကြင်မကောင်းသော အိပ်မက်သည်
 လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတေ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော၊ ထိုမကောင်းသော
 နိမိတ်အစရှိသည်တို့သည်။ သံဃာနဘာဝေန၊ သံဃာတော်၏ အာန
 ဘော်ကြောင့်။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဧန္တု၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄၉။ ဒုက္ခပ္ပတ္တာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊
 အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဒ္ဒါက္ခာ
 စ၊ ဆင်းရဲ မရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။
 ဘယပ္ပတ္တာ၊ ဘေးသို့ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဗ္ဗယာစ၊ ဘေးမရှိသည်
 လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သောကပ္ပတ္တာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့
 ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊

သတ္တဝါတို့သည်။ နိဿောကာ စ၊ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိကုန်သည်လည်း။
ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

နတ်များကို ပြန်ပို့ရန်

၁၅၀။ ဧတ္တာဝတာစ၊ ဤမျှလောက်သော သဒ္ဓါအစဉ်၊
အနက်အစဉ်ဖြင့်။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ သမ္ဘတံ၊ ဆည်းပူးအပ်သော။
ပုညသမ္ပဒံ၊ ကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။
ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်၏
ပြီးခြင်းငှာ။ အနုမောဒန္တု၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်သတည်း။

၁၅၁။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒန္တု၊
ပေးစေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သီလံ၊ သီတင်း
သီလကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ ဘာဝနာဘိရတာ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌ အလွန်မွေ့လျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊
ဖြစ်စေကုန် သတည်း။ အာဂတာ၊ တရားနာအံ့သောငှာ လာကုန်သော။
ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဂစ္ဆန္တု၊ ပြန်သွားကြကုန်လော့။

၁၅၂။ ဗလပ္ပတ္တာ၊ အားဆယ်ပါးသို့ ရောက်ကုန်သော။
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ လည်းကောင်း။
ပစ္စေကာနဉ္စ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏လည်းကောင်း။ အရဟန္တာနဉ္စ၊ ရဟန္တာ
တို့၏လည်းကောင်း။ ယံဗလံ၊ အကြင်ညာဏဗလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တဿညာဏဗလဿ၊ ထိုညာဏဗလ၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။
သဗ္ဗသော၊ ထက်ဝန်းကျင်သောအရပ်မှ။ ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။
ဗန္ဓာမိ၊ ဖွဲ့ပါ၏။

၁၅၃။ ဣဝေါ၊ ဤလူ့ပြည်၌လည်းကောင်း။ ဟုရံဝါ၊
နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည်၌လည်းကောင်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌

လည်းကောင်း။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဝိတ္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သော။
ပဏီတံ၊ တောင့်တအပ်သော။ ယံရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံရတနံ၊ ထိုရတနာသည်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရား
နှင့်။ သမံ၊ တူသောရတနာသည်။ နနောအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်
ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ=ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ=အယမ္ပိ
ရတနဘာဝေါ၊ ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ=ပဏီတော၊
မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့သော သစ္စာကြောင့်။ ပါဏိနံ၊
သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၄။ ဣဓေါ၊ ဤလူ့ပြည်၌လည်းကောင်း။ ဟုရံဝါ
နဂါးပြည်၊ ဂဠုန်ပြည်၌လည်းကောင်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌
လည်းကောင်း။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဝိတ္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သော။
ပဏီတံ၊ တောင့်တအပ်သော။ ယံရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံရတနံ၊ ထိုရတနာသည်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရား
တရားတော်နှင့်။ သမံ၊ တူသော ရတနာသည်။ နနောအတ္ထိ၊
မရှိသည်သာလျှင် ကတည်း။ ဓမ္မေ=ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။
ဣဒမ္ပိရတနံ= အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်
လည်း။ ပဏီတံ= ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့သော
သစ္စာကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော
စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၅။ ဣဓေါ၊ ဤလူ့ပြည်၌ လည်းကောင်း။ ဟုရံဝါ၊
နဂါးပြည်၊ ဂဠုန်ပြည်၌လည်းကောင်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌
လည်းကောင်း။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဝိတ္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သော။
ပဏီတံ၊ တောင့်တအပ်သော။ ယံရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်။

အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံရတနံ၊ ထိုရတနာသည်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရား
 တပည့်သားသံဃာတော်နှင့်။ သမံ၊ တူသော ရတနာသည်။ နနော
 အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင် ကတည်း။ သံဃေ=သံဃဿ၊ သံဃာ
 တော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ= အယမ္ပိရတန ဘာဝေါ၊ ဤရတနာ၏
 အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ= ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန
 သစ္စေန၊ ဤသို့သော သစ္စာကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။
 သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၆။ တေ၊ သင့်အား။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ခပ်သိမ်းသော မင်္ဂလာ
 သည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ ခပ်သိမ်းသောနတ်
 တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ
 နဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အာနုဘော်တော်
 ကြောင့်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တေ၊ သင့်အား။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်း
 တို့သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၅၇။ တေ၊ သင့်အား။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ခပ်သိမ်းသောမင်္ဂလာသည်။
 ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့သည်။
 တံ၊ သင့်ကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဓမ္မာ နဘာဝေန၊
 ခပ်သိမ်းသော တရားတော်၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဒါ၊
 အခါခပ်သိမ်း။ တေ၊ သင့်အား။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းတို့သည်။
 ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၅၈။ တေ၊ သင့်အား။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ခပ်သိမ်းသောမင်္ဂလာသည်။
 ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ ခပ်သိမ်းသောနတ်တို့သည်။
 တံ၊ သင့်ကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗသံဃာ
 နဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော သံဃာတော်တို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။
 သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တေ၊ သင့်အား။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းတို့သည်။

၁၀၉။ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၅၉။ မဟာကာရဏီကော၊ မြတ်သောကရဏာနှင့်ယှဉ်ထသော။ (တနည်းကား) များသောကရဏာနှင့် ယှဉ်ထသော။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှာ။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ပါရမီ၊ ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၏။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ သမ္မောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သောစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၀။ သကျာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ နန္ဒိဝပုနော၊ နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိယာ၊ ဗောဓိပင်၏။ မူလေ၊ အရင်း၌။ ဇယန္တော ယထာ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူလေသကဲ့သို့။ ဧဝ မေဝ၊ ထိုအတူလည်းကောင်း။ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဇယမဂ်လေ၊ အောင်အပ်သော မဂ်လာ၌။ တဝ၊ သင့်အား။ ဇယဿု၊ အောင်စေသတည်း။

၁၆၁။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ၊ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အဘိသေကေ၊ ဗုဒ္ဓါဘိသေကမဂ်လာကို ခံယူရာ ဖြစ်ထသော။ ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ မြေပြင်၌ အထူးတင့်တယ်ထသော။ သီသေ၊ မြေပြင်၏ ဦးထိပ်လည်း ဖြစ်ထသော။ အပရာဇိတ ပလ္လင်္ကေ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်သော ပလ္လင်တော်၌။ အဂ္ဂပတ္တော၊ လူသုံးပါးထက်မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ကျေးဇူးသို့ရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။

၁၆၂။ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်းကောင်း။ တဝ၊ သင့်အား။ သုနက္ခတ္တံ၊ ကောင်းသော နက္ခတ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုမင်္ဂလံ၊ ကောင်းသော မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုပ္ပဘာတံ၊ ကောင်းသော မိုးသောက်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုဟုဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုခဏော စ၊ ကောင်းသော ခဏသည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုမုဟုတ္တောစ၊ ကောင်းသောမုဟုတ်သည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗြဟ္မစာရီသု၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သော သူတော်ကောင်းတို့အား။ သုယိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာပူဇော်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်လည်းကောင်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ ဝါစာကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်လည်းကောင်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်လည်းကောင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ပဒက္ခိဏေ၊ မြတ်သော ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၌။ တေ၊ သင်၏။ ပဏိဓိ၊ ဆောက်တည်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၄။ တေ၊ ထို ခပ်သိမ်းကုန်သော လူ၊ နတ်တို့သည်။ ပဒက္ခိဏာနိ၊ မြတ်သောအမှုတို့ကို။ ကတွာန၊ ပြု၍။ ပဒက္ခိဏေ၊ မြတ်ကုန်သော။ အတ္ထေ၊ အကျိုးတို့ကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ အတ္ထလဒ္ဓါ၊ ရအပ်သော အကျိုးရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ ဝိရဋ္ဌာ၊ ပြန့်ပွားခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဉာတိဘိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။

သဟ၊ တကွ။ အရောဂါ၊ အနာကင်းကုန်သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာ
ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ၊ ပုဗ္ဗဏှသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ပရိတ်ကြီးပါဠိအနက်ပြီး၏။

၈။ ရှင်မဟာသီလဝံသဆုံးမခန်း

- ၁။ တိလောကဟု၊ မရရှိင်းတူ၊ ဘက်မပြုသည်၊ သုံးဆူရတနာ၊
မာတာပိတ၊ ဆရာစသား၊ အရှင်များကို၊ ပြစ်မှားမဆို၊
ရိုသေကြစေ၊ သာမဏေက၊ သူငယ်စသား၊ တပည့်များတို့၊
မှတ်သားကြပ်ကြပ်၊ မပြတ်သို့ပင်၊ ဆုံးမသင်သည်၊ ဝမ်းတွင်
အမြဲသွတ်။
- ၂။ ဂယောက်ဂယက်၊ ကျက်ကျက်ပျောက်ပျောက်၊ စားသောက်
အိပ်နေ၊ မရှိစေနှင့်၊ သေသေသပ်သပ်၊ စိတ်ယူစွဲ၍ အမြဲမှတ်။
- ၃။ ဆရာသမား၊ မိဘအားကို၊ နိုးကြားမပြတ်၊ မျက်သစ်ဒန်ပူ၊
လုံ့လကူသည်၊ ယူ၍မပြတ်၊ နေ့တိုင်းကပ်။
- ၄။ ဘုရားခြေရင်း၊ ကျောင်းတလင်းတွင်၊ မြက်သစ်ပင်ကို၊ မြင်လျှင်
မဖွယ်၊ မတင့်တယ်သော်၊ လှည့်ဖယ်မပြတ်၊ တံမြက်ခတ်။
- ၅။ သုံးဆောင်ရေနှင့်၊ သောက်ရေအိုးတွင်၊ ရေနည်းမြင်သော်၊
ခေါင်ညီညွတ်၊ သွား၍ခပ်။
- ၆။ ရေခပ်သွားလည်း၊ ကစား၍သာ မနေနှင့်။ ကစား၍သာ၊
ရေမှာကြာသော်၊ သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်ကြံ
လော၊ မင်းတို့ကျော။

- ၇။ နေ့ညဉ့်နံနက်၊ ကျိန်းစက်မွေ့ရာ၊ သင်ပြုးဖျာကို၊ ခင်းကာ
ယူငြား၊ ခေါက်သွင်းထား။
- ၈။ သက်န်းသပိတ်၊ ပရိက္ခရာ၊ ကြွသွားခါသော်၊ ယူရာသည်များ၊
ပြင်၍ထား။
- ၉။ ခရီးပန်းပင်၊ လာသည်မြင်သော်၊ အလျင်လှမ်းယူ၊ ဝတ်သက်န်း
ကို၊ ချွေးစွန်းမှုကား၊ နေပူဖြန့်လွှား၊ သွင်းခေါက်ထား။
- ၁၀။ ရေချမ်းကပ်လျက်၊ ခြေလက်ဆုပ်နယ်၊ မှုကြီးငယ်ကို၊
လွဲဖယ်မသွား၊ ယပ်လေခတ်၍ နေထံပါး။
- ၁၁။ ကိုယ်လက်ဖိန်း၍၊ ကျိန်းစက်သောခါ၊ တစာစာနှင့်၊ ပျာပျာ
လောင်လောင်၊ တဟောင်ဟောင်သည်၊ ခေါင်ခေါင်ကြမ်းကို
မနင်းနှင့်။
- ၁၂။ ရိုင်းစိုင်းနီးကပ်၊ မကိုင်းညွတ်ပဲ၊ မတ်တတ်တိုး၍ မသွားနှင့်။
- ၁၃။ စားဖွယ်စားရာ၊ ကပ်သောခါလည်း၊ ချဉ်းလာနီးစေ၊
ခြေစုံနေ၍၊ ရိုသေကိုင်းညွတ်၊ ချဉ်း၍ကပ်။
- ၁၄။ ဘုဉ်းပေးဆိုတမ်း၊ ရဟန်းတို့အား၊ စားမည်လားဟု၊ စကား
သည့်နှယ် မမေးနှင့်။
- ၁၅။ မိဦး ဖဦး၊ ဆရာဦးကို၊ ခူး၍အလျင် မစားနှင့်။
- ၁၆။ မိဘ၊ ဆရာ၊ ထားသည့်ဟာကို၊ မျက်နှာကွယ်လျှင်၊ မယူငင်နှင့်၊
လိုချင်သောအား၊ စားချင်ငြားက၊ ဝပ်တွားခ၊ ယ၊ တောင်း
ပါကြ။
- ၁၇။ သပိတ်ဆွမ်းခွက်၊ ဆောင်ရွက်မပြတ်၊ ဆွမ်း၊ ဟင်းဗျတ်ကို၊
ပွတ်တုံညစ်ကြေး၊ မြူမှေးမတင်၊ စင်အောင်ဆေး။
- ၁၈။ ကျောင်းတွင်အိမ်တွင်၊ မသန့်စင်ဘိ၊ မြင်သည်ရှိသော်၊ ယူငင်
သိမ်းဆည်း၊ အထည်သိုငြား၊ ကောင်းကောင်းထား။

- ၁၉။ အမှုနည်းများ၊ ခန့်ထားရှိသော်၊ တစ်ခွန်းခေါ်ကာ၊ ကြားသော်
ခဏ၊ ချဉ်းကပ်ကြ။
- ၂၀။ ကိစ္စရှိငြား၊ သွားသည်များမှာ၊ လျင်လျားခဏ၊ လာပါကြ။
- ၂၁။ ဖျားနာ ကျောင်းတွင်၊ ရှိခဲ့လျှင်သော်၊ ကြင်ကြင်နာနာ၊
ညီညာဖြဖြ၊ ဆေးဝါးပေး၍ လုပ်ကျွေးကြ။
- ၂၂။ သီတင်းသုံးချင်း၊ ချစ်ဟုန်ပြင်းသည်၊ ပဉ္စင်းနှင့်ရှင်၊ ညီတွင်
အစ်ကို၊ လွန်ကြည်ညိုသည်၊ ဆရာကိုအဖ မှတ်ပါကြ။
- ၂၃။ အသက်ကြီးငယ်၊ ဝါကြီးငယ်ကို၊ လွဲဖယ်မသွေနှိမ့်ချလေ။
- ၂၄။ ရိုသေတုပ်ကွ၊ ဆည်းကပ်ကြလျက်၊ နေ့-ညကြည်ဖြူ၊ နည်းခံ
ယူ၍၊ ကြီးသူခေါ်ကာ၊ ကြွကြွလည်းလာ၊ ဗျာဗျာကျွန်ုပ်၊
ပုဆစ်တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ်ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက်သည်၊
ကျောင်းထွက်လူပေ ဆိုရစေ။
- ၂၅။ တရားပေစာ၊ ဟောသောခါလည်း၊ နှုတ်မှာမစောင့်၊ တထောင့်
စကား၊ တဟားဟားသည်၊ ရမ်းကားမိုက်မဲမပြောနှင့်။
- ၂၆။ လှူဖွယ်ဒါန်းဖွယ်၊ ကြီးငယ်တည်တည်၊ ရောက်လာသည်ကို၊
လှယ်ကာခဏ၊ သူ့ခွက်ယောက်ကို၊ မပျောက်နေ့ည ပေးလိုက်
ကြ။
- ၂၇။ ဆွမ်း၊ ဆေး၊ မီး၊ လျှင်၊ ဧည့်သည်မြင်သော်၊ အလျင်ခဏ၊
တည်ပါကြ။ (ဘုန်းကြီးရဟန်း ပယောဂ မပါစေရ။)
- ၂၈။ မင်းသွား၊ ငါသွား၊ ငြင်းခုံဖွားလျက်၊ စကားတောက်ဆတ်၊
မဆိုအပ်။
- ၂၉။ မပြတ်မချာ၊ လူလည်းလာ၍၊ ငါ၏ထံပါး၊ စေစားခံကာ
နေပါကြ။
- ၃၀။ ရဟန်းသံဃာ၊ တည်းခိုလာသော်၊ သင့်ရာအထူး၊ ဖျာသင်ဖြူး

နှင့်၊ လာ၍ဖြဖြ၊ စင်းကုန်ကြ။

၃၁။ ပရိသတ်လည်း၊ မပြတ်ကျောင်းတွင်၊ ရှိလျှင်တထွေ၊ တပည့်
တွေကို၊ တစ်ပြည်တစ်ရွာ၊ သွားသောခါလည်း၊ ညီညာလျောက်
ပတ်၊ လက်ကန်တော့ကို၊ ကောင်းကောင်းထိုးကုန်လတ်။

၃၂။ မလျှပ်မပေါ်၊ ခေါ်လျှင်လည်းရ၊ ထကြွမွေ့သိမ်၊ ဣန္ဒြေနှင့်၊
ငြိမ်ငြိမ်နေဘိ၊ မျက်စိမငြိမ်း၊ နားမငြိမ်းသည်၊ ဟိန်းတဲ့
မဆိုရစေနင့်။

၃၃။ မျက်မှောက်ကောင်းငြား၊ ပြင်တပါးမှာ၊ တခြားမကျင့်ကြ
လေနှင့်။

၃၄။ မတင့်တယ်ငြား၊ ရန်စကားဖြင့်၊ ထွေပြားပွေလီ၊ တစိစိနှင့်၊
တဟိဟိသည်၊ ကျီစား၍လည်း မနေနှင့်။

၃၅။ ဟိနာနတ္ထ၊ မဆဲကြနှင့်၊ ကြီးက၊ ငယ်သည်၊ နင်ဟယ်ကိုမျှ၊
မဆိုကြနှင့်၊ ရန်စချုပ်ချည်၊ ရှောင်လွှဲမည်၍၊ သတ်မည်
ကိုထား၊ လက်ဖျားနှင့်မျှ၊ မတို့ကြနှင့်၊ ချစ်ခင်ရီသေ၊ အချင်း
ချင်းကို၊ သင့်တတ်စေဟု၊ မအေ၊ ဖရင်း၊ တဝမ်းတွင်းသို့၊
သားရင်းတူကွ မှတ်ကုန်ကြ။

၃၆။ သင်္ကန်းအဝတ်၊ ချွတ်ထားပစ်လေ၊ မရီသေ၍၊ ကလေကဝ၊
စုတ်ရှလတ်လည်း၊ သူ့အဝတ်ကို မဝတ်နှင့်။

၃၇။ တစ်ယောက်ကိစ္စ၊ ကိုင်တွယ်ကြသော်၊ ခြေကြွလက်သာ၊
မနေရာသည်၊ တတ်ပါသမျှ ညီညာကြ။

၃၈။ ဆရာနေခင်း၊ အင်းပျဉ်ညောင်စောင်း၊ လဲလျောင်းဘုံလျှို၊
ထိုထိုထက်မှာ၊ မနေရာသည်၊ မြင့်ရာမသင့်၊ မထိုင်နှင့်။

၃၉။ ရှေ့ကစူးစူး၊ ဒူးလက်ကိုထောင်၊ ထိုင်ဆောင့်ကြောင်နှင့်၊
ပေါင်ထောင်လက်ကား၊ အပါးကြပ်ကြပ် မနေအပ်။

- ၄၀။ ရှင်နှင့်သူငယ်၊ သောက်ရေအိုးကို တခြားတယ်၊ သုံးဖွယ်မသင့်၊
ကျောင်းဦးရေကို မသောက်နှင့်။
- ၄၁။ ကြီးထား၊ ငယ်သူ၊ ရှင်လူကစ၊ ဟူသမျှလည်း၊ မိဘဆရာ၊
ဘယ်မှာမဟုတ်၊ ယုတ်မြတ်မသိ၊ ကျိုးမရှိပဲ၊ မိမိကိုသာ၊
ထောမနာလျက်၊ ဆထက်လွန်စွာ၊ တို့သူငါကို၊ မပါမည်လား၊
ဘယ်ခန့်ငြားဟု၊ တုတုပပ၊ ပြစ်မှားကြလျှင်၊ မိဒဏ်၊
ဖဒဏ်၊ ဆရာဒဏ်ကို၊ ခံရလိမ့်မည် မယွင်းခွ။
- ၄၂။ ရဟန်းသံဃာ၊ အရိယာကို၊ လူသာမဏေတို့၊ ကြို့ကြို့ငဲ့ငဲ့၊
ကဲ့ရဲ့ကျီစား၊ လှည့်စားမပြု၊ တုဖက်မဆို၊ ရိသေကြစေ၊
မြွေပွေး မြွေဟောက်၊ မထိစောက်သို့ ရွံ့ကြောက်စေ။
- ၄၃။ မွေတော်ဓာတ်တော်၊ ရုပ်တုတော်ကို၊ ဖူးမြော်မပြတ်၊ ရှေ့
ကျောင်းဦးမှာ၊ ဖြည့်ကြဝတ်တက်၊ နံနက်မိုးသောက်၊ ချိန်ခါ
ရောက်သော်၊ ဝတ်လျှောက်မပြတ်၊ လက်အုပ်တင်ထား၊ ဘုရား၊
တရား၊ သံဃာ၊ ရတနာသုံးပါး၊ ဂုဏ်တော်များကို၊ ကြိုးစား
လုံ့လ ဆောက်တည်ကြ။
- ၄၄။ ငါကားသည်စာ၊ သည်ဂါထာကို၊ မြီစွာကြပ်မတ်၊ ဆရာ
အပ်သော်၊ တတ်လှစေချင်၊ ငါ့ကိုသင်ဟု၊ ထိပ်တင်လည်းရွက်၊
လျင်လျင်ရအောင် ကြိုးစားကျက်။
- ၄၅။ အချိန်တန်၍၊ စာအံဆိုလျှင်၊ မရွှင်မျက်နှာ၊ မသာမချို့၊
ထိုထိုအကြံ၊ ကြီးစွာဖန်၍၊ မအံတခါ၊ အံတခါနှင့်၊ မျက်နှာ
တစ်ပါး၊ စာတခြားလည်း၊ စကားပြောဟော၊ တသောသော
သည်၊ ရယ်မော၍လည်း မနေနှင့်။
- ၄၆။ မပြတ်အသံ၊ တည်ညံသည်၊ စာအံစာဖတ်၊ ကြပ်ကြပ်မြဲမြဲ၊
သည်၊ လည်း ညသတ်၊ ပြတ်ပြတ်သားသား၊ စကားဆိုထွေ

ပီလှစေ။

- ၄၇။ သင်ပုန်းထန်းရွက်၊ ပေထက်စီကာ၊ ရေးသောခါလည်း၊
အကွရာကို၊ သေချာလှစေ၊ စာလုံးကိုလည်း လှတတ်စေ။
- ၄၈။ မပျင်းမရီ၊ လုံ့လရှိ၍၊ သတိအထဲ၊ အရိုးစွဲအောင်၊ တဖောင်
ဖောင်လျှင်၊ သန်ခေါင်ညဉ့်နက်၊ သင်ကျက်သမျှ၊ စေ့ကုန်ပေ၊
နေ့ကိုအလွတ် ရွတ်နိုင်စေ။
- ၄၉။ ရဟန်းမောင်ရှင်၊ သူငယ်သွင်တို့၊ မသင်မရွတ်၊ မဖတ်စာပေ၊
မရေမရာ၊ နေသာကုန်ငြား၊ ရက်သာများအောင်၊ စကား
ဖောင်ဖွဲ့၊ တုံ့လှည့်ကျယ်ပွား၊ စကားပြောဟော၊ တသောသော
သည်၊ ရယ်မော၍လည်း မနေနှင့်။
- ၅၀။ တစ်ယောက်တခြား၊ စကားမဆို၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငါ၊ သင်ပုန်း
ပေမှာ၊ လက်မကွာအောင် စာရေးကြ။
- ၅၁။ နားပန်းဆံနှင့်၊ နောက်ဆံလည်းထား၊ ဖြူထွားခေါင်းပေါင်း၊
နားငောင်းဝတ်ကာ၊ ပန်းပန်ကာနှင့်၊ သိကာမြူးရွှင်၊
ရွှေငွေဆင်၍၊ သင်တို့သည့်နှယ် မကျင့်နှင့်။
- ၅၂။ သင်္ကန်းမှာလဲ၊ ပိန္နဲအပြင်၊ လှစေချင်၍၊ လွင်လွင်ပပ၊ ပြုကြ
မသင့်၊ နနွင်းဆိုးနှင့်၊ တိန်းညက်ဆိုးကို မဝတ်နှင့်။
- ၅၃။ ဒသသိဆယ်ပါး၊ ဘုရားမုခပါ၌၊ ရှင်ကျင့်ဝတ်ကို၊ စောင့်ကြပ်
မြဲထွေ ညီလှစေ။
- ၅၄။ ရှေးဆရာမွန်၊ သျှင်သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ်၏၊ နံ့မျှအကျော်၊
မိန့်တော်နှုတ်ထွက်၊ ဆုံးမချက်ကို၊ သက်သက်သာသာ၊ ပါ၌
ဂါထာနှင့်၊ လင်္ကာမယုတ်၊ ကျမ်းရိုးထုတ်ကို၊ စိတ်ဖြင့်မှတ်မည်၊
ခက်လှသည်ကြောင့်၊ ရမည်မှန်စွာ၊ လွယ်ပါစေကြောင်း၊
စိတ်ဖြင့်ကြံ၍၊ ဉာဏ်ဖြင့်လောင်းသည်၊ ကောင်းကောင်း

ကျက်မှတ်ကြလေကုန်။

၅၅။ ဗဟုသုတ၊ တတ်ပချင်လျှင်၊ သင်သာခိုက်ကို သင်လိုက်ကြ။

၅၆။ သို့ပင်တစေ၊ မနေရသာ၊ ကျောင်းကခွာသော်၊ နောင်ခါ
နောင်တ ရှိတတ်စွာ။

၅၇။ အတတ်ပညာ၊ တတ်မှသာလျှင်၊ ကျောင်းမှာနေကျိုး နပ်မည်ပ။

၅၈။ ဆုံးမစကား၊ ဆိုသည်များကို၊ မှတ်သားဝမ်းထဲ၊ စိတ်မစွဲလျှင်၊
သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်ကြံလော မင်းတို့
ကျော။

၅၉။ ယခုအခါ၊ သာသနာမူ၊ လူဖြစ်မည်မျှ၊ ရခဲလှ၏။ လူထက်
သာမဏေ၊ ဖြစ်ပေမြတ်ခြင်း၊ ပဉ္စင်းသံဃာ၊ ဖြစ်ပြန်ပါမူ၊
ဆိုရာမရှိ၊ မြတ်ခေါင်ထိဟု၊ သိကြပါစေ၊ သည့်ထက်သည်သာ၊
မြတ်ရာကိုသာ လှမ်းပါလေ။

၆၀။ သျှင်သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ၏၊ ဆုံးမစကား၊ မနာကြားက၊
လားလိမ့်ပါယ်ရပ်ရွာ။

၆၁။ ပစ္စုပ္ပန္န၊ ခုဘဝ၊ နေရကိုယ်ထီးသာ။

၆၂။ ပညာမရ၊ လျှပ်ပေါ်လှ၊ သူများနောက်လိုက်သာ။

၆၃။ နောက်လိုက်ဝန်ထမ်း၊ လူညစ်နွမ်း၊ ဝမ်းမျှမဝပါ။

၆၄။ မျက်နှာညှိုးပါး၊ လူငနွား၊ အများစေစားရာ။

၆၅။ စေစားလေလေ၊ ပိုးမသေ၊ ခြေနှင့်ကျောက်စရာ။

၆၆။ ခြေကျောက်ပါးတီး၊ လူမိုက်ကြီး၊ နှုတ်သီးတစာစာ။

၆၇။ ဘယ်ငှာကိုမှ၊ စွဲမရ၊ တလွှ ရွံဖွယ်သာ။

၆၈။ ဝတ်ရာတောင့်တ၊ ဝမ်းမဝ၊ ချေးရသူငှစွာ။

၆၉။ ရကာသော်ကား၊ ငတောင်းစား၊ ရှောင်ရှားနေလေပါ။

၇၀။ တောမှာ ပုန်းအောင်း၊ မိုးလေခေါင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ရပ်ဝေးစွာ။

- ၇၁။ ရပ်ရွာတစ်ပါး၊ ရောက်တုံငြား၊ လားလားမလုပ်ပါ။
၇၂။ ပမာသွင်သွင်၊ တွေ့လေမြင်၊ ကိုယ်ငင် ထိုးတွန်းကာ။
၇၃။ ကြင်နာရိပ္ပတ်၊ တလျှပ်လျှပ်၊ ရက်ပြတ်ငတ်တို့ပါ။
၇၄။ ရှာဖွေချေးငှား၊ မရငြား၊ သွား၍ ခိုးလေပါ။
၇၅။ ခိုးကာမိလေ၊ ထိုးခုတ်သေ၊ ကျလေ ပါယ်ရပ်ရွာ။
၇၆။ ဤစာရွှေကျမ်း၊ ဆုံးမခန်း၊ ရဟန်းလူရှင်၊ လွန်ကြည်လင်၊
ထင်လိမ့်ယခုပါ။
၇၇။ ဝါယာလုံ့လ၊ ကြိုးပမ်းက၊ ရလိမ့်ညာဏ်ပညာ။
၇၈။ လိမ္မာသီတတ်၊ လောကဝတ်၊ တတ်လိမ့်များဂုဏ်အင်။
၇၉။ သိမြင်ကျမ်းဂန်၊ သူ့ထက်လွန်၊ ဂုဏ်မွန်အများထင်။
၈၀။ ရှင်လူအများ၊ လွန်ခန့်ညား၊ သိကြားနတ်အသွင်။
၈၁။ ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း၊ ပွင့်သစ်ပန်း၊ မနွမ်းမျက်နှာမြင်။
၈၂။ မြင်မြင်သမျှ၊ ကြည်ညိုကြ၊ သိပ္ပံ ဂုဏ်မြတ်ရှင်။
၈၃။ လိုအင်ပြည့်စုံ၊ ရောက်လာပုံ၊ ဂုဏ်ကြောင့်လွန်ပေါ်ထင်။
၈၄။ ရပ်ခွင်တစ်ပါး၊ ပြောင်းလဲသွား၊ ဖိုးများကျောက်အသွင်။
၈၅။ ကောင်းကင်မိုးဝ၊ ရောင်ထွန်းပ၊ လပြည့်ဝန်းအသွင်။
၈၆။ သံသရာဘဝ၊ ပြောင်းလှည့်ကြွ၊ ဒေဝနတ်ဘုံတွင်။
၈၇။ များဖျင်နတ်ပေါင်း၊ ရံသိန်းသောင်း၊ လောင်းတော်နတ်အသွင်။
၈၈။ ပဉ္စင်း ငါးမည်၊ နတ်တို့စည်၊ မည်သည်မဆုံးအင်။
၈၉။ ဒေဝကညာ၊ ဆင်းကလျာ၊ ရပ်လှာပတ်ကုံးအင်။
၉၀။ ပျော်ရွှင်စံစား၊ လွန်ရှည်လျား၊ ဘုရားမိတေးတွင်။
၉၁။ အလျင်လက်ဦး၊ သူ့ထက်ထူး၊ ဖူးရမချွတ်ပင်။
၉၂။ ပဉ္စင်းညီနောင်၊ လူနတ်မြှောင်၊ အောင်လိမ့်နိဗ္ဗာန်ခွင်။
၉၃။ ပြီးပေကမ္မတ်၊ ဆုံးမအပ်သည်၊ ကျမ်းမြတ်လင်္ကာ၊ ထေရ်မဟာ

လျှင်၊ မိန့်မှာသည့်တိုင်း၊ အားသန်လှိုင်း၍၊ နေ့တိုင်းလုံ့လ၊
ထုတ်ကောင်းကြသည်။ များလှဖြာဖြာ၊ သိဿာတပည့်၊ မမေ့
စေရ၊ နှုတ်ထဲကလျှင်၊ ထုတ်ပြသေချာ၊ အရာရာကို၊ စိတ်မှာ
မှတ်သား၊ ယူတုံငြားမှ၊ မခြားနိဗ္ဗာန်၊ မှာကမ်းငူသို့၊ လွယ်ကူ
ရောက်ကြောင်း၊ မြတ်ရေလောင်းသည်၊ အပေါင်း သိဿ၊
မှတ်ကုန်ကြ။

ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမခန်းပြီး၏။

၉။ ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုံးမစာ

- ၁။ လက်သစ်တောင်တာ၊ ယူစနာပေါင်း၊ တာပြန်လောင်းသော်၊
ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ အမြင့်ဆောင်သား၊ တောင်မြင်းမိုရ်ရှိ၊
ဂုဏ်ကြီးဘိသည့်၊ ဓမ္မမိ၊ ဖခင်၊ ကျေးဇူးရှင်နှင့်၊ ထို့ပြင်တခြား၊
ဘိုးနှင့်ဘွားကို၊ ဘုရားတဆူ၊ ဂူတလုံးသွင်၊ စိတ်ကထင်လျက်၊
ဦးတင်သက်ထား၊ အစားအဝတ်၊ မလွတ်ရစေ၊ ရေပူ၊
ရေအေး၊ လိုရာပေး၍၊ မွေးကျွေးကြပေ၊ တထွေမှတ်သား၊
အခါး၊ အချို့၊ သူတို့ဆိုလည်း၊ ဘိုး၊ ဘွား မိဘ၊ ဆရာစသည်
ပြသဆိုထွေ မျှတတ်စေ။
- ၂။ အစ်ကိုကြီးအား၊ ညီငယ်များလည်း၊ စကားနှုတ်ဆက်၊ ဖက်၍
မဆို၊ သကြစေ၊ ကိုကြီး၊ အစ်မ၊ သည်နှစ်ဝကို၊ မိဘကဲ့သို့
မှတ်ပါလေ။
- ၃။ ဆွေကြီး၊ မျိုးကြီး၊ အဘကြီးနှင့်၊ ဦးရီးသားချင်း၊ ဘထွေးရင်းက၊
ဟူသမျှကို၊ ဂုဏ်ဂုဏာ၊ ပစာယန၊ စိတ်ကသိစေ၊ ပြစ်မှားမိက
မသင့်ချေ။

- ၄။ ပေါက်ဖော်၊ သားချင်း၊ တဝမ်းတွင်းမှ၊ အရင်းအနှစ်၊ ဖွေစိစစ်၍၊ အဖြစ်စုပုံ၊ မခြားတုံသည်၊ အတုံဖြစ်က ချစ်ကြလေ။
- ၅။ သေတူရှင်ဖက်၊ ဆောင်ရွက်မကင်း၊ အချင်းချင်းတွင်၊ အခင်းကြီးငယ်၊ ရှိခါဝယ်လည်း၊ မဖယ်မသွေ၊ ညီညာကုန်း၍ ရန်ကြလေ။
- ၆။ ရှေးကစွန့်ကြ၊ ကံရင်းနဲ၍၊ ဆင်းရဲခဲတုံ၊ ကိုယ်မလုံ၍၊ သူ့ဂုဏ်ပိုင်ပိုင်၊ မဆပ်နိုင်သော်၊ ကိုယ်တိုင်သူ့အိမ်၊ ရောက်ခိုက်ကြိမ်က၊ မထိမ်မမြူး၊ ဘုရားဖူးသို့၊ ကျေးဇူးရှိထွေ သိတတ်စေ။
- ၇။ တစ်ယောက်စကား၊ တစ်ယောက်နားမှာ၊ မခါးရအောင်၊ သတိဆောင်၍၊ မောင်တို့ဆိုလေ၊ ပျားသကားသို့၊ ချီလှစေ။
- ၈။ မတွေ့ခိုက်ရန်၊ မကျူးလွန်နှင့်၊ မျက်မာန်ဒေါသ၊ မထွက်ရအောင်၊ မာန်မာန်ကိုချုပ်ကြလေ။
- ၉။ သေနှင့်အရက်၊ စီးပွားပျက်ကို၊ တစ်စက်ကယ်မျှ၊ မသောက်ကြနှင့်၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ရှင်တော်ဟောသည့် အဆိပ်ရေ။
- ၁၀။ ကိုယ်နှင့်လည်းစာ၊ သတ္တဝါကို၊ ကြင်နာလှစေ၊ သူ့အသက်ကို ချစ်ပါလေ။
- ၁၁။ သူ၏ဥစ္စာ၊ သူ့ဘဏ္ဍာကို၊ မေတ္တာမရှေး၊ သူမပေးက၊ ဆေးတစ်အိုးမျှ၊ မယူကြနှင့်။ ရှောင်ကြပါလေ၊ ကာမေမိစ္ဆာ၊ သူ့အိမ်ရာကို၊ မြင်ခါခဏ၊ သူသတ်ကြူးသည့်၊ ဘီလူးမသို့၊ စိတ်ကမသွေ ထင်မိစေ။
- ၁၂။ သူ့ကိုမမှား၊ မလှည့်စားနှင့်၊ စကားစမြည်၊ မြွက်သည်စစ၊ ပြောသမျှကို မှန်လှစေ။
- ၁၃။ အပါယ်လေးပါး၊ လားမည့်အကြောင်း၊ မကောင်းမှုမှ၊ စပ်သမျှကို၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ သေကာထုတ်ချောက်၊ ငရဲရောက်မည်

ကြောက်ရွံ့စေ။

- ၁၄။ ဘုရား၊ တရား၊ မြတ်ဖျားသံဃာ၊ အရိယာကို၊ မကွာနေ့ည၊ ဟတ္ထအဉ္ဇလီ၊ မြှောက်ပင့်ချီသည်၊ ကိုယ်စံနေ့ည ကိုးကွယ်ကြ။
- ၁၅။ အနိစ္စနှင့်၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ လက္ခဏာသုံးပါး၊ ဤတရားကို၊ ဖွားဖွားနှုတ်ဝယ်၊ သရဇ္ဈာယ်၍၊ ကိုးကွယ်စောင့်ရှောက်၊ ဆောက်တည်ကြလေ၊ လည်တွင်တပ်ဆွဲ၊ ကျောက်ပုလဲသို့ မြဲလှစေ။
- ၁၆။ စာတက်၊ စာသင်၊ ရှင်သာမဏေ၊ ထွေထွေကောင်းမှု၊ စုံတစ်ခုကို၊ ပြုစုကြပေ၊ မသွေမဖောက်၊ ကြီးရာရောက်သော်၊ လျောက်လျောက်ပတ်ပတ်၊ သူတော်မြတ်၏၊ ကျင့်ဝတ်ပီထွေ၊ ကိုယ်ကိုထိန်း၍ သိမ်းဆည်းလေ။
- ၁၇။ ဖုန်းတောင်းယာစကာ၊ ခံရောက်လာသော်၊ သဒ္ဓါသုံးဝ၊ ထက် သန်လှစေ၊ ပေးစွန့်ကြံသည် လှူရဲစေ။
- ၁၈။ နောင်သံသရာ၊ ရိက္ခာအတူ၊ ကံကျွေးဟူသည်၊ အလှူဆိုကာ၊ မဆုတ်ကြနှင့်၊ ရဲလှပါစေ၊ တံစက်အောက်တွင်၊ ခံသောက် ရေအိုး၊ ကျကြိမ်တိုးကာ၊ ပြည့်ရသည်သာ၊ ထုံးဟောင်းစာကို ထောက်ပါလေ။
- ၁၉။ သူတော်ကောင်းနှင့်၊ ပေါင်းဖော်ယှဉ်တွဲ၊ သူမိုက်မဲကို၊ ရှောင်လွှဲ ပါလေ၊ ဤသူအမြတ်၊ ဤသူလတ်ဟု၊ ညစ်ထပ်ကြမ်းကြုတ်၊ ဤသူ နုတ်ဟု၊ အဟုတ်အမှန်၊ မသွေလှန်သည်၊ ဧကန် ဆတ်ဆတ်၊ လူသုံးရပ်ကို သိတတ်စေ။
- ၂၀။ ကဲ့ရဲ့သဂြိုဟ်၊ ဆိုလည်းမထီ၊ မသတိအောင်၊ ဟိရိသြတ္တိပုံ၊ စောင့်ကြပ်မဆို၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပစ္စဒ္ဓိရ်လျှင်၊ ဖြစ်လိုဖြစ်စေ၊ ငါမထေရ်ဟု၊ သရေမဆောင်၊ သူမုန်းအောင်လျှင်၊ မောင်တို့

မကျင့်ကြလေနှင့်။

၂၁။ ငြိမ်သက်လှူ၍၊ တည်ကြည်ထွေဖြင့်၊ သန္ဓေကောင်းမွန်၊
တော်လွန်မွန်လျက်၊ စိတ်မာန်မနှောင့်၊ နှုတ်လက်စောင့်သည်၊
သူကောင့်သွေးရည် ပြီလှစေ။

၂၂။ ရပ်သူရွာသား၊ သူကောင်းများအား၊ နားမှာမဆုံး၊ မခန့်မလေး၊
သူမုန်းဆေးလျှင်၊ ဆဲရေးညစ်ညမ်း၊ ကိုယ်လက်နွမ်းအောင်၊
အသွမ်းမကျင့်ကြလေနှင့်။

၂၃။ မုန်းဖွယ်လည်းတတ်၊ မျောက်မျက်စိကို မျက်စဉ်းခတ်သို့၊
လျှပ်လျှပ်ပေါ်ပေါ်၊ လော်လော်လည်လည်၊ မတည်မျောက်နှယ်၊
စက်ဆုတ်ဖွယ်ဟု၊ သည်နှယ်မဆိုရစေနှင့်။

၂၄။ ကွယ်ရာမရွေး၊ မျက်နှာဝေးက၊ တွေးလေကြံဘိ၊ မိမိသဘော၊
သို့ကျင့်သောဟု၊ ပြောရလူချင်း၊ မေတ္တာကင်းအောင်၊ သတင်း
မပုပ်ပါလေနှင့်။

၂၅။ အရောင်းအဝယ်၊ အသွယ်သွယ်တွင်၊ လိုဖွယ်ရရန်၊ ဖိုးထိုက်
တန်လျှင်၊ မှန်သည်ကိုလိုက်၊ လောဘတိုက်၍၊ လူမိုက်မဆိုရ
စေနှင့်။

၂၆။ နှလုံးသည်းခြေ၊ သန္ဓေလည်းတန်၊ မမှန်စကား၊ လူပြစ်မှားဟု၊
အများမဆိုရစေနှင့်။

၂၇။ မဖြောင့်မသား၊ မတရားကို၊ လားလားဤသူ၊ မပြုဟူ၍၊
ဗိုလ်လူခပ်သိမ်း၊ မေတ္တာလိမ်းသည်၊ ချီးမွမ်းဆိုထွေ ရတတ်စေ။

၂၈။ အတည်အကျွေး၊ အပေးအကမ်း၊ သေခမ်း၊ ရှင်ခမ်း၊ သူတို့
တမ်းက၊ အော်အမ်းနိုင်ထွေ၊ လောကဝတ်ကို သိတတ်စေ။

၂၉။ ရဟန်းသံဃာ၊ အရိယာသူတော်ကောင်း၊ အပေါင်းစည်းဝေး၊
ပြောရေးဆိုတမ်း၊ ပွဲလမ်းကြုံငြား၊ အသွားအလာ၊ လှူဒါန်း

ခါလည်း၊ လက်ယာလက်က၊ အင်္ကျီလက်ကို၊ တဘက်ချလျက်၊
ကပ်ထအပါး၊ ဝပ်လျှိုးသွား၍၊ ကျောင်းသားပိထွေ ယဉ်ကျေး
စေ။

၃၀။ ကြီးသူတဖြာ၊ ပညာရှိအား၊ သူကောင်းများနှင့်၊ စကားထွေလာ၊
ပြောသောခါလည်း၊ ဗျာဗျာကျွန်ုပ်၊ ပုဆစ်တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ်ခြေ
လက်၊ လွန်ငြိမ်သက်သည်၊ ကျောင်းထွက်လူပေ ဆိုရစေ။

၃၁။ အဋ္ဌာရသ၊ သိပ္ပမကြွင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အခင်းအရာ၊ ရှိသော
ခါလည်း၊ နှုတ်ပါလက်ရေး၊ ဇယ်ထောင်သောင်းကို၊ ဒိုးကောင်း
ပြေးသို့၊ လူရေးလူရာ ပီလှစေ။

၃၂။ အပေါ်အလွင်၊ ပျော်ရွှင်မပါး၊ လောင်းစားကြက်ငှက်၊ မလေ့
ကျက်နှင့်၊ အသက်မွေးမှု၊ တစ်ခုခုကို၊ လုပ်မှုဆောင်ခင်း၊
မောင်းမရီ၊ မိမိတို့တွင်၊ အကြင်လက္ခဏာ၊ ပြည့်စုံစွာလျက်၊
၂၆ ကြောင်း၊ အရောင်းအဝယ်၊ ကုန်စလှယ်သွား၊ မနေနားဘဲ၊
ပျားပိတုန်းလူ၊ ဝတ်ရက်ယူသို့၊ လူစဉ်မှီအောင် ကြိုးစားလေ။

၃၃။ အသုံးအဆောင်၊ အိမ်ထောင်ခမ်းနား၊ အပါးပါးကို၊ ပြန့်ပွား
လေအောင်၊ ကြောင်ပုစွန်စား၊ ကျွတ်ကျွတ်ဝါးသို့၊ ယောက်ျား
ပိထွေ၊ ဂီရိယနှင့်၊ လုံ့လကိုလည်း ရှိလှစေ။

၃၄။ သူ၏စီးပွား၊ ငါ့စီးပွားကို၊ ထောက်ထားမိစေ၊ ကြီးလောဘကို
မျှတစေ။

၃၅။ မမွေ့မနှောက်၊ မကောက်မကျစ်၊ မလိမ်လစ်ဘဲ၊ စိတ်ထဲ
ဖြောင့်စေ၊ သူ့အကျင့်ကို သိတတ်စေ။

၃၆။ ဟုတ်သောအကြံ၊ မှန်သောအကျင့်၊ သင့်သောအယူ၊ ဖြူသော
နှလုံး၊ သူတော်ထုံးကို၊ စွဲသုံးသောထွေ မှန်လှစေ။

၃၇။ ကျိုးကြောင်းစကား၊ ပြောဆိုငြားသော်၊ လျင်လျားဆွေးနွေး၊

ဆိုရေးလိမ္မာ၊ ပညာရှိအား၊ ကိုယ်တိုင်သွား၍၊ စကားလိုက်
လျော၊ စစပြော၍ နှိုးနှောလေ။

၃၈။ ငါ၏စိတ်တွင်၊ ထင်ခဲ့မလွဲ၊ လိပ်ခဲတန်းလန်း၊ မှန်းဆမယုတ်၊
ဟုတ်၏ကေန်၊ မှန်သည်တစေ၊ မရှိချေက၊ မှတ်ဖွယ်မှတ်ရာ၊
ထိုထိုစာကို၊ ရှာ၍မပြတ် အိမ်တွင်ဖတ်။

၃၉။ ဖတ်ပြန်သော်ကား၊ ဖတ်ဖန်များက၊ သားမယားပင်၊ မိုက်မှား
ခဲ့စွာ၊ မလိမ္မာလည်း၊ စာပေစကား၊ နေ့တိုင်းကြားက၊
ထူးခြားလိမ္မာ၊ ရှိသည်သာတည့်၊ နားမှာမဝင်၊ မသိမြင်က၊
သမင်ကျွဲနွား၊ သူမိုက်လားသို့၊ မပွားပညာ၊ မလိမ္မာဘဲ၊
မိစ္ဆာစိတ်ခိုင်း၊ လူထိုင်းမှိုင်းသည်၊ ရိုင်းစိုင်းမိုက်သူ၊ မိလက္ခာနှင့်
တူလိမ့်မည်။

၄၀။ ရင်ဝယ်ဖြစ်ငြား၊ မွေးသည့်သားကို၊ မယ်ဘွားမိခင်၊ ဆုံးမ
သင်သို့၊ အကြင်ဆရာ၊ တို့သူငါကို၊ လိမ္မာစေကြောင်း၊
ကောင်းပါစေလို၊ ဆိုမှာသမျှ၊ ဩဝါဒကို၊ နားမျှမထောင်၊
မကြားယောင်သို့၊ မောင်တို့ပြုက၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်၊ နောင်သံသရာ၊
ဆက်များစွာ၌၊ ချမ်းသာမည့်ရေး၊ အလွန်ဝေးသည်၊ သေဘေး
မလွဲ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ ရွှေခဲဘယ့်နယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို၊
လွဲဖယ်ကြံစည် လွတ်ပါမည်။

၄၁။ နားလည်စေကြောင်း၊ သို့ကျင့်ကောင်းစွာ၊ သောင်းပြောင်းနှံ့စပ်၊
သည်တိုင်းမှတ်ဟု၊ ထေရ်မြတ်ဆရာ၊ ရဋ္ဌသာလျှင်၊ ပညာရ
ကြောင်း၊ ဉာဏ်နှင့်လောင်း၍၊ ရုံးပေါင်းဆင်ခြင်၊ ဆုံးမ
သင်သည်၊ ဤတွင်တခန်းပြီး၏သောဝ်။

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုံးမစာ ပြီး၏။

၁၀ - စကားကြီးဆယ်မျိုး

စကားပြောဆိုရာ၌ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာစေရန် စကားပြောနည်း
၁၀ မျိုးကို ခွဲခြားသတ်မှတ်ထားသည်။ မြန်မာလူမျိုးတို့က စကားကြီး
၁၀ မျိုးဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။ ယင်းစကားကြီး ၁၀ မျိုး၏ အမည်ကို
မုန်တိုင်ပင်ဆရာတော်က မှတ်သားရလွယ်ကူစေရန် သုံးပုံတံချူကျမ်း၌
အောက်ပါအတိုင်း လင်္ကာစီထားပါသည်။

- ၁။ ရေကူးညာတင်၊
- ၂။ ကောက်ပင်ရိတ်လှီး၊
- ၃။ ရေစီးဖောင်ဆန်၊
- ၄။ အိုးတန်ဆန်ခပ်၊
- ၅။ ဆီပွတ်ကျည်ပွေ့၊
- ၆။ ဆင်ငှေ့ရန်ရှောင်၊
- ၇။ တောင်သူယာခုတ်၊
- ၈။ ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ်၊
- ၉။ ရေစစ်သည့်အင်၊
- ၁၀။ ခက်တင်မောင်းနင်း၊

အခြင်းဆယ်ပါး၊ ဤစကားကို၊
မှတ်သားဝမ်းတွင်း လေ့စေမင်း။

၁။ ရေကူးညာတင်ပြောနည်း

မြစ်တစ်ဘက်မှ လိုရာဆိပ်ကမ်းသို့ ကူးလိုလျှင် မြစ်ညာက တင်၍ကူးမှလိုရာသို့ ရောက်သကဲ့သို့ မိမိအလိုရှိရာသို့ ရောက်အောင် အထက်က တင်ကူး၍ ပြောခြင်းသည် “ရေကူးညာတင်ပြောနည်း” မည်၏။ အူထုံးရောဂါသည်ကိုကုရာ၌ ဇီဝက ပြောသောစကားကို သာဓက ထုတ်အပ်၏။

၂။ ကောက်ပင်ရိတ်လှီးပြောနည်း

စပါးရိတ်လျှင် ကောက်ပင်ကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်သိမ်းကာ တံဇဉ်ဖြင့်အရင်းမှ ဖြတ်၍ ရိတ်ယူသကဲ့သို့ တဘက်လူ၏စကားကို သိမ်းကျုံးဖမ်းယူပြီးမှ အရင်းက ဖြတ်၍ ပိုင်လောက်အောင် ပြောဆိုခြင်း သည် “ကောက်ပင်ရိတ်လှီး ပြောနည်း” မည်၏။ သူဌေးသားနှစ် ယောက်နှင့် ဗျိုင်းပုံဝတ္ထုကို သာဓက ထုတ်အပ်၏။

၃။ ရေစီးဖောင်ဆန်ပြောနည်း

ဖောင်ကြီးသည် အညာသို့ ဆန်သောကာလ လိုရာဆန္ဒရှိသမျှကို တင်ယူ၍ ဖြည်းညင်းသာယာစွာ ဆန်လျှင် လိုရာအရပ်သို့ ရောက်နိုင် သကဲ့သို့ စကားအရာတွင်လည်း ဥပမာ ဥပမေယျတို့ဖြင့် ဖြည်းညင်း သာယာစွာ လိုရာရောက်အောင် ပြောဆိုခြင်းသည် “ရေစီးဖောင်ဆန် ပြောနည်း” မည်၏။ ဟံသာဝတီဘုရင် ရာဇာဓိရာဇ်က “အဆွေတော်” ဟု ရေးသားသည်ကို ဒွါရဝတီမင်းက မကျေနပ်၍ ဟံသာဝတီသား

တို့က ပြေလည်အောင်ဖြေရှင်းပုံကို သာဓကထုတ်အပ်၏။

၄။ အိုးတန်ဆန်ခပ်ပြောနည်း

အိုးနှင့်ဆန်သည် တန်အောင်ချက်လျှင် နူးနပ်စွာ သုံးဆောင်ရသကဲ့သို့ စကားအရာတွင်လည်း မယုတ်မလွန်နှင့် လိုရင်းရောက်အောင် ပြောဆိုခြင်းသည် “အိုးတန်ဆန်ခပ်” ပြောနည်းမည်၏။ သားရွှေအိုးထမ်းလာသည်ကို မြင်လိုပါသည်ဟုပြောဆိုသော သုဝဏ္ဏသာမဏိမိဘနှစ်ပါး ပြောဆိုပုံကို သာဓက ထုတ်အပ်၏။

၅။ ဆီပွတ်ကျည်ဗွေပြောနည်း

ဆီကိုရအောင် ပွတ်သည့်အခါတွင် အထပ်ထပ်အခါခါ ပွတ်ရသကဲ့သို့ အလိုရှိသော စကားကို အထပ်ထပ်ပြောဆိုခြင်းသည် “ဆီပွတ်ကျည်ဗွေပြောနည်း” မည်၏။ ဘုရားပိန္နဲတိုင်ကိစ္စ ဆွေးနွေးရာ၌ မကျည်းနှစ်လည်းကောင်း၊ ကျွန်းလည်းကောင်း၊ ရှားနှစ်လည်းကောင်း၊ ကျွန်းလည်းကောင်းဟု ပြောဆိုပုံကို သာဓကထုတ်အပ်၏။

၆။ ဆင်ငှေ့ရန်ရှောင်ပြောနည်း

ဆင်ငှေ့မည်ဟု လိုက်လျှင် လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း တိမ်းရှောင်က ချမ်းသာသကဲ့သို့ စကားအရာတွင်လည်း မိမိအဖို့ဘေးရောက်မည့်စကားကို ရှောင်လွှဲ၍ ပြောဆိုခြင်းသည် “ဆင်ငှေ့ရန်ရှောင်ပြောနည်း” မည်၏။ ရုက်မအောက်မြေကြီးအထိ ရွှေချထားသော အိမ်ရှေ့မင်း၏ ကျောင်းမှ ရွှေများကိုမြို့ဝန်က အဖျက်ခိုင်းရာ အိမ်ရှေ့မင်း စိတ်ဆိုးသည်ကို ပြေလည်အောင် လျှောက်ထားသော မြို့ဝန်၏ စကားကို သာဓက ထုတ်အပ်၏။

၇။ တောင်သူယာခုတ်ပြောနည်း

တောင်သူတို့သည် ယာခုတ်လျှင် ခြုံငယ်သစ်ပင်ငယ်တို့ကို ဦးစွာရှင်းလင်းခုတ်ထွင်ပြီးမှ သစ်ပင်ကြီးများကို လှဲသကဲ့သို့ စကားအရာတွင် လည်း ဦးစွာစကားငယ်ကို ပြော၍ နောက်မှစကားကြီးများကို ပြောခြင်းဖြင့် အနိုင်ယူခြင်းသည် “တောင်သူယာခုတ်ပြောနည်း” မည်၏။ အမတ်ကြီးလေးဦးနှင့် မဟောသဓာသုခမိန်တို့ ဥစ္စာနှင့်ပညာ ဘယ်ဟာကမြတ်သည်ဟူသော အငြင်းပွားပုံကို သာဓက ထုတ်အပ်၏။

၈။ ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ်ပြောနည်း

ကြက်တို့၏သဘောသည် ခွပ်မည်ပြုသောအခါ နောက်သို့ဆုတ်ဟန်ပြု၍ တကယ်ခွပ်သောအခါမှသာ စီး၍ခွပ်သကဲ့သို့ စကားအရာတွင်လည်း သူ့အလိုကို လိုက်တန်သရွေ့ လိုက်ပြီးလျှင် စီးသာသောအခါမှ စီးလျက် ပြောသောစကားမျိုးသည် “ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ်ပြောနည်း” မည်၏။ ကဝိသေတ္တုမဉ္ဇူသာကျမ်း၌ ဖော်ပြပါရှိသော တရုတ်ငရွေကြည်၏ မီးလောင်ခြင်းကိစ္စအတွက် တရုတ်သံများနှင့် အမတ်ကြီးဦးပေါ်ဦးတို့ အပြန်အလှန် ပြောဆိုပုံကို သာဓက ထုတ်အပ်၏။

၉။ ရေစစ်ပမာ စကားပြောနည်း

ဓမ္မကရိုဏ်ခေါ်သော ရေစစ်ကို ရေတွင်နှစ်၍ ရေပြည့်လျှင် အပေါက်ကိုလက်ဖြင့် ပိတ်ယူပါက ရေမထွက်နိုင်သကဲ့သို့ တဘက်လူ၏စကားကို ပိတ်မိအောင် ပြောဆိုခြင်းသည် “ရေစစ်ပမာစကားပြောနည်း” မည်၏။ သူငယ်လေးယောက်နှင့် သူအိုကြီးတို့ ယုံတမ်းစကား ပြောကြားပုံကို သာဓက ထုတ်အပ်၏။

၁၀။ ခက်တင်မောင်းနှင်းပြောနည်း

သူ့စကားကို ဟုတ်၏လည်းမဆို၊ မဟုတ်ဟုလည်းမဆိုဘဲ မတင်မကျ ပြောဆိုခြင်းသည် “ခက်တင်မောင်းနှင်းပြောနည်း” မည်၏။ “ဤသူ ငါ့တူမဟုတ်ဟု မည်သူပြောသနည်း”ဟု တောင်ဖိ လာဆရာတော် ပြောကြားပုံကို သာဓက ထုတ်အပ်၏။

မှတ်ချက်။

စကားကြီး ၁၀ မျိုးအကြောင်းကို ပြဆိုသော ပုံသက်သေ သာဓကဝတ္ထုများကို မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း အတွဲ(၃)တွင် အကျယ်တဝင့် ဖော်ပြပါရှိသည်။ ထိုကျမ်း၌ လေ့လာကြည့်ရှုကြပါကုန်။

စကားကြီးဆယ်မျိုး လင်္ကာ

၁-ရေကူးညာတင်ပြောနည်း

ရေကူးညာတင်၊ ထုံးပုံပြင်ကို၊ လင်္ကာကျဉ်းရုံး၊ ဓိပ္ပာယ်ကုံးသော်၊
အူထုံးလေငြား၊ သူဌေးသားကို၊ သမားဇီဝက၊ ရက်သတ္တဝယ်၊
ကုမည်ရွယ်လည်း၊ မလွယ်လေဟန်၊ အကျယ်ညာဏ်ဖြင့်၊ ကယ်မှန်
ခုနစ်လ၊ အိပ်သော်မှလျှင်၊ ကုမနိုင်မည်၊ သို့ဆိုသည်ကို၊ အလီနီမှချ၊
လေးငါးလနှင့်၊ သုံးလနှစ်လ၊ တစ်လတိုင်အောင်၊ မစွမ်းဆောင်မှ၊
ရက်သတ္တတွင်၊ မုချမလွဲ၊ အိပ်ပျော်ဆဲဝယ်၊ ဝမ်းခွဲပြီးခါ၊ အူထုံးရာကို၊
လွယ်ကာဖြေရှင်း၊ သွင်းမြဲသွင်း၍၊ နေရင်းတိုင်းသာ၊ ပြီးစေရာသည်၊
ရေကူးညာတင် စကားတည်း။

၂-ကောက်ပင်ရိတ်လှီး ပြောနည်း

ကောက်ပင်ရိတ်လှီး၊ ပုံတနည်းမှာ၊ ရှေးအခါဝယ်၊ ဥစ္စာ
ကြွယ်ငြား၊ သူဌေးသားသည်၊ မြားပစ်ရာဝယ်၊ ဗျိုင်းသူငယ်ကို၊
အလွယ်ဖြင့်သာ၊ ရခဲ့ပါသော်၊ အာသာရှိငြား၊ တစ်ဦးသားက၊
ငါ့ဗျိုင်း မှန်လျက်၊ သင့်လက်နက်ကြောင့်၊ အသက်ခန္ဓာ၊ ဆုံးရရှာပြီ၊
သာမည ဗျိုင်း၊ ဘောမပိုင်းနှင့်၊ နေ့တိုင်းရက်စဉ်၊ ရွှေစင်တစ်ကျပ်၊
ချီလာ လတ်၍၊ မပြတ်ငါ့အား၊ ပေးလာငြား၏၊ စကားထိုသို့၊

ဆိုတုံမြို့သော်၊ မချို့စကန်၊ အကယ်မှန်မူ၊ ယမန်လူက၊ ထိုတုလေးငြား၊
နှစ်၊လများကို၊ မိန့်ကြားစမ်းပါ၊ ဆိုသောခါလျှင်၊ ကြာရှည်လှပြီ၊
အခါလည်ဟု၊ ပြောသည်ခဏ၊ ရေတွက်ဆသော်၊ သုံးရာခြောက်ဆယ်၊
ထိုရက် ဝယ်တွင်၊ ရွှေစင်သုံးရာ၊ ခြောက်ဆယ်သာပြီ၊ ငါ့အိမ်ရှေ့တွင်၊
ထားသည့် အင်ကို၊ နေ့စဉ်ခိုးယူ၊ သင်မူလက်ခံ။ သို့ဖြစ်ဟန်ကြောင့်၊
အမြန်ပေးစေ၊ ဆိုတုံလေသော်၊ မနေရွံ့ကြောက်၊ ပေးရမြောက်သည်၊
ကောက်ပင် ရိတ်လှီးစကားတည်း။

၃-ရေစီးဖောင်ဆန် ပြောနည်း

ရေစီးဘောင်ဆန်၊ ပြောဆိုဟန်မှာ၊ ဒွါရာဝတီ၊ ရွှေပြည်သနင်း၊
ဘုရင်မင်းသည်၊ တနင်းသာရီ၊ စစ်မက်ချိ၍၊ နေသည်ခဏ၊ တပ်ကြီး
ချလျှင်၊ ရာဇာဓိရာဇ်၊ သိတုံလစ်သော်၊ တားမြစ်အံ့ငှာ၊ တောင်းပန်
စာဖြင့်၊ ပညာရှိမတ်၊ စေလွှတ်လတ်လျှင်၊ ထိုစာတွင်၌၊ အဆွေတော်ဟု၊
ရေးဖော်လေချက်၊ မနှစ်သက်၍၊ အမျက်ပြင်းစွာ၊ ထွက်သောခါဝယ်၊
ရာဇာဓိရာဇ်၊ သံတော်စစ်က၊ အနှစ်ရသာ၊ အထူးပါအောင်၊ မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၊
ပမာပြု၍၊ ဘုရားနောင်တော်၊ ဤသို့ခေါ်ဟု၊ ဆွေတော်လည်းစစ်၊
မင်းမဖြစ်မီ၊ အကြည်တော်ဟု၊ မခေါ်ထိုက်ပေ၊ မင်းဧကရာဇ်၊ ထီး
ဆောင်းဖြစ်မှ၊ ဧကရာဇ်ချင်း၊ ဆက်စာသွင်းသော်၊ အဆွေတော်ဟု၊
ရေးဖော်မြဲပေ၊ လျှောက်တင်လေသော်၊ ရွှေပြည်ဘုရင်၊ သဘောဝင်၍၊
ပြောအင်ဆိုနည်း၊ လွန်မြောက်ချီးသည်၊ ရေစီးဘောင်ဆန်စကားတည်း။

၄-အိုးတန်ဆန်ခပ် ပြောနည်း

အိုးတန်ဆန်ခပ်၊ စကားရပ်ကို၊ မှတ်စိမ့်သောငှာ၊ အလင်္ကာဖြင့်၊
မယ်ပါရိက၊ ဒုက္ခလတို့၊ ဖြစ်ကြပျက်အင်၊ မျက်မမြင်ကို၊ သက်ငင်

ဆွဲကာ၊ သုဝဏ္ဏာလျှင်၊ တောမှာတစေ၊ လုပ်ကျွေးနေ၍၊ ရှည်ကြာ
ကာလ၊ တိုင်ရောက်မှလျှင်၊ ဗာရာဏသီပြည်၍၊ မုဆိုးသွင်ကာ၊ တောခွင်
လည်ရာ၊ သုဝဏ္ဏာကို၊ မြင်ပါသော်ငြား၊ ထိုသူအားကို၊ သားကောင်
အသွင်၊ စိတ်ဝယ်ထင်၍၊ မဆင်ခြင်လစ်၊ လေးနှင့်ပစ်သော်၊ ဆိုးညစ်
ကြမ္မာ၊ ကံကြောင့်သာဟု၊ ပြစ်ဆာမတင်၊ မွေးမိခင်နှင့်၊ ဖခင်ကိုသာ၊
လုပ်ကျွေးပါဟု၊ သာယာသံချို၊ လျှောက်ပန်ဆို၍၊ ထိုခဏတွင်၊
ဇိဝိန်ပြတ်ကြွေ၊ သားမောင်သေမှ၊ မိနှင့်ဖတို့၊ ရောက်ကြလာလျှင်၊
သိကြားမြင်သော်၊ ပူပင်သောက၊ မရှိကြလင့်၊ သားလှသက်ရှင်၊
မျက်စိမြင်နှင့်၊ ရွှေစင်သပြာ၊ အိုးရတနာကို၊ လိုရာတစ်ခု၊ လျှောက်တင်ပြု
လော့၊ ယခုအလို၊ ပြည့်အံ့ဆိုလျှင်၊ လိုရာမတ၊ ရွှေအိုးရ၍၊ သားလှ
မျက်နှာ၊ မြင်လိုပါဟု၊ သုံးဖြာလုံးကို၊ သိမ်းပိုက်ဆိုသည်၊ ဉာဏ်ကို
အားကိုး၊ စကားမျိုးသည်၊ အိုးတန်ဆန်ခပ် ပြောနည်းတည်း။

၅- ဆိပ္ပတ်ကျည်ပွေ့ ပြောနည်း

ဆိပ္ပတ်ကျည်ပွေ့၊ ပြောဆိုလေ့မှာ၊ မင်းရာဇာသည်၊ မဟာစေတီ၊
တည်ရာကြံ့ခိုင်၊ ပိန္နဲတိုင်ကို၊ အလိုရှိလစ်၊ မန်းကျည်းနှစ်လျှင်၊
ကျစ်လစ်အသား၊ မာ၏လားဟု၊ မေးငြားသောခါ၊ ကျွန်းလည်းမာဟု၊
ပညာအလျောက်၊ ဆိုတုံမြောက်၍၊ နောက်ထပ်တစ်ခါ၊ ရှားနှစ်သာလျှင်၊
မာပါလိမ့်သား၊ မေးပြန်ငြားသော်၊ ရှားနှစ်ကားမာ၊ ကျွန်းလည်းမာဟု၊
ထပ်ကာမနေ၊ လျှောက်တင်လေ၍၊ မင်းဧကရာဇ်၊ ကျွန်းသားစစ်ကို၊
နှစ်သက်ချမ်းမြေ့၊ ဘောဝယ်တွေ့သည်၊ ဆိပ္ပတ်ကျည်ပွေ့ ပြောနည်း
တည်း။

၆-ဆင်ငှေ့ရန်ရှောင် ပြောနည်း

ဆင်ငှေ့ရန်ရှောင်၊ ပမာဆောင်သော်၊ ဘုန်းခေါင်ညီရင်း၊
 အိမ်ရှေ့မင်းသည်၊ ကြည်ခြင်းသဒ္ဓါ၊ ကျောင်းဆောက်ရာတွင်၊ တွင်းပြင်
 ထက်အောက်၊ မြေသို့ရောက်အောင်၊ တပြောင်ပြောင်ပင်၊ အရောင်ခိုးခိုး၊
 ယိုစီးမတတ်၊ ရွှေချလတ်လျှင်၊ မြို့ဝန်မြင်သော်၊ မလျော်လေချက်၊
 တိုက်ပွတ်ဖျက်၍၊ ရက်မအောက်က၊ မြေသို့ကျမှ၊ သိရသောခါ၊
 ဒါယကာလျှင်၊ ပြင်းစွာအမျက်၊ ဒေါသထွက်၍၊ ချက်ချင်းသတ်မည်၊
 ခေါ်စေသည်တွင်၊ ရှိဦးတင်လျက်၊ အရှင်ဘုရား၊ သတို့သားလျှင်၊
 မင်းဖျားစကရာဇ်၊ ဖြစ်မည်စကန်၊ မုချမှန်၍၊ ထိုယံကာလ၊
 ကျောင်းဆောက်မှလျှင်၊ ရွှေချပို့ရာ၊ ချင်းသည်သာဟု၊ ပညာရှေ့ဆောင်၊
 ရန်ငှေ့ရှောင်သည်၊ နောက်နောင်မှတ်ရန် စကားတည်း။

၇-တောင်သူယာခုတ် ပြောနည်း

တောင်သူယာခုတ်၊ မိန့်ထုတ်ဝစန၊ ပုံဆိုပြသော်၊ ရွှေဝိဒေ၊
 မိမိပြည်၌၊ ဝိဒေဟရာဇ်၊ မင်းစစ်နရိန်၊ ဘုန်းရာဇိန်၏၊ သုခမိန်ကျော်၊
 မဟော်ပညတ်၊ သိန်းအမတ်တို့၊ ဆိုလတ်များစွာ၊ စကားမှာ၌၊
 ပညာဓန၊ ထိုနှစ်ဝတွင်၊ ခံနအမြတ်၊ သိန်းအမတ်က၊ ဆိုလတ်သောခါ၊
 ပညာသာမြတ်၊ မဟော်မတ်က၊ ထပ်၍တဖန်၊ ဆိုလေပြန်သော်၊
 မဟော်သဓာ၊ ငယ်နုစွာမို့၊ မှန်ရာမသိ၊ ဥစ္စာရှိမှ၊ ခယဝပ်တွား၊
 လူအများတို့၊ စကားနာခံ၊ သိန်းဆိုပြန်သော်၊ မဟော်ဝိဒူ၊ သိတတ်သူက၊
 ခံနဥစ္စာ၊ ရှိပေရှာလည်း၊ ရောဂါဥပဒ်၊ ကပ်ငြိသောခါ၊ မသိပါလျှင်၊
 ပညာရှိရှေ့၊ ဆည်းကပ်၍သာ၊ မှီခိုလာ၏၊ ပြောပြန်ဘိက၊ ဝိဒေဟရာဇ်၊
 ရှင်မင်းစစ်သည်၊ အနှစ်ဥစ္စာ၊ ရတနာနှင့်၊ ပြည်ရွာရ၌၊ အစိုးရ၍၊
 များစွာလူပေါင်း၊ ခဝပ်ညောင်းသည်၊ စကားချီသော်၊ မဟော်သေနက၊

ပဏ္ဍိတက၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ စိန္တေယျာမှာ၊ ဥစ္စာမရှိ၊ သို့ဖြစ်ဘိလည်း၊
ဉာဏ်ကြီးမြဲတေ၊ ထွန်းတောက်ဝေ၍၊ ဒေဝ၊ ဗြဟ္မာ၊ မနုဿာတို့၊
ပူဇာမြို့ဟု၊ ဗဟုဝစနာ၊ ပြောကြရာတွင်၊ ရှေးလျှင်အစ၊ သိန်ငယ်ပဟု၊
နောက်မှကြီးလျက်၊ သီးသီးတက်၍၊ မိန့်မြွက်ထူထောင်၊ ဉာဏ်စွမ်း
ပြောင်သည်၊ တောင်သူယာခုတ် စကားတည်း။

၈-ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ် ပြောနည်း

ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ်၊ ပြောလစ်ဝစနု၊ ရက္ခပုရံ၊ တိုင်းနိုင်ငံက၊
ဉာဏ်ပညာရှိ၊ မတ်ကဝိနှင့်၊ ပြည်ကြီးအင်းဝ၊ နဂရတွင်၊ မတ်
လုလင်တို့။ နိုင်ဖို့စကား၊ စစ်ထိုးငြားသော်၊ နှစ်ပါးပြည်ရွာ၊ စည်ပင်
သာဟု၊ နှစ်ဖြာနှစ်ဝ၊ ပြောကြလေရာ၊ ရာသီဆယ့်နှစ်လ၊ လူထိုမျှတို့၊
ပွဲမှမချဉ်း၊ အင်းဝကဝိ၊ ဆိုလတ်ဘိက၊ ခညဝတီ၊ တိုင်းရွှေပြည်မှ၊
မတ်ကျော် လှလည်း၊ များစွာလူပေါင်း၊ သောင်းသောင်းအုတ်အုတ်၊
ကျွန်ုပ်တို့ကို၊ ကြည့်သည်ဆိုသော်၊ ထိုအင်းဝမတ်၊ ပညာတတ်လည်း၊
ကြီးလတ် ငယ်စု၊ ကြည့်ရှုဆိုရာ၊ ဟုတ်ပါလိမ့်မည်၊ နောက်ဆုတ်
လည်ရွှေ၊ အချက်တွေကို၊ ကြိုး၍တစ်ခါ၊ တို့ပြည်ရွာမှ၊ ဂဇာပြောင်ဆင်၊
ကကြိုးပြင်၍၊ တစ်နေ့သုံးခါ၊ ရေချပါလည်း၊ ကြည့်လာမရောက်၊
တောဆင်ပေါက်တို့၊ ရောက်လတ်သောခါ၊ ကြည့်တို့ပါ၏၊ ပမာပုံသွင်၊
အမတ်သင်လည်း၊ တောဆင်အလား၊ မယဉ်ပါး၍၊ အများအားထုတ်၊
ကြည့်လိမ့်ဟုတ်သည်၊ ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ် စကားတည်း။

၉- ရေစစ်ကရား ပြောနည်း

ရေစစ်ကရား၊ စကားရဠီ၊ ပြောကြမည်ဟု၊ ကြံစည်ပြုငြား၊
လေးယောက်သားနှင့်၊ တစ်ပါးသူအို၊ သစ္စာဆို၍၊ အလိုမတူ၊ မယုံ

သူကို၊ ကျွန်မူမသွေ၊ စေစားလေဟု၊ အပြိုင်ပြုက၊ လေးဝယောက်ျား၊
လူငယ်များတို့၊ စကားပေါ့သွပ်၊ မပြောတတ်လျှင်၊ ထပ်၍တဖန်၊
မြွက်ပြန်လေဟု၊ စကားပုံမှာ၊ ဝါပင်ကပေါက်၊ လေးယောက်သင်တို့၊
ဆိုလေမြို့သော်၊ မယုံတို့ပါ၊ ပြန်ပြောခါလည်း၊ ကျွန်သာအစစ်၊
ယုံသည်ဖြစ်လည်း၊ နစ်အံ့ကျွန်တွင်း၊ အရင်းအဖျား၊ ဘိုးသက်ကြားလျှင်၊
ဆီးတားပတ်ရစ်၊ စကားဖြစ်သည်၊ ရေစစ်ကရား ပြောနည်းတည်း။

၁၀- ခက်တင်မောင်းနင်းပြောနည်း

ခက်တင်မောင်းနင်း၊ ပြောဆိုရင်းမှန်၊ ယမန်ရှေးခါ၊ မတ်ဗိုလ်
ပါတို့၊ ယုတ်မာဆိုးညစ်၊ သူခိုးစစ်ကို၊ သတ်ပစ်အံ့ငှာ၊ ဖမ်းယူရာတွင်၊
သာမညသူ၊ မဟုတ်မူ၍၊ တောင်ဖိလာဆရာ၊ တူရင်းချာဟု၊ ဆိုရှာ
အတွင်း၊ မတ်ခပင်လည်း၊ ကပ်ချဉ်းဆရာ၊ လျှောက်တုံပါသော်၊
ဆရာတော်လည်း၊ မြွက်ဖော်ငါ့တူ၊ ပြောလိုက်မူက၊ ငါ့မှာမုသား၊
မလွတ်ငြားချေ၊ မပြောနေလည်း၊ သေအံ့လုလင်၊ ဉာဏ်ဆင်ခြင်၍၊
လုလင်တူရင်း၊ မဟုတ်ခြင်းကို၊ ဘယ်သူဆိုပု၊ မြွက်ဆိုမိန့်ဟ၊
မျက်မှောင်ချ၍၊ မကျမတင်၊ ပြောသောသွင်သည်၊ ခက်တင်မောင်းနင်း
ပြောနည်းတည်း။

၁၁- ကားကြီးဆယ်မျိုး လင်္ကာပြီး၏။

နောက်ဆက်တွဲ

သင်္ဂဏ ဆရာတော်၏ သိင်္ဂါလောဝါဒ ဆုံးမစာ

တလောကလုံး၊ ညွတ်ရုံးဦးချ၊ နှိုင်းမမျှသား၊ ဘုရားရွှေစက်၊
ရောင်ပြုံးပြက်ကို၊ ဦးထက်တင်ထား၊ ရိညွတ်တွား၍၊ သားနှင့်မိဘ၊
တပည့်စသည်၊ ပြုရအံ့ဝတ်၊ ချွတ်မူပါယ်ရွာ၊ လားမည့်တာကြောင့်၊
သုတ်ပါထေယျ၊ ကျမ်းဦးပြသည်၊ လောကကျင့်ရာ၊ အကျဉ်းမှာပိမ့်၊
နတ်ရွာဖို့လုံးလုံး ကျက်၍သုံး။

သားသမီးကျင့်ဝတ်ငါးပါး

၁။ ကျွေးမွေးမပျက်၊ ဆောင်ရွက်စီမံ၊ မွေခံထိုက်စေ၊ လှူမျှဝေ၍၊
စောင့်လေမျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်၊ ကျင့်ဖွယ်သားတို့တာ။

မိဘကျင့်ဝတ်ငါးပါး

၂။ မကောင်းဖြစ်တာ၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်သင်စေ၊
ပေးဝေနှိုးရင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်၊ ဖခင်မယ်တို့တာ။

တပည့်ကျင့်ဝတ်ငါးပါး

၃။ ညီညာထကြွ၊ ဆုံးမနာယူ၊ လာမှုကြိုဆီး၊ ထန်းလုပ်ကျွေး၊
သင်တွေ့အံ့ရွတ်၊ တပည့်ဝတ်၊ မချွတ်ငါးခုသာ။

ဆရာကျင့်ဝတ်ငါးပါး

၄။ အတတ်လည်းသင်၊ ပဲ့ပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပမချန်၊ ဘေးရန်ဆီးကာ၊
သင့်ရာအပ်ပို့၊ ဆရာတို့၊ ကျင့်ဖို့၊ ဝတ်ငါးဖြာ။

လင့်ကျင့်ဝတ်ငါးပါး

၅။ မထိမဲ့ကင်း၊ အပ်နှင်းဥစ္စာ၊ မိစ္ဆာမမှား၊ ဝတ်စားဆင်ယင်၊
မြတ်နိုးကြင်၊ ငါးအင်လင်ကျင့်ရာ။

မယားကျင့်ဝတ်ငါးပါး

၆။ အိမ်တွင်းမှုလုပ်၊ သိမ်းထုပ်သေချာ၊ မိစ္ဆာကြဉ်ရှောင်၊ လျော်
အောင်ပြန်ချို၊ ပျင်းရိမမှု၊ ဝတ်ငါးဆူ၊ အိမ်သူကျင့်အပ်စွာ။

မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ်ငါးပါး

၇။ ပေးကမ်းချီးမြှင့်၊ ကိုယ်နှင့်ယှဉ်ထား၊ စီးပွားဆောင်ရွက်၊
နှုတ်မြွက်ချိုသာ၊ သစ္စာမှန်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေ၊ ကျင့်လေ မိတ်သဟာ။

သခင်ကျင့်ဝတ်ငါးပါး

၈။ ဝစ္စာကျွေးမွေး၊ ပြုရေးစီရင်၊ နာလျှင်ကုစေ၊ ငှဝေရသာ၊
အခါကိုလွှတ်၊ အရှင်ဝတ်၊ မချွတ်ငါးခုသာ။

ကျွန်ကျင့်ဝတ်ငါးပါး

၉။ အိပ်သော်နောက်ကျ၊ ထသော်ကားရှေး၊ ပေးမှယူအပ်၊
စေ့စပ်ဆောင်ရွက်၊ ကျေးဇူးမြှောက်၊ ငါးချက် ကျွန်ကျင့်ရာ။

ဒါယကာကျင့်ဝတ်ငါးပါး

၁၀။ မေတ္တာစိတ်သက်၊ ဆောင်ရွက်ချစ်ကြင်၊ ခင်မင်နှုတ်ချို၊
လိုလျှင်ဖိတ်ထား၊ တတ်အားလှူစေ၊ ဝတ်ငါးထွေ၊ ပြုလေဒါယကာ။

ရဟန်းကျင့်ဝတ်ခြောက်ပါး

၁၁။ မကောင်းမြစ်ထား၊ ကောင်းရာညွှန်လစ်၊ အသစ်ဟောကျ၊
နာဖူးထပ်မံ၊ နတ်ထံတင်ရာ၊ မေတ္တာလည်းပြု၊ ရဟန်းမှု၊ ခြောက်ခုလွန်
သေချာ။

၁၂။ ကျမ်းသိင်္ဂီလ၊ သုတ်ဝယ်ပြ၊ သုံးဝမြတ်ဆရာ။

၁၃။ ကျင့်ဝတ်မပြေ၊ ပါယ်လေးထွေ၊ လားလေရှည်မြင့်ကြာ။

၁၄။ ဤသည့်ဝတ်ကုန်၊ ဆွေမျိုးစုံ၊ ခြောက်ဘုံထက်နတ်ရွာ။

၁၅။ လှည်းဘီးပြင်က၊ နားစောင့်ချသို့၊ မိဘနှင့်သား၊ မယားနှင့်လင်၊
အရှင်နှင့်ကျွန်၊ ထေရ်မွန်တကာ၊ မိတ်သဟာနှင့်၊ ဆရာတပည့်၊
တည့်တည့်မချွတ်၊ ကျင့်ဝတ်စုံလင်၊ ဖြူသန့်စင်မှု၊ ရှင်လည်းမကွေ၊
သေလည်းမကွာ၊ နတ်ရွာလူ့ပြည်၊ လှည့်လည်အတူ၊ စံစားမှု၍၊
နိဗ္ဗာန်ပြည်၊ ဝင်အံ့သည်တည့်၊ မဘည်ကျင့်ဝတ်၊ ချွတ်သူတို့မှာ၊
မလွတ်သာသည်၊ လေးရွာဖို့လုံးလုံး လူဖြစ်ရှုံး။

သိင်္ဂီလောဝါဒဆုံးမစာပြီး၏။

ဆရာတော်ဦးဗုဒ္ဓ၏
ဂီဟိဝိနယ ဆုံးမစာ

ဥစ္စာပျက်ကြောင်းမြောက်ပါး

သေစာသောက်စား၊ လမ်းသွားခါမဲ့၊ ရှဉ့်သဘင်၊ ပျော်ရွှင်အန်
လောင်း၊ မကောင်းမိတ်ဖျင်း၊ ပျင်းရိခြင်းကား၊ ယိုယွင်းဥစ္စာ
ပျက်ကြောင်းတည်း။

သေအရက်သောက်ခြင်း အပြစ်မြောက်ပါး

ဥစ္စာယုတ်ခြင်း၊ ငြင်းခုံများစွာ၊ ရောဂါထူပြော၊ ကျော်စောမဲ့တုံ၊
မလုံအင်္ဂါ၊ ပညာနည်းရှား၊ ဤမြောက်ပါးကား၊ သောက်စားသေစာ
အပြစ်တည်း။

အခါမဲ့သွားလာခြင်း အပြစ်မြောက်ပါး

ကိုယ့်သားမယား၊ တခြားဥစ္စာ၊ လုံရာမဲ့ရှောင်း၊ မကောင်းအရာ၊
ရွံရှာလေအပ်၊ ယိုးစွပ်ရောက်မှု၊ ဆင်းရဲစု၊ မြောက်ခုခါမဲ့ သွားပြစ်တည်း။

သဘင်ပွဲလမ်းအပြစ်ခြောက်ပါး

ကခြင်းတလီ၊ သိခြင်းတသီး၊ မှတ်တီးတသင်း၊ ပြန်ဖျင်းတအုံပံ၊
လက်ခုတ်တကည်၊ အိုးစည်တဖြာ၊ ရှိရာရှာ၍၊ ဥစ္စာပျက်မှု၊ ဤခြောက်
ခုကား၊ ကြည့်ရှုသဘင် အပြစ်တည်း။

လောင်းတမ်းကစားသူ အပြစ်ခြောက်ပါး

အောင်သူရန်ပွား၊ ရှုံးသားစိုးရိမ်၊ စည်းစိမ်လျော့ပါး၊ တရား
သဘင်၊ မဝင်သက်သေ၊ မိတ်ဆွေနှိမ့်ဆို၊ မလိုထိမ်းမြား၊ ဤခြောက်
ပါးကား၊ ပျော်ပါးကြွေအန် အပြစ်တည်း။

မိတ်ဆွေပျက် ခြောက်ပါး

ကြွေအန်ကြူးထ၊ မိန်းမကြူးထွေ၊ သေစာကြူးမှု၊ အတုပြုငြား၊
လှည့်စားတထောက်၊ မျက်မှောက်လှည့်ချက်၊ နိုင်ထက်လုယူ၊ ဤသူ
ခြောက်ပါး၊ မိတ်ဖြစ်သားကြောင့်၊ ပျက်ပြားမိတ်ဆွေ အပြစ်တည်း။

ပျင်းရိခြင်းအပြစ်ခြောက်ပါး

အချမ်းပြင်းဝှန်၊ အလွန်ပူနိုး၊ မိုးချုပ်လှမော၊ စောလွန်းလှရောင်၊
ဆာလောင်ပြင်းပြ၊ ဝမ်းဝလွန်းထွေ၊ နေကပညာ၊ မပွားရာသည်၊
ခြောက်ဖြာပျင်းသူ အပြစ်တည်း။

အကြီးအကဲကျင့်ဝတ် ခြောက်ပါး

ထကြွန်းကြား၊ သနား၊ သည်းခံ၊ ဝေဖန်၊ ထောက်ရှု၊ ဤခြောက်ခု
ကား၊ ကြီးသူ့ကျင့်ရာ တရားတည်း။

ကိုယ်ကျိုးသာမဲ့သော အဆွေခင်ပွန်းတု လေးယောက်
လက်ချည်းလာ၍၊ ဥစ္စာဆောင်သယ်၊ နည်းငယ်ဖြင့်သာ၊
များစွာ လိုရှိ၊ ဘေးထိရောက်ခါ၊ ပြုလာတုံဘိ၊ မိမိကျိုးငှာ၊
မှီလာပေါင်းယှဉ်၊ လေးယောက်စဉ်ကား၊ အညဒတ္ထုဟရတည်း။

နှုတ်ဖြင့်သာ ဟန်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းတု လေးယောက်
ရှေ့ဖြစ်စေစပ်၊ တထပ်နောက်မှီး၊ ချည်းနှီးသင်္ဂြိုဟ်၊ ပေးလို
စဟန်၊ ပစ္စုပ္ပန်မှ၊ ပြညွန်ပျက်ပြား၊ ဤလေးပါးကား၊ မှတ်သားဝစီ
ပရမတည်း။

ချစ်ဖွယ်ကိုသာ ဆိုတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းတု လေးယောက်
မကောင်းခွင့်ပြု၊ ကောင်းမှုကိုလျှင်၊ ဆင်ခြင်မရှု၊ ခွင့်ပြုသည်ပင်၊
ရှေ့တွင်ချီးမွမ်း၊ ဖုံးလွှမ်းကွယ်လျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ချင်သည်၊ လေးအင်ပီယ
ဘာဏီတည်း။

ကျေးဇူး ရွက်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ် လေးယောက်
မေ့လျော့စောင့်လာ၊ ဥစ္စာစောင့်ရှောက်၊ ဘေးရောက်ကိုးကွယ်၊
ပြုဖွယ်ရှိက၊ နှစ်ဆဥစ္စာ၊ ချေးပေးလာသည်၊ လေးဖြာဥပကာရတည်း။

ဆင်းရဲမကွာ ချမ်းသာမပစ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်လေးယောက်
လျှို့ဝှက်စကား၊ ကြားစေတုံလျက်၊ သူလျှို့ဝှက်၍၊ ဘေးတွေ့
မစွန့်၊ မတွန့်တိုပါ၊ သူ့ကိုညှာလျက်၊ ကိုယ့်သက်စွန့်မြှောက်၊ ဤ
လေးယောက်ကား၊ မျှလောက်ချမ်းသာ ဆင်းရဲတည်း။

အကျိုးစီးပွားကို ပြောကြားတတ်သော

အဆွေခင်ပွန်းစစ်လေးယောက်

မကောင်းမြစ်ထား၊ ကောင်းရာသွင်းထား၊ မကြားစတောင်း၊
အကြောင်းကြားလာ၊ နတ်ရွာလမ်းပြ၊ ဤလေးဝကား၊ မည်ရ အတ္ထုက္ခာ
ယီတည်း။

အစဉ်သနားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ် လေးယောက်

ဥစ္စာခမ်းနား၊ မပွားသမြို့၊ မနှစ်လိုငြား၊ ပွားကရွှင်မြူး၊
ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဆိုသော်တားမြစ်၊ ကျေးဇူးဖြစ်ကို၊ ဆိုသော်ချီးမွမ်း၊
သူတို့တမ်းကား၊ မိတ်ကျွမ်း အနုကမ္မတည်း။

အလေးအမြတ် ပြုအပ်သော အရပ်ခြောက်မျက်နှာ

အရှေ့မိဖ၊ တောင်မှဆရာ၊ နောက်မှာမယား၊ မြောက်ကား
မိတ်ဆွေ၊ အောက်ခြေကျွန်များ၊ အထက်ဖျားက၊ ပုဏ္ဏားရဟန်း
ခြောက်ရပ်တည်း။

ပျက်စီးလွယ်သော လူလေးယောက်

သောက်ထုပ်သေရက်၊ ညဉ့်နက်လမ်းသွား၊ ရှုစားသဘင်၊
ပျော်ရွှင်အန်စာ၊ လေးရပ်မှာပင်၊ တကွထင်သည်၊ လေးအင်ပါယ်
သဟဲတည်း။

အလောင်းလျာတို့ အလိုတော်ခြောက်ပါး

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟကင်းလို၊ တောခိုတဖြာ၊ ဆိတ်ရာ
ငြိမ်သက်၊ ဝဋ်မှထွက်၊ ခြောက်ချက်လောင်းလျာ လိုတော်တည်း။

မပြတ်ဆင်ခြင်ရာသော တရားငါးပါး

အိုခြင်းတဖြာ၊ နာခြင်းတထွေ၊ သေခြင်းတခြား၊ ကွဲပြားတတန်၊
ကံလျှင်ဥစ္စာ၊ ဤငါးဖြာကို၊ မကွာနေ့ည၊ ဉာဏ်သက်ဝင်၍ ဆင်ခြင်ကြ။

အကျိုးဆောင်သော တရားတစ်ပါး

သေခြင်းတစ်ပါး၊ ဤတရားကား၊ စီးပွားမြားမြောင်၊ အကျိုး
ဆောင်သည်၊ အိုအောင်အောက်မေ့ စီးဖြန့်ကြ။

ဂိဟိဝိနယ ဆုံးမစာပြီး၏

စာတော်ပြင်ဆရာကြီး ဦးပညာ၏ သားရွှေ့ ဆုံးမစာ

သုတစိန္တာ ခေါ် သားရွှေ့ ဆုံးမစာ

၁။ သားရွှေ့၊ မျက်ရှုဒါလီ၊ ပုလဲသီသို့၊ ထုံးညီစံကျ၊ ဆုဆုံး
မအံ့၊ ဆရာထံမှာ၊ ဆည်းကပ်ခါ၌၊ နေရာအပြစ်၊ ခြောက်ပါးစစ်၍၊
ကျစ်လစ်လှူ၍၊ ကောင်းစွာနေလော့၊ ခြောက်ထွေပြစ်ဆာ၊ ဆိုသည်မှာ
လည်း၊ ဆရာမြတ်၏၊ ရှေ့တည့်တည့်၌၊ မနေထိုက်ခဲ့၊ နည်းလိုက်ပုံတူ၊
နောက်တူရလည်း၊ နေမှုမကောင်း၊ လက်ဝဲစောင်းလည်း၊ အကြောင်း
မဖွယ်၊ လက်ျာဆယ်လည်း၊ အကယ်ပြစ်စွန်း၊ နီးပါးလွန်းလည်း၊
ညွှန်းခဲ့ပြစ်ဝန်၊ ဝေးလွန်ပြန်လည်း၊ ဒဏ်မကင်းချေ၊ ဆင်ခြင်လေလော့၊
အထွေအပြား၊ ဤခြောက်ပါးကို၊ ဘုရားရတနာ၊ သံဃာစိုးမင်း
ထံတော်ရင်း၌၊ ဝပ်စင်းပူဇော်၊ ခယမ်းသော်လည်း၊ ရှုမျှော်စဉ်းစား၊
သတိထား၍၊ ရှောင်ရှားရမည်၊ မှန်လှသည်နှင့်၊ တည်ကြည်ယဉ်ကျေး၊
ရွှေရင်သွေးလည်း၊ ချင့်တွေးစာနာ၊ သိအပ်စွာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု
သားရွှေ့။

၂။ သားရွှေ့၊ မျက်ရှုခမည်း၊ မှတ်နာသည်လော့၊ တစ်နည်း
နေရာ၊ ပြစ်ခြောက်ဖြာကား၊ ရှေ့မှာတူရ၊ နေမှုမအပ်၊ နောက်တည့်
ရပ်လည်း၊ မသပ္ပာယ်ထ၊ နီးဝေးလှလည်း၊ ဒေါသရောက်ရာ၊ လေညာ
လေကြ၊ မနေစသင့်၊ အလွန်မြင့်လည်း၊ အခွင့်မသိ၊ နိမ့်လွန်းဘိလည်း၊

ပြစ်ရှိတုံချေ၊ သိတတ်စေလော့၊ ရိသေကော်ရော်၊ ဆရာကျော်ကို၊
ပူဇော်သောခါ၊ ရှိခိုးရာ၌၊ အင်္ဂါငါးခု၊ လုံ့လပြုလော့၊ နှစ်ခုဖဝါး၊
အညီထားမှ၊ နှစ်ပါးသောဒူး၊ မျှအောင်ပူးလျက်၊ နဖူးလက်စုံ၊
ခိုက်စေတုံလော့၊ ထုံးပုံနှိုင်းရှည့်၊ တပည့်ကျင့်ရန်၊ ဝတ်ငါးတန်မှ၊
မြတ်မွန်ဆရာ၊ ဝေးကလာသော်၊ လမ်းမှာကြိုဆီး၊ ထံနီးနေည၊ ရှိခိုး
ခလျက်၊ မိန့်ကယူမှတ်၊ လုပ်ကျွေးလတ်၍၊ အတတ်ပညာ၊ သင်အပ်
စွာသည်၊ ရတနာမျက်စိ သားရွှေဥ။

၃။ သားရွှေဥ၊ မျက်စိနားဝင်၊ ကြံဆင်ခြင်လော့၊ သစ်ပင်
ခုန်တက်၊ ကျည်းသားနှက်နှင့်၊ ကြက်ငှက်လိုက်ထောင်၊ တယောင်
ယောင်လျှင်၊ ကတောင်ချောက်ချား၊ ပြေးလွှားလျှိုးငုံ၊ တောင်တုံ
မြောက်ပြန်၊ အဖန်ဖန်တည့်၊ ပူပန်စိုစွတ်၊ ကိုယ်အဝတ်ကို၊ မချွတ်
မလှန်း၊ ခပ်ထန်းထန်းကြောင့်၊ သန်းဥသန်းဖြ၊ ရွှေလည်းတက်၊
ခေါ်ငှက်ညှိန်၊ ဦးဆံမသိမ်း၊ ဆီမလိမ်းဘဲ၊ ချမ်းငြိမ်းရေမိုး၊ မချိုးမသွန်း၊
မတွန်းကြေးနှစ်၊ အညစ်ညစ်နှင့်၊ ပစ်စလက်ခတ်၊ ရှိရာတတ်၏။
ငတ်မွတ်ဆာစဉ်၊ သူ့ဥယျာဉ်ဝယ်၊ ချိုချဉ်ဖန်ခါး၊ သစ်သီးများကို၊
ဆွတ်စားတုံ၍၊ ရှင်မတွေ့လည်း၊ အလေ့အလာ၊ မပြုပါနှင့်၊ ဆရာ
ခေါ်ကြား၊ ထံနီးပါး၌၊ စေစားသုံးခံ၊ စာပေအံ၍၊ မလျှံမပေါ်၊
နေတိုင်းပျော်လော့၊ လူချော်လူသွမ်း၊ လူသရမ်းနှင့်၊ ကျွမ်းမဝင်ရာ၊
ရှောင်အပ်စွာသည်၊ ရတနာမျက်စိ သားရွှေဥ။

၄။ သားရွှေဥ၊ မျက်စိထုံပေါင်း၊ လက်ရေးကောင်းက၊
စာကြောင်းဖြောင့်မတ်၊ အသတ်အတင်၊ အငင်အဆွဲ၊ ညီညွတ်မြဲတည့်၊
စိန်ရွဲအကယ်၊ စီသော့နှယ်သို။ ရှုဖွယ်လှလွန်း၊ စက်လိုဝန်းလည်း၊
သတ်ညွှန်းသတ်ပုံ၊ မကျွမ်းတုံက၊ ရွှေဘုံခေါင်ထွတ်၊ ရွှေလွတ်ရွှေရုံး၊
ရှေးစံထုံးနှင့်၊ သုံးသင့်ဆီမှာ၊ ရောက်သောခါ၌၊ ပမာမလေး၊ ရယ်သွမ်း

သွေးလိမ့်၊ စာရေးအခွင့်၊ ရစ်ပင့်သတ်လတ်၊ တတ်ခြင်းလိုလှ၊
 အားပါးကျမှု၊ ဝဏ္ဏဗောဓနာ၊ ကျမ်းသေချာကို၊ ဖွေရှာလက်ရှိ၊
 လေ့ကျက်ဘိ၍၊ ဟတ္ထိပါလာ၊ သံဝရနှင့်၊ နာဂနေနတ်၊ ဘူရိဒတ်လောင်း၊
 ဇာတ်ပေါင်းတသီး၊ လက်ခံကြီးကို၊ နည်းမှီစေ့ငှ၊ အမှီပြုလော့၊ သုတ
 ပညာ၊ ပွားအောင်မှာလည်း၊ ဓမ္မရာသီ၊ ပါရမီနှင့်၊ တူပြီလည်းကောင်း၊
 ဆုတောင်းခန်းပျို့၊ နှစ်လိုမြတ်နိုး၊ မဂ္ဂစိုးဟု၊ ထက်မိုးနတ်နန်း၊
 ဖွဲ့ထူးဆန်းသည်၊ ဘုံခန်းလင်္ကာ၊ ဖတ်ကြည့်ရာ၏။ နည်းနာခံယူ၊
 ရတုမူလည်း၊ တောင်ငူမင်းဆို၊ ရှင်သံခိုနှင့်၊ အုံးညိုမကြွင်း၊ မင်းနဝဒေး၊
 နက်လေးဆန်းထူး၊ ပဲခူးရှင်မ၊ ဇေယျရန္တမိတ်၊ မြတ်ပဏ္ဍိတ်တို့၊
 ဉာဏ်မြိတ်ညွန့်ဝေ၊ ဥပဒေဖြင့်၊ စေ့ရေပြုဖန်၊ ဖွဲ့ကာရန်၌၊ သတ်မှန်
 ခွဲခြား၊ အခြားခြားလျှင်၊ မှတ်သားစဖွယ်၊ သဘောကျယ်လျက်၊ ဓိပ္ပာယ်
 ပြန့်ပွား၊ စကားယဉ်နု၊ ပျို့ရတုလည်း၊ ကြည်ရှုလေ့လာ၊ မှတ်သား
 ရာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု သားရွှေဥ။

၅။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုထုံသင်း၊ နှလုံးသွင်းလော့၊ အတွင်း
 တော်က၊ သုတ်လူးရအောင်၊ စိမ်းမြရောင်ညို၊ သစ်စည်းလိုဟု၊
 စာတို့ ရေးမှတ်၊ ခန့်တုံလတ်သော်၊ ညသတ်တို့ပါ၊ ထိုသည့်စာနှင့်
 ညီစွာအကြံ၊ သုံးတော်ခံလည်း၊ ထုံးစံစိစစ်၊ သိသူဖြစ်၍၊ သစ်ကို
 ကျပ်တည်း၊ ကြိုးနှင့်စည်းလျက်၊ တင့်ရည်းဆန်းထူး၊ ဆက်သဖူး၏။
 တစ်ဦးဆရာ၊ မြတ်ဂုဏ်ဝါနှင့်၊ သာသနာပိုင်၊ ကျမ်းဂန်နိုင်လျက်၊
 ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ၊ လေ့လာမရှိ၊ သတိမသွင်း၊ ယွင်းတော်မူရာ၊
 စာထုပ်ပါဟု၊ တကာတစ်ယောက်၊ ကဝိမြောက်လျက်၊ မထောက်
 မတွေး၊ ပသတ်ရေး၍၊ စာပေးလိုက်လျှင်၊ ထိုစာရှင်က၊ ခင်ခင်မွတ်မွတ်၊
 မိုးလေလွှတ်အောင်၊ မချွတ်ယွင်းပါ၊ ကျွန်ုပ်စာကို၊ ကောင်းစွာဘုရား၊
 ထုပ်လျက်ထားဟု၊ ကျောင်းသားတွင်သာ၊ နှုတ်ဖြင့်မှာ၍၊ စာမထုတ်ချေ၊

နေဖူးလေ၏။ စာပေကျမ်းဂန်၊ တတ်သည်မှန်လည်း၊ ကာရန်လင်္ကာ၊
ကဗျာအစပ်၊ စကားသွပ်ဟု၊ တတ်တတ်မရွံ၊ မှတ်မဲ့ပြုက၊ အမှုမကျွမ်း၊
ယောင်ယမ်းယမ်းနှင့်၊ ကစမ်းကဂါ၊ အမှားမှားလျှင်၊ ကြံအား
ကတ်သတ်၊ ရိုင်းစိုင်းတတ်၏။ အမှတ်စုံစ၊ ကဝိပြီအောင်၊ လောကီ
လောကုတ်၊ အားကုန်ထုတ်၍၊ မဆုတ်မနစ်၊ ပြုသည်ဖြစ်မှ၊ များနှစ်
သက်ရာ၊ မှန်လှစွာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု သားရွှေဥ။

၆။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုလှလှ၊ မောင်နားကျလော့၊ ဆရာအထံ၊
သဲသဲညံ့မျှ၊ စာအံစာဖတ်၊ အတတ်သင်ဘက်၊ နှစ်သက်ရွှင်ပျော်၊
သူငယ်ဖော်ကို၊ ခေါ်ဝေါ်ကြလျှင်၊ ဗျာရင်ဩမွန်၊ ကျွန်တော် ကျွန်ုပ်၊
ယဉ်နုတ်ပီယား၊ ခင်ဘုရားဟု၊ သနားစရာ၊ နှုတ်ချိုသာက၊ နာ၍မငြီး၊
ကိုယ့်ထက်ကြီးမှု၊ ဦးရီးအစ်ကို၊ ငယ်ပြီဆိုလည်း၊ နာလိုဖွယ်ရေး၊
မောင်ကလေးဟု၊ ညီထွေးညီပု၊ ခေါ်မှတ်ပြုလော့၊ သူ့ကိုရိုသေ၊
ကျင့်ဝတ်ကျေက၊ အထွေမရှိ၊ အလိုသိ၍၊ မိမိတို့မျိုး၊ သူမြတ်နိုးလိမ့်၊
ပုံရေးရေးဆို၊ နှုတ်လျှင်ချိုငြား၊ လျှို့ဝှက်ပါးဟု၊ စကားလူတွင်၊
ပြုပြုထင်၏၊ ပဉ္စင်ကျူးရိုက်၊ မင်းပွဲဆိုက်ကို၊ ငှက်မိုက်တီးတုတ်၊
သံကြမ်းကြုတ်နှင့်၊ နှုတ်မနေတည်၊ ဆီး၍မြည်က၊ မကြည်မောင်းမဲ၊
ဆိုကျိန်ဆဲ၍၊ အုတ်ခဲတုတ်ဖြင့်၊ လိုက်ချောက်လွှင့်၏။ သည်နှင့်တလျှော၊
သံချိုမောသား၊ ဥဩငယ်မွန်၊ ကောင်းစွာတွန်သော်၊ အလွန်တရာ၊
နှစ်လိုစွာ၍၊ သံသာရင့်ကျူး၊ မြည်ပါဦးလော့၊ ကျေးဇူးဖော်ပြ၊
ချီးမွမ်းကြ၏။ ဗုဒ္ဓအလောင်း၊ နွားမြတ်ကောင်းကို၊ သောင်းကျန်း
စွာလျှင်၊ ဆို၍နှင်သော်၊ သခင်ကိုမှန်း၊ မရန်းဘဲနေ၊ လောင်းကြေး
ငွေကုန်၊ ရှုံးလေထောင်ပြည့်၊ နောက်တလှည့်မှ၊ နွား၏အလို၊
ကောင်းစွာဆို၍၊ သံချိုသာယာ၊ မောင်းသောခါ၌၊ မေတ္တာစိတ်ဝင်၊
ရန်းလိုက်ငင်သော်၊ လှည်းလျှင်ပါလေ၊ ငွေထမ်းပိုးကြွ၊ နှစ်ထောင်ရ၏။

သည်မှတစ်ပါး၊ မုဆိုးအားကို၊ မင်းသားလေးယောက်၊ တဝမ်း
ပေါက်တွင်၊ ဘုန်းတောက်လျှံညီ၊ နောင်တော်ကြီးက၊ ရင့်သီးလှစွာ၊
မခံသာအောင်၊ အနာတရ၊ အာလုပ်ဟလျက်၊ မံသဟင်းမျိုး၊ အတောင်း
ဆိုး၍၊ အရိုးကိုရွေး၊ ကိုင်ကာပေး၏။ ယဉ်ကျေးလျောက်ပတ်၊
ညီလတ်နှစ်ပါး၊ ရှင်မင်းသားတို့၊ စကားသာချို့၊ တောင်းသည်ကိုလည်း၊
ပြောဆိုလိုက်ဖက်၊ ထိုက်ရာဆက်၏။ အသက်နနယ်၊ မင်းသားငယ်က၊
နာဖွယ်အထူး၊ မြှောက်ချီးကျူးလျက်၊ ရွှင်မြူးသာကြည်၊ တောင်းဆို
သည်ကြောင့်၊ တောလည်မုဆိုး၊ လွန်မြတ်နိုး၍၊ အဖိုးပျောက်ဆုံး၊
တထမ်းလုံးကို၊ ပခုံးကချ၊ စုပုံသန္တာ၊ ပီယဝါစာ၊ နှုတ်ချိုသာက၊
မေတ္တာဆက်ဆံ၊ ရှေးထုံးစံကို၊ မြဲမြံမှတ်သား၊ နှလုံးထားလျက်၊
စကားချိုသာ၊ ဆိုအပ်စွာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု သားရွှေဥ။

၇။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုတနာ၊ မှတ်သားပါလော့၊ ပညာအတတ်၊
ကျေးဇူးမြတ်နှင့်၊ ဂုဏ်သတ္တိမှာ၊ ဘယ်ဥစ္စာမျှ၊ နှိုင်းရာမတူ၊ ခိုးသား
မူလည်း၊ မယူနိုင်ရာ၊ မြဲမြံစွာ၏၊ ပညာမြော်မြင်၊ အတတ်လျှင်ကား၊
ဆွေခင်ပွန်းစစ်၊ မှီရာဖြစ်ရှင်၊ အသစ်ဘဝ၊ ပြောင်းလေကလည်း၊
သုခဝဟာ၊ မြတ်ချမ်းသာကို၊ ကောင်းစွာလျောက်ပတ်၊ ဆောင်ပေ
တတ်၏။ မှတ်သားသင့်သည်၊ သုတမည်ကား၊ မစည်မပင်၊
မတွင်မကျယ်၊ အနည်းငယ်ဟု၊ စိတ်ဝယ်ဤသို့၊ မမှတ်တို့လင့်၊
တောင်ပို့တွင်းခေါင်း၊ မနက်တောင်းကို၊ သွန်းလောင်းရေစက်၊ အနည်း
လျက်လည်း၊ နေ့ရက်ရှည်လျား၊ ကျဖန်များသော်၊ ရေအားကြီးလှည့်၊
လျှမ်းလျှမ်းပြည့်သို့၊ နှိုင်းရှည်မဟုတ်၊ ပမာဟုတ်စွာ၊ နှုတ်တတ်ဖြစ်စေ၊
တထွေထူးမြတ်၊ လက်တတ်ဖြစ်စေ၊ သေသေချာချာ၊ တတ်လိမ့်မာက၊
ဝိဇ္ဇာသိပ္ပ၊ တခုမျှလျှင်၊ ဆုံးစတတ်မြောက်၊ သက်မွေးလောက်၏၊
မင်းယောက်ျားမှ၊ တစ်ခုခုကို၊ သူ့ထက်သာအောင်၊ ကြိုးအားဆောင်၍၊

အခေါင်အဖျား၊ တတ်မြောက်မြားမှု၊ ထင်ရှားကြော်ငြာ၊ ဂုဏ်ထွန်းဝါသည်၊ ရတနာမျက်စိ သားရွှေဥ။

၈။ သားရွှေဥ၊ မျက်စိပျောင်းအံ၊ မပျင်းရိနှင့်၊ မရှိလုံ့လ၊ ပျင်းပိုးထ၍၊ သုတပညာ၊ ဘယ်ရပါလိမ့်၊ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံ၊ တတ်မရမှု၊ ဓနဥစ္စာ၊ ဘယ်ကလာအံ၊ ဥစ္စာမရှိ၊ ဖြစ်တုံဘိက၊ မိမိမိတ်ဆွေ၊ ဘယ်ရချေအံ၊ မရေမရာ၊ မိတ်မဲ့ရှာမှု၊ ချမ်းသာလွေ့လွေ့၊ ဘယ်မှာတွေ့အံ၊ မပြေသုခ၊ ပူပန်ကတုံ၊ ပုညကုသိုလ်၊ ဘယ်ဖြစ်လိုအံ၊ ကျမ်းဆိုအဟုတ်၊ ကောင်းမှုယုတ်က၊ ဝိသုဒ္ဓိမည်၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့၊ သာကြည်ထုတ်ချောက်၊ ဘယ်မှာရောက်အံ၊ ရှေ့နောက်မျှော်တင်း၊ နှလုံးသွင်းဇျက်၊ မပျင်းရိသာ၊ လုံ့လရာဇာ၊ ပညာရှိမှု၊ များမိုလ်လူတို့၊ ပူဇော်ရှိရာ၊ မြတ်ဥစ္စာလည်း၊ ပံနံးစွာမဖွေ၊ ရပါလေလိမ့်၊ ရွှေငွေဥစ္စာ၊ ရှိသော ခါလည်း၊ မျက်နှာပွင့်လန်း၊ မေတ္တာမှန်း၍၊ ခင်ပွန်းဆွေမိတ်၊ မွမ်းမွမ်း ညိတ်လိမ့်၊ မဆိတ်မည်၊ မိတ်ဆွေရံမှု၊ ပျော်စံစည်းစိမ်၊ ချမ်းသာ ငြိမ်လိမ့်၊ မသိမ်မငယ်၊ သုခကြွယ်သော်၊ ရလွယ်ကောင်းကျိုး၊ နေ့တိုင်းတိုးလိမ့်၊ မညှိုးကောင်းမှု၊ အမြဲပြု၍၊ မြတ်ကုသိုလ်သန်၊ များသည်မှန်သော်၊ နိဗ္ဗာန်ခရီး၊ ရောက်လွယ်နိုးလိမ့်၊ ကျင့်မှီးဤလမ်း၊ ဆုံးမတမ်းကို၊ မသမ်းမမို့၊ ကြည်နှစ်လို့လျက်၊ ကိုယ့်ဖို့လိမ်မာ၊ အားထုတ်ရာသည်၊ ရတနာမျက်စိ သားရွှေဥ။

၉။ သားရွှေဥ၊ မျက်စိသည်းခေါင်၊ မောင်နားထောင်လော့၊ တောင်တိုင်းမသိ၊ များစွာရှိလည်း၊ မဏိရတနာ၊ မတည်ပါခဲ့၊ သာယာလှမော၊ အတောတော၌၊ စိတ်ဇောရွှင်ရာ၊ နဲ့သာကြိုင်မြူး၊ စန္ဒကူးမရောက်၊ တောင်နှယ်မောက်၍၊ ကြီးမြောက်ခွန်အား၊ ဆင်ဆင် များဝယ်၊ တိုးပွားကျက်သရေ၊ ပြီးမောက်စေသား၊ မြဲတေမစပ်၊ အရပ်ရပ်၌၊ ဆည်းကပ်လောက်ဘိ၊ မြတ်ပဏ္ဍိလျှင်၊ မရှိရာချေ၊

မှတ်ပါလေလော့၊ မြစ်ရေပင်လယ်၊ ခြားရာဝယ်၌၊ အကယ်သူမြတ်၊
ကဝိထွတ်လျှင်၊ မချွတ်ထင်ရှား၊ ရှိသည်ကြားသော်၊ ကူးသွားနည်းနာ၊
ခံအပ်စွာ၏၊ ပညာမဲ့ထ၊ လူဗာလကား၊ ဂေါဏသဖွယ်၊ ပျိုနုနယ်က၊
အကယ်သိပ္ပ၊ တတ်မရအံ့၊ ဒုတိယမှာ၊ စိတ်ချမ်းသာအောင်၊ ဥစ္စာ
လက်ရှိ၊ မပိုက်မီအံ့၊ တတိယမြောက်၊ အရွယ်ရောက်လျှင်၊ စောင့်ရှောက်
တရား၊ ကုသိုလ်ပွားအောင်၊ ကြိုးစားအဟုတ်၊ အားမထုတ်အံ့၊
စတုတ္ထဝယ်၊ အဆုံးရွယ်ကား၊ အဘယ်အကြောင်း၊ မူစကောင်းအံ့၊
အိပျောင်းနွဲ့သွယ်၊ မောင်သက်လှယ်သည်၊ အရွယ်ပထမ၊ ခုနယ်
ကလျှင်၊ သိပ္ပဖွေရှာ၊ ရထိုက်ရာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု သားရွှေဥ။

၁၀။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုသက်ထား၊ ဆိုစကားကို၊ ရွှေနားချိုသာ၊
မှတ်သားနာလော့၊ အာစရိထံ၊ နည်းနာခံ၍၊ သင်အံသော့ခါ၊ တတ်
ပညာကို၊ များစွာအားကြီး၊ ပြီးလွယ်ကုန်လွယ်၊ ဝန်သို့သယ်လည်း၊
ဓိပ္ပာယ်မရ၊ နည်းမကျသော်၊ လူအအိပ်မက်၊ ပြောချင်လျက်နှင့်၊
မထွက်ပါနိုင်၊ မိန်းမိုင်တွေဝေ၊ စိတ်မပြေသို့၊ အနေမကျ၊ ရှိတတ်လှ၏၊
ဆရာထံမှာ၊ နည်းခံခါ၌၊ ဓိပ္ပာယတ္ထ၊ သဘောကျအောင်၊ ဆဆ
တွေးတွေး၊ သိကြောင်းမေး၍၊ ဆေးလေးသာကြည်၊ သင်ရမည်ရှင့်၊
တတည်ဥပဒေ၊ ပေမှာရေးမှတ်၊ အတတ်လည်းကောင်း၊ တစ်ကြောင်း
ခြင်းရာ၊ သူ့လက်မှာလျှင်၊ ဥစ္စာလည်းကောင်း၊ ရှိပါရှောင်းလည်း၊
အကြောင်းရောက်ခါ၊ ရခဲစွာ၏၊ ပညာမဟုတ်၊ ဥစ္စာမမည်၊ သို့ဖြစ်
သည်ကြောင့်၊ မှတ်တည်အားထုတ်၊ အရကုတ်၍၊ စွဲနှုတ်အာဂုံ၊
ဆောင်အပ်တုံ၏၊ စုံစုံမက်မက်၊ နှစ်သက်ပွင့်လင်း၊ မှတ်သားခြင်း၌၊
မပျင်းမရီ၊ လုံ့လရှိမှု၊ အသိအမြင်၊ တွင်တွင်ကျယ်ကျယ်၊ သုတ
ကြွယ်လိမ့်၊ တင့်တယ်ဆင်းဝါ၊ လှတုံပါလည်း၊ ပညာမဲ့မှု၊ လောကီ
လူဝယ်၊ နည်းတူပုံဆောင်၊ ရနံ့ရှောင်သား၊ အရောင်ရှိဆန်း၊

ပွင့်ပေါက်ပန်းနှင့်၊ သဖန်းသီးမှည့်၊ ဆိုနှိုင်းရည့်လော့၊ ကိုယ်၏ရုပ်ဝါ၊
မလှပါလည်း၊ လိမ်မာသိကြား၊ ရှိတုံငြားက၊ ချယားပွင့်သေး၊
ကြိုင်ကြိုင်မွေးနှင့်၊ နက်လေးရသာ၊ ဂုဏ်သြဇာကြောင့်၊ စားငှာမငြီး၊
ပိနဲ့သီးတို့၊ မြောက်ချိုးအားရ၊ နှစ်လိုကြ၏၊ နှိုင်းဆရှေ့နောက်၊ သည်ကို
ထောက်၍၊ လွေ့လောက်ပညာ၊ ဆည်းပူရာသည်၊ ရတနာမျက်ရူ
သားရွှေဥ။

၁၁။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရူကြည့်မှန်၊ အစွဲသန်လော့၊ ကျမ်းဂန်ပါဠိ၊
မသင်မိ၍၊ မသိသသူ၊ သာမန်လူကား၊ အယူတိမ်းပါး၊ အမှားမှားလျှင်၊
သည်ကားကောင်းမှု၊ သည်သို့ပြုမှု၊ အကုသိုလ်ညစ်၊ သည်သို့ဖြစ်ဟု၊
စိစစ်တုံလျက်၊ နက်နက်နဲနဲ၊ စိတ်ဖြာခွဲ၍၊ သိခဲနိုင်စွာ၊ ဥပမာကား၊
ကြမ္မာမြေးမြူ၊ ကန်းသသူတို့၊ စိမ်းဖြူနီဝါ၊ ညိုပြာပြောက်နှမ်း၊
မမြင်စွမ်းသို့၊ ယောင်ယမ်းကာမျှ၊ ချက်မကျခဲ၊ ဝါဒဖြောင့်သား၊
မတိမ်းပါးအောင်၊ တရားကျမ်းဂန်၊ ဓမ္မက္ခန်ကို၊ အားအန်ထုတ်ထုတ်၊
အဟုတ်အဟတ်၊ ဟတ်စိမ့်သောငှာ၊ ကြိုးစားရာ၏၊ ပညာလွတ်ကင်း၊
မတတ်လျှင်းမှု၊ ဟင်္သာဘောင်ဝယ်၊ ဥဗျိုင်းနှယ်သို့၊ ပွဲလယ်မတင့်၊
တတ်သဖြင့်ကား၊ ရဲရင့်ထွတ်ခေါင်၊ သားတို့ဘောင်၌၊ မရှောင်မကွင်း၊
ခြင်္သေ့မင်းသို့၊ ကျင်းကျင်းပပ၊ တင့်တယ်လှ၏။ ရာဇတန်ခိုး၊
ရှိစနိုးလည်း၊ အစိုးပိုင်ထိုက်၊ နိုင်ငံ၌သာ၊ ဦးခိုက်ပူဇော်၊ ဘုန်းလာဘ်
ပေါ်၏၊ ကျူးကော်ခဲမြောက်၊ သူတိုင်းရောက်က၊ ရွံ့ကြောက်ကုန်စွာ၊
စုဝေးလာ၍၊ ပဏ္ဏာဆက်သ၊ ဘယ်သူခလိမ့်၊ မြတ်လှပဏ္ဏိ၊ ပညာရှိကား၊
ရောက်မိရာရာ၊ အရပ်မှာပင်၊ သဒ္ဓါမွေ့လျော်၊ နှစ်လိုပျော်၍၊ ပူဇော်
မြတ်နိုး၊ လာဘ်သပ်ဖြိုးလိမ့်၊ အကျိုးပေးချက် သို့စင်နက်၏။
ချင့်တွက်ခေါ်ခေါ်၊ သို့မျက်ဖျော်လည်း၊ မြင်မြော်သိညာဏ်၊ ပစ္စုပ္ပန်နှင့်၊
တမလွန်နောင်၊ ကောင်းမြတ်အောင်လျှင်၊ အခေါင်အဖျား၊ ကျမ်းဂန်

များကို၊ သင်ကြားစိမ့်ငှာ၊ တောင်းပန်ထွာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု
သားရွှေဥ။

၁၂။ သားရွှေဥ၊ မျက်ရှုကုမုဒ်၊ အမိယုတ်က၊ သားပုတ္တသည်၊
ဆိုမည်ရန်ကြမ်း၊ စကားသွမ်း၏၊ ကျမ်းလာဆိုအံ့၊ အဘညံ့မူ၊ မတုံ
ခပ်ပေါ့၊ သွမ်းသော့သော့လျှင်၊ ကြော့ကြော့ကြမ်းကြမ်း၊ ဟော့ဟော့
ရမ်းဟု၊ ထုံးတမ်းပြသ၊ မိဘအစုံ၊ မကောင်းတုံက၊ ဆူးပုံအလား၊
စကားကြမ်းကြုတ်၊ အကျင့်ယုတ်၏၊ အဟုတ်အဟတ်၊ အမိမြတ်မူ၊
မိုးနတ်မင်းစောင်း၊ နာမညောင်းသို့၊ ကောင်းမြတ်ဝါစာ၊ စကားသာ၏။
ပိတာသေဌ၊ ဖြစ်ပေကလည်း၊ ပုတ္တမူကျင့်၊ ကောင်းမြတ်မြင့်၏၊
မိနှင့်ဘမူ၊ မြတ်ချင်းတူသော်၊ ကြည်ဖြူဖွယ်ကို၊ နှုတ်သံချိုနှင့်၊
နာလိုစထိုက်၊ ကျင့်သိုက်မြိုက်၏၊ ခွေးမိုက်မာန်ဝင်၊ တစ်ခုမြင်က၊
ကိုက်ချင်စွာလှ၊ သွားကိုပြ၍၊ ကြည့်ထစိမ်းစိမ်း၊ မြည်ဟောင်ဟိန်း၏၊
လူပြိန်းလူတန်၊ ဉာဏ်မသိမြော်၊ လူသရော်တို့၊ သူတော်ကောင်းအား၊
ရိုင်းစော်ကားလျက်၊ တွန်းရှားပစ်ပယ်၊ ချုပ်ချယ်မောင်းမဲ၊ ညှဉ်းဆဲ
ချင်ဘိ၊ အလိုရှိ၏၊ ဣတ္ထိဝှန်တွေ၊ တခဲထွေသား၊ မြွေလည်းပျက်ဆိုး၊
ထိုထက်တိုး၍၊ ထမ်းပိုးလှင်ကန်၊ အပြန်ပြန်လျှင်၊ ကျင့်တန်လူညစ်၊
ပျက်သည်ဖြစ်၏၊ စင်စစ်ဧကန်၊ မြွေဆိပ်ထန်ကို၊ မန္တန်ဆေးဝါး၊
ဆီးတားကွယ်ကာ၊ လွတ်ငြိမ်းရာ၏၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အယူရှိသား၊ မသိတရား။
သူမိုက်အားကို၊ ကုစားဖယ်ရန်၊ မန္တန်မန္တရား၊ ဆေးဝါးကင်းမဲ့၊
ဖြစ်တုံခဲရှင့်၊ ရှင့်တုံလျက်၊ သည်ကိုတွက်၍၊ လူပျက်လူသောင်း၊
လူမကောင်းနှင့်၊ မပေါင်းဖော်ရာ၊ ရှောင်အပ်စွာသည်၊ ရတနာမျက်ရှု
သားရွှေဥ။

သားရွှေဥဆုံးမစာပြီး၏

ဖိုးသူတော်ဦးနု စကားပုံ

မြန်မေ့ပေါ့၊ ဉာဏ်ယူမျှော်သည်၊ သူတော်ကျွန်ုပ်၊ နား၏
တန်ဆာ၊ နားဝင်သာအောင်၊ လင်္ကာပုဒ်ဖြင့်၊ အာလုပ်ချိုမြ၊
စကားပုံသရုပ်၊ တမျိုးထုတ်ပြီးလျှင်၊ အချုပ်ကို ပြခဲ့မည်။

၁။ ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်ရမည်။ ရုပ်လှတာကို ပယ်ရမည်။
ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်မှအေးမြရာသည်။ ရုပ်လှတာကို
ပယ်မှ ဘေးပက္ခာမည်။

၂။ သေရည်ကိုမသောက်နှင့်။ ရေကြည်ကို မနှောက်နှင့်။
သေရည်ကိုသောက်က အပါယ်ဘုံ ကျတတ်သည်။
ရေကြည်ကိုနှောက်က အနယ်အမှုန် ထဟတ်သည်။

၃။ ထင်တိုင်းလည်း နှိပ်၍မဆိုနှင့်။ ဝင်တိုင်လည်း သိပ်၍
မမျိုနှင့်။

ထင်တိုင်းနှိပ်၍ဆိုက ရန်အသွယ်သွယ် ပွားတတ်သည်။
ဝင်တိုင်းသိပ်၍မျိုက အန္တရာယ်များတတ်သည်။

၄။ ဂေါဏမံသံကိုလည်း မစားနှင့်။ ကောခြေရံကိုလည်း
မပွားနှင့်။

ဂေါဏမံသံကိုစားက မိဘသဖွယ် ဖြစ်ပေသည်။ ကောဓ
ခြံရံကိုပွားက အထိကရ အပါယ်နစ်ချေသည်။

၅။ အယုတ်တရားကို အလိုမရှိနှင့်။ မဟုတ်စကားကို
မဆိုဘိနှင့်။

အယုတ်တရားကို အလိုရှိက ဘဂဝါ၏စကားကို ပယ်ရာ
ကျချေသည်။ မဟုတ်စကားကို ဆိုမိက သမာဓိတရားကို
ကွယ်ပ ရလေသည်။

၆။ မြူသလိုပုံနှင့် ကလေးကို မစ နှင့်။ လူကို ယုံသဖြင့်
အကြွေးကိုမချနှင့်။

မြူသလိုပုံနှင့် ကလေးကိုစက ကလေးအမိုက်မို့
ဆဲတတ်သည်။ လူကိုယုံသဖြင့် အကြွေးကိုချက အရေး
မစိုက်သဖြင့် မွဲတတ်သည်။

၇။ အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှလျှင် သတိထား။ တန်ခိုးနပ်သူ
ထမင်းဝလျှင် မကျီစားနှင့်။

အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှက စာဂတန်တတ်သည်။
တန်ခိုးနပ်သူ ထမင်းဝက မာနယဉ်တတ်သည်။

၈။ အဟုတ်အမှန်ကိုလည်း သိမှ။ အလုပ်အကြံလည်းရှိမှ။
အဟုတ်အမှန်ကိုသိမှ သံသရာဘေးပ၍ အနေကျယ်
ကြမည်။ အလုပ်အကြံရှိမှ ဆန်ရှာရေးလှ၍ အခြေ
တယ်ကြမည်။

၉။ သူဌေးလိုကြွယ်သော်လည်း မာန်စွယ်မထနှင့်။ မြွေပွေးကို
ငယ်သော်လည်း အလမ္မာယ်မပြနှင့်။

သူဌေးလိုကြွယ်သည်ဟု မာန်စွယ်ထက အရိုအသေနဲ့လို့
ပြေမုန်းတတ်သည်။

မြွေပွေးကိုငယ်သည်ဟု အလမ္မာယံပြက ထိုမြွေခဲလို့
မကြာခဏသေဆုံးတတ်သည်။

၁၀။ မတော်ဘဲမဝယ်နှင့်၊ မခေါ်ဘဲမလည်နှင့်။

မတော်ဘဲဝယ်လေက အသပြာနေရှုံးတတ်သည်။ မခေါ်ဘဲ
ကိုလည်ချေက မကြာခဏ မှန်းတတ်သည်။

၁၁။ မတော်တာကို မမြည်းမစားနှင့်။ အဖော်မပါလျှင် ခရီး
မသွားနှင့်။

မတော်တာကို မြည်းစားက ဘေးရန်လို့ ရောဂါပွား
တတ်သည်။ အဖော်မပါဘဲ ခရီးသွားက အရေးမလှသမို့
သောကများတတ်သည်။

၁၂။ ခရီးကိုလည်း အပြင်းမသွားနှင့်။ မီးကိုလည်း အကြွင်း
မထားနှင့်။

ခရီးကိုအပြင်းသွားက မှားတတ်သည်။ မီးကိုအကြွင်း
ထားက ပွားတတ်သည်။

၁၃။ ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမမှားလေနှင့်။ အနာရောဂါကို
မကြီးပွားစေနှင့်။

ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမှားက မုချမှောက်တတ်သည်။
အနာရောဂါကို ကြီးပွားစေက ဒုက္ခရောက်တတ်သည်။

က။ စကားစကား ပြောဖန်များက စကားထဲက ဇာတိပြု၍
မာနတံခွန်ထူတတ်သည်။

ခ။ ဘုရား၊ တရား ဟောဖန်များက တရားထဲက ပါဠိရ၍
ဒါနအလွန် လှူတတ်သည်။

ဂ။ အမျိုးဖြတ်မှ အရိုးကြံရာသည်။ တန်ခိုးလျှပ်မှ အဖိုးတန်
ပါသည်။

ဂေါဏမံသံကိုစားက မိဘသဖွယ် ဖြစ်ပေသည်။ ကောဓ
ခြံရံကိုပွားက အထိကရ အပါယ်နစ်ချေသည်။

၅။ အယုတ်တရားကို အလိုမရှိနှင့်။ မဟုတ်စကားကို
မဆိုဘိနှင့်။

အယုတ်တရားကို အလိုရှိက ဘဂဝါ၏စကားကို ပယ်ရာ
ကျချေသည်။ မဟုတ်စကားကို ဆိုမိက သမာဓိတရားကို
ကွယ်ပ ရလေသည်။

၆။ မြူသလိုပုံနှင့် ကလေးကို မစ နှင့်။ လူကို ယုံသဖြင့်
အကြွေးကိုမချနှင့်။

မြူသလိုပုံနှင့် ကလေးကိုစက ကလေးအမိုက်မို့
ဆဲတတ်သည်။ လူကိုယုံသဖြင့် အကြွေးကိုချက အရေး
မစိုက်သဖြင့် မွဲတတ်သည်။

၇။ အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှလျှင် သတိထား။ တန်ခိုးနပ်သူ
ထမင်းဝလျှင် မကျီစားနှင့်။

အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှက စာဂတန်တတ်သည်။
တန်ခိုးနပ်သူ ထမင်းဝက မာနထန်တတ်သည်။

၈။ အဟုတ်အမှန်ကိုလည်း သိမှ။ အလုပ်အကြံလည်းရှိမှ။
အဟုတ်အမှန်ကိုသိမှ သံသရာဘေးပ၍ အနေကျယ်
ကြမည်။ အလုပ်အကြံရှိမှ ဆန်ရှာရေးလှ၍ အခြေ
တယ်ကြမည်။

၉။ သူဌေးလိုကြွယ်သော်လည်း မာန်စွယ်မထနှင့်။ မြွေပွေးကို
ငယ်သော်လည်း အလမ္မာယ်မပြနှင့်။

သူဌေးလိုကြွယ်သည်ဟု မာန်စွယ်ထက အရိအသေနဲ့လို့
ပြေမုန်းတတ်သည်။

မြွေပွေးကိုငယ်သည်ဟု အလမ္ဘာယံပြက ထိုမြွေခဲလို့
မကြာခဏသေဆုံးတတ်သည်။

၁၀။ မတော်ဘဲမဝယ်နှင့်၊ မခေါ်ဘဲမလည်နှင့်။

မတော်ဘဲဝယ်လေက အသပြာစနုန်းတတ်သည်။ မခေါ်ဘဲ
ကိုလည်ချေက မကြာခဏ မုန်းတတ်သည်။

၁၁။ မတော်တာကို မမြည်းစားနှင့်။ အဖော်မပါလျှင် ခရီး
မသွားနှင့်။

မတော်တာကို မြည်းစားက ဘေးရလို့ ရောဂါပွား
တတ်သည်။ အဖော်မပါဘဲ ခရီးသွားက အရေးမလှသမို့
သောကများတတ်သည်။

၁၂။ ခရီးကိုလည်း အပြင်းမသွားနှင့်။ မီးကိုလည်း အကြွင်း
မထားနှင့်။

ခရီးကိုအပြင်းသွားက မှားတတ်သည်။ မီးကိုအကြွင်း
ထားက ပွားတတ်သည်။

၁၃။ ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမမှားလေနှင့်။ အနာရောဂါကို
မကြီးပွားစေနှင့်။

ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမှားက မုချမှောက်တတ်သည်။
အနာရောဂါကို ကြီးပွားစေက ဒုက္ခရောက်တတ်သည်။

၁၄။ စကားစကား ပြောဖန်များက စကားထဲက ဇာတိပြု၍
မာနတံခွန်ထူတတ်သည်။

၁၅။ ဘုရား၊ တရား ဟောဖန်များက တရားထဲက ပါဠိရ၍
ဒါနအလွန် လှူတတ်သည်။

၁၆။ အမျိုးဖြတ်မှ အရိုးကြံရာသည်။ တန်ခိုးလျှပ်မှ အဖိုးတန်
ပါသည်။

သံသရာလောက၊ နှစ်ဝအကျိုး၊ ပွားတိုးစေမှု၊ အာရုံ
ပြုလျက်၊ ဦးနုမည်ခေါ်၊ ငါသူတော်လျှင်၊ နာပျော်ဖွယ်ရာ၊
ဆုံးမစာကို၊ ဒါယိကာ ဒါယိကာမ၊ မှတ်သားကြ၍၊
နေ့ည လေ့ကျက်ကြကုန်လော့။

ဖိုးသူတော်ဦးနု စကားပုံပြီး၏။

လူမှုရေးသံပေါက်

(ညောင်ပင်သာ ဦးပုညရေး သုတရတနာကျမ်းမှ)

- ၁။ သုတဗုဒ္ဓိပညာရှိ၊ ခွင့်သိလွန်လိမ့်မာ။
- ၂။ ခွင့်သိတုံ့မှု၊ ထိုသသူ၊ နတ်လူချစ်ကြင်နာ။
- ၃။ ခွင့်သိချင့်မိ၊ ပညာရှိ၊ ပဏ္ဍိမြောက်ထိုက်ပါ။
- ၄။ ဆိုအောက် နေနောက်၊ စိတ်မမြောက်၊ ကင်းပျောက်
တင်ပြစ်ဆာ။
- ၅။ မိဝါတောစ၊ မိန့်ဟောပြ၊ မြတ်လှမင်္ဂလာ။
- ၆။ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ၊ စိတ်မကြွ၊ ဟိတ်ရပဏ္ဍိတာ။
- ၇။ နှလုံးမမြင့်၊ ရွှေကြာပွင့်၊ ပုံချင့်တူအပ်စွာ။
- ၈။ ခင်ပွန်းအပြား၊ ပေါင်းဆယ်ပါး၊ ပြစ်မှားမပြုရာ။
- ၉။ ပြစ်မှားမိက၊ ပစ္စက္ခ၊ တွေ့ရဒဏ်ဆယ်ဖြာ။
- ၁၀။ ခင်ပွန်းကျေးဇူး၊ မထိမ်မြူး၊ အထူးလွန်ချမ်းသာ။
- ၁၁။ ပူဇာနေယျ၊ ပူဇာစ၊ ဟောပြမိန့်ခဲ့မှာ။
- ၁၂။ ပူဇော်ထိုက်ငြား၊ သူတို့အား၊ စိတ်ထားကြည်သဒ္ဓါ။
- ၁၃။ သဒ္ဓါကြည်လင်၊ ပူဇော်လျှင်၊ ကိုယ်တွင်ဘေးဒဏ်ကွာ။

- ၁၄။ ရှေးကတင်ဖူး၊ သူ့ကျေးဇူး၊ အထူးဆပ်မှသာ။
 ၁၅။ ကျေးဇူးသိက၊ ဖြစ်သမျှ၊ နှစ်ဝသုခိတာ။
 ၁၆။ ကျေးဇူးချေပစ်၊ တရားလစ်၊ နွမ်းညစ်စည်းစိမ်ဟာ။
 ၁၇။ ကျေးဇူးမပစ်၊ စည်းစိမ်ဖြစ်၊ ဆန်းလစ်လ၊ပမာ။
 ၁၈။ တစ်နေ့ထက်ကို၊ တစ်နေ့ပို၊ မောက်မိုဘုန်းသမ္ဘာ။
 ၁၉။ ကောင်းရာရောက်လို၊ အကုသိုလ်၊ ပယ်ဖြိုစွန့်ပစ်ခွာ။
 ၂၀။ အစာနှင့်ခိုင်း၊ လမ်းကိုနှိုင်း၊ ဝင်တိုင်းမစားနှင့်။
 ၂၁။ ဒေသချင့်ပိုင်း၊ ခရီးနှိုင်း၊ ရောက်တိုင်းမသွားနှင့်။
 ၂၂။ နေ့ညချင့်နှိုင်း၊ ကာလပိုင်း၊ ပျော်တိုင်းမအိပ်နှင့်။
 ၂၃။ အရေးချင့်နှိုင်း၊ ခြားနားပိုင်း၊ သိတိုင်းမပြောနှင့်။
 ၂၄။ ဆင်ခြင်တွေးတော၊ သူ့သဘော၊ ပြောတိုင်းမယုံနှင့်။
 ၂၅။ လျှို့ဝှက်သင့်ငြား၊ သူတစ်ပါး၊ အားလုံးမပုံနှင့်။
 ၂၆။ သူတစ်ပါးကို၊ အမျက်လို၊ ပြင်ကိုမထွက်နှင့်။
 ၂၇။ စကားပြောဆို၊ မှန်ကင်းလို၊ ကိုယ်ကိုမမြှောက်နှင့်။
 ၂၈။ သူများချီးမြှောက်၊ စိတ်ကြီးရောက်၊ မမြှောက်ပကြွနှင့်။
 ၂၉။ အာရုံငါးဖြာ၊ သွေးဆောင်ရာ၊ အာသာမမက်နှင့်။
 ၃၀။ အကျင့်မမှား၊ စည်းသို့တား၊ တရားမလွန်နှင့်။
 ၃၁။ သရမ်းမော်ကား၊ နှုတ်ထွက်ကြွား၊ စကားမကျွံနှင့်။
 ၃၂။ ကိုယ်နှင့်မျှတ၊ နှိုင်းခိုင်းဆ၊ မာနမချွန်နှင့်။
 ၃၃။ ကံလျှင်ပေးမှ၊ ဌေးကြွယ်ဝ၊ လောဘမမွန်နှင့်။
 ၃၄။ ထကြွရှိမှ၊ လိုရာကျ၊ လုံ့လမလျှော့နှင့်။
 ၃၅။ လုံ့လနှင့်ကံ၊ ကျိုးပေးသန်၊ အကြံမပေါ့နှင့်။
 ၃၆။ နှေးသင့်လျှင်သင့်၊ ဉာဏ်နှင့်အချင့်၊ မဖင့်မသော့နှင့်။
 ၃၇။ ဆိုခွင့်ရောက်မှ၊ ဆိုကုန်ကြ၊ နှုတ်ရွံ့မဆော့နှင့်။

- ၃၈။ ဆိုခွင့်ရောက်လည်း၊ နှုတ်သိမ်းဆည်း၊ လှည်း၍သူ့ကို
မနှိပ်နှင့်။
- ၃၉။ မိတ်ဆွေတို့မှာ၊ ဖြောင့်မှန်စွာ၊ သစ္စာမဖောက်နှင့်။
- ၄၀။ လှူပြီးဥစ္စာ၊ ပေးပြီးဟာ၊ သဒ္ဓါမပျက်နှင့်။
- ၄၁။ တရားကိုရှာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၊ မညှာ၊ မငဲ့နှင့်။
- ၄၂။ မိဘဆရာ၊ ဉာတကာ၊ မေတ္တာမမဲ့နှင့်။
- ၄၃။ ဥစ္စာကိုရှာ၊ လုံ့လရာ၊ မဝါမကြွားနှင့်။
- ၄၄။ ပညာထိုးထွင်း၊ တတ်လိုလျှင်း၊ မပျင်းမရိနှင့်။
- ၄၅။ မတည်မကြည်၊ သူဆိုသည်၊ အရှည်မယုံနှင့်။
- ၄၆။ ချစ်လွယ်မုန်းလွယ်၊ ပြုသူဝယ်၊ အကယ်မပေါင်းနှင့်။
- ၄၇။ ကိုယ်နှင့်မစာ၊ လူတကာ၊ မေတ္တာမတုံးနှင့်။

လူမှုရေးသံပေါက်ပြီး၏

တွင်းသင်းမင်းကြီး၏
ကြောက်ကြီး ၉ လုံး ဆုံးမစာ

- ၁။ မျက်ကွယ်မျက်မြင်၊ မဆင်ခြင်၊ လူရှင်သိမည်ကြောက်။
 - ၂။ မတ္တောကုန်ခမ်း၊ စိတ်မချမ်း၊ ညှိုးနွမ်းမည်ကိုကြောက်။
 - ၃။ ကိုယ်နှင့်မတန်၊ စကားလွန်၊ မင်းဒဏ်သင့်မည်ကြောက်။
 - ၄။ သစ္စာမမြဲ၊ အကျင့်လွဲ၊ ပါယ်ထဲရောက်မည်ကြောက်။
 - ၅။ လွန်ကျူးသမျှ၊ နောက်နောင်တ၊ ရှိရမည်ကိုကြောက်။
 - ၆။ သေနှင့်အရက်၊ လူကိုဖျက်၊ အရှက်ရမည်ကြောက်။
 - ၇။ မင်း၏ဥစ္စာ၊ အနည်းသာ၊ ပြစ်ဆာရောက်မည်ကြောက်။
 - ၈။ မဟုတ်မလျား၊ သူလှည့်ဖြား၊ မှောက်မှားမည်ကို ကြောက်။
 - ၉။ ရန်သူငါးချက်၊ အခင်းဖျက်၊ သေပျက်မည်ကိုကြောက်။
-

တောင်ဖီလာ ဆရာတော် ဆုံးမစာ

ဖျက်စု ၂၀

- ၁။ စေတီမှန်းထား၊ မြတ်ဘုရား၊ တည်ထားကောင်းလျက်၊
ညောင်ပင်ဖျက်သည်။
- ၂။ မြစ်မရေနက်၊ သောင်ပြင်ဖျက်သည်။
- ၃။ မင်းကောင်းပါလျက်၊ အမြှောင်ဖျက်သည်။
- ၄။ လက်ဆုံစား၊ မယားကောင်းလျက်၊ အပြောင်ဖျက်သည်။
- ၅။ မောင်းနင်းခုနင်း၊ ရေလျှင်သွင်း၊ ပျိုးခင်းကောင်းလျက်၊
မြှောင်တောင်ဖျက်သည်။
- ၆။ လက်ဆက်တံကူ၊ လှေမှုခိုင်လျက်၊ ဒီပိုးဖျက်သည်။
- ၇။ လက်ဟီးကြမ်းပြင်၊ ဆင်ဝင်ကောင်းလျက်၊ ဝဲလင်း
ဖျက်သည်။
- ၈။ ဣတ္ထိယမှု၊ ရူပကောင်းလျက်၊ ဆံထုံးဖျက်သည်။
- ၉။ ဓမ္မသတ်တရား၊ ရှိပါငြားလည်း၊ တိမ်းပါးငဲ့ကွက်၊
လက်ဆောင်ဖျက်သည်။
- ၁၀။ ရဟန်းတရား၊ ကျင့်ပါငြားလျက်၊ အစားဖျက်သည်။
- ၁၁။ သီလငါးပါး၊ ကျင့်သူအားကို၊ စီးပွားရမက်၊ လောဘ
ဖျက်သည်။

- ၁၂။ သုခမိန်ဟု၊ ကျော်ရှိန်နဲ့သိ၊ ပညာရှိ၊ ကြီးဘိအမျက်၊
ဒေါသဖျက်သည်။
- ၁၃။ တိုက်နှင့်ကျိကြ၊ ထုပ်လျောက်စသည်၊ ခိုင်လှပေလျက်၊
ပေါင်းကွပ်ဖျက်သည်။
- ၁၄။ ပြည်ရွာတိုင်းကား၊ စည်ပင်ငြားလည်း၊ ခေါင်းပါးခေါင်
လျက်၊ စပါးဖျက်သည်။
- ၁၅။ ပဉ္စင်တူရိယာ၊ နဲ့ခရာ၊ သာယာပေလျက်၊ လင်ကွင်း
ဖျက်သည်။
- ၁၆။ လက်သင်လှော်ကား၊ လှော်ပေငြားလည်း၊ အသွားကောင်း
လျက်၊ လှေပဲ့ဖျက်သည်။
- ၁၇။ ဘောဇဉ်ငါးပါး၊ ပျားအရသာ၊ ကောင်းပါပေလျက်၊
ဆားငန်ဖျက်သည်။
- ၁၈။ ဆီမီးတန်ဆောင်း၊ ဝင်းပြောင်ပေလျက်၊ လေဆိုးဖျက်သည်။
- ၁၉။ ဣတ္ထိယမူ၊ ရူပလက္ခဏာ၊ ကောင်းပါပေလျက်၊ ရောဂါ
နှိပ်စက်၊ အနာဖျက်သည်။
- ၂၀။ သူကောင်းဖြစ်ငြား၊ မူထားကောင်းလျက်၊ အပေါင်းဖျက်
သည်။

ခက်စု ၂၄

- ၁။ တင်ပေးဖူးသည်၊ ကျေးဇူးရှိလျက်၊ အဆပ်ခက်။
- ၂။ မယားရှိလျက်၊ အလှည့်ခက်။
- ၃။ ဧည့်သည်ညဉ့်နက်၊ အအိပ်ခက်။
- ၄။ ပစ်ခွာခဲ့လျက်၊ အပြန်ခက်။

- ၅။ လာခဲ့ခေါ်လျက်၊ အနှင်ခက်။
- ၆။ ပေးပါပြီလျက်၊ အယူခက်။
- ၇။ ချောင်းရေလျှံတက်၊ အကူးခက်။
- ၈။ ရင်ဆိုင်တွေ့လျက်၊ အပြေးခက်။
- ၉။ သံသာချိုမြွက်၊ စကားခက်။
- ၁၀။ ကြောက်လန့်ပြေးတက်၊ အဆင်းခက်။
- ၁၁။ ကန့်ကူကျောက်ထွက်၊ အရေးခက်။
- ၁၂။ မျဉ်းတံကောက်လျက်၊ အသားခက်။
- ၁၃။ သန္ဓေပြည့်နှက်၊ ဆေးကုခက်။
- ၁၄။ ခရီးညွှန်ထက်၊ အသွားခက်။
- ၁၅။ တံတားကျိုးပျက်၊ အလျှောက်ခက်။
- ၁၆။ ရေအိမ်ပြိုပျက်၊ အပြင်ခက်။
- ၁၇။ သားမြေးဆိုးလျက်၊ အစွန့်ခက်။
- ၁၈။ ထွေးပြန်ပြီးလျက်၊ အမျိုခက်။
- ၁၉။ မြတ်သည်သုံးပါး၊ မှန်းထားပြီးလျက်၊ အသုံးခက်။
- ၂၀။ ဆူးငြောင့်တွင်းကျင်း၊ ကျုံးတွင်းပြည့်နှက်၊ အဝင်ခက်။
- ၂၁။ အသားမည်းနက်၊ အဆင်ခက်။
- ၂၂။ ဆိုးသည်သတင်း၊ သားချင်းရှိလျက်၊ အပြောခက်။
- ၂၃။ ပက်ပယ်လှေပျက်၊ အတိုက်ခက်။
- ၂၄။ ကွဲပြားအယူ၊ နားကင်းထူ၊ သုံးလူရှင်လျက်၊ အဟောခက်။

ခဲစု ၁၀

- ၁။ လူအဖြစ်ကို၊ စင်စစ်မလွဲ၊ ရမည်ခဲ။
- ၂။ ရလှည့်ပါလည်း၊ အင်္ဂါပြည့်ဝ၊ ပုရိသဟု၊ မုချမလွဲ၊ ရမည်ခဲ။
- ၃။ ပုရိသစစ်၊ ဖြစ်လင့်ကစား၊ မြတ်တရားကို၊ တိုးပွားနှိုက်နဲ၊ သိမည်ခဲ။
- ၄။ သိငြားသော်လည်း၊ ပျက်ချော်မလွဲ၊ တော်မည်ခဲ။
- ၅။ တော်ငြားပါလည်း၊ ရှေ့နောက်စိတ်ထဲ၊ တတ်မည်ခဲ။
- ၆။ ဂတိလေးပါး၊ ထိုတရားကို၊ စွန့်စားရှောင်လွှဲ၊ ကျင့်မည်ခဲ။
- ၇။ မိစ္ဆာယူမှား၊ အပါယ်လားသော်၊ တရားမစွဲ၊ ကျွတ်မည်ခဲ။
- ၈။ အရှင်မင်းက၊ မှူးမတ်စသည်၊ ပြည်မလူများ၊ မတရားက၊ တိုင်းကားပြည်ထဲ၊ စည်မည်ခဲ။
- ၉။ ဝေဘူတောင်ဖျား၊ ပတ္တမြားကို၊ စွန့်ထားညွှပေါ်၊ နှစ်တုံ့သော် လည်း၊ တေဇော်ညွှထဲ၊ နစ်မည်ခဲ။
- ၁၀။ ပညာလွန်ကြူး၊ ဂုဏ်ဆထူးနှင့်၊ ကျေးဇူးရှိမှု၊ ထိုသသူအား၊ ခေါင်းပါးဆင်းရဲ၊ ရှိမည်ခဲ။

မမြဲစု ၆

- ၁။ ရူပလက္ခဏာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၊ များစွာဖောက်လွှဲ တည်မမြဲ။
- ၂။ လောကီဥစ္စာ၊ ရတနာ၊ များစွာသိမ်းဆဲ နေမမြဲ။
- ၃။ ပုထုဇဉ်လူ၊ မောဟထူ၊ အယူစွပ်စွဲ မှတ်မမြဲ။
- ၄။ သူယုတ်တို့အား၊ ချစ်သနား၊ ချီးစားမြှောက်ကံရာမမြဲ။

၅။ သစ်ကိုင်းခက်မြိုင်၊ ကမ်းမနိုင်း၊ ပြုတ်ထိုင်ရေထဲတည်မမြဲ။

၆။ မျက်မာန်ကြွားကြွား၊ ငါတကားဟု၊ ကြိမ်းဝါးမောင်းမဲ
မှတ်မမြဲ။

တောင်ဖိလာဆရာတော် ဆုံးမစာ ပြီး၏။

စကားပို စကားမ

- က။ ကက ခုန်ခုန်၊ ကယု ကယင်၊ ကသုတ် ကသက်၊
ကတိုက် ကရိုက်၊ ကလေ ကဝ၊ ကလေး ကလား၊ ကလီ
ကမာ၊ ကလန် ကဆန်၊ ကသိ ကအောက်၊ ကရော်
ကမယ်၊ ကဒေါ ကမျော၊ ကနွဲ့ ကရ၊ ကလေ ကချေ။
- ခ။ ခခ ယယ၊ ခနီ :ခနဲ့၊ ခခ ယမ်းယမ်း၊ ခုန်ခုန် မင်မင်၊
ချေချေ ငံငံ၊ ခွဲခွဲ ပြစ်ပြစ်၊ ချစ်ချစ် ခင်ခင်၊ ခိုင်ခိုင် ခံ့ခံ့၊
ချိုချို ချဉ်ချဉ်၊ ခိုးလိုး ခုလု၊ ခူးခူး ခပ်ခပ်၊ ခြိုးခြိုး ခြံခြံ။
- ဂ။ ဂွတီး ဂွတ၊ ဂယောက် ဂယက်၊ ဂုဏ်တု ဂုဏ်ပြိုင်၊
ဂမန်း ဂတန်း၊ ဂမူး ရှူးထိုး၊ ဂလယ် စကား၊ ဂလံ
ဂလား၊ ဂဃ နဏ။
- င။ ငါးပိ ငါးပက်၊ ငေါက်ငေါက် ငန်းငန်း၊ ငေါ်တော်
ငေါက်တောက်၊ ငိုးတိုး ငုတ်တုတ်၊ ငေးတိ ငေးတေး၊
ငိုငိုတိ ငိုငိုတိုင်။
- စ။ စကော စက၊ စကားကြီး စကားကျယ်၊ စကားပို
စကားမ၊ စကား စမြည်၊ စနောင့် စနင်း၊ စရံ စက၊
စလုံး စခု၊ စာစီ စာကုံး၊ စိစိ စပ်စပ်၊ စိစိ ပေါက်ပေါက်၊

စုတ်စုတ် နပ်နပ်၊ စုတ်စုတ် ပဲ့ပဲ့၊ စူစူ စောင့်စောင့်၊
စောစော စီးစီး၊ စည်စည် ကားကား၊ စွန့်စွန့် စားစား၊
စပ်မိ စပ်ရာ၊ စိတ်နေ စိတ်ထား၊ စိတ်ကူး စိတ်ကန်း၊
စိုစို စွတ်စွတ်။

ဆ။ ဆာဆာ လောင်လောင်၊ ဆီဆီ လျော်လျော်၊ ဆူဆူ
ဆောင့်ဆောင့်၊ ဆူဆူညံညံ၊ ဆဲဆဲ ဆိုဆို၊ ဆန်ကွဲ
ဆန်ညှာ၊ ဆင်ခြေ ဆင်လက်။

ဇ။ ဇဝေ ဇဝါ၊ ဇနောင့် ဇနင်း၊ ဇိုးဇိုး ဇတ်ဇတ်။

ဈ။ ဈေးသူဈေးသား၊ ဈေးသွားဈေးလာ၊ ဈေးဝယ်ဈေးဆစ်၊
ဈေးရောင်း ဈေးဝယ်။

ည။ ညိုးညိုးညံညံ၊ ညည်းညည်းညူညူ၊ ညီညီညာညာ၊ ညာတာ
ပါတေး၊ ညက်ညက်ညောညော၊ ညစ်ညစ် ညမ်းညမ်း၊
ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ်၊ ညီညီညွတ်ညွတ်၊ ညစ်တီး ညစ်ပတ်။

တ။ တစ်ခါတစ်ရံ၊ တစ်ခါတလေ၊ တခမ်းတနား၊ တစေ့
တစောင်း၊ တဆိတ်တအိတ်၊ တပင်တပန်း၊ တပွဲတလမ်း၊
တပြေတရွာ၊ တပိုတပါး၊ တလုပ်တဆုပ်၊ တသားတသွေး၊
တအံ့တဩ၊ တိတိတာတာ၊ တော်တော်တန်တန်၊ တင့်တင့်
တယ်တယ်၊ တွတ်တီးတွတ်တာ၊ တောက်တီးတောက်တဲ့၊
တိုက်ကြီးတာကြီး၊ တောင့်တောင့်တင်းတင်း၊ တို့ကဆိတ်
တို့ကနန်း၊ တိုးတိုးတိတ်တိတ်။

ထ။ ထိထိရောက်ရောက်၊ ထိထိမိမိ၊ ထူထူထဲထဲ၊ ထူထူး
ထွေထွေ၊ ထွေထွေထူးထူး။

ဒ။ ဒေါက်ဒေါက်ဒက်ဒက်၊ ဒေါင်ဒေါင်ဒင်ဒင်၊ ဒိုးဒိုး
ဒေါင်ဒေါင်။

န။ နမော်နမဲ့၊ နမိ နမြော၊ နတီး နတ၊ နမော်မိနမာမဲ့၊
 နားစွန် နားဖျား၊ နားနား နေနေ၊ နားပူ နားဆာ၊ နီးနီး
 နားနား၊ နူးနူး နပ်နပ်၊ နွဲ့နွဲ့ နောင်းနောင်း၊ နမေ့နမော၊
 နည်းနာနယ၊ နစ်နစ်နာနာ၊ နောက်ဖေးနောက်ဖီ၊ နိုင်နိုင်
 နင်းနင်း၊ နောင်လာနောက်သား၊ နံတိနံနဲ့။

ပ။ ပလူးပလဲ၊ ပလုပ်ပလောင်း၊ ပါချီပါချဲ့၊ ပိပိပြားပြား၊
 ပီးပီးပျောက်ပျောက်၊ ပူစပ် ပူလောင်၊ ပူဇော် ပသ၊
 ပေါ့တီး ပေါ့တော့၊ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး၊ ပေတိပေကပ်၊
 ပိန်ပိန် ပါးပါး၊ ပိုင်စိုးပိုင်နင်း၊ ပုံတိုပတ်စ၊ ပြာတိပြာတာ၊
 ပြာရီးပြာရာ၊ ပြူးတူးပြီတဲ၊ ပြူးတူးပြောင်တောင်၊
 ပြေပြေပြစ်ပြစ်၊ ပြောမိပြောရာ၊ ပြော့ပြော့ပြောင်းပြောင်း၊
 ပျော်ပျော်ပါးပါး။

ဖ။ ဖရိုဖရဲ၊ ဖူးဖူးမျှော်မျှော်၊ ဖေးဖေးမမ၊ ဖုံးဖုံးဖိဖိ၊ ဖောက်လွဲ
 ဖောက်ပြန်။

ဗ။ ဗလီ ဗဇာ၊ ဗလီ ဗဇာတ်၊ ဗေဗေပုံပုံ။

ဘ။ ဘုစုခရ၊ ဘိုးဘေး ဘီဘင်၊ ဘရမ်းဘတာ၊ ဘရောက်
 ဘယက်၊ ဘာသာဘာဝ။

မ။ မကွေမကွာ၊ မခိုင်မခံ၊ မညီမညွတ်၊ မတွေး မတော၊
 မတောင့်မတင်း၊ မတောင့်မတ၊ မတော်မတရား၊ မနေ
 မနား၊ မနွမ်းမနပ်၊ မပင်မပန်း၊ မပြုမပြင်၊ မရှိမရှား၊
 မရေမရာ၊ မသိမသာ၊ မလှုပ်မရှက်၊ မော့တီးမော့တော့၊
 မူးမူးမောက်မောက်၊ မက်မက်မောမော၊ မှေးမှေးမှိန်မှိန်၊
 မိုမို မောက်မောက်၊ မောင်းမ မိသံ၊ မှောက်မှောက်မှားမှား၊
 မှုံတိမှုံမှား၊ မြို့စွန်မြို့နား၊ မြို့သူမြို့သား။

- ယ။ ယုယုယယ၊ ယီးတီးယောင်တောင်၊ ယုတ္တိယုတ္တာ၊ ယိုင်တီး
ယိုင်တိုင်။
- ရ။ ရသေ့ရဟန်း၊ ရိုးတီးရားတား၊ ရက်ရက်ရောရော၊ ရောင်တီး
ရောင်တ၊ ရပ်ဆွေရပ်မျိုး၊ ရပ်မိရပ်ဖ၊ ရိုးတိုးရွတ်၊ ရိုးတိုး
ရိတ်တိတ်၊ ရူးရူးရဲရဲ၊ ရှောရှောရှူရှူ၊ ရွာစွန်ရွာဖျား၊
ရှက်ကိုးရှက်ကန်း၊ ရွတ်တီးရွတ်တ၊ ရှပ်တီးရှပ်ပြာ။
- လ။ လူကြီးလူကောင်း၊ လူပေါ်လူဇော်၊ သူစုလူဝေး၊ လူးလူး
လှိမ့်လှိမ့်၊ လေးဘက်လေးတန်၊ လက်သီးလက်မောင်း၊
လက်ရေးလက်သား၊ လှိုက်လှိုက်လွဲလွဲ၊ လှန်လိုက်
လှောလိုက်၊ လောက်လောက်လားလား၊ လိမ့်လိမ့်လဲလဲ။
- ဝ။ ဝါဝါဝင်းဝင်း၊ ဝိုးဝိုးဝါဝါ၊ ဝေလီဝေလင်း၊ ဝေတီးဝေလယ်၊
ဝင့်ဝင့်ဝါဝါ၊ ဝိုးတိုးဝါးတား။
- သ။ သိသိသာသာ၊ သူကြီးသူမ၊ သူခိုးသူဝှက်၊ သူပုန်သူကန်၊
သေးသေးသိန်သိန်၊ သေးသေးသွယ်သွယ်၊ သံမှီသံမ၊
သွေးရိုး သားရိုး၊ သွေးတူသားတူ၊ သွေးချင်းသားချင်း၊
သိပ်သိပ် သဲသဲ၊ သိပ်သိပ်သည်းသည်း၊ သုတ်သီးသုတ်ပြာ၊
သိုသို သိပ်သိပ်။
- ဟ။ ဟာလာဟင်းလင်း၊ ဟေးလား ဟားလား၊ ဟေးဟေး
ဟားဟား။
- အ။ အကွက်အကွင်း၊ အကျင့်အကြံ၊ အခိုက်အခါ၊ အချိန်အခါ၊
အချိန်းအချက်၊ အခိုအချဉ်၊ အချိုးအချပ်၊ အစားအစာ၊
အတီး အတ၊ အတုင်းအထွာ၊ အပူအပင်၊ အပြုအပြင်၊
အလယ်အလတ်၊ အဟုတ်အဟတ်၊ အူသေးအူမွှား၊ အေးတိ
အေးတေး၊ အိုးတိုး အောင့်တောင့်၊ အိမ်ကြို အိမ်ကြား။

စကားစုတွဲများ

စကားမွေ စကားနောက်၊ စကားလောက် စကားထား၊ စကား
သွား၊ စကားလာ၊ စကားညှာ စကားနှိပ်၊ စကားမိတ် စကားလှယ်၊
စကားဖယ် စကားသွေး၊ စကားလေး စကားပေါ့၊ စကားလျော့
စကားတင်း၊ စကားသွင်း စကားမြူး၊ စကားချူ စကားခေါ်၊
စကားချော် စကားယှက်၊ စကားဝှက် စကားဖန်၊ စကားတန်
စကားနှိပ်၊ စကားရိပ် စကားဖမ်း၊ စကားဆန်း စကားမွေး၊
စကားထွေး စကားလှိုင်း၊ စကားဝိုင်း စကားသာ၊ စကားနာ
စကားငေး၊ စကားမေး စကားလျှောက်၊ စကားနောက် စကားသင်၊
စကားတင် စကားတည်၊ စကားရှည်စကားတို၊ စကားဖို စကားမ၊
စကားလှ စကားပင်၊ စကားနှင်စကားဆုံး၊ စကားရှုံးစကားနိုင်၊
စကားပိုင် စကားဖြေ၊ စကားနေ စကားပွ၊ စကားကြွ စကားတတ်၊
စကားနှပ် စကားသိပ်၊ စကားချိပ် စကားသွမ်း၊ စကားချမ်း
စကားမှတ်၊ စကားထပ် စကားလော၊ စကားပြော စကားသွေ၊
စကားသေ စကားရှင်၊ စကားရွှင် စကားအုပ်၊ စကားချုပ်
စကားမြောက်၊ စကားချောက် စကားဟိန်း၊ စကားချိန်း စကားနေ။

ပုတ္တောဝါဒ ဆုံမစာမှ

ဗုဒ္ဓအကြောင်း သိကောင်းစရာများ

- ၁။ အလောင်းတော် နတ်သားဖြစ်စဉ်ကအမည်-
သေတကေတုနတ်သား။
- ၂။ ဘုရားအလောင်းတော်- သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား။
- ၃။ ဘုရားအလောင်း၏ အခမည်းတော်- သုဒ္ဓေါဓနမင်းကြီး။
- ၄။ ဘုရားလောင်း၏ မယ်တော်- မဟာမာယာဒေဝီ။
- ၅။ မိထွေးတော်- ဂေါတမီ။
- ၆။ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား၏ ကြင်ယာတော်- ယသော်ဓရာဒေဝီ။
- ၇။ သားတော်- ရာဟုလာမင်းသား။
- ၈။ တိုင်းပြည်- ကပ္ပိလဝတ်ပြည်။
- ၉။ ဘုရားဘွဲ့တော်- ဂေါတမဘုရား။
- ၁၀။ ပဋိသန္ဓေတည်ချိန်- မဟာသက္ကရာဇ် (၆၇) ခုနှစ်၊
ဝါဆိုလပြည့် (ကြာသပတေးနေ့)
- ၁၁။ ဖွားတော်မူသောနေ့- မဟာသက္ကရာဇ် (၆၈) ခုနှစ်
ကဆုန်လပြည့် (သောကြာနေ့)
- ၁၂။ ထီးနန်းဆက်ခံသော အသက်- ၁၆ နှစ်
- ၁၃။ နန်းစည်းစိမ် ခံစားသောနှစ်- ၁၃ နှစ်

- ၁၄။ တောထွက်သောအသက်- ၂၉ နှစ်
- ၁၅။ ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်သောနှစ်- ၆ နှစ်
- ၁၆။ ဘုရားဖြစ်သောအသက်- ၃၅ နှစ်
- ၁၇။ ဝါတော်- ၄၅ ဝါ
- ၁၈။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသောနှစ် မဟာသက္ကရာဇ် (၁၄၈) ခုနှစ်
ကဆုန်လပြည့် (အင်္ဂါနေ့)
-

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

ဗုဒ္ဓဝင် ဘုရားရှိခိုး

ကြာသပတေး

သန္ဓေယူ

- ၁။ သုံးလူ့ရှင်ပင်၊
ကျွန်ထိပ်တင်၊
သောင်းခွင် စကြဝဠာ။
နတ်ဗြဟ္မာတို့၊
ညီညာရုံးစု၊
တောင်းပန်မှုကြောင့်၊
ရတုနဂို၊
ရွန်းရွန်းစိုသည်၊
ဝါဆိုလပြည့်၊
ကြွက်မင်းနေ့ဝယ်၊
ချမ်းမြေ့ ကြည်ဖြူ။

သန္ဓေယူသည်၊
နတ်လူငြိမ်းဖို့၊
ကိန်းပါကို။

သောကြာ-ဖွားမြင်

၂။ သန္ဓေယူကာ၊
ဆယ်လကြာသော်၊
မဟာသက္ကရာဇ်၊
ခြောက်ဆယ့်ရှစ်ကြိမ်၊
ကဆုန်လပြည့်၊
သောကြာနေ့ဝယ်
ချမ်းမြေ့စုံစီ၊
လုမ္ဗနီ၌၊
မဟီလိုက်ဆူ၊
ဖွားတော်မူသည်၊
နတ်လူအောင်မြို့၊
လမ်းပါကို။

တနင်္လာ-တောထွက်

၃။ ဖွားမြင်မြောက်သော်၊
ဆယ့်ခြောက်နှစ်ရွယ်၊
ပျိုနုနယ်၌၊
သုံးသွယ်ရွှေနန်း၊
သိမ်းမြန်းပြီးလစ်၊

ဆယ့်သုံးနှစ်လျှင်၊
 ဘုန်းသစ်လှူလှူ၊
 စံတော်မူ၍၊
 ရွယ်မှုနုဖိုး၊
 နှစ်ဆယ့်ကိုးဝယ်၊
 လေးမျိုးနိမိတ်၊
 နတ်ပြဟိတ်ကြောင့်၊
 ရွှေစိတ်ငြင်ငြို၊
 သံဝေပိုက၊
 ဝါဆိုလပြေ၊ ကျားမင်းနေ့ဝယ်၊
 ချမ်းမြေ့ရုံ၊ တောရပ်လှံသည်၊
 စုမြိုင်ပင်ရိပ် ခန်းမှာကို။

ဗုဒ္ဓဟူး-ဘုရားဖြစ်

၄။ တောရပ်မြိုင်ပေါ်၊ ခြောက်နှစ်ပျော်၍၊
 ခါတော်တပုံ၊ ပွင့်ချိန်ကြိုက၊
 ကဆုန်လပြေ၊ ဆင်မင်းနေ့ဝယ်၊
 မြေပရမေ၊ ပလ္လင်ဗွေထက်၊
 ရွှေညောင်တော်ကြီး၊ ဗိတုန်ထီးနှင့်၊
 မငြီးကြည်ဖြူ၊ နေတော်မူလျက်၊
 ရန်မြူခပင်း၊ အမိုက်သင်းကို
 အရှင်းပယ်ဖျောက်၊ အလင်းပေါက်က၊
 ထွန်းတောက်ဘုန်းတော်၊
 သောင်းလုံးကျော်သည်။

သုံးဖော်လူတို့ ငြိမ်းပါကို။

စနေ-တရားဦးဟော

၅။ ဘုရားဖြစ်ခါ၊ မိဂဒါသို့၊
စကြာရွှေဖွား၊ ဖြန့်ချိသွား၍၊
ငါးပါးဝဂ္ဂို၊ စုံအညီနှင့်၊
မဟိတစ်သောင်း၊ တိုက်အပေါင်းမှ၊
ခညောင်းကပ်လာ၊ နတ်ဗြဟ္မာအား၊
ဝါဆိုလပြေ စနေနေ့ဝယ်၊
ကြွေကြွေလျှံတက်၊ ဓမ္မစက်ကို၊
မိန့်မြွက်ထွေပြား၊ ဟောဖော်ကြားသည်၊
တရားနတ်စည် ရွမ်းတယ်ကို။

အင်္ဂါ-ပရိနိဗ္ဗာန်စံ

၆။ တရားနတ်စည်၊ ဆော်ရွမ်းလည်က၊
သုံးမည်ဘုံသိုက်၊ တသောင်းတိုက်ဝယ်
ကျွတ်ထိုက်သသူ၊ နတ်လူဗြဟ္မာ၊
သတ္တဝါကို၊ ခေမာသောင်သို့၊
ဖောင်ကူးတို့ဖြင့်၊ ဆောင်ပို့ပြီးခါ၊
ဝါလေးဆယ့်ငါး၊ သက်ကားရှစ်ဆယ်၊
စုံပြည့်ကြွယ်က၊ ရာလေးဆယ့်ရှစ်၊
သက္ကရာဇ်ဝယ်၊ နယ်မလွှာတိုင်း၊
စံနှိုင်းမယုတ်၊ ကုသိန္နာရုံ၊
အင်ကြင်းစုံ၌၊ ကဆုန်လပြေ။

အင်္ဂါနေ့ဝယ်၊ ချမ်းမြေ့နိဗ္ဗူ၊ စံတော်မူသည်၊

ဝှန်းဆူသောင်းလုံး ကျော်တယ်ကို။

တနင်္ဂနွေ-တေဇောဓာတ်လောင်

၇။ နိဗ္ဗူစံပြီ၊ ရှုမအိသား၊

သီဂီရွှေလှော်၊ အလောင်းတော်ကို၊

ထိုရော်ကဆုန်၊ လဆုတ်ကြံ့၍၊

ဂဠုန်နေ့ဝယ်၊ ခိုးငွေမနှော၊

ဓာတ်တေဇောလျှင်၊ ရှင်စောညာဏ်စက်၊

ဒိဋ္ဌာန်ချက်ဖြင့်၊ လျှံတက်ကော်ရော်၊

မီးပူဇော်သည်၊ မွေတော်ရှင်စိတ် ကြွင်းတယ်ကို။

ရှိခိုးဆုတောင်း

ထိုခုနစ်နေ့၊ သာချမ်းမြေ့ကို၊ ဆွေဆွေကြည်ဖြူ၊ အာရုံ
ယူလျက်၊ သုံးလူတို့နတ်မြတ်ထက်မြတ်သား၊ ကိုယ်တော်ဖျားကို၊
သုံးပါးမွန်စွာ၊ ဝန္တနာနှင့်၊ သဒ္ဓါဖြိုးဖြိုး၊ ကျွန်ရှိခိုးသည်၊ ကောင်းကျိုး
ခပ်သိမ်း ကြွယ်စေသောင့်။

ဗုဒ္ဓဝင်ဘုရားရှိခိုးပြီး၏။

သမ္မုဒ္ဓေ ဂါထာ ပါဠိ (ဘုရားရှိခိုး)

- ၁။ သမ္မုဒ္ဓေ အဋ္ဌဝီသဉ္စ၊
ဒွါဒသဉ္စ သံဟဿကေ။
ပဉ္စသတ သဟဿာနိ၊
နမာမိ သိရသာမဟံ။
- ၂။ အပ္ပကာ ဝါလုကာ ဂင်္ဂါ၊
အနန္တာ နိဗ္ဗုတာ ဇိနာ။
တေသံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ၊
အာဒရေန နမာမဟံ။
- ၃။ နမက္ကာပေ နဘာဝေန၊
ဟိတွာ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဒဝေ။
အနေက အန္တရာယာပိ၊
ဝိနဿန္တု အသေသတော။

အနက်

၁။ အဋ္ဌဝီသံ၊ သုံးပါးဘဝ သုံးလောကတွင် ဉာဏရောင်ဖိတ်
အောင်ဘိသိက်ယူ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော။ သမ္မုဒ္ဓေ၊ တန်ဆောင်ပမာ

ဉာဏ်ရောင်ဝါဖြင့် သစ္စာပွင့်လင်း တရားမင်းတို့ကို၎င်း။ ဒွါဒသဉ္စ သဟဿကော၊ နိဗ္ဗာန်ကိန်းအောင်း စက်မွေ့လျောင်းသည့် တစ်သောင်း နှစ်ထောင်ကုန်သော။ သမ္မုဒ္ဓေစ၊ လရောင်ပမာ ဉာဏ်ရောင်ဝါဖြင့် သစ္စာဝင်းပြောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စသတ သဟဿာနိ၊ သောင်းတိုက်စကြဝဠာဂုဏ်ဝါကျော်ဟိန်း ငါးသိန်း ကုန်သော။ သမ္မုဒ္ဓေစ၊ နေရောင်ပမာ ဉာဏ်ရောင်ဝါဖြင့် သစ္စာလင်းထိန် မြတ်မုနိန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းရတနာ မြတ်အင်္ဂါဖြင့်။ နမာမိ၊ ရိုသေမြတ်နိုး လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ ဝါလုကာ ဂင်္ဂါ၊ မြစ်ကြီးရော ဂင်္ဂါပတ်ကုန်း ရှိရှိသမျှသော သဲလုံးတို့သည်။ အပ္ပကာ၊ ရေတွက်သိမ်းဆည်း နည်းလှပေကုန်၏။ နိဗ္ဗုတာ၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ပြတ်ငြိမ်းလွတ်စင် ပြည်ခွင်နိဗ္ဗာန် ဘင်စံတော်မူကြ ကုန်သော။ ဇိနာ၊ ငါးပါးမာန်အောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့သည်။ အနန္တာ၊ အပိုင်းအခြားမရှိ များပြားလှကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုငါးသိန်း တစ်သောင်းနှစ်ထောင် နှစ်ကျိပ် ရှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်မြတ်ကိုလည်းကောင်း။ သံဃဉ္စ၊ တပည့်သား သံဃာတော်မြတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အာဒရေန၊ ရိုသေစွာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၃။ နမက္ကာရာ နဘာဝေန။ ဤသို့ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်ကန်တော့ ရသော ပဏာမကုသိုလ်စေတနာကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဥပဒ္ဒဝေ၊ ဘေးရန်တို့ကို။ ဟိတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ အနေကအန္တရာ ယာပိ၊ များစွာကုန်သော အန္တရာယ်တို့သည်လည်း။ အသေသတော၊ အကြွင်းအကျန် မရှိသောအားဖြင့်။ ဝိနဿန္တု၊ ပျောက်ပျက်ပါစေကုန် သတည်း။

စာဆိုတော် ဦးမင်း ၁၂ ရာသီဘွဲ့

တန်ခူးလ

ဟောင်းရွက်ညှာ ခါလှစ်လို့၊ တာသစ်ကယ်တဲ့ နံ့ကြိုင်။
သုတ်ဖြူးလေဆော်က၊ ပန်းကံ့ကော်ဝတ်မှုကဲ့ရဲ့၊
သင်းပျံ့လို့လှိုင်။
ကြယ်နှစ်ပြိုင်၊ သွယ်ဆိုင်ပဝင်း။
စိတြငယ်နှင့်၊ ငွေလသော်တာတို့၊ ယုဂန်ချာတောင်တော်စွန်းမှာ
ထွန်းထိန်လို့လင်း။

ကဆုန်လ

စကားဝါ ငုံသင်းလို့၊ ကြယ်မင်းတဲ့ ဝိသာခါ။
တိမ်ဗွေမှာ ရောင်ခြည်ရွန်း၊ ထွန်းတဲ့ချိန်ပါ။
စုံကန္တာ၊ ဟေမာမြိုင်ထဲ။
ရွှေကျေးပျံသင်လို့၊ စံပျော်ရွှင် သည်ဟိုကူးတယ်၊ မြူးကြစမြဲ။

နယုန်လ

ရွှေစာတော် ပြန်မေးလို့၊ မြတ်လေးတဲ့စပယ်။
 မေထုန်ဆို ရာသီကူး၊ ပွင့်ဖူးဝတ်မှုန့်၊ သင့်ပျံတော့တယ်။
 ကောင်းကင်လယ်၊ ထက်ဝယ်ဘုံက။
 ဇေဌခေါ် ရွှေကြယ်မင်းငယ်၊ လင်းတဲ့ချိန်ပ။

ဝါဆိုလ

ပြုဗွာသဠ် ကြယ်ထွန်းလို့၊ လဝန်းတဲ့သော်တာ။
 သည်ချိန်ကို ယုဂန်ဖျားက၊ နှစ်ပါးရောင်ခြည်ဆိုက်
 လင်းခိုက်မို့သာ။
 ရနံ့ငယ်ဖြာ၊ ညာတံကင်ဖူး။
 ပုန်းညက်ကယ် ခိုင်ပင်မင်း၊ သင်းပျံ့ပျံ့ကြူး။

ဝါခေါင်လ

ထက်အာကာ ဘုံစွန်းက၊ တောက်ထွန်းလို့တိန်ဝါ။
 သရဝဏ် ရွှေကြယ်မင်း၊ လင်းတဲ့ချိန်ခါ။
 လေညှင်းငယ်သာ၊ သိမ်ရာသီမို့။
 ရှုတိုင်းငယ် ဘယ်ညာက၊ ပန်းခတ္တာ ဝတ်မှုကျင်းတယ်။
 သင်းပျံ့လှိုင်လို့။

တော်သလင်းလ

ကန်ရာသီ ချိန်တွင်းမို့၊ ရွှေယင်းတဲ့မာင်။
 မြိုင်ဟေမာသာနန်းက၊ သုတ်ဖျန်းလေယူဖြန့်၊ သင်းပျံ့ပျံ့ထုံ။
 တိမ်စွန်ဘုံ၊ ရောင်ဟုန်လျှံပ။
 လမင်းသော်တာနှင့်၊ အဘဒ္ဒါရောင်လျှံညီးငယ်။
 နီးသည့်ကာလ။

သီတင်းကျွတ်လ

ကြာငါးမည် ကြိုင်သင်းလို့၊ လျှံဝင်းလဲ့ပြောင်ထိန်။
ရွှေနန်းတောင်တော်ဦးမှာ၊ ကွန်မြူးမြင့်မိုရ်မီး၊ ညီးတဲ့ခါချိန်။
ရှိဦးငယ်နှိမ်၊ သုံးကြိမ်ရီပျောင်း။
သက္ကဇ္ဇာ ဂါရဝါနှင့်၊ စဉ်အလာ ပူဇော်ပွဲကို၊ နွဲ့ကြပေတောင်း။

တန်ဆောင်မုန်းလ

လှူကထိန် သင်္ကန်းနှင့်၊ မင်္ဂလမ်းတဲ့ ဆုပန်ရွယ်။
သည်ချိန်ကို ဝတ်မှုကြလို့၊ ခဝဲရွှေညှာရင်းမှာ၊ သင်းရနံ့ကြွယ်၊
ကောင်းကင်လယ်၊ ထက်ဝယ်ဘုံဦး။
ရွှေလစန္ဒာနှင့်၊ ကြတ္တိကာ ကြယ်ပြောင်ရွန်းငယ်။
ထွန်းထိန်လို့မြူး။

နတ်တော်လ

ရှစ်ခွင်မှာ မြူဆင်းလို့၊ ငွေနှင်းတဲ့နုစို။
ဂမုန်းသဇင်တို့၊ စုံခွင်မှာလေချိုညှင်းက၊ သုတ်သွင်းဘယ်ညာနဲ့။
သင်းပျံ့ပျံ့ချို။
ယုဂန္ဓါရ်၊ တောင်မိုထိပ်ဖျား။
ရွှေလစန္ဒာနှင့်၊ မိဂသီရောင်ခြည်ဖျန်းတယ်၊ မြန်းတူကြွသွား။

ပြာသိုလ

ငွေသော်တာစန္ဒာနှင့်၊ ဖုသျှတဲ့လမ်းဆုံ။
တိမ်လွှာရောင်ဝါကျင်းလို့၊ ထိန်ဝင်းတူပြိုင်ပ
မြန်းကြွခိုက်ကြုံ။
တသိန်ဂုဏ် မြိုင်စုံမြနန်း၊
စိမ်းစိုစိုနှင့်၊ ပန်းခွာညို ငုံတံထူးတယ်၊
ဖူးပွင့်ချက်ဆန်း။

တပို့တွဲလ

ရာသီချိန်ခါရောက်လို့၊ လဲပေါက်ကယ်တဲ့ပွင့်ညီ။
 ရွှေပန်းနံ့သာနှင့်၊ ခြောက်ရောင်ဝါ စေတီရင်းမှာ၊
 ဆယ်စင်းလက်စုံပူး၊ ဦးမြောက်လို့ချီ။
 ငွေနှင်းရယ်စီ၊ သုံးလီသမယ။
 ရောင်ဖြိုးဝေစွာနှင့်၊ ယုဂန်သာတောင်တော်စွန်းမှာ၊
 ထွန်းလိမ့်မာယ။ ။

တပေါင်းလ

ပန်းရွှေဖီ ကြိုင်လှောက်လို့၊ ပိတောက်ကယ်တဲ့ သင်းချို။
 ဥတ္တရာ ဘရဏဂုဏ်က၊ တိမ်ဘုံမှာ ရောင်ခြည်လင်းလို့၊
 လမင်းသော်တာနှင့်၊ တူမကွာထိန်ဝါလဲ့၊ ထွန်းတဲ့ခါကို။
 သောင်သဲငယ်မို၊ ရေညိုရစ်မို့။
 လေညှင်းငယ်လာ၊ စုံဟောမာမြိုင်တဲက၊ ဝမ်းဘဲရွှေစင်ယော်တို့၊
 ဖော်ခေါ်သံမောင်မယ်ကျူးတယ်၊ မြူးပျော်ကြလို့။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ အခါတော်နေ့ကြီးများ

- ၁။ မြန်မာနှစ်ဆန်း ၁ ရက် = မင်္ဂလာအခါတော်နေ့။
- ၂။ ကဆုန်လပြည့် = ဗုဒ္ဓအခါတော်နေ့။
- ၃။ နယုန်လပြည့် = မဟာသမဃ အခါတော်နေ့။
- ၄။ ဝါဆိုလပြည့် = ဓမ္မစကြာ အခါတော်နေ့။
- ၅။ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၅ ရက် = အနတ္တလက္ခဏအခါတော်နေ့။
- ၆။ ဝါခေါင်လပြည့် = မေတ္တာအခါတော်နေ့။
- ၇။ တော်သလင်းလပြည့် = ဂရုဓမ္မအခါတော်နေ့။
- ၈။ သီတင်းကျွတ်လပြည့် = အဘိဓမ္မာ အခါတော်နေ့။
- ၉။ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် = သာမညဖလအခါတော်နေ့။
- ၁၀။ နတ်တော်လပြည့် = ဓမ္မစာဆိုတော်များနေ့။
- ၁၁။ ပြာသိုလပြည့် = ရှင်တစ်ထောင်အခါတော်နေ့။
- ၁၂။ တပို့တွဲလပြည့် = သြဝါဒပါတိမောက်အခါတော်နေ့။
- ၁၃။ တပေါင်းလပြည့် = မြတ်ဗုဒ္ဓပြည်တော်ဝင် အခါတော်နေ့။

မှတ်ချက်

အခါတော်နေ့ကြီးများကို ဆရာတော် ဦးပညာသာမိ (မာဂဓိသာစည်) ၏ အခါတော်နေ့များကျမ်းမှ ထုတ်နုတ်တင်ပြအပ်ပါသည်။

မြန်မာနာရီများ

မျက်တောင်တမိုတ်	=	၁ ခဏ
၁၀ ခဏ	=	၁ လျ
၁၀ လျ	=	၁ ခရာ
၁၀ ခရာ	=	၁ ပြန်
၆ ပြန်	=	၁ ဗီဇနာ
၁၅ ဗီဇနာ	=	၁ ပါဒ်
၄ ပါဒ်	=	၁ နာရီ
၆၀ နာရီ	=	၁ ရက်

လူ၏အရိပ်ကို ဖဝါးဖြင့် တိုင်းယူခြင်း

၆၀ ဆံခြည်	=	၁ မုယော
၆၀ မုယော	=	၁ စပါး

(တနည်း)

၁၀ ဆံခြည်	=	၁ နှမ်း
၆ နှမ်း	=	၁ မုယော
၄ မုယော	=	၁ လက်သစ်
၁၅ လက်သစ်	=	၁ ဖဝါး

မြန်မာအတိုင်း

၁၀ ဆံခြည်	=	တနှမ်း
၆ နှမ်း	=	တမုယော
၄ မုယော	=	တစ်လက်သစ်

၈ လက်သစ်	=	တစ်မိုက်
၃ မိုက်	=	တတောင်
၇ တောင်	=	တတာ
၂၀ ကာ	=	တစ် ဥဿဘ
၂၀ ဥဿဘ	=	တစ်ကောသ
၄ ကောသ	=	တစ်ဂါဝုတ်
၄ ဂါဝုတ်	=	တစ်ယူဇနာ

၁၂ ရာသီ၏ ပုံသဏ္ဌာန်များ

၁။ မိဿရာသီ	=	ဆိတ်ထီးရုပ်
၂။ ပြိဿရာသီ	=	နွားထီးရုပ်
၃။ မေထုန်ရာသီ	=	ယောကျ်ား၏ လက်ပြာဘက်လက်၌ လှံတံကိုင်း၊ မိန်းမ၏ လက်ဝဲဘက်လက်၌ တယောကိုကိုင်း၍ နံဘေးချင်းယှဉ်၍ ရုပ်နေသောရုပ်
၄။ ကရကဋ်ရာသီ	=	ပုဇွန်လုံးရုပ်
၅။ သိန်ရာသီ	=	ခြင်္သေ့ရုပ်
၆။ ကန်ရာသီ	=	ကောက်ဆုပ်နှင့် မီးရှူးတိုင်ကိုကိုင်းလျက် လှေစီးသော အပျိုကညာရုပ်
၇။ တူရာသီ	=	ချိန်ခွင်ကိုင်းသောယောကျ်ားရုပ်
၈။ ဗြိစ္ဆာရာသီ	=	ကင်းပုဇွန်ရုပ်
၉။ ဓနုရာသီ	=	ခါးအထက်၌တင်ထားသောလေးကို ပစ်မည့် ဟန်ဆွဲလျက် ခါးအောက်မြေတွင် လေးချောင်းနှင့် မြင်းရုပ်

၁၀။ မကာရရာသီ = သမင်ဦးခေါင်းနှင့် မကာရ်းမည်သော
ငါးကိုယ်ရုပ်

၁၁။ ကုံရာသီ = လက်တဖက်ထောင်၊ လက်တစ်ဖက်
ထောက်လျက် ရေအိုးကိုင်ထားသော
ယောက်ျား ရုပ်

၁၂။ မိန်ရာသီ = အမြီးချင်းဆိုင်နေသော ငါးရုပ်။

အနေကဇာတင် ဂါထာ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

၁။ အနေကဇာတိ သံသာရံ၊

သန္တာဝိဿံ အနိဗ္ဗိသံ။

ဂဟကာရံ ဂဝေသန္တော၊

ဒုက္ခာ ဇာတိ ပုနပ္ပုနံ။

၂။ ဂဟကာရက ဒိဋ္ဌောသိ၊

ပုန ဂေဟံ န ကာဟသိ။

သဗ္ဗာ တေ ဖာသုကာ ဘဂ္ဂါ၊

ဂဟကူဋ် ဝိသင်္ခိတံ။

ဝိသင်္ခါရ ဂတံ စိတ္တံ၊

တဏှာနံ ခယ မဇ္ဈဂါ။

အနက်

၁။ ဂဟကာရ-ခန္ဓာအိမ်ကို ကြိမ်ဖန်များစွာ အခါခါအထပ်ထပ် ပြုလုပ်တတ်သော ဟယ်...တဏှာယောကျ်ား အို လက်သမား၊

ယေနညဏေန-အကြင်သဗ္ဗညုတညဏ်ဖြင့်၊ တံ-သင့်ကို၊ ဒိဋ္ဌု-
ဒိဋ္ဌလက်ငင်း သိမြင်ခြင်းငှာ၊ သက္ကာ-စွမ်းနိုင်၏။ တံ ညဏ်-
ထိုသဗ္ဗညုတညဏ်ကို၊ ဂဝေသန္တော-လိုက်လံရှာဖွေသော၊ အဟံ-
ငါသည်၊ အနိဗ္ဗိသံ၊ အနိဗ္ဗိသန္တော-မရသေးသည်ဖြစ်၍၊ အနေကဇာတိ
သံသာရံ- ဖြစ်တုံ ပျက်ပြန် ကြိမ်ဖန်များစွာ သံသရာသို့၊ သန္တာဝိသံ-
တပြောင်းပြန်ပြန် ကျင်လည်ပြေးသွားရလှလေပြီ၊ ပုနပျန်-အဖန်ဖန်၊
ဇာတိ-ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခာ-အလွန်တရာ ဆင်းရဲစွာဘိ၏။

၂။ ဂဟကာရက -ခန္ဓာအိမ်ကို ကြိမ်ဖန်များစွာ အခါခါ
အထပ်ထပ်ပြုလုပ်တတ်သော ဟယ် တဏှာယောကျ်ား အို လက်သမား၊
ဟံ-သင်သည်၊ ဒိဋ္ဌော၊ ပညာစက္ခုသဗ္ဗညုဖြင့် ယခု ငါမြင်ပြီးသော
သူသည်၊ အသိ-ပြစ်လတ်ပြီ၊ ပုန-တဖန်၊ ဂေဟံ-အတ္တဘောတည်း
ဟူသော ခန္ဓာအိမ်ကို၊ န ကာဟသိ-သင်မပြုရတော့ပြီ၊ တေ-
သင်တဏှာယောကျ်ား လက်သမား၏၊ သဗ္ဗာ-အလုံးစုံကုန်သော၊
ဖာသုကာ-ခန္ဓာအိမ်၏ ကိလေသာတည်းဟူသော ထုပ်လျောက်အခြင်
တို့ကို၊ ဘဂ္ဂါ-ရစရာမရှိ စိစိကျေညက်ငါချိုးဖျက် အပ်ကုန်ပြီ၊
ဂဟကူဋ်- ခန္ဓာအိမ်၏ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော စုလစ်မွန်းချွန်
အထွဋ်မှန်ကင်းကိုလည်း၊ ဝိသင်္ခတံ-ငါဖျက်ချအပ်ပြီ၊ မေ-ငါ၏၊
စိတ္တံ-စိတ်သည်၊ ဝိသင်္ခါရံ-ပြုပြင်ခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတံ-
ဆိုက်ရောက်ပြီ၊ တဏှာနံ-တဏှာတို့၏၊ ခယံ-ကုန်ရာကုန်ကြောင်း
ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဇ္ဈဂါ-ငါရလေပြီတကား။

ပဌာန်း ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ

[ပစ္စယုဒ္ဒေသ ပါဠိ]

- ၁။ ဟေတုပစ္စယော = ဟိတ်ခြောက်ပါးဖြစ်၍ ပစ္စယုပ္ပန်
တရားအားအမြစ်သဖွယ် ကျေးဇူး
ပြုတတ်သော တရားလည်း
ကောင်း။
- ၂။ အာရမ္မဏ ပစ္စယော = အာရုံခြောက်ပါးဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြု
တတ်သော တရားလည်းကောင်း။
- ၃။ အဓိပတိ ပစ္စယော = အကြီးအမှူးဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်
သောတရားလည်းကောင်း။
- ၄။ အနန္တရ ပစ္စယော = အခြားမဲ့ (တံဆက်တည်း အကြား
မရှိ) ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သော
တရားလည်းကောင်း။
- ၅။ သမနန္တရ ပစ္စယော = ကောင်းစွာ အခြားမဲ့ (တဆက်
တည်း အကြားမရှိ)ဖြစ်၍ ကျေးဇူး
ပြုတတ်သောတရားလည်းကောင်း။
- ၆။ သဟဇာတ ပစ္စယော = အတူတကွဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြု
တတ်သော တရားလည်းကောင်း။

- ၇။ အညမည ပစ္စယော = အချင်းချင်းအပြန်အလှန် ကျေးဇူးပြု
တတ်သော တရားလည်းကောင်း။
- ၈။ နိဿယ ပစ္စယော = မှီရာဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သော
တရားလည်းကောင်း။
- ၉။ ဥပနိဿယပစ္စယော = အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်၍
ကျေးဇူးပြုတတ်သော တရားလည်း
ကောင်း။
- ၁၀။ ပုရေဇာတ ပစ္စယော = ရှေး၌ ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြု တတ်သော
တရားလည်းကောင်း။
- ၁၁။ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော = နောက်မှဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်
သော တရားလည်းကောင်း။
- ၁၂။ အာသေဝန ပစ္စယော = အဖန်တလဲလဲ မှီဝဲထုံအပ်သည်
ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သော
တရားလည်းကောင်း။
- ၁၃။ ကမ္မ ပစ္စယော = စီရင်ခြင်း၊ သံဝိဓာန ကိစ္စနှင့် မျိုးစေ့
ဖြစ်စေခြင်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်
သော တရားလည်းကောင်း။
- ၁၄။ ဝိပါက ပစ္စယော = အကျိုးပြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သော
တရားလည်းကောင်း။
- ၁၅။ အာဟာရ ပစ္စယော = ထောက်ပံ့ ခိုင်ခံ့စေတတ်သည်ဖြစ်၍
ကျေးဇူးပြုတတ်သော တရားလည်း
ကောင်း။
- ၁၆။ ဣန္ဒြိယ ပစ္စယော = အစိုးရသည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်
သော တရားလည်းကောင်း။

- ၁၇။ ဈာန ပစ္စယော = ကပ်၍ စူးစူးစိုက်စိုက် ရှုတတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သော တရားလည်းကောင်း။
- ၁၈။ မဂ္ဂပစ္စယော = ထွက်မြောက်ကြောင်းနည်းလမ်းဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သော တရားလည်းကောင်း။
- ၁၉။ သမ္ပယုတ္တ ပစ္စယော = ယှဉ်သည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သော တရားလည်းကောင်း။
- ၂၀။ ဝိပွယုတ္တ ပစ္စယော = မယှဉ်သည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သော တရားလည်းကောင်း။
- ၁။ အတ္ထိ ပစ္စယော = ပစ္စုပ္ပန်၌ ထင်ရှားရှိဆဲဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သော တရားလည်းကောင်း။
- ၂၂။ နတ္ထိ ပစ္စယော = မရှိသည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သော တရားလည်းကောင်း။
- ၂၃။ ဝိဂတပစ္စယော = ကင်းမဲ့ချုပ်ပျောက်သည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သော တရားလည်းကောင်း။
- ၂၄။ အဝိဂတ ပစ္စယော = မကင်းသည်ဖြစ်၍ ကျေးဇူးပြုတတ်သော တရားလည်းကောင်း။

ဣတိ-ဤသို့၊ စတုဝိသတိ ပစ္စယာ-နှစ်ဆယ့်လေးပစ္စည်းတို့သည်၊ ပဋ္ဌာနေ- မဟာပဋ္ဌာန်ကျမ်းကြီး၌၊ ဌိတာ- တည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။

မြန်မာ့ရိုးရာစကားပုံများ

- ၁။ ကိုယ်ချမ်းသာစေလိုသော် ချိုသာ။
- ၂။ ငါးခုံမတစ်ကောင်ကြောင့် တစ်လှေလုံးပုပ်သည်။
- ၃။ စိတ်တွေ့က လူလိမ်မာ၊ စိတ်မတွေ့က မလိမ်မာ။
- ၄။ ဆရာကို ချစ်စေလိုသော် ချဉ်းကပ်။
- ၅။ တစ်ယောက်မကောင်းသော် အားလုံး အများပျက်စီးသည်။
- ၆။ တရားသိသော် အမှားကိုပြနိုင်သည်။
- ၇။ ပညာကိုချစ်သော် အတတ်မျိုးစုံသည်။
- ၈။ ပညာရှိ သတိဖြစ်ခဲ့သည်။
- ၉။ မပေးလိုလျှင် မရှိ၊ မသွားလိုလျှင် မသိ။
- ၁၀။ မျက်မှောက်မှာ ပျားလိုချို၊ မျက်ကွယ်မှာ ကနခို။
- ၁၁။ လာလိုလျှင်အနီးလေး၊ မလာလိုလျှင်ခရီးဝေး။
- ၁၂။ သားကိုချစ်သော် ပညာဖို့သည်။
- ၁၃။ သစ်တစ်ပင်ကောင်းသော် ငှက်တစ်သောင်းခိုရသည်။
- ၁၄။ အကြံကိုလိုသော် နှီးနှော။
- ၁၅။ အစကောင်းမှအနှောင်းသေချာသည်။
- ၁၆။ အစည်းအရုံးရှိမှ ကြောက်ရွံ့သည်။
- ၁၇။ အစွဲအလမ်းရှိမှ တည်တံ့သည်။
- ၁၈။ အပေါင်းကောင်းမှ အကြောင်းမျှသည်။
- ၁၉။ အမြော်အမြင်ရှိမှ ဆင်ခြင်သည်။
- ၂၀။ အမြစ်ရှိမှ အပင်ရှိ၊ အမေးရှိမှ အဖြေရှိ။
- ၂၁။ အရံအတားရှိမှ လုံခြုံသည်။
- ၂၂။ အရပ်ကိုချစ်စေလိုသော် ပေးကမ်း။

- ၂၃။ အသေအချာရှိမှ အမြဲ။
၂၄။ အသွားရှိမှ အလာရှိသည်။
၂၅။ ဥစ္စာကိုချစ်သော် ပြည့်စုံသည်။
-

ပရိတ်တော်စည်းချက်ဂါထာ

ရတနံ ပုရတော အာသိ၊
ဒက္ခိဏေ မေတ္တသုတ္တကံ။

ဇေဂ္ဂံ ပစ္ဆတော အာသိ၊
ဝါမေ အင်္ဂုလိမာလကံ။

ခန္ဓ မောရ ပရိတ္တဉ္စ၊
အာဇာနည်ဌာ သုတ္တကံ။

အာကာသေ ဆဒနံဝိယ၊
သေသာ ပါကာရသဏ္ဍိတာ။

(ရတနာရွှေချိုင့်)

- * သုတ်ရတန၊ ပရိတ္တ၊ ရှေ့မှတည်နေ ကာပါစေ။
- * သုတ်တော်မေတ္တ၊ ပရိတ္တ၊ ယာမှတည်နေ ကာပါစေ။
- * သုတ်ဇေဂ္ဂ၊ ပရိတ္တ၊ နောက်မှတည်နေ ကာပါစေ။
- * အင်္ဂုလိမာလ၊ ပရိတ္တ၊ ဝဲမှ တည်နေ ကာပါစေ။
- * ခန့်၊ မော၊ အာဇာ၊ သုတ်သုံးဖြာ ခေါင်းမှတည်နေ ကာပါစေ။
- * မင်္ဂလ၊ ဝဠု၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂနှင့်၊ ပုဗ္ဗဏှပါ၊ သုတ်လေးဖြာ၊ ရံကာတံတိုင်း ကာပါစေ။